

AZ ÖRÖMÜZENET MÁTÉ SZERINT

1.

Máté1.1. Jézus Krisztus nemzetségekönyve ki Dávid fia, ki Ábrahám fia.

Máté1.2. Ábrahám volt Izsák apja, akitől eredt, Izsák pedig Jákób apja, Jákób pedig Júda és testvéreinek apja.

Máté1.3. Júda pedig Fáres és Zára apja, anyjuk Támár volt, Fáres pedig Esrom apja, Esrom pedig Arám apja.

Máté1.4. Arám pedig Aminadáb apja, Aminadáb pedig Naásson apja, Naásson pedig Salmón apja.

Máté1.5. Salmón pedig Boáz apja, az anyja Ráháb volt, Boáz pedig apja Jóbédnek, akinek anyja Ruth volt, Jóbéd pedig Jesse apja.

Máté1.6. Jesse pedig Dávid, a király apja, Dávid pedig apja Salamonnak, (akinek) anyja Uriás özvegye volt.

Máté1.7. Salomon pedig Roboám apja, Roboám pedig Abia apja, Abia pedig Aszáf apja.

Máté1.8. Aszáf pedig Józafát apja, Józafát pedig Jórám apja, Jórám pedig Oziás apja.

Máté1.9. Oziás pedig Jóatám apja, Jóatám pedig Akáz apja, Akáz pedig Ezekias apja.

Máté1.10. Ezekias pedig Manassé apja, Manassé pedig Ámós apja, Ámós pedig Józias apja.

Máté1.11. Józias pedig Jekoniás és testvéreinek apja a babiloni (kényszer) áttelepítéskor.

Máté1.12. A babiloni áttelepítés után pedig Jekoniás volt Salátiel apja, Salátiel pedig Zorobábel apja.

Máté1.13. Zorobábel pedig Abiud apja, Abiud pedig Eliákim apja, Eliákim pedig Azór apja.

Máté1.14. Azór pedig Sádok apja, Sádok pedig Ákim apja, Ákim pedig Eliud apja.

Máté1.15. Eliud pedig Eleázár apja, Eleázár pedig Mattán apja, Mattán pedig Jákób apja.

Máté1.16. Jákób pedig József(nek) apja, aki a férje Máriának, akiből származott(lett) Jézus, akit Krisztusnak mondanak.

Máté1.17. Ábrahám-tól Dávidig összesen tehát tizennégy nemzedék élt és Dávidtól a babiloni áttelepítésig tizennégy nemzedék és a babiloni áttelepítéstől a Krisztusig tizennégy nemzedék.

Máté1.18. A Jézus Krisztus eredete (világrajövelete) pedig ily módon történt: anyja, Mária József jegyese volt, még egybekelésük előtt áldott állapotban találták, mint aki méhében a Szent Szellemből fogant a lelet szerint.

Máté1.19. József azonban, a férje, igazságos volt, nem akarta nyilvános megszégyenítésnek (megalázásnak) kitenni, az volt a szándéka, hogy titokban elbocsátja /(f)eloldja, elválik tőle/.

Máté1.20. De miközben ezen töprengett (tűnődött) lám! az Úr angyala (hírvivő követe) álomlátásban megjelent neki és (ezt) mondta: József, Dávid fia, ne(hogy) félj attól, hogy menyasszonyodat Máriát feleségül vedd, hiszen akit szíve alatt hordoz, Szent Szellemből van.

Máté1.21. Fiat fog pedig szülni, akit Jézus néven hívj, mert Ő menti meg bűneitől a népet.

Máté1.22. Ez az egész pedig azért történt így, hogy beteljesedjék amit az Úr a prófétái kijelentés által mondott:

Máté1.23. lám, a szűz méhében fogan és fia születik és a nevét Emmánuelnek hívják, ,ami lefordítva annyit jelent: VELÜNK az isten.

Máté1.24. József erre fölébredt az álmából, megtette, amint az Úr angyala meghagyta (elrendelte) neki, hazavitte (meny)asszonyát,

Máté1.25. és nem ismerte meg (mint n)őt, míg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.

2.

Máté2.1. Amikor pedig Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király napjaiban, lám! tudósok (csillagászok) érkeztek napkeletről Jeruzsálembe.

Máté2.2. (Ezt) mondták: hol van a zsidóknak most született királya ? Mert láttuk a csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy imádjuk (hódoljunk neki).

Máté2.3. Ennek hallatára Heródes király felháborodott és vele együtt mind az egész Jeruzsálem.

Máté2.4. És összegyűjtötte a főpapokat és a nép írástudóit mind, hogy megtudakolja tőlük: hol kell a Krisztusnak világra jönni.

Máté2.5. Azok pedig megmondták neki: a júdeai Betlehemben, mert így van megírva a próféta által:

Máté2.6. és te Betlehem, Júda földje semmiképpen sem vagy legkisebb Júda vezető városai között, mert belőled jön majd elő a Vezér, aki pásztorként terelgeti népemet: az Izraelt.

Máté2.7. Ekkor Heródes titokban hívatta a csillagászokat (tudósokat), és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét,

Máté2.8. és elküldte őket Betlehembe, (ezt) mondta: menjetek, kérdezősködjétek pontosan a kisiú felől. Mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok hírül nékem, hogy én is elmenjek és imádvá hódoljak neki.

Máté2.9. Azok pedig a királyi kihallgatás után elmentek és lám! a csillag, amelyet fölkelésében megláttak, elvezette őket mindaddig, míg oda nem értek, majd megállt a hely fölött, ahol a kisiú volt.

Máté2.10. Amikor pedig megpillantották a csillagot, rendkívül nagy örömmel megörültek.

Máté2.11. És bementek a házba és meglátták a kisiút anyjával Máriával és földre borultak és imádták (hódoltak neki). Majd kincsesládájukat felnyitották és ajándékukat odavitték neki: aranyat, tömjént és mirhát

Máté2.12. és mivel álom(látás)ban intést kaptak, nehogy visszakanyarodjanak Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Máté2.13. Miután pedig visszatértek, lám! az Úr egyik követe (angyala) megjelent Józsefnek álom(látomás)ban és ezt mondta: kelj fel, fogd a kisfiút és anyját és menekülj Egyiptomba és légy ott amíg szólok neked, mert Heródes keresi majd a kisfiút, hogy vesztére törjön (elpusztítsa).

Máté2.14. Ő pedig felkelt, fogta a kisfiút és anyját, éjjel visszahúzódott Egyiptomba,

Máté2.15. és ott volt Heródes élete végéig, hogy beteljesedjék, amit az Úr a prófétai kijelentés által mondott: Egyiptomból hívtam elő a fiamat

Máté2.16. Amikor Heródes észrevette, hogy a csillagászok (tudósok) kijátszották, roppant haragra gerjedt és küldötteivel megölette a kisfiukat mind Betlehemben és összes határaiban (környékén) két éven alul a tudósoktól pontosan megtudott időnek megfelelően.

Máté2.17. Akkor beteljesedett a Jeremiás próféta által kijelentett jövendőmondás:

Máté2.18. Hang hallatszott Rámában, sírás-rívás, sok jajgatás, Rákel siratja gyermekeit és nem akar megvigasztalódní, mert nincsenek.

Máté2.19. Amikor pedig Heródes meghalt: lám! az Úr egyik hírvivő követe (angyala) megjelent álomban Józsefnek Egyiptomban,

Máté2.20. és (ezt) mondta: kelj föl, fogd (vedd magadhoz) a kisfiút és anyját és menj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a kisfiú életére (lelkére) törtek.

Máté2.21. Ő pedig fölkel, magához vette (fogta) a kisfiút és anyját és elment Izrael földjére,

Máté2.22. de amikor meghallotta, hogy Júdeaában Arkelaosz királyként uralkodik atyja Heródes helyett, nem mert odamenni, hanem (miután) álomlátomásban intést kapott, a galileai részekbe vonult (húzódott) vissza,

Máté2.23. és odaérve egy Názáret nevű városban telepedett le, hogy beteljesedjék a kijelentés a próféták által, hogy: názáretinek fogják hívni.

3.

Máté3.1. Azokban a napokban pedig feltűnt Bemérintő (a Baptista) János és Júdea pusztájában hírnökként Igét hirdetve

Máté3.2. ezt mondta: térjétek észre, mert közel az Egek (Istenének) királyi uralma.

Máté3.3. Mert Ő az, akiről a kijelentés Ézsaiás próféta által (ezt) mondja: (Segély)kiáltó hangja ez a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!

Máté3.4. Maga János pedig teveszőrből készült ruhát (öltözetet) viselt, és bőrvet a dereka (csípője) körül, eledele pedig sáska és vadméz volt.

Máté3.5. Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, Júdea és a Jordán-vidéke mind,

Máté3.6. és alámerítkeztek /(víz)bemerítkeztek/ a Jordán folyamában általa, miután bevallották (megvallották) bűneiket.

Máté3.7. Amikor látta, hogy sok farizeus és szadduceus is jön hozzá a bemerítésre, (ezt) mondta nekik: viperák fajzata ! Ki intett meg (figyelmeztetett) titeket arra, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől ?

Máté3.8. Teremjétek hát a gondolkozás(mód)-megváltoztatás (az észretérés) méltó gyümölcsét !

Máté3.9. és ne véljétek azt, hogy mondhatjátok magatokban: atyánk nekünk Ábrahám ! - (mert) mondom nektek: van ereje (hatalma, képessége) az Istennek, hogy ezekből a kövekből gyermekeket keltsen életre Ábrahámnak.

Máté3.10. Már pedig a fejsze a fák gyökerén van, minden (élő) fát tehát, amely nem terem jó (szép, kitűnő) gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak (hajítanak).

Máté3.11. Én ugyan alámerítlek /(víz)bemerítlek/ titeket a gondolkozás(mód) megváltoztatás (észretérés) végett, de aki nyomomba lép erősebb nálam, arra sem vagyok alkalmas (megfelelő), hogy saruját utánavigyem, Ő majd Szent Szellemben és tűzben merít majd be titeket (baptizál).

Máté3.12. Szórólappáttal kezében áttisztítja szérűjét és a magtárba gyűjti a búzáját, a polyvát pedig elégeti olthatatlan tűzzel.

Máté3.13. Ekkor érkezett Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy alámerítkezzék /(víz)bemerítkezzék/ általa,

Máté3.14. János pedig tiltakozva mondta: Nekem van szükségem a Te bemerítésedre és te jössz hozzám ?

Máté3.15. Jézus azonban válaszolva (ezt) mondta neki: engedj mostan, mert így illik nekünk teljesíteni mindent, ami igazságos. Ekkor engedett Neki.

Máté3.16. Bemerítése után pedig Jézus azonnal feljött a vízből, és lám, felnyíltak az egek, és látta, hogy Isten Szelleme mint egy galamb lejött, és rászállt.

Máté3.17. és lám! egy hang az egekből (ezt) mondta: Ez az én kedves (szeretett) Fiam, akiben kedvem telik (jótetszésem lelem) !

4.

Máté4.1. Ekkor Jézust a pusztába vezette a Szellem, hogy megkísértse az ördög (diabolos, azaz szanaszétdobáló),

Máté4.2. és negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül (azután) megéhezett.

Máté4.3. Odajött hozzá a kísértő, (ezt) mondta neki: ha fia vagy az Istennek, mondd, hogy ezek a kövek kenyerekké váljanak (legyenek).

Máté4.4. Ő pedig válaszolt, (ezt) mondta: meg van írva: nem csak kenyérrel (kenyéren) él az ember, hanem minden beszéddel (beszéden), amely Isten szájából származik (ered).

Máté4.5. Akkor magával vitte Őt az ördög (diabolos) a szent városba, és a templom(épület) párkányára állította,

Máté4.6. és (ezt) mondta neki: ha fia vagy az Istennek, vesd le magad, mert meg van írva, hogy hírvivőinek (angyalainak) parancsolt felőled, hogy tenyerükön (kézen fogva) hordozzanak téged, nehogy kőbe üsd lábadat.

Máté4.7. Erre kijelentette neki Jézus: az is meg van írva: ne kísértsd Uradat, Istenedet !

Máté4.8. Ismét magával vitte Őt az ördög (diabolos) egy rendkívül (roppant) magas hegyre és megmutatta neki a világ minden királyságát és dicsőségüket.

Máté4.9. És (ezt) mondta neki: ezt mind neked adom majd, ha leborulsz és imádsz engem (hódolsz nekem).

Máté4.10. Ekkor mondta neki Jézus: menj el (távozz) Sátán ! Mert meg van írva, Uradat, Istenedet imádd és csak Neki adj Isten(nek járó) tiszteletet.

Máté4.11. Akkor elhagyta az ördög és lám: égi hírvivők (angyalok) jöttek és ellátták Őt (felszolgáltak neki).

Máté4.12. Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe került, visszavonult Galileába,

Máté4.13. és elhagyta Názáretet, elment és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftalim határaiban,

Máté4.14. hogy beteljesedjék Ésaiás próféta beszéde által mondott kijelentés:

Máté4.15. Zebulon és Naftalim földje, tengermenti út, a Jordánon túl, a pogányok (nemzetek) Galileája,

Máté4.16. a nép, amely sötétségben ült, nagy fényt látott, és azoknak, akik a halál térségében és árnyékában ülnek, fény támadott.

Máté4.17. Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni és mondani: változtassátok meg gondolkodás(mód)otokat (térjetez észre), mert elközeledett az Egek (Istenének) Királysága (királyi uralma).

Máté4.18. Amikor pedig Jézus a Galileai-tenger mellett járt-kelt, két testvért látott: a Péternek mondott Simont, és testvérét András, amint kerítőhálót dobtak (vetettek) a tengerbe, mert halászok voltak,

Máté4.19. és mondta nekik: jertek utánam és emberhalászokká teszlek titeket.

Máté4.20. Azok pedig mindjárt (azonnal) otthagyták a hálókat és csatlakoztak Hozzá (követték Őt).

Máté4.21. És onnan tovább lépdelve észrevett (meglátott) másik két testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és a testvérét, Jánost, amint a hajóban atyjukkal Zebedeussal hálóikat rendbehozták (kötögették), hívta őket is.

Máté4.22. Azok pedig mindjárt (azonnal) otthagyták a hajót és atyjukat és követték Őt (csatlakoztak Hozzá).

Máté4.23. És Jézus körbejárt egész Galileában, tanított zsinagógáikban (összejöveteleken) és (hírnökként) hirdette a Királyság örömhírét és (gyógy)kezelésbe vett minden betegséget (nyavalyát) és minden erőtlenséget (gyengélkedést) a népben,

Máté4.24. és elterjedt a híre az egész Szíriában, hozzávittek minden rosszullevőt, különféle betegségekben és kínokban szenvedőket, démonoktól megszállottakat és holdkórosokat, és bénákat és meggyógyította őket.

Máté4.25. És rengeteg nép (nagy tömeg) követte Őt (szegődött nyomába) Galileától, Tízvárostól, Jeruzsálemtől, Júdeától és a Jordánon túlról.

5.

Máté5.1. A tömegek láttára Jézus fölment a hegyre és leült, odajöttek hozzá a tanítványai is,

Máté5.2. és ekkor ajkát szólásra nyitotta, tanította őket, (ezt) mondta:

Máté5.3. Boldogok a szellemi nincstelenek (a szellem koldusai), mert övék az Egek (Istenének) Királysága (királyi uralma).

Máté5.4. Boldogok, akik szomorkodnak (keseregnek), mert vigaszt(alást) nyernek.

Máté5.5. Boldogok a szelídek, mert ők bir(tokol)ják (birtokba veszik, osztályrészül kapják) a földet.

Máté5.6. Boldogok akik éheznek és szomjazzák az igazság(osság)ot, mert megelégnének vele.

Máté5.7. Boldogok az irgalmasok, mert irgalmat nyernek.

Máté5.8. Boldogok a szívben tiszták (tisztaszívűek), mert meglátják (észreveszik, felfogják) az Istent.

Máté5.9. Boldogok a békességszerzők, mert őket az Isten fiainak hívják.

Máté5.10. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazság(osság)ért, mert övék az Egek királysága (királyi uralma).

Máté5.11. Boldogok vagytok, ha szidalmaznak (gyaláznak) titeket és üldöznek és hazudva minden gonoszt mondanak rátok (én)miattam.

Máté5.12. Örüljete és örvendezzete (ujjongjatek), mert sok lesz a jutalmatok az egekben, így üldözték a prófétákat is, (akik) elöttetek (éltek).

Máté5.13. Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só ízét veszti (vesztené), mivel sózzák meg ? Semmire se való többé, csak arra, hogy kidobják és széttapossák az emberek.

Máté5.14. Ti vagytok a világ (kozmosz) fénye. Hegyen fekvő várost nem lehet elrejtteni.

Máté5.15. Nem azért gyűjtanak mécszet, hogy a véka alá tegyék, hanem a mécsstartóra, hogy mindazoknak, akik a házban vannak, fényt adjon.

Máté5.16. Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti kitűnő /(eszményi) szép/ tetteiteket és dicsőítsék égi Atyátokat.

Máté5.17. Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt, vagy a prófétákat ! Nem eltörölni, hanem betölteni (tartalmat adni) jöttem.

Máté5.18. Mert Ámen, mondom nektek, amíg az ég és a föld elmúlik, egy (görög) í betű (ióta) vagy (héber) vesszőcske sem múlik el a törvényből, míg minden valóra nem válik (meg nem lesz).

Máté5.19. Aki tehát csak egyet is megront (felold) a legkisebb parancs(olat)ok közül és így tanítja az embereket, a legkisebbnek hívják az Egek (Istenének) királyságában, aki pedig meg is teszi és tanítja, azt nagynak mondják az Egek (Istenének) Királyságában.

Máté5.20. Mert mondom nektek, ha a ti igazságosságotok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, egyáltalán nem mentek be az Egek (Istenének) Királyságába.

Máté5.21. Hallottátok, hogy a régieknek megmondták: ne gyilkolj ! Aki pedig gyilkol, méltó rá, hogy ítélszék elé állítsák (kerüljön).

Máté5.22. Én pedig azt mondom nektek: mindenki, aki haragot tart testvérével, ítéletet érdemel, aki pedig azt mondja testvérenek: Ráka (hitvány), állítsák a nagytanács elé, aki pedig azt mondja: Móré (bolond), megérdemli a tüzes gyehennát.

Máté5.23. Ha tehát ajándéodat az (áldozati) oltárra viszed és ott eszedbe jut, hogy testvérednek van valami kifogása ellened,

Máté5.24. hagyd ott ajándéodat az (áldozati) oltár előtt és menj el, békülj ki előbb testvéreddel és (csak) azután jöjj vissza és ajánld föl(vidd fel) ajándéodat.

Máté5.25. Idejében légy jóindulatú ellenfeleddel, hamar, míg az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a(z ítéelő)bírónak, a(z ítéelő)bíró az ítéletvégrehajtónak és börtönbe vessenek.

Máté5.26. Ámen, mondom neked: semmi esetre sem jössz ki onnét, míg meg nem adod (le nem fizeted) az utolsó fillért.

Máté5.27. Hallottátok, hogy megmondták: Ne törj házasságot.

Máté5.28. Én pedig azt mondom nektek, hogy mindenki, aki asszonyra (nőre) tekint és megkívánja, a szívében már házasságot tört vele (házasságtörést követett el).

Máté5.29. Ha pedig a jobb szemed botlásba visz (kelepcébe csal) téged, szakítsd ki és dobd el magadtól, mert inkább egy tagod vesszen oda, minthogy egész testedet gyehennába dobják.

Máté5.30. Ha pedig jobb kezed visz botlásba téged, (csal kelepcébe), vágd le és dobd el magadtól, mert inkább egy tagod vesszen oda, mintsem egész tested a gyehennába kerüljön.

Máté5.31. Megmondták pedig: aki a feleségét elbocsátja, adjon neki válólevelet (okiratot).

Máté5.32. Én pedig azt mondom nektek, hogy mindenki, aki a feleségét elbocsátja a cédaság esetét kivéve, házasságtörővé teszi és aki elbocsátottat (elbocsátott asszonyt) vesz el, házasságot tör.

Máté5.33. Továbbá hallottátok, hogy ki lett jelentve a régieknek: hamisan ne esküdj, hanem add meg az Úrnak tett esküidet.

Máté5.34. Én pedig azt mondom nektek: egyáltalán ne esküdjetek, sem az égnek, mert az az Isten trónja,

Máté5.35. se a földre, mert az lábainak zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa,

Máté5.36. a fejedre se esküdjél, mert hajad egyetlen szálát sem tudod (nem áll hatalmadban) fehérré vagy feketévé tenni,

Máté5.37. hanem legyen szavatok az igen, igen: a nem, nem: ami ezt túlhaladja, a gonoszból van (ered).

Máté5.38. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: szemet szemért és fogat fogért.

Máté5.39. Én pedig (azt) mondom nektek: ne hogy ellenálljatok a gonosznak, hanem aki jobb arcodat megüti, fordítsd oda neki a másikat is,

Máté5.40. és aki pörölni akar veled, hogy elvegye az alsó ruhádat, engedd át neki a felső ruhádat is,

Máté5.41. és aki egy mérföldre (ezer lépésre) kényszerít, menj vele kettőre.

Máté5.42. Annak, aki kér tőled, adj neki és ne hogy elfordulj attól, aki kölcsönt akar kérni tőled.

Máté5.43. Hallottátok, hogy ki lett jelentve: szeresd (a közeledben lévő) embertársadat és gyűlöld ellenségedet !

Máté5.44. Én pedig (azt) mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok azokért, akik üldöznék titeket,

Máté5.45. hogy fiai legyetek égi Atyátoknak, aki a napját kelti (fölhozza) gonoszokra és jókra egyaránt, esőt ad igaz(ságos)aknak is, igaz(ság)talánoknak is.

Máté5.46. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok ? Nemde a vámszedők is ugyanezt teszik ?

Máté5.47. És ha csak testvéreiteket köszöntitek, milyen rendkívüli (különös) dolgot tesztek ? Nemde a (pogány) nemzetekből valók is ugyanezt teszik ?

Máté5.48. Ti tehát tökéletesek (célba érkezők) lesztek, amint égi Atyátok tökéletes (a célban van).

6.

Máté6.1. Ügyeljete arra, hogy az igaz(ságos) mivoltotokkal együttjáró dolgokat ne hogy azért tegyétek az emberek előtt, hogy lássanak titeket, mert különben nem nyertek jutalmat égi Atyától.

Máté6.2. Amikor tehát alamizsnát adsz, ne hogy kürtöltess magad előtt, mint a kétszínűek teszik (a színészkedők akik színészkednek) a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Ámen, mondom nektek, elnyerték (megkapták) jutalmukat.

Máté6.3. Te azonban mikor alamizsnát adsz ne(hogy meg)tudja a balkezed, mit csinál a jobbkezed,

Máté6.4. hogy alamizsnád rejtve maradjon (titokban legyen) és Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked,

Máté6.5. és amikor imádkoztok, ne legyetek kétszínűek (színészkedők), mint akiknek az a kedves, ha a zsinagógákban és az utcasarkokon állva imádkoznak, hogy mutogassák magukat az embereknek. Ámen mondom nektek: elnyerték jutalmukat.

Máté6.6. Hanem te, amikor imádkozol, menj be a kamrádba, zárd be az ajtót, és imádkozzál titokban Atyádhoz, és Atyád, aki a rejtekben (is) lát, megfizet neked.

Máté6.7. Amikor pedig imádkoztok, ne(hogy) szaporítsátok a szót, mint a (pogány) nemzetekből valók, akik azt hiszik (vélik) ugyanis, hogy bőbeszédűségükért nyernek meghallgatást.

Máté6.8. Ne hogy hasonlítsatok tehát hozzájuk, hisz tudja (az Isten) Atyátok, mielőtt kéritek Őt, hogy mire van szükségetek.

Máté6.9. Tehát ti így imádkozzatok:

Mi Atyánk, aki az egekben vagy,
Szenteltesd meg (légyen megszentelt) a Te neved,
Máté6.10. Jöjjön el a Te királyi uralmad,
legyen meg a Te akaratod.

Mint az égben, a földön is.

Máté6.11. A mi létezéshez szükséges kenyerünket add meg nekünk ma.

Máté6.12. És engedd el adósságainkat, amint mi is elengedjük a nekünk tartozóknak.

Máté6.13. És ne vígy minket a kísértésbe, hanem (ragadj meg) és vonj magadhoz a gonosztól.

Máté6.14. Mert ha elengeditek az embereknek bűneiket (eleséseiket), égi Atyátok nektek is elengedi,

Máté6.15. de, ha netán nem engeditek el az embereknek, Atyátok sem engedi el bűneiteket (eleséseiteket).

Máté6.16. Amikor pedig böjtöltök, nehogy komor arcot vágjatok, mint a kétszínűek (színészkedők), mert keserves az arcuk, hogy így feltűnjék az embereknek, hogy böjtölnek. Ámen, mondom nektek: elvették jutalmukat.

Máté6.17. Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg az arcodat,

Máté6.18. hogy ne tűnjék fel az embereknek böjtölésed, hanem Atyádnak, aki a rejtekben is jelen van. Akkor Atyád, aki a rejtekben (is) lát, megfizet néked.

Máté6.19. Nehogy kincset kincstre halmozzatok a földön, ahol a moly és rozsdá megemésztí (tönkre teszi), ahol tolvajok betörnek (kiássák) és ellopják,

Máté6.20. hanem kincset kincstre az égben halmozzatok, ahol sem moly, sem rozsdá nem teszi tönkre, ahol tolvajok nem ássák ki és nem lopják el,

Máté6.21. mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.

Máté6.22. A test mécse a szem. Ha tehát a szemed tiszta (egyszerű), egész tested világos (fénytelt) lesz.

Máté6.23. De ha a szemed rossz (gonosz), egész tested sötét (beborult) lesz. Ha tehát a fény benned sötétség, mekkora a sötétség !

Máté6.24. Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak (a vagyonnak, a pénznek).

Máté6.25. Ezért mondom nektek: nehogy aggóvva tépelődjetelek lelketek (megélhetésetek) felől, hogy mit esztek és mit isztok, sem testetek felől, hogy mibe öltöztök. Nem több-e a lélek az eledelnél (tápláléknál) és a test az öltözetnél (ruhánál) ?

Máté6.26. Nézzétek az ég madarait (tekintsetek az ég madaraira), nem vetnek, nem is aratnak, magtárakba sem gyűjtenek és égi Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e drágábbak (különbek, többet érők) náluk ?

Máté6.27. Ugyan hát ki adhat közületek életéhez (termetéhez) tépelődésével (aggódásával) egy arasznyit is ?

Máté6.28. Az öltözet felől is mit aggódtok (tépelődtek) ? Tanulmányozzátok a mező (bíbor színű pipacs) virágait, hogyan nő(vedek)nek: nem fáradoznak és nem fonnak,

Máté6.29. de mondom nektek, hogy Salamon dicsősége (pompája) teljében sem volt úgy felöltözve, mint ezek közül egy.

Máté6.30. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van és holnap a kemence tűzébe dobják, az Isten így öltözteti, nem sokkal inkább titeket, kishitűek ?

Máté6.31. Nehogy aggódva tépelődjetez tehát és ne mondjátok: mit eszünk, vagy mit iszunk ? vagy mit veszünk magunkra (mibe öltözünk) ?

Máté6.32. mert mindezeket a (pogány) nemzetből valók keresik: hiszen tudja égi Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van,

Máté6.33. hanem keressétek először az Isten királyi uralmát és igazság(osság)ját és a többit mind ráadásul megkapjátok.

Máté6.34. Nehogy aggódva tépelődjetez tehát a holnap miatt, mert a holnap aggódik majd magáért. Elég minden nap(pal)nak a maga baja (ami rossz benne).

7.

Máté7.1. Ne ítélezzetez, nehogy elítéljenek titeket is,

Máté7.2. mert amilyen ítélettel ítéletez, olyannal ítélinez majd meg titeket és amilyen mértékkel méretez, olyannal mérnek majd vissza nektez.

Máté7.3. Miért látod meg a fűrészporszemet a testvéred szemében, amikor a magad szemében a gerendát sem veszed észre ?

Máté7.4. Avagy hogyan mondod testvérednek: engedd, hogy kivegyem (hadd vegyem ki) a szálkát (fűrészport) a szemedből, holott (lám!) a te szemedben gerenda van ?

Máté7.5. Kétszínű ! (Te színészkedő!) Előbb vedd ki (vesd ki) a gerendát a saját szemedből és csak azután láss hozzá, hogy kivedd a fűrészporszemet a testvéred szeméből.

Máté7.6. Ne(hogy oda)adjátok a szent dolgokat (ami szent) a kutyáknak, se a gyöngyeiteket ne dob(ál)játok a disznók elé, nehogy azokat lábukkal tapossák és megfordulva titeket tépjenez szét.

Máté7.7. Kérjetez és adnak nektez (kaptok), keressetez és találtok, zörgessetez (kopogtassatok), és ajtót nyitnak nektez.

Máté7.8. Mert mindenki, aki kér, kap és aki keres, talál és aki zörget (kopogtat), annak ajtót nyitnak (ajtó nyílik).

Máté7.9. Avagy ki közületez az olyan ember, aki fiának, amikor kenyeret kér tőle (netán) követ ad ?

Máté7.10. vagy ha halat kér, kígyót ad-e neki ?

Máté7.11. Ha tehát ti gonosz (romlással teli) létezekre tudtok jó adományokat adni gyermekeiteknéz, mennyivel inkább ad jót égi Atyátok azoknak, akik kérik (kérnez) Tőle ?

Máté7.12. Mindent tehát, amit akartok, hogy az emberek veletez tegyenez, tegyétez meg ti is nekik: mert ez a törvény és a próféták.

Máté7.13. Menjetez be a szűk kapun ! Mert a tágas kapu és a széles út a romlásba visz, és sokan vannak, akik azon mennek be.

Máté7.14. A szűk kapu és a keskeny út ellenben az életbe vezet, de (azt) kevesen találják meg.

Máté7.15. Óvakodjatok (őrizkedjete) az ál- (látszat, hazug) prófétáktól, akik a bárányok bőrében (bárány-külsőben) jönnek hozzátok, belül azonban ragadozó farkasok.

Máté7.16. Gyümölcsceikről ismertek rájuk. Szednek-e tövisbokorról szőlőt, vagy bogáncskóróról fűgét ?

Máté7.17. Így minden jó fa (eszményi) szép gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig nyomorúságos gyümölcsöt terem.

Máté7.18. A jó fa nem hozhat nyomorúságos gyümölcsöt, sem a romlott fa (eszményi) szép gyümölcsöt.

Máté7.19. Minden fát, amely (netán) nem terem (eszményi) szép gyümölcsöt, kivágnak és tűzbe dobnak (vetnek, hajítanak).

Máté7.20. Tehát gyümölcsceikről ismertek rájuk.

Máté7.21. Nem mindenki, aki mondja nekem: Uram, Uram ! megy be az Egek (Istenének) Királyságába, hanem aki megteszi égi Atyám akaratát.

Máté7.22. Sokan áradoznak majd azon a napon: Uram, Uram ! nem a Te nevedben prófétáltunk(e) és nem a Te nevedben dobtunk ki (űztünk ki) démonokat és nem a Te nevedben tettünk sok hatalmas dolgot ?

Máté7.23. Ekkor kijelentem (megvallom) nekik: sohasem ismertelek titeket. Távozzatok tőlem, ti törvénytelenység(et) művelők !

Máté7.24. Tehát mindenki, aki hallja e szavaimat és megteszi azokat (tettre váltja őket), hasonló egy megfontolt (meggondolt) férfiemberhez, aki a kősziklára építette a házát.

Máté7.25. És zuhogott a záporoső és jött az árvíz, és fújtak a szelek és nekiestek annak a háznak, de nem omlott össze, mert (kő)szikla volt az alapja (kősziklára volt alapozva).

Máté7.26. Aki pedig hallja e szavaimat és nem teszi meg (váltja tetté), hasonlít egy balga (bolond) emberhez, aki házát (parti)homokra építette.

Máté7.27. És szakadt a záporoső és jött az árvíz és fújtak a szelek és nekiütköztek annak a háznak és összeomlott nagy zuhanással.

Máté7.28. És úgy történt, amikor Jézus befejezte e beszédeket (bevégezte az lge szólását), elálmélkodott a tömeg a tanításán,

Máté7.29. mert úgy tanította őket, mint akinek (telj)hatalma (felhatalmazása) van és nem úgy, mint az írástudók.

8.

Máté8.1. Amikor pedig lelépdelt a hegyről, nagy tömeg csatlakozott hozzá (követte).

Máté8.2. És lám! egy leprás odajött hozzá, leborult előtte és szólt: Uram, ha akarsz, megtisztíthatsz (hatalmad van, hogy megtisztíts) engem,

Máté8.3. erre kinyújtotta kezét, megérintette, és (ezt) mondta: akarom, tisztulj meg ! - és mindjárt letisztult róla a lepra,

Máté8.4. és (ezt) mondta neki Jézus: nézd, nehogy valakinek elmondd, hanem menj el, mutasd meg magad a papnak és Mózes parancsa szerint vidd fel nekik az áldozati ajándékot tanúbizonysággul.

Máté8.5. Amikor pedig beért (bement) Kapernaumba, odajött hozzá egy százados, segítségül hívta,

Máté8.6. és (ezt) mondta: Uram ! a (szolga)legényem bénultan fekszik otthon és rettentően gyötrődik (szörnyen kínlódik).

Máté8.7. Elmegyek és gyógyítom (gyógykezelem) majd - mondotta neki.

Máté8.8. Válaszul azonban a százados (ezt) mondta: Uram, nem vagyok arra érdemes, hogy házam fedele alá betérj, hanem csak egy szót szólj és a legényem meggyógyul,

Máté8.9. mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, katonák vannak alattam: ha mondom az egyiknek: indulj ! elindul, és a másikkal: jér hozzám ! - és ide jön: és a rabszolgámnak: tedd meg ezt ! és megteszi.

Máté8.10. Amikor Jézus (ezt) hallotta, elcsodálkozott és ezt mondta (így szólta) követőinek: Ámen, mondom nektek, ily nagy hitet senkinél sem találtam Izraelben.

Máté8.11. De mondom nektek, hogy sokan jönnek keletről és nyugatról és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal az Egek (Istenének) Királyságában,

Máté8.12. a királyság fiait pedig kidobják a külső sötétségbe. Lesz majd ott sírás és fogcsikorgatás.

Máté8.13. Azután ezt mondta Jézus a századosnak: eredj (menj) haza, amint hittél, úgy legyen neked, és meggyógyult a (szolga)legény (még) abban az órában,

Máté8.14. és ezután Jézus Péter házába ment, látta (észrevette), hogy annak anyósa lázasan fekszik.

Máté8.15. Megérintette a kezét, mire a láz elhagyta, erre felkelt és kiszolgált.

Máté8.16. Amikor pedig beesteledett, sok démonról megszállottat hoztak hozzá, szavával kiűzte a szellemeket és a rosszullevőket mind gyógykezelésbe vette,

Máté8.17. hogy beteljesedjék ami ki lett jelente Ézsaiás próféta által, aki megmondta: gyengélkedéseinket elvette és betegségeinket (nyavalyáinkat) hordozta.

Máté8.18. Amikor pedig Jézus meglátta a tömeget maga körül, megparancsolta (úgy rendelkezett), hogy keljenek át a túlsó partra.

Máté8.19. És hozzá jött egy írástudó, ezt mondta neki: Mester (Tanító), követlek téged, bárhová mégy,

Máté8.20. és mondta neki Jézus: A rókáknak vackuk van és az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.

Máté8.21. Egy másik pedig a tanítványai közül mondta neki: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat.

Máté8.22. Jézus azonban (ezt) mondta neki: kövess engem és hagyd a halottakra, hogy eltemessék halottaikat,

Máté8.23. és amikor belépett (beszállt) a hajóba, követték a tanítványai,

Máté8.24. és lám! nagy háborgás lett a tengeren, úgy, hogy a hullámok elborították a hajót, Ő azonban lepihent,

Máté8.25. és odamentek hozzá és fölébresztették (felkeltették), ezt mondták: Uram, ments meg (tarts meg), elveszünk !

Máté8.26. és ezt mondta nekik: miért vagytok gyávák (mit féltek) kicsinyhitűek ? Majd felkelt és megdorgálta (megfeddte) a szeleket és a tengert és nagy szélcsend lett.

Máté8.27. Az emberek pedig csodálkozva mondták: hová való ez, hogy a szelek is, a tenger is enged(elmesked)nek neki ?

Máté8.28. Amikor a túlsó partra, a gadaraiak vidékére ért, két démontól megszállottal találkozott, a sírboltokból jöttek elő. Rendkívül (roppant) veszedelmesek voltak, úgy, hogy senki sem mert az úton (mellettük) elmenni,

Máté8.29. és lám! így kezdtek kiáltozni: mi közünk hozzád Isten Fia ? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket ?

Máté8.30. Volt pedig távol (messze) tőlük egy sok disznóból álló legelésző csürhe.

Máté8.31. A démonok pedig kér(lel)ték, ezt mondták: ha kiűzöl minket, küldj minket a kondába.

Máté8.32. És Ő ezt mondta nekik: takarodjatok. Azok pedig kijöttek, elmentek a disznókba, és lám! az egész konda a lejtőről (meredekről) a tengerbe rohant és a vízbe fulladt.

Máté8.33. A kanászok pedig elfutottak (elmenekültek) és a városba mentek, hírül adtak (elhíreszteltek) mindent, azt is, ami a démonoktól megszállottakkal történt,

Máté8.34. és (lám!) az egész város mind kiment Jézus elé (hogy Jézussal találkozzék), és amint meglátták, kér(lel)ték, hogy menjen máshova határaikból,

9.

Máté9.1. és (Jézus) belépett (beszállt) a csónakba (hajóba), átkelt, és a saját városába érkezett.

Máté9.2. És (lám!) odahoztak hozzá egy hordágyon fekvő béna embert és (amikor) Jézus látta hitüket, ezt mondta a bénának: légy bátor gyermekem ! Bocsánatot nyertek bűneid (vétkeid),

Máté9.3. és (lám!) néhány írástudó így szólt magában: Ez káromkodik.

Máté9.4. És Jézus belátva a gondolataikba, ezt mondta: miért gondoltok gonoszt szívetekben ?

Máté9.5. Mert mi könnyebb, ezt mondani: bocsánatot nyernek bűneid ? vagy azt: kelj föl és járj !

Máté9.6. De hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására, így szólt a bénának: kelj föl, fogd (vedd föl) a hordágyadat és menj haza,

Máté9.7. és az fölkelt és hazament.

Máté9.8. Amikor a tömeg ezt látta, félelem fogta el őket és dicsőítették az Istent, aki ilyen hatalmat (hogy ekkora hatalmat) adott az embereknek.

Máté9.9. Amikor Jézus tovább ment onnan, látott egy Máté nevű embert, aki a vámnál ült és ezt mondta neki: kövess engem! az felállt és követte,

Máté9.10. és történt, hogy vendégül látta az otthonában (a házában). És, lám! ekkor sok vámszedő és bűnös jött oda és asztalhoz telepedtek Jézussal és tanítványaival együtt,

Máté9.11. és amikor a farizeusok (ezt) látták, (így) szóltak (ezt mondták), a tanítványaihoz: miért eszik a (tanító)mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt ?

Máté9.12. Jézus pedig amint ezt (meg)hallotta, így szólt (ezt mondta) nekik: nem az erő(telje)seknek van szükségük orvosra, hanem a rosszullevőknek.

Máté9.13. Menjetek csak és tanuljátok meg, hogy mit jelent: irgalma(sságo)t akarok, és nem áldozatot, mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem (hogy) a bűnösöket (vétkeseket).

Máté9.14. Ekkor hozzá jöttek János tanítványai, (ezt) mondták: Miért van, hogy mi és a farizeusok (sokat) böjtölünk, tanítványaid pedig nem böjtölnek ?

Máté9.15. és mondta nekik Jézus: vajon gyászolhatnak-e a lakodalmas ház fiai míg velük van a vőlegény ? De (el)jön a nap, amikor elviszik tőlük a vőlegényt és akkor böjtölnek majd.

Máté9.16. Senki sem tesz pedig új szövetből foltot ócska ruhára, mert a folt (toldás) tovább szakítja a ruhát és a szakadás még nagyobb lesz.

Máté9.17. Új bort nem töltenek ócska (régi) tömlőkbe - de ha netán mégis megteszik, szétszakadnak a tömlők, a bor kiömlik, a tömlők is tönkremennek. Hanem az új bort új tömlőkbe töltik, így mindkettő megmarad.

Máté9.18. Amíg ezeket szólta nekik, lám! egy előljáró odajött, leborult előtte, (ezt) mondta: lányom (épp) most halt meg, de jer, tedd rá kezedet és feléled.

Máté9.19. Jézus erre felkelt, követte azt tanítványaival (együtt),

Máté9.20. és lám! egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hátulról megközelítette (odament) és megérintette ruhája szegélyrojtját.

Máté9.21. (Ezt) mondta ugyanis magában: ha csak ruháját érintem is, megmenekülök (mentes leszek) bajomtól.

Máté9.22. Jézus pedig megfordult és amikor meglátta ezt így szólt: légy bátor leányom ! A hited megmentett (hűséged megtartott) téged, és az asszony mentesült bajától attól az órától fogva.

Máté9.23. És amikor Jézus az előljáró házához érkezett és meglátta a (gyász)furulyásokat és a zajongó tömeget,

Máté9.24. megszólalt: távozzatok, mert nem halt meg a kislány, hanem alszik. Erre kinevették.

Máté9.25. Amikor pedig a tömeget eltávolították, bement, megfogta kezét és felkelt a lányka,

Máté9.26. és híre ment ennek, azon az egész vidéken,

Máté9.27. és amikor Jézus tovább vonult onnan, két vak követte (nyomába szegődött), kiáltoztak és (ezt) mondták: Könyörülj rajtunk (Légy irgalmas hozzánk) Dávid fia !

Máté9.28. Amikor pedig bement a házba, hozzámentek a vakok és Jézus (ezt) mondta nekik: hiszitek-e, hogy (ezt) meg tudom tenni ? Ezt mondták neki: igen, Uram.

Máté9.29. Ekkor megérintette szemüket, (ezt) mondva: legyen a hitetek szerint !

Máté9.30. És megnyílt (felnyílt) a szemük, és szigorúan rájuk parancsolt (meghagyta nekik) Jézus: meglássátok, nehogy valaki megtudja,

Máté9.31. (ám)de azok kimentek és híret vitték azon az egész földön.

Máté9.32. Amikor pedig elmentek, hoztak hozzá egy démontól megszállott süketnémát.

Máté9.33. És mihelyt a démont kihajtotta belőle, megszólalt a süketnéma és a tömeg csodálkozva mondta: Soha sem láttak még ilyet Izraelben !

Máté9.34. A farizeusok azonban (azt) mondták: a démonok fejedelme segítségével úzi (hajtja) ki a démonokat,

Máté9.35. és körbejárt Jézus minden várost és falut, tanított zsinagógáikban és (hírnökként) hirdette az Isten királyi uralmának jó hírét (evangéliumát) és (gyógy)kezelt minden betegséget és minden gyengélkedést.

Máté9.36. Amikor pedig látta a tömeget, megszánta őket, mivel olyan agyongyötörtek voltak és úgy lézengtek, mint a pásztor nélküli juhok.

Máté9.37. Ekkor mondta a tanítványainak: az aratni való ugyan sok, de a munkás kevés.

Máté9.38. Kérjétek hát az aratás Urát, hogy vessen be munkásokat aratásába,

10.

Máté10.1. és magához hívta tizenkét tanítványát (telj)hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek fölött, hogy kiűzzék őket és (gyógy)kezeljenek minden betegséget, minden gyöngeséget.

Máté10.2. A tizenkét apostol neve pedig ez: az első Simon, akit Péternek mondanak, és testvére András, és Zebedeus fiai: Jakab, és testvére János,

Máté10.3. Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő, Jakab az Alfeus fia és Tádé,

Máté10.4. a kana(ne)i Simon és iskarióti Júdás, aki kiszolgáltatta (feladta) Őt.

Máté10.5. Ezt a tizenkettőt küldte Jézus és megparancsolta nekik (üzenetet bízott rájuk), (ezt) mondta: a (pogány) nemzetekhez vivő útra ne(hogy) elmenjétek és a szamaritánusok városába nehogy bemenjétek,

Máté10.6. hanem menjétek inkább Izrael házának elveszett juhaihoz.

Máté10.7. Ha pedig mentek, (hírnökként) hirdessétek, hogy elközelgett az Egek (Istenének) királyi uralma.

Máté10.8. A gyengélkedőket (gyógy)kezeljétek, a halottakat keltsétek életre, a leprásokat tisztítsátok meg, a démonokat űzzétek ki. Ingyen kaptátok, ingyen adjátok.

Máté10.9. Ne (arra) törekedjétek, hogy arany, ezüst vagy rézpenzt szerezzenek övetekbe,

Máté10.10. ne legyen az útra tarisznyátok, se két alsóruhátok, se sarutok, se bototok, mert méltó a munkás az élelemre (ellátásra).

Máté10.11. Ha egy városba vagy faluba bementek, érdeklődjétek, hogy kire számíthatok és nála maradjatok, míg tovább (nem) mentek.

Máté10.12. Ha pedig bementek a házba, köszöntsétek,

Máté10.13. és ha méltó rá a ház, békétek rászáll, ha pedig (netán) nem méltó, békétek visszaszáll rátok,

Máté10.14. és ha valaki (netán) nem fogad be titeket, sem szavatokra nem hallgat, menjétek ki abból a házból, vagy városból, rázzátok le (még) a port is lábatokról.

Máté10.15. Ámen, mondom nektek, elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa Szodoma és Gomorra földjének az ítélet napján, mint annak a városnak.

Máté10.16. Nézzétek, én báránként (mint juhokat) küldelek titeket farkasok közé: legyetek tehát meggondoltak, mint a kígyók és egyszerűek (ártatlanok) mint a galambok.

Máté10.17. Legyetek óvatosak az emberekkel szemben (óvakodjatok az emberektől), mert átadnak a bíróságnak és zsinagógáikban (összejöveleteiken) megkorbácsolnak titeket.

Máté10.18. A vezető emberek és királyok elé hurcolnak titeket miattam, hogy tanú(bizony)ságot tegyetek nekik és a (pogány, nem zsidó) nemzeteknek,

Máté10.19. de mikor bíróság elé állítanak, nehogy (aggódva) tépelődjétek, hogyan és mit szóljátok, mert megkapjátok (megadatik nektek) abban az órában, hogy mit szóljátok,

Máté10.20. mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátoknak a bennetek szóló Szelleme.

Máté10.21. Halálra ad pedig testvér testvért, és apa gyermekét és gyermek(ek) támad(nak) szülőkre és halálra adják őket,

Máté10.22. és gyűlöletesek lesztek mindenki szemében az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.

Máté10.23. Ha majd az egyik városban üldöznek titeket, meneküljétek a másikba. Ámen, mondom nektek, hogy nem végeztek Izrael városaival, amikor az Emberfia eljön.

Máté10.24. Nem feljebbvaló (nagyobb) a tanítvány a (tanító)mesterénél, sem a rabszolga az uránál.

Máté10.25. Elégedjék meg a tanítvány, ha olyan lesz mint a (tanító)mestere és a rabszolga mint az ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívják, mennyivel inkább a házanépét.

Máté10.26. Tehát nehogy féljétek tőlük, mert nincs (nem marad) semmi elrejtve, ami ki ne derülne és nincs olyan titok, ami ki ne tudódnék.

Máté10.27. Amit sötétben mondok nektek, mondjátok el (verő)fényben és amit fületekbe súgnak (hírnökként) hirdessétek a háztetőkről.

Máté10.28. És ne(hogy) féljétek azoktól, akik a testet megölik, hiszen a lelket nem tudják (nem képesek) megölni, hanem inkább féljétek attól, aki a lelket is, a testet is elpusztíthatja a gyehennában.

Máté10.29. Nemde két kis verebet adnak (árusítanak) egy fillérért ? És egy sem esik közülük le Atyátok nélkül a földre.

Máté10.30. Nektek pedig fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva (számlálva vannak).

Máté10.31. Nehogy féljetez tehát, sok kis verébnél drágábbak (értékesebbek) vagytok.

Máté10.32. Mindenki tehát, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom égi Atyám előtt,

Máté10.33. de aki megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom égi Atyám előtt.

Máté10.34. Ne(hogy azt) gondoljátok, hogy békét vetni jöttem a földre, nem békét jöttem vetni, hanem (harci) kardot,

Máté10.35. mert azért jöttem, hogy elszakítsam (elválasszam) az embert apjától, a leányt anyjától, a menyét anyósától,

Máté10.36. és az embernek a saját házanépe is ellenségévé lesz.

Máté10.37. Aki jobban kedveli apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám, és aki jobban kedveli fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám.

Máté10.38. Aki nem veszi föl keresztjét (kínkaróját) és nem követ engem, nem méltó hozzám.

Máté10.39. Aki megtalálja lelkét, elveszti és aki elveszti lelkét miattam, megtalálja azt.

Máté10.40. Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

Máté10.41. Aki prófétát fogad be, azért, mert próféta, a próféta jutalmát kapja, és aki befogadja az igaz(ságos)at azért, mert igaz(ságos) ember, az igaz(ságos) jutalmát nyeri el,

Máté10.42. és aki a legkisebbnek is csak egy pohár friss vizet is ad, mert tanítvány, Ámen, mondom nektek, nem veszti el jutalmát,

11.

Máté11.1. és történt, amikor Jézus befejezte a tizenkét tanítvány kioktatását (a tizenkét tanítványnak adott rendelkezéseit bevégezve), tovább ment, hogy tanítson és Igét hirdessen a városokban.

Máté11.2. Amikor pedig János a börtönben (fogságban) hallott a Krisztus tetteiről,

Máté11.3. elküldve két tanítványát, ezt mondta neki: Te vagy-e az eljövendő vagy más várjunk?

Máté11.4. és válaszul Jézus (ezt) mondta nekik: menjetez, adjátok hírvil (jelensétez) Jánosnak, amit hallotok és láttok:

Máté11.5. vakok újra látnak és sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süket(némák) hallanak és halottak életrekelnek és koldusszegényeknek hirdetez az örömvizet (evangéliumot).

Máté11.6. Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.

Máté11.7. Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a tömegnek Jánosról: Mit mentetek ki megnézni a pusztába ? szélről rázott nádat ?

Máté11.8. De mit látni mentetek ki ? Puha (finom) ruhába öltözött embert ?

Lám ! akik puha (finom) ruhát viselnek, a királyok palotáiban vannak,

Máté11.9. de mi(ér)t mentetek ki ? prófétát látni ? Igen, mondom nektek, prófétánál is többet.

Máté11.10. Ez az, akiről meg van írva: nézd, én elküldöm (hírvivő) követemet (angyalomat) előtted, aki előkészíti utadat.

Máté11.11. Ámen, mondom nektek, nem támadt nagyobb az asszonyok szülőttei között Bemericítő (baptista) Jánosnál, de aki kisebb is az Egek (Istenének) Királyságában, nagyobb nála,

Máté11.12. (És) Bemericítő János napjaitól fogva mostanáig az Egek (Istenének) királyi uralma erőszakot szenved és az erőszakosok ragadják el (azt),

Máté11.13. mert minden próféta és a törvény Jánosig ezt jövendölte,

Máté11.14. és ha el akarjátok fogadni: Ő maga Illés, akinek el kell jönnie.

Máté11.15. Akinek füle van, hallja meg.

Máté11.16. De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket ? Hasonló a piactereken (vásártéren) ülő gyermekekhez, akik a többieknek kiáltoznak,

Máté11.17. és ezt mondják: furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót (gyászdalt) énekeltünk és nem vertétek melleteket,

Máté11.18. mert eljött János, sem nem eszik, sem nem iszik és azt mondják: démon van benne.

Máté11.19. Eljött az Emberfia, aki evett is, ivott is s azt mondják: nézzétek, a falánk és iszákos ember, a vámszedők és bűnösök barátja ! És a bölcsességét igazolták tettei.

Máté11.20. Akkor feddeni (korholni) kezdte a városokat, amelyekben a legtöbb csodája (erő-megnyilvánulása) történt, mert nem változtak meg (nem tértek észre).

Máté11.21. Jaj neked Korazin, jaj neked Betsaida ! mert ha Tiruszban és Szidonban történtek volna a bennetek végbement csodák /erő(megnyilvánulások)/, már rég zsákban és hamuban észretértek volna (gondolkozásmódot változtattak volna).

Máté11.22. Sőt mondom nektek: még Tirusznak és Szidonnak is elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek,

Máté11.23. és te Kapernaum, vajon (tán nem) (az) éjig emeltes-e magad ? Egészen az alvilágig fogsz lesülyedni, mert ha Szodomában történtek volna a csodák, megmaradt volna a mai napig.

Máté11.24. Ezen felül mondom nektek, hogy Szodoma földjének elviselhetőbb (tűrhetőbb) lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek.

Máté11.25. Abban az időszakban szólt Jézus, ezt mondta: vallást teszek Atyám, ég és föld Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és okosok elől és kijelentetted (leleplezted, láthatóvá tetted) (ezeket) a kisgyermeknek.

Máté11.26. Igen Atyám, mert így tetszett ez neked.

Máté11.27. Mindent (át)adott nekem az én Atyám és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú és akinek a Fiú kijelenteni (leleplezni) szándékolja.

Máté11.28. Idegyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve és én felüdítlek titeket.

Máté11.29. Vegyétek magatokra igámat (jármomat) és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű és megtaláljátok lelketek nyugalalmát.

Máté11.30. Mert az én igám (jármom) hasznos, és az én terhem könnyű.

12.

Máté12.1. Abban az időszakban Jézus szombaton a vetéseken ment át, tanítványai pedig megéheztek és kezdték a kalászatokat tépdeshni, és enni.

Máté12.2. Amikor a farizeusok meglátták, így szóltak hozzá: lám! a tanítványaid azt teszik, amit szombaton nem szabad tenni.

Máté12.3. Ő pedig ezt mondta nekik: nem olvastátok-e, (hogy) mit tett Dávid, - és akik vele voltak - amikor megéhezett ?

Máté12.4. Hogy ment be az Isten házába és ette meg a (kitett) szent kenyereket, amelyet (pedig) nem volt szabad megennie sem neki, sem társainak, hanem csak a papoknak ?

Máté12.5. avagy nem olvastátok(-e) a törvényben, hogy szombatonként a papok a templomépületben megszegik a szombati tilalmat (előírást) és mégsem vétkeznek (követnek el vele bűnt) ?

Máté12.6. Mondom pedig nektek, hogy a templomépületnél nagyobb (dologról) van itt (szó).

Máté12.7. Ha pedig tudnátok, hogy mit jelent: irgalmasságot akarok és nem áldozatot, nem ítélnétek el az ártatlanokat,

Máté12.8. mert ura a szombatnak az Emberfia,

Máté12.9. és továbbhaladva onnan, betért a zsinagógájukba /összejöveteli hely(ség)ükbe/,

Máté12.10. és lám! ott volt egy sorvadtt (száradt) kezű ember, és megkérdezték tőle: vajon szabad-e (megengedett-e) szombaton gyógykezeltetni ? - hogy vádaskodhassanak (vádát emelhessenek) ellene.

Máté12.11. Ő pedig (ezt) mondta nekik: ki közületek az az ember, akinek egy(etlen) juha van és az szombaton gödörbe esik, nem ragadja meg és nem emeli (húzza)-e ki ?

Máté12.12. pedig hát mennyivel többet ér az ember a juhnál ! tehát szabad szombaton jót (eszményi szép dolgot) tenni.

Máté12.13. Ezzel így szólt az emberhez: Nyújtsd ki a kezedet ! és kinyújtotta és rendbejött és olyan egészséges (helyreállított) lett, mint a másik.

Máté12.14. A farizeusok pedig kimentek, tanácskozást tartottak ellene, hogyan okozhatnák vesztét (veszítsék el),

Máté12.15. amikor azonban Jézus ezt megtudta (felismerte), eltávozott onnan. Sokan követték és mindnyájukat gyógykezelt(ésben részesítet)te,

Máté12.16. de óvatosságra intette őket, nehogy nyilvánosságra hozzák,

Máté12.17. hogy beteljesedjék az Ézsaiás próféta által mondott kijelentés:
Máté12.18. Nézd ! az én (szolga)fiam, akit kiválasztottam, az én szerettem (akit szeretek) akiben tetszésemet lelem, Szellememet árasztom rá, és ítéletet hirdet a nemzeteknek,
Máté12.19. nem vitatkozik, sem nem kiabál, senki sem hallja a hangját a tereken (utcákon),
Máté12.20. a megroppant (repedezett) nádat nem töri el, és a pislogó (füstölgő) mécs(bel)et nem oltja ki, míg diadalra (győzelemre) nem viszi az ítéletet,
Máté12.21. és nevében reménykednek a nemzetek.
Máté12.22. Ekkor odahoztak hozzá egy vak és süketnéma démonról megszállottat és gyógykezelt, úgyhogy az megszólalt, látott is.
Máté12.23. És elámult a tömeg és azt mondták: (talán) csak nem ez a Dávid fia ?
Máté12.24. A farizeusok pedig amikor (ezt) hallották, (ezt) mondták: ez csak Belzebubnak, a démonok fejedelmének nevében (fejedelme által) űzi (haj(i)tja) ki a démonokat.
Máté12.25. de Jézus átlátta gondolataikat, (ezt) mondta nekik: minden önmagával meghasonlott királyság elpusztul (elnéptelenedik) és egy önmagával meghasonlott város vagy ház sem áll meg,
Máté12.26. és ha a sátán a sátánt űzi ki (kihaj(i)tja), önmagával hasonlott meg, hogyan áll(hat) fenn (te)hát a királysága ?
Máté12.27. Ha én Belzebub segítségével (által) űzöm (ha(i)tom) ki a démonokat, a ti fiaitok ki(nek a segítségével)vel űzik ki ? Ezért ők lesznek (ítélő)bíráitok,
Máté12.28. de ha én Isten Szellemével űzöm (haj(i)tom) ki a démonokat, akkor elérkezett hozzátok az Isten királysága.
Máté12.29. Avagy hogy(an) mehet be valaki az erős(ember) házába és rabolhatja el holmiját, hacsak előbb meg nem kötözi az erős(ember)t ? és akkor rabolja ki a házát.
Máté12.30. Aki netán nincs velem, ellenem van, aki netán nem gyűjt velem, az szétszór.
Máté12.31. Ezért mondom nektek: minden bűn (vétek) és káromlás bocsánatot nyer, de a Szellem káromlása nem nyer bocsánatot,
Máté12.32. és ha valaki az Emberfia ellen emel szót, bocsánatot nyer, de ha a Szent Szellem ellen szól (leszólja), nem nyer bocsánatot sem ebben, sem a jövő (világ)korszakban.
Máté12.33. Vagy (eszményi)széppé teszitek az élő fát és gyümölcsét is (eszményi)széppé, vagy rothadttá (romlottá) teszitek a fát, gyümölcsét is rothadttá (romlottá), mert (hiszen) a gyümölcséről ismeritek meg a(z élő) fát.
Máté12.34. Viperák fajzata ! Hogyan szólhat(ná)tok jót, mikor gonoszok vagytok ? Mert amivel a szív tele van azt szólja a száj /Mert a száj a szív (túl)teltségéből szól(al meg)/.
Máté12.35. A jó ember a jó kincsek közül veszi elő (a) jó(ka)t, és a gonosz ember a gonosz kincsek közül veszi elő (a) gonoszt (a rosszat),

Máté12.36. de mondom nektek, hogy minden haszontalan (fölösleges) beszédről, melyet szólnak az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

Máté12.37. mert szavaid alapján fognak igaznak ítélni és szavaidból fognak elmarasztalni (elítélni).

Máté12.38. Ekkor válaszolt neki néhány írástudó és farizeus, ezt mondták: Tanító (Mester), jelt akarunk Tőled látni.

Máté12.39. Ő pedig ezt válaszolta nekik: a gonosz és házasságtörő nemzedék jelek után kutat, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét,

Máté12.40. mert amint Jónás három nap és három éjjel volt a tengeri szörny gyomrában, úgy lesz az Emberfia három nap és három éjjel a föld szívében.

Máté12.41. A ninivei férfiak ítéletre támadnak föl e nemzedékkel együtt és elítélik azt, mert ők megváltoztak Jónás igehirdetésére és lám! több van itt Jónásnál.

Máté12.42. Dél királynője életre kel majd ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt és elítéli azt, mert eljött a föld másik oldaláról (szélső tájáról), hogy meghallgassa Salamon bölcsességét és lám! több van itt Salamonnál.

Máté12.43. Amikor a tisztátalan szellem kimegy az embertől víztelen helyeken bolyong, nyugalmat keres, de nem talál,

Máté12.44. ekkor mondja: visszatérek ahonnét kijöttem, (elhagyott) házamba, és amikor odaérve üresen, kisöpörve és feldíszítve találja,

Máté12.45. akkor elmegy, maga mellé vesz hét más(fajta) szellemet, magánál gonoszabbakat és betérnek és ott laknak és ennek az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így jár e gonosz nemzedék is.

Máté12.46. Még szólt a tömegnek, amikor lám! az anyja és a testvérei kint megálltak, és keresték Őt, hogy szóljanak neki.

Máté12.47. Valaki pedig szólt neki: lám! az anyád és a testvéreid kint állnak és keresnek, hogy szóljanak neked.

Máté12.48. Erre így válaszolt a hozzászólónak: ki az én anyám és kik a testvéreim ?

Máté12.49. és kitérte karját (kinyújtva kezét), tanítványai felé e szavakkal: íme! anyám és testvéreim, mert aki megteszi égi Atyám akaratát, az nekem fi(test)vérem, nő(test)vérem, és anyám.

13.

Máté13.1. Azon a napon Jézus kiment a házból és leült a tenger partján.

Máté13.2. És nagy tömeg gyűlt köréje, ezért beszállt (egy) hajóba és leült, a tömeg pedig a parton állott.

Máté13.3. és sok mindent szólt nekik példabeszédekben (példázatokban), ezeket mondva: lám! kiment a magvető (magot) vetni.

Máté13.4. Magvetés közben némely mag az útszélre hullott és jöttek a madarak, fölették,

Máté13.5. mások pedig a köves helyre estek, ahol nem volt sok földjük, mindjárt kikeltek, mert nem voltak mélyen a földben,

Máté13.6. de a forró napsütésben elszáradtak, mivel nem volt gyökerük,

Máté13.7. mások pedig a tövisek közé hullottak, a tövisek felnőttek és elfojtották.

Máté13.8. Némelyik azonban kitűnő földre esett és termést hozott, az egyik százszorosot (százszor annyit), a másik meg hatvanszorosat (hatvanannyit), más pedig harmincszorosat.

Máté13.9. Akinek füle van hallja meg.

Máté13.10. És odamentek hozzá a tanítványok, ezt mondták: Miért példabeszédekben szólsz hozzájuk ?

Máté13.11. Ő pedig így válaszolt: Ti megkaptátok, hogy megismerjétek az Egek Királyságának titkait, de ők nem,

Máté13.12. mert akinek van, annak még adnak, és bőségben lesz (bővelkedni fog), akinek pedig nincs, azt is elveszik, amije van,

Máté13.13. azért szólok hozzájuk példabeszédekben, mert néznek, de nem látnak, hallanak, de nem fogják fel és nem értik,

Máté13.14. és beteljesül rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja: hallván hallotok, és mégsem értetek, nézván néztek és mégsem láttok,

Máté13.15. mert megkövéredett e népnek a szíve, nehezen hallanak a fülükkel, és szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak és szívükkel ne értsenek, nehogy megtérjenek (megforduljanak) és meggyógyítsam őket.

Máté13.16. Nektek azonban boldogok a szemeitek, mert látnak és a füleitek, mert hallanak,

Máté13.17. mert, Ámen, mondom nektek, hogy sok próféta és igaz(ságos) ember kívánta látni, amit ti láttok és hallani, amit ti hallotok, és nem hallotta.

Máté13.18. Halljátok meg ti tehát a magvető példabeszédét (példázatát):

Máté13.19. mindenkihez, aki meghall(gat)ja az (Isten) királyságáról szóló igéjét, de nem érti meg, (ahhoz) eljő a gonosz és elragadja a szívébe hullott magot: ez az, akiknél a mag az út mellé esett (szélére hullott).

Máté13.20. A köves helyre hullott mag pedig az, aki az Ige szavát meghall(gat)ja és mindjárt örömmel (be)fogadja,

Máté13.21. azonban nem gyökerezik meg benne, mert csak egy időszakra szól, mert amikor jön a szorongatás (nyomorúság), vagy az üldözés az Ige szava miatt, azonnal megbotlik (eltántorodik).

Máté13.22. A tövisek közé hullott pedig az, aki hall(gat)ja az Igét, de a világ(korszak) gondja és a gazdagság csábítása (csalárdsága) elfojtja az Igét és gyümölcstelen lesz.

Máté13.23. A(z eszményi) kitűnő földre hullott pedig az, aki hall(gat)ja az Ige szavát és meg is érti, termést is hoz az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik meg harmincszorosat.

Máté13.24. Más példázatot (példabeszédet) is tárt eléjük, ezt mondva: hasonló az Egek királysága egy emberhez, aki kitűnő magot vetett a (szántó)földjébe,

Máté13.25. amikor azonban az emberek pihenőre tértek, eljött ellensége és vadócot (konkolyt) vetett a búza közé, majd elment,

Máté13.26. mikor pedig szárba szökött a vetés és kalászt hozott, előtűnt a vadóc (konkoly) is.

Máté13.27. A rabszolgák pedig a házigazdához jöttek, ezt mondták neki: Uram, hát nem (eszményi) kitűnő magot vetettél a (szántó)földedbe ? honnan van hát (a) vadóc (konkoly) benne ?

Máté13.28. Az pedig így szólt nekik: Ellenséges ember tette ezt. A rabszolgák meg azt mondták neki: Akarod-e hát, hogy elmenjünk és összeszedjük (kigyomláljuk) őket ?

Máté13.29. Ő azonban így szólt: nem, nehogy a vadóc (konkoly) összeszedésekor vele együtt a búzát is (gyökerestül) kiszaggassátok (kitépjétek).

Máté13.30. Hagyjátok (engedjétek) mindkettőt felnőni az aratásig és az aratáskor majd szólok az aratóknak: szedjétek előbb össze a vadócot (konkolyt), kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek be magtáramba.

Máté13.31. Más példázatot (példabeszédet) adott elő nekik mondván: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a mustármaghoz, amelyet fog az ember és elvet a (szántó)földjébe,

Máté13.32. amely kisebb ugyan minden magnál, de midőn felnő, a kerti vetemények közt a legnagyobb és fává lesz, úgyhogy az égi madarak eljönnek és ágai közt fészket raknak.

Máté13.33. Más példázatot (példabeszédet) is mondott nekik: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a kovászhoz, amelyet vett az asszony és belekevert három mérce /mérő (véka)/ lisztbe, míg az egész megkelt.

Máté13.34. Mindezeket példabeszédekben mondta Jézus a tömegnek és példázat (példabeszéd) nélkül nem szólt hozzájuk,

Máté13.35. hogy így beteljesedjék a kijelentés a próféta által, aki ezt mondta: felnyitom példabeszédekre a szám, elmondom, ami a világ levettetése (alapítása) óta rejtve volt.

Máté13.36. Akkor elbocsátotta a tömeget és hazament és hozzámmentek a tanítványai, ezt mondták: világ(os)ítsd meg (magyarázd meg) nekünk a szántóföld vadócáról (konkolyáról) szóló példázatot.

Máté13.37. Ő pedig válaszul ezt mondta: Aki az (eszményi), kitűnő magot veti, az az Emberfia,

Máté13.38. A szántóföld pedig a világ, a kitűnő (eszményi) mag a királyság fiai, a vadóc (konkoly) pedig a gonosz(ság) fiai.

Máté13.39. Az ellenség pedig, aki a vadócot (konkolyt) veti, az ördög, az aratás pedig a (világ)korszak (be)vég(ződés)e, az aratók meg az angyalok.

Máté13.40. Amint tehát összegyűjtik a vadócot (konkolyt) és tűzben elégetik, így lesz a korszak (be)vég(ződés)én is.

Máté13.41. Az Emberfia elküldi angyalait és összegyűjtenek a királyságából minden botránkoztatót és törvényszegőt.

Máté13.42. Ezeket tüzes kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz,

Máté13.43. akkor a megigazultak ragyogni fognak mint a nap Atyjuk királyságában. Akinek füle van, hallja meg !

Máté13.44. Az Egek (Istenének) Királysága hasonló a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet egy ember megtalált s elrejtett és örömeiben elmegy, hogy mindenét amiye van, eladja és megvásárolja azt a szántóföldet.

Máté13.45. Ismét: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a vándorkereskedőhöz, aki pompás /(eszményi) szép/, gyöngyöket keres.

Máté13.46. Amikor talált egy igen nagy értékűt, elment és eladta minden vagyonát, amiye csak volt, és megvásárolta azt.

Máté13.47. Ismét: hasonló az Egek (Istenének) Királysága a tengerbe vetett vonóhálóhoz, amely mindenfélét összefog.

Máté13.48. Amikor megtelik, kihúzzák a partra, leülnek melléje, a kitűnőket (cserép)edényekbe gyűjtik, a hitványakat (hasznavehetetlent) kidobják.

Máté13.49. Így lesz a (világ)korszak (be)vég(ződés)én is: eljönnek az angyalok és kiválogatják a gonoszokat az igaz(ságos)ak közül,

Máté13.50. és tüzes kemencébe vetik (dobják) őket. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Máté13.51. Megértettétek mindezeket ? - Ezt mondták neki: igen.

Máté13.52. Ő pedig azt mondta nekik: minden írástudó, aki az Egek (Istenének) Királyságában tanult, hasonló a gazdához, aki a kincstárából új és régi dolgot hoz elő.

Máté13.53. És történt, amikor befejezte (bevégezte) Jézus ezeket a példabeszédeket (példázatokat), elment onnan,

Máté13.54. és amikor hazájába érkezett, zsinagógájukban tanított úgy, hogy álmélkodva (meglepődve, elámulva) mond(ogat)ták: honnan van ilyen bölcsessége és csodatevő ereje ?

Máté13.55. Nem az építőmesternek a fia ? Nem Máriának nevezik az anyját és a testvérei nem Jakab, József, Simon és Júdás ?

Máté13.56. Vajon nő(test)vérei mind nem nálunk élnek-e ? Honnét vette hát mindezeket ?

Máté13.57. és megbotránkoztak benne. Jézus azonban ezt mondta nekik: a prófétát csak hazájában és házában nem becsülik (tisztelik).

Máté13.58. Nem is tett ott sok csodát hitetlenségük miatt.

14.

Máté14.1. Abban az időszakban Heródes negyedes fejedelem hallotta Jézus hírét,

Máté14.2. és ezt mondta (szolga)legényeinek: Beméritő (baptista) János az, életre kelt a halottak közül és ezért működnek benne az erők (a csodatevő erők).

Máté14.3. Heródes ugyanis elfogatta Jánost, megkötöztette (bilincsbe verette) és börtönbe vetette Heródiás miatt, aki fi(test)vérének, Fülöpnek felesége volt.

Máté14.4. mert János megmondta neki: nem szabad veled élned.

Máté14.5. Meg is akarta őt öl(et)ni, azonban félt a tömegtől, mert úgy tartották őt, mint prófétát.

Máté14.6. Heródes születése napján (azonban) Heródiás leánya táncot lejtett előttük és úgy megtetszett Heródesnek,

Máté14.7. azért esküvel megígérte, hogy amit kér, megadja neki.

Máté14.8. Mivel anyja előre kioktatta (rábeszélte), így szólt: add nekem ide egy tálon a Bemerítő (baptista) János fejét,

Máté14.9. a király elszomorodott, de az eskü és az asztaltársaság miatt (vendégekért) megparancsolta, hogy adják oda,

Máté14.10. és elküldött, hogy fejezzék le Jánost a börtönben.

Máté14.11. És elhozták fejét egy tálon és odaadták a leálynak, az pedig elvitte anyjának.

Máté14.12. Eljöttek tanítványai, elvitték a holttestet és eltemették és azután elmentek, hírül vitték Jézusnak.

Máté14.13. Amikor pedig Jézus ezt meghallotta, visszavonult onnét hajón egy pusztára helyre, hogy egyedül (egymagában) legyen, a nép azonban tudomást szerzett róla és utána ment (követte) gyalog a városokból,

Máté14.14. és amikor kiszállt Jézus, látta a tömeget és megszánta őket és gyógykezelté betegeiket (erőtleneket, gyengélkedőket).

Máté14.15. Amikor pedig beesteledett, hozzámertek tanítványai és ezt mondták: pusztára ez a hely és már eljárt az idő, bocsásd el hát a tömeget, hogy menjenek el a falvakba és vásároljanak élelmet maguknak.

Máté14.16. Jézus azonban ezt válaszolta nekik: nem szükséges hogy elmenjenek, adjatok ti nekik enni.

Máté14.17. Azok pedig ezt mondták neki: nincs itt egyebünk, csak öt kenyérünk és két halunk.

Máté14.18. Ő pedig ezt mondta: hozzátok ide nekem (azokat).

Máté14.19. És megparancsolta (meghagyta), hogy a tömeg telepedjék le a fűre, kezébe vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta (áldást mondott), megtörte a kenyeret és a tanítványoknak adta, a tanítványok meg a tömegnek.

Máté14.20. Mindenki evett és jóllakott és felszedték a maradék darabokat tizenkét tele kosárral.

Máté14.21. Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

Máté14.22. És mindjárt kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak a hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg Ő elbocsátja a tömeget.

Máté14.23. És miután elbocsátotta a tömeget, felment a hegyre, hogy magánosan (egymagában) imádkozzék. Közben pedig beesteledett, egyedül maradt ott.

Máté14.24. A hajó már sok stádiumnyira volt a (száraz)földtől, küszködött a hullámokkal, mert ellenszél fújta.

Máté14.25. Éjjel a negyedik őrsváltás idején pedig hozzájuk ment Jézus a tengeren jár(kál)va.

Máté14.26. Amikor pedig a tanítványok meglátták (észrevették), hogy a tengeren jár-kezel megrémülve mondták: kísértet! (rémkép!) és a félelemtől felkiáltottak (kiáltoztak).

Máté14.27. Jézus azonban mindjárt szólt nekik, ezt mondta: bátorság! én vagyok, ne(hogy) féljete !

Máté14.28. Válaszolva pedig Péter ezt mondta neki: Uram, ha te vagy, parancsold meg nekem, hogy hozzád menjek a vízben.

Máté14.29. Ő pedig ezt mondta: jöjj! és kiszállt (kilépett) a hajóból Péter, a vízben járt és Jézus felé ment.

Máté14.30. Mikor azonban megpillantotta a szelet, megijedt (fél) és süllyedni (merülni) kezdett és felkiáltott, ezt mondta: Uram, ments meg (tarts meg) engem !

Máté14.31. Jézus pedig mindjárt kinyújtotta kezét, megfogta őt és ezt mondta neki: kicsinyhitű, miért kételkedtél ?

Máté14.32. És mikor újra beszálltak (beléptek) a hajóba, a szél elült.

Máté14.33. A hajóban lévők térdreborulva imádták, ezt mondták neki: valóban (igazán) Isten Fia vagy!

Máté14.34. és miután átkeltek, Genezáret földjére érkeztek.

Máté14.35. Az idevaló férfiak felismerték őt, értesítést küldtek az egész környékre és odahozták hozzá azokat, akik rosszul voltak (és)

Máté14.36. kérték őt, hogy csak ruhája szegélyrojtját érinthessék, és akik érintették, (betegségből) megmentette őket.

15.

Máté15.1. Ekkor Jeruzsálemből farizeusok és írástudók jöttek Jézushoz, ezt mondták:

Máté15.2. Miért hágják át tanítványaid az öregek (vének) hagyományát ? mert nem mossák meg kezüket, mikor kenyeret esznek ?

Máté15.3. Ő pedig válaszolt, ezt mondta nekik: és ti miért hájátok át az Isten parancsolatát a ti hagyományotok miatt ?

Máté15.4. mert az Isten megmondta: tiszteld az apádat és anyádat és aki apját vagy anyját szidja (rosszat mond rá), halállal lakoljon,

Máté15.5. ti pedig azt mondjátok: aki azt mondja apjának vagy anyjának: áldozati adomány (ajándék) az, amivel segíthetnék rajtad (hasznodra lehetnék), akkor,

Máté15.6. az ne is tisztelje apját vagy anyját: így hatályon kívül helyezitek (érvénytelenné teszitek) Isten szavát (Igéjét) hagyományotok által.

Máté15.7. Kétszínű színészkedők ! Szépen prófétált felőletek Ézsaiás ezt mondta:

Máté15.8. ez a nép ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem,

Máté15.9. pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai,

Máté15.10. és magához hívta a tömeget, ezt mondta nekik: halljátok és értsétek meg !

Máté15.11. nem az fertőzi meg az embert, ami a szájába bemeleg, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg.

Máté15.12. Ekkor a tanítványok hozzá mentek és ezt mondták neki: tudod-e, hogy a farizeusok megbotránkoztak e szavakon (a hallottakon) ?

Máté15.13. Ő pedig így válaszolt: minden növényt, amelyet nem az égi Atyám ültetett, gyökerestül ki fognak tépni.

Máté15.14. Hagyjátok őket ! Vak létükre, vakokat vezetnek (vakoknak vak vezetői ők), pedig ha vak vezet világtalant, mindketten gödörbe esnek.

Máté15.15. (Ekkor) Péter válaszában ezt mondta neki: magyarázd meg nekünk e példázatot (példabeszédet).

Máté15.16. Ő pedig így szólt: még ti sem értitek ? (Még ti is értetlenek vagytok ?)

Máté15.17. Nem tudjátok (fogjátok fel), hogy mindaz, ami a szájba bemeleg a gyomorba jut, és onnét a félreeső helyre (csatornába) kerül:

Máté15.18. (mind) az pedig, ami a szájából jó ki, a szívből jön és ez fertőzi meg az embert.

Máté15.19. Mert a szívből jönnek elő a gonosz gondolatok, gyilkosságok, a házasságtörések, a cédaságok, lopások, hazug, (hamis) tanúskodások, a káromkodások.

Máté15.20. Ezek azok, amik megfertőzik az embert, a mosatlan kézzel evés pedig nem fertőzi meg az embert,

Máté15.21. és innét tovább ment Jézus, Tirusz és Szidon vidékére vonult vissza,

Máté15.22. és lám! egy kánaáni asszony, aki arról a vidékről jött, kiáltott neki, ezt mondván: könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia ! A leányomat kegyetlenül (gonoszul) gyötöri a démon (gonosz szellem).

Máté15.23. Ő azonban egy szóval sem válaszolt neki és hozzámertek tanítványai, kérték Őt, mondván: bocsásd el őt, mert kiabál utánunk.

Máté15.24. Ő pedig ezt válaszolta: küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól.

Máté15.25. De az odajött, leborult előtte (imádta), ezt mondta: Uram, segíts meg !

Máté15.26. Ő azonban így válaszolt: nem szép ha elveszik a gyermekek kenyerét, és odadobják a kiskutyáknak,

Máté15.27. az pedig így válaszolt: igen, Uram, csak hogy a kiskutyák is esznek a morzsákból, amelyek uraik asztaláról (le)hullanak.

Máté15.28. Ekkor válaszolt Jézus, ezt mondta neki: ó asszony, nagy a te hited ! Legyen úgy, amint akarod ! és meggyógyult a leánya attól az órától fogva.

Máté15.29. Amikor Jézus eltávozott onnan, a Galileai tengerhez érkezett, felment a hegyre és ott leült.

Máté15.30. Nagy tömeg jött hozzá, magukkal hoztak sántákat, bénákat, vakokat, süketnémákat és sok másféle beteget és lábai elé tették őket, és gyógykezelté valamennyit,

Máté15.31. úgyhogy a nép csodálkozott, mikor látta, hogy a süketnémák megszólalnak, a csonkák egészségesek (épek) lesznek, a sánták járnak, és a vakok látnak és dicsőítették az Izrael Istenét.

Máté15.32. Jézus ekkor magához hívta a tanítványait, így szól: sajnálom a tömeget, mivel már harmadnapja, hogy (ki)tartanak mellettem és nincs mit egyenek és éhesen nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton,

Máté15.33. és ekkor azt mondták neki a tanítványok: honnét veszünk annyi kenyeret a pusztában, hogy ekkor tömeget jóllakassunk ?

Máté15.34. és erre ezt mondta nekik Jézus: hány kenyeretek van ? Azok pedig ezt mondták: hét, és egy kevés halunk.

Máté15.35. Ekkor felszólította a tömeget, hogy telepedjék le a földre,

Máté15.36. és ezután kezébe vette a hét kenyeret és a halakat, és hálát adott, megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a tömegnek.

Máté15.37. És ettek mindnyájan és jóllaktak, és a megmaradt darabokkal hét teli kosarat töltötték meg.

Máté15.38. Az étkezők száma négyezer férfi volt az asszonyokon és gyermekeken kívül.

Máté15.39. Ezután elbocsátotta a tömeget, hajóba szállt és Magdala határáiba ment.

16.

Máté16.1. És a farizeusok és szaduceusok kísértő szándékkal, (hogy próbára tegyék), hozzájöttek: kérték, hogy égi jelt mutasson nekik.

Máté16.2. Ő ezt válaszolta nekik: mikor esteledik, azt mondjátok: jó idő lesz, mert vöröslik az ég,

Máté16.3. és reggel: ma zivatar lesz, mert vörös és borult az ég: az ég arculatát tehát meg tudjátok ítélni, de az idő(szako)k jeleinek megítélésére nem vagytok képesek ?

Máté16.4. A gonosz és házasságtörő nemzedék jelt keres, de nem kap más jelet a Jónás jelénél - és otthagya őket, elment.

Máté16.5. és amikor a tanítványok a túlsó partra mentek, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.

Máté16.6. Jézus pedig ezt mondta nekik: vigyázzatok és őrizkedjetek (óvakodjatok) a farizeusok és a szaduceusok kovászatól.

Máté16.7. Azok pedig magukban tanakodtak és mondták: nem hoztunk magunkkal kenyeret.

Máté16.8. Jézus pedig észrevette (megértette) és ezt mondta nekik: mit tanakodtok magatokban kicsinyhitűek, hogy nincs kenyeretek ?

Máté16.9. Még most sem értitek és nem emlékeztek az öt kenyérré, amelyet ötezer ember kapott és hogy hány málhás kosárral szedtetek össze ?

Máté16.10. Sem a hét kenyérré, amelyet négyezer ember kapott, és hogy hány kosárral szedtetek össze?

Máté16.11. Hogy(an) nem értitek, hogy nem a kenyerekről mondtam nektek, hogy óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászatól ?

Máté16.12. Ekkor értették meg, hogy nem a kenyér kovászatól kell óvakodniok, hanem a farizeusok tanításától.

Máté16.13. Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ér(kezet)t megkérdezte a tanítványait, ezt mondta: kinek mondják (tartják) az emberek az Emberfiát ?

Máté16.14. Azok pedig ezt mondták: Egyesek (baptista) Bemerítő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül,

Máté16.15. ezt mondta nekik: ti pedig kinek mondotok engem, ki vagyok ?

Máté16.16. Simon Péter pedig így válaszolt, ezt mondta: Te vagy a Krisztus (a Felkent), az élő Isten Fia.

Máté16.17. Ekkor Jézus válaszolva ezt mondta neki: boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem (hús)test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem égi Atyám,

Máté16.18. de én is mondom neked: te Péter vagy és erre a kősziklára építem majd fel eklézsiámat (kihívott gyülekezet) és a Hádesz (alvilág) kapui nem vesznek erőt rajta.

Máté16.19. Neked adom majd az Egek (Istene) Királyságának a kulcsait és amit megkötsz a földön, meg lesz kötve az egekben is és amit megoldasz a földön, oldva lesz az egekben is.

Máté16.20. Ekkor szigorúan meghagyta a tanítványoknak, nehogy elmondják bárkinek, hogy Ő a Krisztus (a Felkent).

Máté16.21. Ettől kezdve megkezdte Jézus a tanítványai előkészítését, rámutatott, hogy Jeruzsálembe kell mennie és sokat kell szenvednie a vénektől és főpapoktól és írástudóktól és megölik, és harmadnap(ra) életre kel.

Máté16.22. Péter azonban félrevonta és kezdte Őt óva inteni, ezt mondta neki: irgalmazz (kedvezz) magadnak Uram, ez egyáltalán nem történhet meg Veled.

Máté16.23. Ő pedig megfordult, ezt mondta Péternek: hátra tőlem (takarodj a hátam mögé), sátán, megbotránkoztatsz engem, (akadályul szolgálasz), mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberekére.

Máté16.24. Ekkor mondta Jézus a tanítványainak: ha valaki (én)utánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel a keresztyét és kövessen (engem),

Máté16.25. mert aki a lelkét meg akarja menteni (tartani), elveszti azt, aki pedig elveszti a lelkét énmiattam (értem), megtalálja azt,

Máté16.26. mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de a lelkét kár éri (lelkével fizet érte), avagy mit adhat az ember cserébe a lelkéért ?

Máté16.27. mert az Emberfia eljön Atyja dicsőségében angyalaival és akkor megfizet mindenkinek tevékenységéhez mérten (kinek-kinek tettei szerint).

Máté16.28. Ámen, mondom nektek, hogy vannak az itt állók között egyesek, akik nem ízelelnek halált, míg nem látják az Emberfiát eljönni (az Emberfia eljöveteletét) (a) Királyságában.

17.

Máté17.1. Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét Jánost és felvitte őket külön egy magas hegyre,

Máté17.2. és ott átváltozott előttük és arca ragyogott mint a nap, a ruhája pedig fehér lett, mint a fény.

Máté17.3. És lám! megjelent (láthatóvá lett) nekik Mózes meg Illés és beszélgettek vele.

Máté17.4. Péter pedig megszólalt, ezt mondta Jézusnak: Uram, eszményi szép (kitűnő) nekünk itt lenni, ha akarod, csináljunk itt három sátrat, neked egyet (és) Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

Máté17.5. Míg ő beszélt, lám! fényes felhő borult rájuk és a felhőből lám! egy hang ezt mondta: Ez az én szeretett Fiam, akiben jótetszésem lelem (kedvem telik), Őt hallgassátok (hallgassatok reá),

Máté17.6. és amikor ezt meghallották a tanítványok, arca borultak és roppant megrémültek (igen megijedtek),

Máté17.7. és hozzájuk ment Jézus és megérintette (megsimogatta) őket, ezt mondta: keljete föl és ne féljete !

Máté17.8. Fölemelték pedig szemeiket, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül,

Máté17.9. és amikor lejöttek a hegyről, megparancsolta (meghagyta) nekik Jézus, ezt mondta: senkinek ne mondjátok el a látomást, míg az Emberfia halottak közül fel nem támad (életre nem kel),

Máté17.10. és megkérdezték Őt a tanítványok, ezt mondták: miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie ?

Máté17.11. Jézus pedig válaszolt, ezt mondotta nekik: Illés ugyan eljön és helyreállít mindent,

Máté17.12. de mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit akartak, így az Emberfia is szenvedni fog tőlük.

Máté17.13. Ekkor megértették a tanítványok, hogy (baptista) Bemerítő Jánosról mondta ezt (beszélt) nekik,

Máté17.14. és amikor a tömeghez érkeztek, egy ember jött hozzá, térdre esett előtte,

Máté17.15. és így szólt: Uram, könyörülj fiamon, mivel holdkóros és rosszul van, mert gyakran esik tűzbe, sokszor meg vízbe,

Máté17.16. és elvittem tanítványaidhoz, de nem tudták (képtelenek) kigyógyítani.

Máté17.17. Válaszolt pedig Jézus, ezt mondta: ó hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszke veletek ? meddig tűrjelek (hordozzalak) titeket ? Hozzátok nekem őt ide.

Máté17.18. És szigorúan rászólt (megfeddte) Jézus és kiment belőle a démon és meggyógyult a fiú attól az órától fogva.

Máté17.19. Ekkor odamentek a tanítványok Jézushoz külön, ezt mondták: miért nem tudtuk mi

kiűzni (kihaj(i)tani) azt ?

Máté17.20. Jézus pedig azt mondta nekik: Kicsinyhitűségetek miatt, mert Ámen, mondom nektek, ha annyi hitetek lesz, mint egy mustármag és azt mondjátok ennek a hegynek: menj innen amoda, elmegy és semmi sem lesz lehetetlen nektek.

Máté17.21. (de ez a fajta nem megy ki, csak imádság és böjtölés által.)

Máté17.22. És amikor Galileában együtt voltak, Jézus ezt mondta nekik: az Emberfiát emberek kezébe adják,

Máté17.23. és megölik Őt, és a harmadik napon életre kel. Erre nagyon elszomorodtak.

Máté17.24. és amikor Kapernaumba érkeztek, Péterhez mentek a templomi adószedők (didrachma) és ezt mondták: Tanítómesteretek nem fizeti meg a templomadót (didrachmát) ?

Máté17.25. Így szólt: de igen. És amikor bement a házba, Jézus megelőzte (őt), ezt mondta: mit gondolsz Simon, a föld királyai kitől szednek vámot vagy adót ? Fiaiktól vagy idegenektől ?

Máté17.26. Amikor pedig azt mondta Péter: az idegenektől, ezt mondta neki Jézus: a fiak tehát adómentesek.

Máté17.27. De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerre, vess be egy horgot és a ráakadó első halat húzd ki, és nyisd fel a száját, egy stáért találsz benne, azt vedd ki és add oda nekik értem és érted.

18.

Máté18.1. Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, ezt mondták: ugyan ki nagyobb az Egek (Istenének) Királyságában ?

Máté18.2. és odahívott Jézus egy (kis)gyereket, közéjük állította,

Máté18.3. ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogyha meg nem változtok (fordultok) és nem lesztek olyanok(ká) mint a (kis)gyermek, (egyáltalán) nem mentek be az Egek (Istenének) a Királyságába,

Máté18.4. aki tehát megalázza magát (kicsi lesz) mint ez a kisgyermek, az a nagyobb az Egek (Istenének) Királyságában,

Máté18.5. és aki befogad egy ilyen (kis)gyermeket az én nevemben, engem fogad be,

Máté18.6. aki pedig megbotránkoztat (botlásba visz) egyet e kicsinyek közül, akik bennem hisznek, jobban járna, ha malomkövet kötnének a nyakába és a mély tengerbe süllyesztenék.

Máté18.7. Jaj a világnak a botrányok (a botlásba vivő alkalmak) miatt ! mert szükséges (elkerülhetetlen) ugyan, hogy botrányok jöjjenek, mégis jaj annak az embernek, aki által jön a botrány.

Máté18.8. Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat (botlásba visz, kelepchébe csal) téged, vágd le és dobd el (magadtól), jobb neked, ha csonkán és sántán mégy be az életbe, minthogy két kézzel vagy két lábbal dobjanak (vessenek) az aioni /(világ)korszakig tartó/ tűzbe,

Máté18.9. És ha a szemed botránkoztat meg (visz botlásba, kelepcébe csal) téged, vájd ki és dobd el magadtól, jobb neked ha félszemmel mégy be az életre, minthogy két szemmel a gyehenna tűzébe dobjanak.

Máté18.10. Vigyázatok (figyeljétek), nehogy e kicsinyek közül valamelyiket kevésbe vegyetek (megvessetek), mert mondom nektek, hogy angyalaik az égben mindenkor látják égi Atyám arcát,

Máté18.11. mert azért jött az Emberfia, hogy megmentse (megtartsa) ami elveszett !

Máté18.12. Mit gondoltok ? Ha egy embernek száz juha van, és egy közülük eltéved (elcsatangol), nem hagyja-e a hegyoldalon a kilencvenkilencet és elmegy, hogy megkeresse az eltévedtet ?

Máté18.13. És ha (történetesen) sikerül megtalálnia, Ámen, mondom nektek, inkább (jobban) örül annak, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek.

Máté18.14. Így a ti égi Atyátok akarata sem az, hogy e kicsinyek közül egy is elveszen.

Máté18.15. Ha pedig vétkezik ellened (megbántott) testvéred, menj és győzd meg őt négy szemközt (tárd fel előtte). Ha hallgat rád, megnyerted testvéredet.

Máté18.16. Ha azonban nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két társat, hogy két - vagy három tanú vallomásán szilárdan álljon minden beszéd.

Máté18.17. Ha pedig azokra sem hallgat, mondd meg az ekléziának (kihívott gyülekezet), ha pedig az ekléziára sem hallgat, legyen számodra olyan, mint a (pogány) nemzetekből való vagy a vámszedő.

Máté18.18. Ámen, mondom nektek, amit megkötök a földön, kötve lesz az égben (is), és amit feloldotok a földön, oldva lesz az égben (is).

Máté18.19. Ismét mondom nektek, hogy ha ketten közületek összhangban lesznek a földön akármilyen dologban, és amit így kérnek, meglesz nekik az én égi Atyámnál,

Máté18.20. mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

Máté18.21. Ekkor Péter odament hozzá, ezt mondta neki: Uram, hányszor vétkezhetsz (tehet) ellenem a testvérem, hogy megbocsássak neki ? talán hétszer ?

Máté18.22. Ezt mondta neki Jézus: nem azt mondom neked, hétszer, hanem hetvenszer hétszer.

Máté18.23. Ezért hasonlít az Egek (Istenének) Királysága egy (bizonyos) királyhoz, aki számadást akart tartani a rabszolgáival,

Máté18.24. amikor hozzákezdett (elkezdte a számadást), odahoztak (odavezettek) elébe egyet, aki tízezer talentummal volt adósa (tartozott neki),

Máté18.25. mivel pedig nem volt neki miből megadni (visszafizetni), az úr megparancsolta, hogy adják el őt, feleségét és a gyermekeit és mindenét amije van és fizessenek.

Máté18.26. Leborult ekkor a rabszolga, imádván (hódolattal) kérlelte, ezt mondva neki: légy hosszútűró irántam és mindent megfizetek neked.

Máté18.27. Megsajnálta pedig az úr a rabszolgát, elbocsátotta és az adósságát is elengedte neki.

Máté18.28. Amikor pedig ez a rabszolga kiment, találkozott egyik rabszolgatársával (talált egyet rabszolgatársai közül), aki száz dénárral tartozott neki és megragadta, fojtogatta, ezt mondta: add meg, amivel tartozol,
Máté18.29. leborult ekkor rabszolgatársa segítségét kérve ezt mondta: légy hosszútűró irántam (hózzám) és megfizetek neked,
Máté18.30. de az nem akarta, hanem elment és börtönbe vetette, míg adósságát meg nem adja (ki nem egyenlíti a tartozását).
Máté18.31. Amikor pedig rabszolgatársai látták mi történt, nagyon elszomorodtak, és elmentek urukhoz, jelentették neki mindazt, ami történt.
Máté18.32. Akkor az ura maga elé (magához) hívatta, ezt mondta neki: gonosz rabszolga, minden adósságodat (tartozásodat) elengedtem neked, mivel segítségül hívtál engem (segítségemet kérted),
Máté18.33. nem kellett volna neked is könyörölnöd rabszolgatársadon, mint ahogy én is megkönyörültem rajtad ?
Máté18.34. És megharagudott az ura (haragjában) átadta őt a hóhéroknak (kínzóknak), amíg (csak) minden adósságát (tartozását), meg nem adja amivel tartozik neki.
Máté18.35. Így tesz veletek égi Atyám is, ha valaki szívből meg nem bocsát testvérének.

19.

Máté19.1. És történt, hogy amikor befejezte Jézus e szavakat (beszédeket) továbbment Galileából, és Júdea határaiba, a Jordánon túlra érkezett
Máté19.2. és nagy tömeg követte Őt, és gyógykezelték őket
Máté19.3. és hozzámertek (a) farizeusok, hogy kísértsék (próbára tegyék) és ezt mondták neki: szabad-e (megengedett-e) az embernek elbocsátani valamilyen ok miatt a feleségét ?
Máté19.4. Ő pedig válaszolt, ezt mondta nekik: nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfit és nőt alkotott ?
Máté19.5. és ezt mondta: emiatt a férfi elhagyja az apját és az anyját és ragaszkodik a feleségéhez és ketten lesznek egy (hús)testté.
Máté19.6. Így már nem kettő, hanem egy (hús)test. Amit tehát az Isten egybekapcsolt (egy igába fogott, összeszerkesztett), ember ne hogy szétválassa.
Máté19.7. Ezt mondták neki: akkor miért rendelte (parancsolta) Mózes, hogy adjanak válólevelet az elbocsátáskor ?
Máté19.8. ezt mondta nekik: Mózes a keményszívűségtek miatt engedte meg (keményszívűségtekre tekintett), hogy elbocsássátok a feleségeket, de kezdettől fogva nem így volt.
Máté19.9. Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja a feleségét (esetleges) cédaságon kívül, és mást vesz el, házasságot tör és aki elbocsátott nőt vesz feleségül, házasságtörő.

Máté19.10. Mondták neki a tanítványok: ha így van a férfi helyzete (dolga) az asszonnyal, nem célszerű (érdemes, előnyös, tanácsos) megházasodni.

Máté19.11. Ő pedig ezt mondta nekik: nem mindenkin van helye ennek a szónak (az Ige szavának), nem mindenki veszi be (ad teret), csak akiknek adatott.

Máté19.12. Mert vannak férfiatlanok, akik anyjuk méhétől (születésüktől fogva) férfiatlanok, vannak, akiket emberek tettek férfiatlanokká és vannak, akik azzá tették magukat az Egek (Istenének) Királysága miatt. Aki képes ezt felfogni, fogja fel.

Máté19.13. Ekkor kisgyermeket hoztak hozzá, hogy tegye rájuk kezét és imádkozzék értük, a tanítványok pedig korholták őket (ellenezték, ellenkeztek),

Máté19.14. de Jézus ezt mondta: hagyjátok (engedjétek) a (kis)gyermeket és ne hogy eltiltsátok (akadályozzátok) őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké az Egek (Istenének) Királysága.

Máté19.15. és miután rájuk tette kezeit, elment onnan,

Máté19.16. és lám! valaki odament hozzá, ezt mondta: Tanítómester, mi jót tegyek, hogy aioni //(világ)korszakig tartó/ életem legyen ?

Máté19.17. Ő pedig ezt mondta neki: mit kérdezel engem a jóról ? Csak egy valaki a jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat,

Máté19.18. azt mondta neki: melyeket ? Jézus pedig megmondta: ne gyilkolj, házasságot ne törj, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál !

Máté19.19. Tiszteld az apádat és az anyádat és szeresd embertársadat (aki a legközelebb van hozzád), mint saját magadat,

Máté19.20. ezt mondta neki az ifjú: ezt mind (ezeket) megtartottam, mi hiányzik még ?

Máté19.21. megmondta neki Jézus: ha tökéletes akarsz lenni (végcélba akarsz jutni), menj, add el vagyonodat és add a koldusszegényeknek és kincsed lesz az egekben és jér ide, kövess engem,

Máté19.22. amikor pedig meghallotta az ifjú e szavakat (az Igét), elment szomorúan, mert vagyona (birtoka, sok szerzeménye) volt.

Máté19.23. Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Ámen, mondom nektek, hogy a gazdag nehezen jut be az Egek (Istenének) Királyságába.

Máté19.24. azt is mondom pedig nektek: könnyebb a tevének a varrótű fokán átmenni, mint a gazdagnak bejutni (bemenni) az Isten királyságába.

Máté19.25. A tanítványok ennek hallatára pedig igen megdöbbentek és ezt mondták: hát akkor kicsoda üdvözülhet ?

Máté19.26. Jézus pedig rájuk tekintett (beléjük nézett) és ezt mondta nekik: embereknel (emberek mellé állva) ez lehetetlen, de Istennél (Isten mellé állva) mindez lehetséges.

Máté19.27. Ekkor válaszolva Péter ezt mondta neki: nézd mi mindent elhagytunk és követünk téged, mi lesz hát velünk ?

Máté19.28. Jézus pedig ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy ti akik követtetek engem, az újjáalakulásakor (újjászületéskor), amikor az Emberfia dicsősége trónjára ül, ti is tizenkét trónra ültök oda és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzse felett,

Máté19.29. és mindenki, aki az én nevemért elhagyja házát, vagy testvéreit vagy nővéreit vagy apját vagy anyját vagy feleségét vagy gyermekeit vagy szántóföldjeit, százszorosát kapja vissza és aioni /világ)korszakra szóló, (világ)korszakig tartó/ életet kap osztályrészül.
Máté19.30. Sok első lesz utolsóvá és utolsó elsővé.

20.

Máté20.1. Mert hasonló az Egek (Istenének) Királysága a gazdaemberhez, aki mindjárt korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon (bérbe) szőlőjébe,
Máté20.2. és miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket szőlőjébe.

Máté20.3. A harmadik óra körül kiment és más munkanélkülieket látott ácsorogni (tétlenül álldogálni) a piacon,

Máté20.4. azoknak is szólt: menjetek ti is a szőlőmbe és ami igazságos, megadom majd nektek.

Máté20.5. Ezek is elmentek: hat és kilenc óra körül ismét kiment és ugyanúgy tett.

Máté20.6. Amikor pedig tizenegy körül kiment másokat talált ácsorogva és azt mondta nekik: mi(ér)t ácsorogtok itt egész nap tétlenül ?

Máté20.7. Ezt mondták neki: mert senki sem fogadott (bérbe) fel minket. Ő ezt mondta nekik: menjetek el ti is a szőlőmbe.

Máté20.8. Amikor este lett, a szőlő ura ezt mondta vincellérjének: hívd a munkásokat és add meg nekik a bért, kezdve a legutolsóktól az elsőig.

Máté20.9. Jöttek pedig akik tizenegy óra körül érkeztek, kaptak egy-egy dénárt.

Máté20.10. Amikor (pedig) az elsőek jöttek, azt hitték (gondolták), hogy (majd) többet kapnak, de csak az egy-egy dénárt kapták ők is.

Máté20.11. A bér felvétele után azonban zúgolódtak a (házi)gazda ellen,

Máté20.12. ezt mondták: ezek az utolsók csak egy órát dolgoztak és egyenlőkké tetted őket velünk, akik a nap(pal) terhét és hőségét viseltük,

Máté20.13. (de) ő pedig egyiküknek így válaszolt: pajtásom, nem vagyok veled igazságtalan, (hát) nem egy dénárban egyeztél meg velem ?

Máté20.14. Vedd a magadét és menj: de én ennek az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked.

Máté20.15. Vagy nem szabad azt tennem az enyémmel, amit akarok ? Vagy a te szemed gonosz talán, mert én jó vagyok ?

Máté20.16. Így lesznek az utolsók elsőkké és az elsők utolsókká (mert sok a meghívott, de kevés (a) kiválasztott).

Máté20.17. Amikor pedig Jézus Jeruzsálembe készült felmenni, maga mellé vette külön a tizenkettőt, és az úton (útközben) ezt mondta nekik:

Máté20.18. lám, felmegyünk Jeruzsálembe és az Emberfiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak, halálra ítélik,

Máté20.19. és átadják a (pogány) nemzetbelieknek, hogy kicsúfolják és megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon életre kel.

Máté20.20. Ekkor odament hozzá a Zebedeus-fiak anyja fiaival, leborult előtte, (hogy) valamit kérjen tőle.

Máté20.21. Ő pedig ezt mondta neki: mit akarsz ?Ez azt mondta neki: mondd, hogy e két fiam egyike jobb kezed, másik bal kezed felől üljön királyságodban,

Máté20.22. azt válaszolta Jézus (ezt mondta): nem tudjátok, mit kértek, képesek vagytok-e kiinni a poharat, amelyet én fogok inni ? mondták neki: képesek vagyunk,

Máté20.23. mondta nekik: poharamat ugyan kiisszátok (és a bemelegítéssel bemelegítkeztek, amellyel én bemelegítek), de hogy a jobb és baloldalamra üljétek, nem az én dolgom megadni, hanem ez azoké, akiknek Atyám elkészítette,

Máté20.24. és amikor ezt meghallotta a többi tíz, megnehezteltek a két testvérré,

Máté20.25. Jézus pedig magához hívta őket és ezt mondta: tudjátok, hogy a nemzetek vezetői uralkodnak rajtuk és a nagyok hatalmaskodnak felettük,

Máté20.26. de köztetek ne így legyen, hanem ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a (diakonus) szolgátok,

Máté20.27. és valaki, aki közületek első akar lenni, legyen a rabszolgátok,

Máté20.28. mint ahogy az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki (kiszolgálják), hanem hogy (diakonusként) szolgáljon és lelkét adja váltságul sokakért,

Máté20.29. és amikor kimentek Jerikóból, nagy tömeg követte Őt.

Máté20.30. És lám ! két vak ült az út mellett, meghallották, hogy Jézus arra halad, kiáltozni kezdtek: Uram, könyörülj rajtunk Dávid fia !

Máté20.31. a tömeg pedig csitította őket, hogy hallgassanak, de azok még nagyobb hangon kiáltottak, ezt mondták: Uram, könyörülj rajtunk Dávid fia !

Máté20.32. és Jézus megállt, magához szólította őket, és ezt mondta: mit akartok, hogy tegyek veletek ?

Máté20.33. Ezt mondták neki: Uram, hogy szemeink felnyíljanak !

Máté20.34. megsajnálta pedig őket Jézus, megérintette szemeiket és mindjárt feltekintettek és követték Őt (csatlakoztak hozzá).

21.

Máté21.1. És amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, akkor Jézus elküldte két tanítványát,

Máté21.2. ezt mondta nekik: menjetek a szemben lévő faluba és mindjárt találtok egy megkötött szamarat, csikójával. Oldjátok el és vezessétek ide hozzám.

Máté21.3. Ha valaki szól(na) valamit néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van rá szüksége és mindjárt elengedi (azokat).

Máté21.4. Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a kijelentés a próféta által, aki ezt mondta:

Máté21.5. Mondjátok Sion leányának, lám! királyod érkezik hozzád,

szelíden, számaron ülve,
a teherhordó (igavonó) állat csikóján.

Máté21.6. A tanítványok pedig elmentek, és úgy tettek, ahogyan Jézus meghagyta nekik.

Máté21.7. Elvezették a szamarat és a csikóját és rátették ruháikat, és Ő ráült.

Máté21.8. A tömeg legnagyobb része pedig leterítette a ruháit az útra. Mások meg gallyakat vágtak a fákról, és az útra leszórták.

Máté21.9. A tömeg pedig mely előtte és mögötte haladt, így kiáltott, ezt mondták: Hozsánna Dávid fiának,

Áldott, aki az Úr nevében jön,
hossánna a magasságban.

Máté21.10. És amikor bement (beért) Jeruzsálembe, felbolydult (megmozdult) az egész város, ezt mondták: ki ez ?

Máté21.11. A tömeg ezt mondta: ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből,

Máté21.12. és bement Jézus a templomépületbe, és kidobta /kihaj(i)totta/ az árusokat és a vevőket mind a templomépületből, és a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatta,

Máté21.13. és ezt mondta nekik: meg van írva: a házamat imádság házának fogják hívni, ti pedig a rablók barlangjává teszitek,

Máté21.14. és odamentek hozzá a vakok és a sánták a templomépületben és gyógykezelték őket.

Máté21.15. Amikor a főpapok és írástudók látták a csodákat, amelyeket tesz, és a gyermekeket, akik a templomépületben kiáltoztak és ezt mondták: Hozsánna Dávid fiának, megnehezteltek,

Máté21.16. és ezt mondták neki: hallod, mit mondanak ezek ? Jézus pedig ezt mondta nekik: igen, sohasem olvastátok, hogy a kiskorúak és csecsemők szájából készítettél dicséretet ?

Máté21.17. (és) otthagya őket, a városon kívülre, Betániába ment és ott töltötte az éjszakát.

Máté21.18. Kora reggel pedig, amikor visszatért a városba, megéhezett.

Máté21.19. Egy fügefát látott (vett észre) az út mellett, odament hozzá és nem talált rajta mást, csak leveleket, és ezt mondta neki: Soha ne teremjen rajtad gyümölcs ez aionban / (világ)korszakban/. És a fügefafa azonnal elszáradt.

Máté21.20. Amikor a tanítványok ezt látták, elcsodálkoztak, ezt mondták: hogyan szárad(hatot) el ily gyorsan a fügefafa ?

Máté21.21. Jézus pedig válaszul (ezt mondta) nekik: Ámen, mondom nektek, ha hitetek lesz és nem kételkedtek, nem csak a fügefával tehetitek meg, hanem ha azt mondjátok a hegynek: emelkedj (kelj) fel és vesd magad a tengerbe, az is megtörténik,

Máté21.22. és mindazt, amit kértek az imádságban, ha hisztek, meg is kap(já)tok.

Máté21.23. És, amikor bement a templomépületbe a főpapok és a nép vénei odamentek hozzá tanítás közben, ezt mondták: milyen felhatalmazással teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat ?

Máté21.24. Jézus (pedig) így válaszolt (ezt mondta) nekik: kérdezek tőletek én is egy szót, amit ha megmondotok, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

Máté21.25. A János bemelegítése honnan volt: az égből vagy emberektől ? Azok magukban így tanakodtak (ezt mondták):

Máté21.26. ha azt mondjuk: az égből, ezt mondja majd: akkor miért nem hittetek (hát) neki ? Ha pedig azt mondjuk: emberektől, félnünk kell a tömegtől, mert Jánost mindnyájan prófétának tartják.

Máté21.27. Ezért így válaszoltak Jézusnak, ezt mondták: nem tudjuk. Azt mondta nekik Ő is: én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

Máté21.28. De mit gondoltok (mi a véleményetek): egy embernek volt két fia és odament az elsőhöz, ezt mondta: gyermekem, menj ki dolgozzál ma a szőlőben,

Máté21.29. az (pedig) így válaszolva (ezt mondta): nem akarok, de később meggondolta magát, elment.

Máté21.30. És odament a másikhoz (és) hasonlóképpen szólt. Az pedig válaszolva ezt mondta: igen uram, és nem ment el.

Máté21.31. A kettő közül melyik tette meg az atya akaratát ? Ezt mondták neki: az első. Azt mondta nekik Jézus: Ámen, mondom nektek, a vámszedők és a céda nők megelőznek titeket az Isten Királyságában,

Máté21.32. mert eljött hozzátok János az igazságosság útján és nem hittetek neki, de a vámszedők és a céda nők pedig hittek neki, ti pedig bár láttátok ezt, nem gondoltátok (bántátok) meg utólag és nem hittetek neki.

Máté21.33. Halljátok más példabeszédet: volt egy ember (gazda), aki szőlőt ültetett és kerítéssel (sövénnyel) körülkerítette és sajtót ásott le benne és tornyot épített és kiadta földművészeknek és (külföldre) elutazott.

Máté21.34. Amikor pedig elközelgett a gyümölcsérés időszaka, elküldte rabszolgáit a földművesekhez, hogy vegyék át a termést (gyümölcsöket),

Máté21.35. de a földművesek megfogták a rabszolgákat, kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek,

Máté21.36. ismét küldött más rabszolgákat, többet mint először, (de) ezekkel is ugyanúgy elbántak (tettek).

Máté21.37. Utoljára pedig a fiát küldte el hozzájuk, ezt mondta: a fiamat (csak) megbecsülik,

Máté21.38. de mikor a földművesek meglátták a fiát, ezt mondták maguk közt: ez a birtokos fia, jertek öljük meg, és miénk lesz a birtok,

Máté21.39. és megfogták, kidobták a szőlőből és megölték.

Máté21.40. Amikor tehát megjön (megérkezik) a szőlő ura, mit csinál azokkal a földművesekkel ?

Máté21.41. Mint rosszakat, rossz sorsra juttatja és a szőlőt más földműveseknek adja ki, akik megadják neki (beszolgáltatják) a termést a kellő időszakban.

Máté21.42. Ezt mondta nekik Jézus: Sohasem olvastátok az írásokban: A kő, amelyet az építők megvetettek, szegletkővé lett, az Úr tette azzá és ez csodálatos a szemekben ?

Máté21.43. ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten Királyságát és olyan nemzetnek adják, amely meghozza a termését (gyümölcsseit),

Máté21.44. és aki erre a kőre esik, szétzúródik rajta, akire pedig ráesik, szétzúzza azt.

Máté21.45. Amikor a főpapok és a farizeusok hallották példabeszédeit (hasonlatait), megértették, hogy róluk mondja,

Máté21.46. és szerették volna (igyekeztek) Őt elfogni, de féltek a tömegtől, mert profétának tartották Jézust.

22.

Máté22.1. Jézus ismét példabeszédekben szólt hozzájuk, ezt mondta:

Máté22.2. hasonlít az Egek (Istenének) Királysága egy emberhez, egy királyhoz, aki menyegzőt csinált a fiának,

Máté22.3. és elküldte a rabszolgáit, hogy hívják el a meghívottakat (hivatalosakat) a menyegzőbe, de azok nem akartak eljönni.

Máté22.4. Ismét küldött más rabszolgákat, ezt mondta: mondjátok meg a meghívottaknak (hivatalosoknak): lám, az ebédemet elkészítettem, az ökreimet és hízlalt állataimat levágattam és minden készen van, jertek ide a menyegzőbe,

Máté22.5. de ezek nem törődtek vele (és) elmentek, egyik a szántóföldjére, a másik az üzlete után.

Máté22.6. A többiek pedig megragadták a rabszolgáit, bántalmazták és megölték.

Máté22.7. A király pedig (mikor ezt meghallotta), megharagudott és elküldte csapatait (hadait), elpusztította ezeket a gyilkosokat és városukat felégette.

Máté22.8. Ekkor ezt mondta rabszolgáinak: a menyegző ugyan kész, de a meghívottak (hivatalosok) nem méltók rá.

Máté22.9. Menjetek hát a kereszttutakra (az (út)kereszteződésekre) és akiket csak találtok, hívjátok be a lakodalomba,

Máté22.10. és kimentek a rabszolgák az utakra, összeszedtek (összegyűjtöttek) mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt és megtelt a lakodalmi ház vendégekkel.

Máté22.11. Amikor pedig bejött a király, hogy megszemlélje a vendégeket, észrevett ott egy embert, aki nem volt lakodalmi ruhába öltözve,

Máté22.12. és ezt mondta neki: pajtásom, hogyan kerültél ide, hisz nincs lakodalmi ruhád ? Az pedig elnémult.

Máté22.13. Ekkor a király ezt mondta a szolgáknak: kötözzétek meg lábait és kezeit, dobjátok ki a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás,

Máté22.14. mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a kiválasztottak.

Máté22.15. Akkor a farizeusok elmentek, tanácsot (tanácskozást) tartottak, hogy szóval csalják törbe (hogy szavaiban fogják meg Őt),

Máté22.16. és hozzáküldötték a tanítványaikat, a Heródes pártiakkal, ezt mondták: Tanítómester, tudjuk, hogy (való) igaz vagy és az Isten útját való(igaz)ságban tanítod, nem törödsz senkivel, mert nem tekintesz az emberek személyére.

Máté22.17. tehát mondd meg nekünk, mi a véleményed (mit gondolsz): szabad-e adót fizetnünk a császárnak, vagy nem szabad ?

Máté22.18. Jézus pedig ismerte gonoszságukat és ezt mondta: színészkedők (kétszínűek), miért kísértetek (tesztek próbára) engem ?

Máté22.19. Mutassátok meg nekem az adópénzt ! És odavittek neki egy dénárt

Máté22.20. és ezt mondta nekik: Kié ez a kép, és ez a felírás ?

Máté22.21. Ezt mondták neki: a császáré. Ekkor mondta nekik: adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és ami az Istené, Istennek.

Máté22.22. És a hallottakon elcsodálkoztak, és otthagyták Őt és elmentek.

Máté22.23. Azon a napon odamentek hozzá a szadduceusok, akik azt mondják: nincs feltámadás, és megkérdezték Őt,

Máté22.24. ezt mondták: Tanítómester, Mózes azt mondta: ha valaki gyermekek nélkül (gyermektelenül) hal meg, fivére vegye el a feleségét, és támasszon utódot (magot) a fivérének.

Máté22.25. Volt pedig nálunk hét fi(test)vér és az első megnősült, meghalt, és mivel nem volt magzata, feleségét fi(test)vérére hagyta,

Máté22.26. hasonlóképpen a második is, a harmadik is és így egészen a hetedikig,

Máté22.27. legvégül (valamennyiük után) pedig meghalt az asszony is.

Máté22.28. A feltámadáskor tehát a hét közül kié lesz az asszony ? Mert mindegyiké (mind a hétnek felesége) volt.

Máté22.29. Jézus pedig így válaszolt, (ezt mondta) nekik: tévedtek, nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát,

Máté22.30. mert a feltámadáskor se nem házasodnak (nősülnek), sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok az égben.

Máté22.31. A halottak feltámadása felől (feltámadásáról) nem olvastátok, amit az Isten beszélt, aki ezt mondta:

Máté22.32. Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákób Istene ? Nem a holtak, hanem az élők Istene

Máté22.33. és amikor ezt hallotta a nép, megdöbbentek (álmétkodtak, csodálkoztak) (a) tanításán.

Máté22.34. A farizeusok pedig, amikor meghallották, hogy elnémította a szadduceusokat, köréje gyülekeztek,

Máté22.35. és megkérdezte közülük az egyik törvénytudó, kísértő szándékkal (próbára téve):

Máté22.36. Tanítómester, melyik a nagy (fő) parancsolat a törvényben ?

Máté22.37. Jézus pedig ezt mondta neki: szeresd Uradat Istenedet egész szívedben és egész lelkedben és egész elmédben (gondolkozásmóddodban):

Máté22.38. ez a nagy és első parancsolat.

Máté22.39. a második hasonló hozzá: szeresd (legközelebbi) embertársadat, mint önmagadat.

Máté22.40. E két parancsolaton függ az egész törvény és a próféták.

Máté22.41. Amikor pedig a farizeusok összegyűltek, megkérdezte őket Jézus,

Máté22.42. ezt mondta: mit gondoltok (mi a véleményetek) a Krisztus felől: Kinek a fia ? Ezt mondták neki: Dávidé.

Máté22.43. Ezt mondta nekik: hogyan van hát, hogy Dávid szellemben Úrnak hívja Őt, amikor ezt mondja:

Máté22.44. így szólott az Úr az én Uramnak: ülj a jobbomra, még ellenségeidet lábad alá vetem (teszem) zsámolyul ?

Máté22.45. ha tehát Dávid, Úrnak hívja Őt, - hogyan lehet a fia ?

Máté22.46. és senki sem tudott neki erre egy szót sem válaszolni, és senki sem is merte attól a naptól kezdve kérdezni többé.

23.

Máté23.1. Ekkor Jézus szólt a tömeghez és a tanítványaihoz,

Máté23.2. ezt mondta: a Mózes székén az írástudók és farizeusok ülnek.

Máté23.3. Mindent tehát, amit mondanak nektek, tegyétek meg és tartsátok meg, de tetteik szerint ne(hogy) tegyetek, mert csak mondják, de nem teszik.

Máté23.4. Ugyanis súlyos és elviselhetetlen (elhordozhatatlan) terheket köt(öz)nek egybe és az emberek vállára rakják, ők maguk azonban egy ujjukkal sem akarják azokat (meg)mozdítani.

Máté23.5. Minden tettüket az vezeti, hogy lássák az emberek, mert megszélesítik imaszíjukat, megnagyobbítják ruhaboítjukat (szegélyboítjukat),

Máté23.6. kedvelik pedig az első helyeket a lakomákban (díszebédekben) és a zsinagógákban (gyülekezetekben) az elől üléseket,

Máté23.7. és az üdvözléseket (köszöntéseket) a (piac-, vásár-) tereken is, hogy az emberek így hívják őket: rabbi,

Máté23.8. ti pedig ne(hogy) rabbinak hivassátok magatokat, mert egy a tanítómesterek, ti pedig mind testvérek vagytok,

Máté23.9. és senkit e földön ne hogy atyának hívjatok, mert egy a ti Atyátok, az égi (aki az égben van),

Máté23.10. ne hogy vezető (tanító) mestereknek (hitoktatóknak) hivassátok magatokat, mert egy a ti tanító (oktató) mesterek: a Krisztus,

Máté23.11. aki nagyobb közületek, az a (diakónus) szolgátok legyen,

Máté23.12. aki pedig felmagasztalja magát, megalázzák, és aki magát megalázza, felmagasztalják.

Máté23.13. De jaj nektek színészkedő (kétszínű) írástudók és farizeusok, mert bezárjátok az Egek (Istenének) Királyságát az emberek előtt, mert ti nem mentek be, de a befelé menőket sem engeditek bemenni.

Máté23.14. (Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mert az özvegyek házait felemészítitek hosszú imádságok színlelése alatt, ezért súlyosabb ítélet alá estek.)

Máté23.15. Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mert körüljártok a tengert és a szárazföldet, hogy egy áttérőt szerezzetek és miután sikerült, a gyeheña fiaivá teszitek magatoknál kétszerte inkább.

Máté23.16. Jaj nektek vak vezetők, akik ezt mondjátok: aki a templomra esküszik, az semmi, de aki a templom aranyára esküszik, az kötelezi.

Máté23.17. Balgák és vakok, hát mi nagyobb, az arany, vagy a templom, amely megszenteli az aranyat ?

Máté23.18. és aki az áldozati oltárra esküszik, az semmi, de aki a rajta lévő áldozati ajándéokra esküszik, az kötelez.

Máté23.19. Balgák és vakok ! hát mi nagyobb az áldozati ajándék vagy az áldozati oltár, amely megszenteli az ajándékot ?

Máté23.20. Aki tehát az áldozati oltárra esküszik, esküszik rá, meg mindarra, ami rajta van,

Máté23.21. és aki a templomra esküszik, esküszik arra, aki benne lakik

Máté23.22. és aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik és arra, aki rajta ül.

Máté23.23. Jaj nektek kétszínű írástudók és farizeusok, mivel tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagyjátok azt, ami a törvényben fontosabb: az ítéletet, az irgalmat és a hithűséget, pedig ezeket kellene megtenni és azokat sem elhagyni.

Máté23.24. Vak vezetők ! Akik kiszűríték a szünyogot, de a tevét lenyelíték.

Máté23.25. Jaj nektek, kétszínű írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, de belül tele van kapzsisággal (rablott holmival) és mértéktelenséggel.

Máté23.26. Vak farizeus ! tisztítsd meg előbb a poharad (és a tálad) belsejét, hogy külseje is tiszta legyen.

Máté23.27. Jaj nektek, képmutató (kétszínű) írástudók és farizeusok, mert hasonlítok a kimeszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek (szemre valóknak) látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és minden tisztátalansággal,

Máté23.28. Így ti is kívülről ugyan az emberek előtt igazságosoknak (igazultaknak) látszotok, de belül tele vagytok kétszínűséggel és törvényteleniséggel.

Máté23.29. Jaj nektek, kétszínű írástudók és farizeusok, mert építitek a próféták sírjait és díszítitek az igaz(ult)ak síremlékeit,

Máté23.30. és ezt mondjátok: ha apáink napjaiban éltünk volna, nem lettünk volna bűnrészesek a próféták vérében,

Máté23.31. így magatok tanúskodtok arról, hogy a próféták gyilkosainak a fiai vagytok.

Máté23.32. Töltsétek hát be ti is apáitok mértékét.

Máté23.33. Kígyók, viperák fajzata, hogyan menekülhetnétek meg a gyeheñára ítéleéstől ?

Máté23.34. Ezért küldök hozzátok prófétákat, bölcseket és írástudókat, és ezek közül egyeseket (némelyeket) megöltök és keresztre feszíttek és másokat megkorbácsoltok a zsinagógáitokban és városról-városra üldöztök,

Máté23.35. úgyhogy rátok száll minden igaz(ult) vér(e), amit a földön kiontottak az igaz(ságos) Ábel vérétől egészen Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit a templom és az áldozati oltár között gyilkoltatok meg.

Máté23.36. Ámen, mondom nektek, mindez eljön erre a nemzedékre.

Máté23.37. Jeruzsálem, Jeruzsálem, (mely) megölköd a prófétákat és megkövezed a hozzád küldötteket, hányszor akartam összegyűjteni a gyermekeidet, mint a madár összegyűjti fiókait szárnyai alá, és nem akartátok.

Máté23.38. Lám meglátjátok, elhagyatott lesz a házatok,

Máté23.39. mert mondom nektek (egyáltalán) nem láttok engem mostanától fogva, amíg nem mondjátok: áldott, aki az Úr nevében jön !

24.

Máté24.1. És amikor Jézus kijött a templomépületből, tovább ment és tanítványai odamentek hozzá, hogy mutogassák a templom épületeit. 2. Jézus pedig ezt mondta nekik: nem látjátok mindezeket ? Ámen, mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amelyet le nem rombolnának.

Máté24.3. Amikor pedig az Olajfák hegyén leült, a tanítványok odamentek hozzá külön és ezt mondták: mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek és mi lesz a jele eljövetelednek (megjelenésednek) és a (világ)korszak (aion) bevégeződésének ?

Máté24.4. válaszolt Jézus, ezt mondta nekik: vigyázzatok (figyeljete), nehogy valaki félrevezessen (megtévesszen, tévútra vezessen) titeket,

Máté24.5. mert sokan jönnek az én nevemben, ezt mondják: én vagyok a Krisztus és sokakat megtévesztenek.

Máté24.6. Hallani fogtok pedig háborúkról és háborús hírekről, meglássátok meg ne rémüljete (riadjatok), mert mindezeknek meg kell lenni, de ez még nem a vég,

Máté24.7. mert nemzet támad (kel fel) nemzet ellen és királyság királyságra és lesznek éhségek, ragályos betegségek és helyenként földrengések,

Máté24.8. mindez pedig a vajúdási fájdalmak (gyötrelmek) kezdete.

Máté24.9. Ekkor majd nyomorúságra kiszolgáltatnak (átadnak) és megölknek titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevem miatt (nevemért),

Máté24.10. és akkor sokan elbotlanak (eltántorodnak) és egymást elárulják (kiszolgáltatják) és gyűlölik,

Máté24.11. és sok hazug (ál) próféta lép fel, és sokakat megtévesztenek,

Máté24.12. és a törvénytelenység növekedésével sokakban kihül a szeretet.

Máté24.13. Aki azonban a végsőkig kitart, megmenekül (meg lesz mentve, meg lesz tartva, üdvözül),

Máté24.14. és Isten Királyságának ezt az evangéliumát (örömhírét) hírnökök fogják hirdetni az egész lakott földkerekségen tanúbizonyságul minden nemzetnek és akkor jön el a vég.

Máté24.15. Amikor tehát meglátjátok, hogy a pusztítás iszonyatossága, amelyről Dániel próféta beszélt, a szent helyen áll - aki olvassa, értse meg -

Máté24.16. akkor akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyek közé,
Máté24.17. aki a tetőn van, nehogy leszálljon, hogy házából valamit kivigyen,
Máté24.18. és aki a mezőn van, nehogy visszaforduljon (hazamenjen) felsőruhájáért.
Máté24.19. Jaj pedig a várandós és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban.
Máté24.20. Imádkozzatok, hogy menekülétek ne télen legyen, vagy szombaton,
Máté24.21. mert nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig és nem is lesz,
Máté24.22. és ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egy lény /*(hús)test*/ sem, de a választottak kedvéért megrövidülnek azok a napok.
Máté24.23. Akkor ha valaki azt mondja nektek: nézzétek, itt van a Krisztus, vagy ott, nehogy elhiggyétek,
Máté24.24. mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak (lépnek föl) és nagy jeleket és csodákat visznek végbe (mutogatnak), hogy tévútra vezessék, ha lehet, még a kiválasztottakat is.
Máté24.25. Lám, előre megmondtam nektek,
Máté24.26. ha tehát azt mondják nektek: nézzétek, a pusztában van, nehogy kimenjétek! nézzétek: a kamrákban, ne higgyétek.
Máté24.27. Mert miképp a villámlás napkeleten támad és napnyugatig ellátszik, úgy lesz az Emberfiának megjelenése (visszajövele) is.
Máté24.28. Mert ahol hulla van, odagyűl(ekez)nek a keselyűk.
Máté24.29. Mindjárt pedig ama napok nyomorúsága után a nap elsötétedik, a hold nem ad világosságot, és a csillagok lehullanak az égről és az egek hatalmasságai (erői) megrendülnek.
Máté24.30. Ekkor feltűnik (megjelenik) az égen az Emberfiának a jele, és akkor jajveszékel (mellét veri) majd a föld minden népe (törzse, nemzetsége) és meglátják, amint eljön az Emberfia az ég felhőin, hatalommal és nagy dicsőséggel
Máté24.31. és elküldi az angyalait harsonazengéssel (kürtszóval) és összegyűjtik a választottait a négy égtáj felől minden irányból az ég egyik szélétől a másikig.
Máté24.32. A fügefától tanuljátok meg a példázatot: amikor ága már zsenge és levelei kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár.
Máté24.33. Így ti is, amikor mindezeket látjátok, vegyétek tudomásul, hogy (Ő) közel van: a küszöbön.
Máté24.34. Ámen, mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek.
Máté24.35. Az ég és föld elmúlnak, de az én szavaim (Igéim) semmiképpen el nem múlnak.
Máté24.36. Azt a napot és órát azonban senki sem tudja, még az ég angyalai sem, csak egyedül az Atya,
Máté24.37. mert mint a Noé napjai, úgy lesz az Emberfiának visszajövele is,

Máté24.38. mert ahogyan az özönvíz előtti napokban volt, hogy ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába,

Máté24.39. és semmit sem tudtak, amíg (nem) jött az özönvíz és el nem sodort mindent, így lesz majd az Emberfiának a visszajövetele (megjelenése) is.

Máté24.40. Akkor (ha) ketten lesznek a mezőn, az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

Máté24.41. Ha két asszony örül a malomban, az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

Máté24.42. Legyetek hát éberek (virrasszatok) mert nem tudjátok, melyik órában érkezik Uratok.

Máté24.43. Ezt pedig értsétek meg: hogyha a házigazda tudná, melyik órváltáskor (éjjeli órában) jön a tolvaj, bizonyára vigyázna és nem engedné, hogy betörjön a házába.

Máté24.44. Ezért ti is legyetek készen, mert amely órában nem gondoljátok, eljön az Emberfia.

Máté24.45. Ki tehát a hű és értelmes rabszolga, akit ura házanépe fölé állított, hogy kellő időszakban kiadja azok táplálékát (eledelét) ?

Máté24.46. Boldog az a rabszolga, akit visszatérő (hazatérő) ura ebben a tevékenységben talál.

Máté24.47. Ámen, mondom nektek, hogy minden vagyona fölé állítja őt,

Máté24.48. ha azonban a rabszolga hitvány és szívében (magában) ezt mondja: késik (elidőzik) az uram,

Máté24.49. és a rabszolgatársait verni kezdi, együtt eszik és iszik a részegesekkel,

Máté24.50. megérkezik majd ennek a rabszolgának az ura egy napon, amikor nem várja és abban az órában, amelyben nem is gondolja (sejti),

Máté24.51. és kettévágja őt és sorsrészét a kétszínűek közé helyezi, lesz ott sírás és fogcsikorgatás.

25.

Máté25.1. Akkor hasonló lesz majd az Egek (Istenének) Királysága tíz szűzhez, akik fogták (elővették) lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé találkozóra.

Máté25.2. Őt pedig balga volt közülük és öt okos (meggondolt, értelmes),

Máté25.3. mert a balgák amikor kézbe fogták (vették) lámpá(sa)ikat nem vittek magukkal olajat.

Máté25.4. Az okosak pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek (magukkal) a korszokban.

Máté25.5. A vőlegény pedig késett (elidőzött), elálmosodtak mind(nyájan) és elszunnyadtak.

Máté25.6. Éjfélkor azonban kiáltás hallatszott: lám! itt a vőlegény, jöjjetek elébe!

Máté25.7. Ekkor a szüzek mind felkeltek és rendbehozták lámpá(sa)ikat.
Máté25.8. A balgák pedig ezt mondták az okosoknak: adjatok nekünk olajatokból, mert a mi lámpá(sa)ink kialusznak.
Máté25.9. Az okosak pedig ezt válaszolták: nem lehet, hisz akkor nem lesz elég sem nekünk, sem nektek: menjetek inkább a kereskedőkhöz és vegyetek magatoknak.
Máté25.10. Amíg pedig vásárolni voltak, megérkezett a vőlegény és akik készen voltak, bementek vele a lakodalomba és bezárták az ajtót.
Máté25.11. Később pedig megérkezett a többi szűz is és ezt mondták: uram, uram, nyiss ajtót nekünk !
Máté25.12. De az így válaszolt: Ámen, mondom nektek, nem ismerlek titeket.
Máté25.13. Legyetek hát éberek (virrasszatok), mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát, (amelyen az Emberfia eljön).
Máté25.14. Mert úgy van ez, mint amikor egy ember, aki külföldre utazott, maga elé (magához) hívta rabszolgáit és átadta nekik vagyonát,
Máté25.15. és (az) egyiknek öt talentumot adott és a másiknak kettőt, harmadiknak pedig egyet, mindegyiknek képessége szerint, és elutazott külföldre.
Máté25.16. Aki öt talentumot kapott, kiment, forgatta (dolgozott vele) és még ötöt szerzett.
Máté25.17. Hasonlóképpen, aki kettőt kapott, más kettőt szerzett.
Máté25.18. Aki pedig az egyet kapta, elment, földbe ásta és elrejtette ura pénzét.
Máté25.19. Sok idő múlva pedig megérkezett azoknak a rabszolgáknak ura és számadást tartott velük,
Máté25.20. és (oda)jött az, aki az öt talentumot kapta, másik öt talentumot hozott és ezt mondta: uram, öt talentumot adtál át nekem: nézd másik öt talentumot szereztem hozzá (nyertem rajta).
Máté25.21. (Ezt) mondta neki az ura: jól van jó és hűséges rabszolgám, kevesen hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe,
Máté25.22. odajött az is, aki a két talentumot kapta, ezt mondta: uram, két talentumot adtál át nekem: nézd, másik két talentumot szereztem hozzá (nyertem rajta).
Máté25.23. Ura ezt mondta neki: jól van, jó és (hit)hű rabszolgám, kevesen (hit)hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe,
Máté25.24. odajött pedig az is, aki az egy talentumot kapta, ezt mondta: uram, tudom (ismerlek téged), hogy kemény ember vagy: aratsz ott, ahol nem vetettél, és ott is gyűjtesz, ahová magot nem szórtál.
Máté25.25. És ezért félttem, elmentem és elástam (elrejtettem) a földbe a talentumodat, nézd, itt van, ami a tied.
Máté25.26. Az úr azonban így válaszolt neki: gonosz és lusta rabszolga, tudtad, hogy aratok, ahol nem vettem és gyűjtök, ahova nem szórtam,
Máté25.27. tehát ezüstpénzemet pénzváltókhoz kellett volna vinned, hogy amikor megérkezem, kamatostul kapjam meg azt, ami az enyém.

Máté25.28. Vegyétek el tehát tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van.

Máté25.29. mert mindenkinek adnak, akinek van, kap és bővölködni fog, akinek pedig nincs, még azt is elveszik tőle, amije van,

Máté25.30. és a semmirekellő (hasznavehetetlen) rabszolgát pedig dobjátok ki a külső sötétségbe. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Máté25.31. Amikor pedig eljön az Emberfia dicsőségében, és vele angyalai mind, akkor helyet foglal dicsőségének trónján,

Máté25.32. és összegyűjtenek elébe minden nemzetet és elválasztják őket egymástól, mint a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől,

Máté25.33. és a juhokat jobb keze felől állítja, és a kecskéket pedig baloldalára.

Máté25.34. Ekkor ezt mondja a Király a jobb oldalán állóknak: jertek ide, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ levetése (alapítása) óta nektek készített királyságot,

Máté25.35. mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen vendég voltam és befogadtatok,

Máté25.36. mezítelen (voltam) és felruháztatok, beteg (gyengélkedő) voltam és meglátogattatok (felkerestetek) engem, börtönben voltam és eljöttetek hozzám,

Máté25.37. ekkor így válaszolnak majd az igaz(ságos)ak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy tápláltunk volna, vagy szomjazni, hogy megittattunk volna téged ?

Máté25.38. mikor láttunk téged mint idegent, hogy befogadtunk volna, vagy mint mezítelent, hogy felruháztunk volna,

Máté25.39. mikor láttunk téged mint beteget vagy mint börtönlakót, hogy hozzád mentünk volna ?

Máté25.40. és így válaszolt a Király nekik: Ámen, mondom nektek, hogy amit eggyel e legkisebb testvéreim közül tettetek, velem tettétek.

Máté25.41. Ekkor a bal keze felől állóknak is szól majd: menjetek el tőlem átkozottak az aioni /(világ)korszakig tartó/ tűzbe, amely az ördög és angyalai számára készült,

Máté25.42. mert éheztem és nem adtatok enni, szomjaztam és nem itattatok,

Máté25.43. idegen voltam és nem fogadtatok be engem, mezítelen voltam és nem ruháztatok fel, beteg (gyengélkedő) voltam és börtönlakó voltam és nem látogattatok meg (engem),

Máté25.44. akkor azok is válaszolnak (majd) néki (és ezt mondják): Uram, mikor láttunk téged éhezni, vagy szomjazni, vagy idegennek vagy mezítelennek, vagy betegnek vagy börtönben levőnek és (diakónusként) nem szolgáltunk néked ?

Máté25.45. Ekkor így válaszol nekik: Ámen, mondom nektek, ezeket, amit eggyel a kisebbek közül nem tettetek, velem nem tettétek meg.

Máté25.46. és ezek majd elmennek az aioni /(világ)korszakig tartó/ büntetésre, az igaz(ságos)ak pedig az aioni /(világ)korszakig tartó/ életbe,

26.

Máté26.1. és történt, hogy bevégezte Jézus mind e szavakat (lgéket), (ezt) mondta tanítványainak:

Máté26.2. tudjátok, hogy két nap múlva páska(húsvét) lesz és az Emberfiát átadják, hogy keresztre feszítsék.

Máté26.3. Ekkor összegyűltek a főpapok és a nép vénei a Kajafásnak nevezett főpap udvarába,

Máté26.4. és együtt tanácskoztak, hogy Jézust csellel megfognák és megöljék,

Máté26.5. de (ezt) mondták: ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép közt.

Máté26.6. Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában volt,

Máté26.7. odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástrom edényben drága illatos olaj (kenet) volt, és rátöltötte a fejére ott amint (az asztalnál) feküdt.

Máté26.8. A tanítványok pedig látva ezt, neheztelve rá, ezt mondták: mire való ez a pazarlás (tékozlás) ?

Máté26.9. Mert drágán el lehetett volna adni és a koldusszegényeknek adni (széosztani).

Máté26.10. Észrevette pedig (ezt) Jézus és ezt mondta nekik: mit bántjátok ezt az asszonyt ? hiszen szép dolgot művelt velem,

Máté26.11. mert koldusszegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek veletek mindig,

Máté26.12. amikor ezt az illatos olajat testemre öntötte, a temetésemre (nézve) tette.

Máté26.13. Ámen, mondom nektek, bárhol az egész világon ahol csak hirdetik majd az evangéliumot, az ő tetteről is megemlékeznek.

Máté26.14. Ekkor egy a tizenkettő közül, akit (is) karióti Júdásnak mondanak, elment a főpapokhoz,

Máté26.15. és ezt mondta: mit akartok nekem adni ? és én kezetekbe juttatom (átadom) Őt. Azok pedig harminc ezüstöt utaltak ki neki,

Máté26.16. és ettől kezdve kereste az alkalmat, hogy kiszolgáltassa Őt.

Máté26.17. A kovásztalan kenyér (ünnepe) első napján pedig odamentek a tanítványok Jézushoz, és ezt mondták: hol készítjük el számodra a húsvéti vacsorát (páskát), hol akarod megenni ?

Máté26.18. Ő pedig ezt mondta: menjetek be a városba, egy bizonyos emberhez és mondjátok neki: a tanítómester ezt üzeni: az én időm közel van, nálad fogyasztom el a húsvéti vacsorámat (tartom meg a páskát) tanítványaimmal,

Máté26.19. és úgy tettek a tanítványok, amint parancsolta (meghagyta) nekik Jézus és elkészítették a páskát (a húsvéti bárányt).

Máté26.20. Mikor pedig este lett, asztalhoz telepedett a tizenkét tanítvánnyal,

Máté26.21. és evés közben mondta nekik: Ámen, mondom nektek, egy közületek elárul (átad) engem,

Máté26.22. és igen (nagyon) megszorodtak, kezdték neki egyenként mondani: tán csak nem én vagyok Uram ?

Máté26.23. Ő pedig ezt válaszolta: aki kezét velem együtt mártja a tálba, az árul el engem.

Máté26.24. Az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb volna neki, ha meg sem született volna (létre sem jött volna).

Máté26.25. Megszólalt pedig Júdás, az áruló, ezt mondta: tán csak nem én vagyok az, Rabbi ? Ezt mondta neki (Jézus): te mondtad.

Máté26.26. Miközben ettek Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és a tanítványoknak adta, ezt mondta: vegyétek, egyétek, ez az én testem,

Máté26.27. és vette a poharat és hálát adva nekik adta, ezt mondta: igyatok ebből mindnyájan,

Máté26.28. mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.

Máté26.29. Mondom pedig nektek: nem iszom mostantól fogva a szőlőnek ebből a terméséből addig a napig, amikor majd azt az újat iszom veletek az Atyám királyságában,

Máté26.30. és dicséneket énekelve kimentek az Olajfák hegyére.

Máté26.31. Ekkor mondta nekik Jézus: ti mindnyájan megbotránkoztok bennem ma éjszaka, mert meg van írva: megverem a pásztort és szétszóródnak a nyáj juhai,

Máté26.32. de azután, hogy feltámadtam, elöttetek megyek Galileába,

Máté26.33. ekkor Péter ezt mondta neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom.

Máté26.34. Ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.

Máté26.35. Ezt mondta neki Péter: Ha meg is kell veled együtt hálnom, akkor sem tagadlak meg soha. Hasonlóan szóltak a tanítványok is mind.

Máté26.36. Ekkor elment velük Jézus egy Getsemané nevű helyre és ezt mondta a tanítványainak: üljete le itt, amíg elmegyek és amott imádkozom.

Máté26.37. És maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, szomorkodni kezdett és gyötrődni,

Máté26.38. ekkor mondta nekik: halálos szomorúság fogta el a lelkemet, maradjatok itt és virrasszatok velem,

Máté26.39. és kissé előrement, arcra borult, imádkozott és ezt mondta: Atyám, ha lehetséges, múljék el e pohár tőlem, mégis ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te.

Máté26.40. Ekkor odament a tanítványokhoz és alva találta őket és ezt mondta Péternek: ennyire nem bírtok egy órát sem virrasztani (ébren lenni) velem ?

Máté26.41. Virrasszatok (legyetek ébren) és imádkozzatok, nehogy kísértésbe (megpróbáltatásba) esetek (kerüljete) (mert) a szellem ugyan kész, de a (hús)test gyöngö.

Máté26.42. Másodszor megint elment, imádkozott, ezt mondta: Atyám, ha nem múlhatik el ez a pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a Te akaratom.

Máté26.43. és mikor visszatért ismét elszunnyadva találta őket, mert a szemük elnehezedett,

Máté26.44. és otthagyta őket, ismét elment, imádkozott harmadszor újra, ugyanazon szavakkal.

Máté26.45. Ekkor a tanítványokhoz ment, ezt mondta nekik: szunnyadjatok tovább most már és pihenjete, lám! közel van az óra és az Emberfiát a bűnösök kezébe adják.

Máté26.46. Ébredjete, induljunk (keljete fel, menjünk). Lám! közeledik, aki elárul engem.

Máté26.47. És mikor még beszélt, lám! Jött Júdás a tizenkettő egyike és nagy tömeg jött vele harcikardokkal és dorongokkal (felfegyverkezve), a főpapoktól és a nép véneitől.

Máté26.48. Az árulója pedig jelt adott azoknak, ezt mondta: akit megcsókolok Ő az, fogjátok (ragadjátok) meg

Máté26.49. és mindjárt odalépett Jézushoz, ezt mondta: örömet kívánok Rabbi! és megcsókolta.

Máté26.50. Jézus pedig ezt mondta neki: barátom, ezért jöttél ! Ekkor odamentek, kezüket Jézusra vetették és megragadták,

Máté26.51. és íme, egy a Jézussal lévők közül kinyújtotta (felemelte) kezét, kihúzta harcikardját és rásújtott a főpap rabszolgájára, és levágta a fülét.

Máté26.52. Ekkor mondta neki Jézus: tedd vissza a helyére harcikardodat, mert mindenki aki harcikardot ragad, harcikard által pusztul el.

Máté26.53. Vagy azt gondolod (úgy véled), nem kérhetném Atyámat és most mellém állítana több mint tizenkét sereg anygalt ?

Máté26.54. de akkor hogyan teljesednének be az Írások, mivel hogy ennek így kell lenni ?

Máté26.55. Ebben az órában mondta Jézus a tömegnek: mint egy rablóra úgy jöttetek ki harcikardokkal és dorongokkal hogy elfogjatok ? Naponként a templomépületben ültem, tanítottam és nem fogtatok el.

Máté26.56. De mindez azért lett, hogy betelje(sedje)nek a próféták írásai. Ekkor a tanítványok mind elhagyták Őt, elmenekültek.

Máté26.57. Akik pedig elfogták Jézust, Kajafás főpaphoz vezették, ahol az írástudók és a vének már összegyűltek.

Máté26.58. Péter pedig követte Őt távolról (messziről) a főpap udvaráig és bement, bent leült a parancsvégrehajtó szolgák (poroszlók) közé, hogy lássa mi lesz a vége.

Máté26.59. A főpapok pedig (és a vének) és az egész főtanács hamis tanúságtételt kerestek Jézus ellen, hogy Őt halálra adják (megöljék),

Máté26.60. de nem találtak, noha sok hamis tanú jött elő, de végül jelentkeztek ketten,

Máté26.61. ezt mondták: ez azt állította: le tudom bontani az Isten templomát, és három nap alatt felépítem,

Máté26.62. és felállt a főpap, ezt mondta neki: semmit se válaszolsz azokra amit ezek ellened tanúvallomásként felhoznak ?

Máté26.63. Jézus azonban hallgatott, és a főpap ezt mondta neki: megesketlek téged az élő Istenre, hogy mondd meg (nekünk), (hogy) te vagy-e Krisztus, az Isten Fia ?

Máté26.64. Ezt mondta neki Jézus: te mondtad, sőt többet mondok nektek, mostantól fogva meglátjátok majd az Emberfiát, amint a Mindenható (Hatalmas) jobbán ül és az ég felhőin eljön.

Máté26.65. Erre a főpap megszagatta (felső)ruháit, ezt mondta: káromkodott. Mi szükség van még tanú(bizony)ságtevőkre (tanúkra). Lám! most hallottátok a káromkodást,

Máté26.66. mit gondoltok ? azok pedig válaszoltak, ezt mondták: méltó a halálra (halált érdemel).

Máté26.67. Ekkor arcába köptek és ököllel verték, mások meg vesszővel csapdosták,

Máté26.68. ezt mondták: prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged ?

Máté26.69. Péter pedig kint ült az udvaron, és odament hozzá egy szolgáló leány és ezt mondta: te is a galileai Jézussal voltál !

Máté26.70. Ő azonban letagadta mindannyiuk előtt, ezt mondta: nem értem, mit mondasz,

Máté26.71. amikor pedig kiment a kapualjba, meglátta őt egy másik szolgáló is és ezt mondta az ott lévőknek: ez a názáreti Jézussal volt,

Máté26.72. És megint letagadta Őt esküvel, hogy: nem ismerem ezt az embert.

Máté26.73. Kis idő múlva pedig az ott állók mentek Péterhez és ezt mondták (neki): valóban, te is közülük való vagy, mert a megszólalásod is nyilvánvalóvá tesz téged.

Máté26.74. Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett, hogy: nem ismerem azt az embert ! És mindjárt megszólalt a kakas.

Máté26.75. és Péter visszaemlékezett Jézus beszédére, amit mondott neki, hogy: mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem, és kiment és keservesen sírt (zokogott).

27.

Máté27.1. Amikor pedig megvirradt, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy halálra juttatják,

Máté27.2. és megkötözve elvezették és átadták (Poncius) Pilátusnak a helytartónak.

Máté27.3. Ekkor Júdás, aki elárulta, látva hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és véneknek,

Máté27.4. és ezt mondta: vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig ezt válaszolták: mi közünk hozzá, a te dolgod.

Máté27.5. (Erre) odahajította az ezüstpénzeket a templomba, eltávozott, ment és fölakasztotta magát.

Máté27.6. A főpapok fölszedték az ezüstpénzeket, ezt mondták: nem szabad ezt a templom kincstárába tenni, mivel vér díja.

Máté27.7. Tanácsot tartottak és megvásárolták belőle a fazekas mezejét az idegenek temetőjéül,

Máté27.8. ezért hívják azt a mezőt Vérmezőnek a mai napig.

Máté27.9. Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta kijelentése, aki ezt mondta: vették a harminc ezüstöt, a megbecsültnek az árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek,

Máté27.10. és odaadták (azt) a fazekas mezejéért, amint az Úr megparancsolta (rendelte) nekem.

Máté27.11. Jézust pedig a helytartó elé állították és megkérdezte Őt a helytartó, ezt mondta: te vagy-e a zsidók királya ? Jézus pedig ezt mondta: te mondd,

Máté27.12. és amikor vádolták Őt a főpapok és a vének, semmit sem válaszolt,

Máté27.13. ekkor ezt mondta neki Pilátus: nem hallod mily sok tanúbizonyságot tesznek ellened ?

Máté27.14. és nem válaszolt neki egy szavára sem, úgyhogy a helytartó szerfölött elcsodálkozott.

Máté27.15. Ünnepenként pedig a helytartó egy foglyot szokott szabadon bocsátani a néptömeg akaratának megfelelően.

Máté27.16. Volt pedig akkor egy hírhedt foglya, aki Barabbásnak neveztek.

Máté27.17. Amikor összegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: kit akartok, hogy szabadon bocsássak nektek: Barabbást, vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak ?

Máté27.18. mert tudta, hogy irigységből adták a kezébe.

Máté27.19. Mikor pedig az ítélőbírók székén ült, hozzá küldött a felesége, ezt üzenve: nehogy beavatkozzál ennek az igaz(ságos) embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álom(látás)ban miatta.

Máté27.20. A főpapok pedig és a vének rábeszéltek a tömeget, hogy Barabbást követelje, Jézust pedig feszítsék el,

Máté27.21. a helytartó pedig, ezt mondta nekik: kit akartok, hogy a kettő közül elbocsássam nektek ? Azok pedig azt mondták: Barabbást.

Máté27.22. Pilátus ezt mondta nekik: mit csináljak tehát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak ? ezt mondták mindnyájan: feszítsd keresztre !

Máté27.23. A helytartó pedig (nyomatékosan) szólt: de hát mi rosszat követett el ? de azok annál harsányabban ordítottak, ezt mondták: feszítsd keresztre !

Máté27.24. Amikor pedig látta Pilátus, hogy semmit sem tud elérni, sőt a zajongás mindinkább növekszik, vizet hozatott, megmosta kezét a tömeg előtt és ezt mondta: ártatlan vagyok ennek az igaz(ságos) embernek véréből, ti lássátok,

Máté27.25. és válaszul az egész nép, ezt mondta: az Ő vére rajtunk, és a gyermekeinken,

Máté27.26. ekkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megkorbácsoltatta, azután átadta, hogy keresztre feszítsék.

Máté27.27. Ekkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra (pretoriumba) és köré gyűjtötték az egész helyőrséget (zászlóaljot),

Máté27.28. és megfosztották ruháitól (levetkőztették), bíborszín köpönyeget terítettek rá,

Máté27.29. tövisből koszorút fontak és fejére tették és nádszálat adtak jobb kezébe és térdet hajtottak előtte, csúfolták, ezt mondták: örömet kívánunk, zsidók királya !

Máté27.30. és megköpdösték, fogták a nádat, és fejéhez verték.

Máté27.31. és miután kicsúfolták, levették róla a köpönyeget és felöltöztették ruháiba és elvezették, hogy keresztre feszítsék.

Máté27.32. Kifelé menet, talákoztak egy cirénei emberrel, névszerint Simonnal, ezt kényszerítették, hogy vigye Jézus keresztjét,

Máté27.33. és megérkeztek (felértek) a Golgota nevű helyre, ami Koponyahelyet jelent,

Máté27.34. epével kevert bort adtak neki inni, és mikor megízlelte, nem akart inni,

Máté27.35. miután keresztre feszítették, ruháin sorsvetéssel megosztottak, (hogy beteljesedjék a próféta kijelentése: elosztották maguk közt ruháimat, és köntösömrre sorsot vetettek),

Máté27.36. azután leültek és ott őrizték,

Máté27.37. és feje fölé helyezték az elítélésének okát jelző feliratot: ez Jézus, a zsidók királya !

Máté27.38. Ekkor feszítettek keresztre vele együtt két rablót, egyiket jobbról, a másikat balról.

Máté27.39. Az arra menők káromolták (szidták) Őt, fejüket csóválták (rázták),

Máté27.40. és ezt mondták: te, aki lebontod a templomot és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Fia vagy az Istennek, lépj is le a keresztfáról.

Máté27.41. Hasonlóképpen gúnyolták a főpapok, az írástudókkal és a vénekekkel együtt, ezt mondták:

Máté27.42. másokat megmentett, magát nem képes megmenteni. (Ha) Izrael királya Ő: lépjen le most a keresztről és mi is hiszünk benne.

Máté27.43. Istenre bízta magát, ragadja el most, ha akarja, hisz azt mondta: Isten Fia vagyok.

Máté27.44. Ugyanígy szidalmazták a Vele együtt keresztfeszített rablók is.

Máté27.45. Hat órától kezdve pedig sötétség borult az egész földre, kilenc óráig.

Máté27.46. Kilenc óra tájban pedig Jézus felkiáltott nagy hangon, ezt mondta: Éli, Éli, lama sabaktáni ? azaz: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem ?

Máté27.47. Amikor ezt az ott állók közül egyesek hallották, így szóltak: Illést hívja (szólítja) ez.

Máté27.48. És egy közülük mindjárt odafutott, fogott egy ecettel telített szivacsot és nádszálla tűzve inni adott neki.

Máté27.49. A többiek pedig ezt mondták: hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse Őt.

Máté27.50. Jézus pedig ismét nagy hangon kiáltott, és kibocsátotta szellemét.

Máté27.51. És lám ! a templom függőnye felülről egészen az aljáig kettészakadt. A föld megrendült, és kősziklák repedeztek meg,
Máté27.52. és a síremlékek felnyíltak és sok elhunyt szentnek a teste életre kelt,
Máté27.53. és kijöttek a síremlékekből az Ő életrekelése után, bementek a szent városba és megjelentek sokaknak.
Máté27.54. A százados pedig és akik vele együtt őrizték Jézust, látták a földrengést és amik történtek, nagyon megijedtek, s ezt mondták: valóban Isten Fia volt ez !
Máté27.55. Voltak pedig ott asszonyok sokan, akik messziről (távolról) nézték, akik Galileából követték Jézust, és szolgáltak neki,
Máté27.56. közöttük volt Mária a magdalai, és Mária, a Jakab és József anyja, és a Zebedeus-fiak anyja,
Máté27.57. amikor pedig este lett, jött egy Arimateából való József nevű gazdag ember, aki maga is tanítványa volt Jézusnak,
Máté27.58. ez bement Pilátushoz és elkérte Jézus testét. Ekkor Pilátus megparancsolta (elrendelte), hogy adják át neki,
Máté27.59. és József, miután átvette (megkapta) a testet, tiszta gyolcsba csavarta,
Máté27.60. és elhelyezte azt a maga új sírboltjába, amit a sziklába vágtak, és egy nagy követ gördített a síremlék ajtajához, s elment,
Máté27.61. de ott volt Mária a magdalai és a másik Mária, leültek a sírűreggel szemben.
Máté27.62. Másnap pedig, amely az előkészületi nap után (van), a főpapok és a farizeusok egybegyűltek Pilátusnál,
Máté27.63. ezt mondták: uram, emlékszünk, hogy ez a tévútra vezető (tévtanító) még életében megmondta: három nap múlva (harmadnapra)életre kelek.
Máté27.64. Parancsold meg (rendeld el) tehát, hogy őrizték a sírűregget harmadnapig, nehogy eljőjenek a tanítványai, ellopják Őt és azt mondják a népnek: életre kelt a halottak közül és ez az utolsó ámtás (tévútravezetés) rosszabb lesz az elsőnél.
Máté27.65. Pilátus ezt mondta nekik: van őrségtek, menjetek őriztessétek a sírt, ahogy tudjátok,
Máté27.66. azok pedig elmentek, lepecsételték a követ, őrséget állítottak a sírűreghez (őrséggel biztosították a sírt).

28.

Máté28.1. A szombat elmúltával, a szombatok (a hét) első napjának hajnalán elment Mária Magdolna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírűregget.
Máté28.2. És lám ! nagy földrengés támadt, mert az Úr anyála leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült.
Máté28.3. Tekintete pedig olyan volt, mint a villám és a ruhája fehér, mint a hó.

Máté28.4. Az örök pedig tőle való félelmükben reszkettek és olyanok lettek, mint a halottak (szinte holtra váltak),
Máté28.5. az angyal pedig ezt mondta az asszonyoknak: nehogy féljete, tudom, hogy a keresztfeszített Jézust keresitek.
Máté28.6. Nincs itt, életrekelt, amint megmondta. Jöjjetek ide, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt,
Máté28.7. és gyorsan menjetek (siessetek), mondjátok meg tanítványainak, hogy életre kelt a halálból (halottak közül) és előttek megy Galileába, ott majd meglátjátok Őt. Lám ! megmondtam nektek.
Máté28.8. És gyorsan elmentek a sírbolttól, nagy félelemmel és örömmel futottak, hogy hírül adják (hírt vigyenek) tanítványainak.
Máté28.9. És lám ! Jézus szembe jött velük (elérjük jött), ezt mondta: örömet kívánok nektek (örüljete). Azok pedig hozzá siettek, átölelték (megfogták) a lábát és leborultak előtte (imádták).
Máté28.10. Ekkor ezt mondta nekik Jézus: nehogy féljete ! menjetek el, vigyéte hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába és ott meglátanak engem.
Máté28.11. Amikor pedig ők elmentek, lám! néhányan az őrsegből a városba mentek, hírül adták a főpapoknak mindazt, ami történt,
Máté28.12. és ezek összegyűltek a vénekkal és tanácsot tartottak, majd sok ezüstpénzt adtak a katonáknak,
Máté28.13. ezt mondván: mondjátok, hogy tanítványai éjszaka eljöttek és ellopták, míg mi aludtunk,
Máté28.14. és ha a helytartó meghallja ezt, mi majd meggyőzzük őt és titeket mentesítünk a tépelődés alól.
Máté28.15. Azok pedig elfogadták az ezüstpénzt, és úgy tettek, amint kitanították őket, el is terjedt ez a szóbeszéd a zsidók között mind a mai napig.
Máté28.16. A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra helyre, ahová Jézus rendelte őket,
Máté28.17. és amikor meglátták, imádatára leborultak előtte, de voltak, akik (némelyek) kételkedtek.
Máté28.18. És hozzájuk ment Jézus, szólt nekik, ezt mondta: én kaptam meg minden hatalmat az égben és a földön.
Máté28.19. Menjetek el tehát, tegyete tanítvánnyá (tanítsatok) minden nemzetet, merítséte be őket az Atya és a Fiú és a Szent Szellem nevében,
Máté28.20. tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek: és íme! én veletek vagyok minden nap a világkorszak bevégeződéig.

AZ ÖRÖMÜZENET MÁRK SZERINT

1.

Márk1.1. Jézus Krisztus, Isten Fia örömhírének (evangéliumának) kezdete,

Márk1.2. amint meg van írva Ézsaiás prófétánál: lám! elküldöm a követemet (angyalomat) előtted, hogy előkészítse utadat,

Márk1.3. segélykiáltó hang a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.

Márk1.4. Így tett Bemerítő János a pusztában, hirdette a gondolkodásmód megváltoztatására való bemerítést a bűnök megbocsátása végett

Márk1.5. és kiment hozzá Júdea egész vidéke (tartománya) és a jeruzsálembeliek mindnyájan, és bemerítkeztek általa a Jordán folyamában miközben megvallották bűneiket

Márk1.6. és János ruhája teveszőrből volt és bőrvő volt a derekán és sáskát meg vadmézet evett,

Márk1.7. és ezt hirdette: jön utánam, aki erősebb nálam, én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva megoldjam a saruszíját.

Márk1.8. Én vízben merítlek be titeket, de Ő majd Szent Szellemben merít be titeket,

Márk1.9. és ezekben a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből és bemerítette magát a Jordánba Jánossal,

Márk1.10. és mindjárt, amint feljött a vízből, látta, hogy meghasadtak az egek és a Szellem galamb alakjában, leszállt Rá,

Márk1.11. és hang hallatszott az egekből: te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem (gyönyörűségem)

Márk1.12. és a Szellem mindjárt a pusztába hajtotta (kivetette),

Márk1.13. és ott volt a pusztában negyven napig, közben megkísértette (próbára tette) a sátán és együtt volt a vadállatokkal és az angyalok szolgáltak neki,

Márk1.14. és miután Jánost fogságba vetették, Jézus Galileába ment, hirdette az Isten evangéliumát (örömhírét),

Márk1.15. és (ezt) mondta: betelt az idő és (már) közel van az Isten királyi uralma, változtassátok meg gondolkodásmódotokat és higgyetek az evangéliumban (örömhírnek)

Márk1.16. és mikor a Galileai tenger partján járt, látta Simont és testvérét Andrást, amint kerítőhálót dobtak a tengerbe, mert halászok voltak,

Márk1.17. és azt mondta nekik Jézus: gyertek utánam (kövessetek) és emberhalászokká teszlek titeket

Márk1.18. és mindjárt otthagyták a hálókat, csatlakoztak hozzá,

Márk1.19. és kissé tovább ment, meglátta Jakabot, Zebedeus fiát és testvérét Jánost, amint ők is a hajóban a hálókát kötözgették,

Márk1.20. és mindjárt hívta őket, és otthagyták apjukat, Zebedeust a hajóban a napszámosokkal és elmentek utána,

Márk1.21. és bementek Kapernaumba és mindjárt szombaton bement a zsinagógába, tanított,

Márk1.22. és elálmélkodtak (megdöbbentek) tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van és nem úgy, mint az írástudók.

Márk1.23. Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan szellemben levő ember (aki) felkiáltott,

Márk1.24. ezt mondta: mi közünk egymáshoz, Názáreti Jézus ? Azért jöttél, hogy elpusztíts. Tudom, hogy ki vagy: az Isten Szentje.

Márk1.25. Jézus rászólt: hallgass és menj ki belőle !

Márk1.26. és a tisztátalan szellem össze-vissza rázta az embert és hangos kiabálással kiment belőle,

Márk1.27. és elcsodálkoztak mindnyájan, annyira, hogy egymástól kérdez(get)ték: mi ez ? Tanítása (egészen) új és akkora a hatalma, hogy a tisztátalan szellemeknek is tud parancsolni, és hallgatnak is rá.

Márk1.28. És mindjárt elterjedt a híre mindenüvé, Galilea egész környékére.

Márk1.29. És amint a zsinagógából kijöttek, Jézus egyenesen Simon és András házába ment Jakabbal és Jánossal együtt.

Márk1.30. A Simon anyósa pedig lázas betegen feküdt és mindjárt szóltak is neki felőle.

Márk1.31. Oda is ment hozzá, kézen fogva felsegítette és (mindjárt) elhagyta (megszűnt) a láza és szolgált neki.

Márk1.32. Amikor lement a nap és este lett odahozták hozzá a rosszullevőket és a démontól megszállottakat mind

Márk1.33. és az egész város odagyűlt az ajtó elé,

Márk1.34. és sok rosszullevőt gyógykezelt különféle betegségekből és sok démonot kihajított és nem engedte, hogy a démonok szóhoz jussanak, mert tudták, hogy kicsoda Ő (mivelhogy felismerték)

Márk1.35. és kora hajnalban, amikor még sötét volt, Jézus felkelt, elindult és elment egy elhagyatott, puszta helyre, és ott imádkozott,

Márk1.36. és Simon és akik vele voltak utána mentek (hogy megkeressék),

Márk1.37. és amikor megtalálták, ezt mondták neki: mindenki keres téged,

Márk1.38. és ezt mondta nekik: menjünk máshová, a közeli városokba, hogy ott is hirdessem az evangéliumot (örömhírt), mert azért jöttem,

Márk1.39. és kiment, hirdette az Igét a zsinagógákban az egész Galileában és a démonokat kihaj(i)totta,

Márk1.40. odajött hozzá egy leprás is, segítségét kérte és térdre borulva ezt mondta neki: hogy ha akarnád, van rá hatalmad, hogy megtisztíts engem !

Márk1.41. És Jézusnak megesett rajta a szíve, kinyújtotta kezét, megérintette és ezt mondta neki: akarom, tisztulj meg !

Márk1.42. és (amint ezt mondta) mindjárt elmúlt a leprája és megtisztult,

Márk1.43. és Jézus dörgő hangon ráparancsolt és azonnal szigorúan elküldte,

Márk1.44. és azt mondta neki: vigyázz, senkinek semmit ne szólj, hanem menj, mutasd meg magadat a papnak és ajánld fel tisztulásodért az áldozatot, amit Mózes rendelt, tanúbizonyosság-tételül nekik.

Márk1.45. Az pedig elment, elkezdte híresztelni és terjeszteni a dolgot úgy, hogy Jézus nyíltan be sem mehetett (a) városba, hanem inkább távolabbi, csendesebb (lakatlan) helyeken tartózkodott és mégis tódultak hozzá mindenfelől.

2.

Márk2.1. És bement ismét Kapernaumba napok múlva és híre ment, hogy otthon van

Márk2.2. és oly sokan gyűltek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el, és hirdette nekik az Igét.

Márk2.3. Akkor hozzá jöttek egy bénát hozva, akit négyen cipeltek.

Márk2.4. De nem tudták a nagy tömegtől hozzá vinni, (ezért) kibontották a háztetőt, ahol Ő volt és a nyíláson át engedték le a hordágyat, amelyen a béna feküdt.

Márk2.5. És látva Jézus a hithűségüket, ezt mondta a bénának: gyermekem, meg vannak bocsátva a bűneid.

Márk2.6. De ott ültek néhányan az írástudók közül és így okoskodtak (tanakodtak) szívükben:

Márk2.7. miért beszél ez így ? Káromkodik ! Ki bocsáthatja meg a bűnt, hacsak nem egy, az Isten ?

Márk2.8. és mindjárt felismerte Jézus szellemével, hogy így okoskodnak (tanakodnak) magukban, s ezt mondta nekik: miért gondoltok ilyeneket (tanakodtok így) szívetekben ?

Márk2.9. Mi könnyebb: azt mondani a bénának, meg vannak bocsátva neked a bűneid: vagy azt mondani: kelj föl, fogd a hordágyadat és járj ?

Márk2.10. tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására, és így szólt a bénához:

Márk2.11. neked mondom, kelj föl, fogd a hordágyadat és menj haza !

Márk2.12. És az fölkel és mindjárt fogta a hordágyát, mindenki szeme láttára kiment, úgy, hogy magukon kívül voltak mind és dicsőítették az Istent, ezt mondva: ilyet még nem láttunk soha.

Márk2.13. És ismét kiment a tenger mellé és a tömeg mind kiment utána, és tanította őket.

Márk2.14. Ahogy a vámnál elhaladt, meglátta, hogy ott ül Lévi, Alfeus fia és ezt mondta neki: kövess engem ! és az felállt és követte,

Márk2.15. és történt, hogy mikor asztalhoz telepedett Lévi házában, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézussal és tanítványaival együtt az asztalhoz, mert sokan voltak kik nyomába szegődtek (követői)

Márk2.16. és a farizeusok közül való írástudók látván, hogy a bűnösökkel és vámszedőkkel (együtt) eszik, ezt mondták a tanítványainak: hogy-hogy a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt eszik (és iszik),

Márk2.17. és mikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta nekik: a jóerőben lévőeknek nem kell (az) orvos, hanem azoknak, akik rosszul vannak. Nem azért jöttem, hogy a (meg)igaz(ult)akat hívjam, hanem, hogy a bűnösöket (céltevesztetteket).

Márk2.18. Amikor pedig a János tanítványai és a farizeusok böjtöltek, odamentek Hozzá és ezt mondták neki: miért van az, hogy a János tanítványai és a farizeusok tanítványai is böjtölnek, a tieid pedig nem böjtölnek ?

Márk2.19. és ezt mondta nekik Jézus: vajon böjtölhet-e a násznép, míg velük van a vőlegény ? Amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek,

Márk2.20. de jönnek napok, amikor kiragadják a vőlegényt körükből, akkor böjtölnek majd azon a napon.

Márk2.21. Senki sem varr új posztóból foltot (ócska) ruhára, ha pedig (netán) mégis, akkor a toldás kiszakítja a régit és még nagyobb szakadás lesz,

Márk2.22. és senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, vagy ha mégis, a bor szétrepeszi a tömlőt és a bor is, a tömlő is tönkremegy: új bor új tömlőbe való.

Márk2.23. És úgy történt, hogy szombaton a vetések közt vitt keresztül az útja és a tanítványok útközben tépdesni kezdték a búzagalászokat

Márk2.24. és a farizeusok ezt mondták Neki: nézd miért tesznek olyat szombaton, amit nem szabad ?

Márk2.25. és ezt mondta nekik: sosem olvastátok, mit csinált Dávid, amikor szűkséget szenvedett és a társaival (vele lévőekkel) együtt éhezett ?

Márk2.26. (Hogyan) ment be az Isten házába Abiátár főpap idejében, és ette meg a kitett szent kenyereket, amelyeket csak a papoknak szabad megenniök és adott a vele lévőeknek is ?

Márk2.27. És ezt mondta nekik: a szombat az emberért lett és nem az ember a szombatért.

Márk2.28. Így ura az Emberfia a szombatnak is.

3.

Márk3.1. És bement ismét a zsinagógába és volt ott egy elszáradt kezű ember,

Márk3. 2. és szemmel tartották (figyelték), vajon szombaton gyógykezele-e azt, hogy vádat emelhessenek ellene (bevádolhassák Őt),

Márk3.3. és ezt mondta az elszáradt kezű embernek: állj ki a közepre !

Márk3.4. és ezt mondta nekik: szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni, lelket menteni, vagy veszni hagyni ?Azok pedig hallgattak.

Márk3.5. És haraggal körültekintett rajtuk, elszomorodva szívük kérgessége miatt és ezt mondta az embernek: nyújtsd ki a kezedet! és az kinyújtotta és helyreállt a keze,

Márk3.6. és kimentek a farizeusok tüstént és a Heródes-pártiakkal együtt tanácskozni kezdtek ellene, hogy miképpen veszítsék el Őt.

Márk3.7. És Jézus tanítványaival együtt visszavonult a tenger mellé és nagy sokaság követte Galileából és Júdeából.

Márk3.8. és Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról, Tírus és Szidón környékéről, nagy sokaság jött hozzá mikor hallották, hogy milyen nagy dolgokat tesz (visz véghez)

Márk3.9. és szólt a tanítványainak, tartsanak készenlétben egy csónakot, nehogy a tolongó tömeg szorongassa (agyonnyomja),

Márk3.10. mert sokakat gyógykezelt, úgymint akiknek valami bajuk volt, megrohanták, hogy érinthessék,

Márk3.11. és a tisztátalan szellemek, amikor Őt meglátták, eléje borultak és kiáltva mondták: Te vagy az Isten Fia !

Márk3.12. de Ő szigorúan (keményen) rájuk szólt, nehogy nyilvánvalóvá tegyék Őt (felfedjék kilétét),

Márk3.13. és felment a hegyre, és magához szólította (hívta) azokat, akiket akart, és odamentek hozzá.

Márk3.14. És tizenkettőt választott ki (rendelt arra), hogy vele legyenek és hogy elküldje őket hirdetni az evangéliumot (örömhírt),

Márk3.15. és hogy legyen hatalmuk kihaj(i)tani a démonokat

Márk3.16. és kiválasztotta a tizenkettőt: Simont, akinek a Péter nevet adta,

Márk3.17. és Jakabot a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét és ezeknek a Boanérgesz nevet adta, ami azt jelenti: az égzengek fiai,

Márk3.18. és Andrászt és Fülöpöt, Bertalant és Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Tádét és a kánanei Simont,

Márk3.19. és az (is)kárióti Júdást, aki el is árulta Őt.

Márk3.20. (Azután) hazatért és ismét tömeg gyűlt össze, úgymint még kenyeret sem ehettek,

Márk3.21. és amikor az övéi ezt meghallották, kijöttek, hogy megfogják, mert azt mondták, hogy magán kívül van.

Márk3.22. A Jeruzsálemből jött írástudók ezt mondták: Belzebub szállta meg, és hogy a démonok fejedelme által haj(i)tja ki a démonokat

Márk3.23. és miután magához hívta őket, példázatokban mondta nekik: hogyan képes egy sátán kihaj(i)tani egy sátánt ?

Márk3.24. és ha egy királyság meghasonlik önmagával, nem képes megállni az a királyság,

Márk3.25. ha egy ház (család) meghasonlik önmagával, az a ház (család) nem állhat meg,

Márk3.26. és ha a sátán önmaga ellen támad és meghasonlik magával, nem maradhat meg, hanem vége van.

Márk3.27. Senki sem mehet be az erős ember házába és nem rabolhatja el holmiját, ha csak előbb meg nem kötözi az erős embert és (csak) akkor rabolja ki házáat.

Márk3.28. Ámen, mondom néktek, hogy minden bűn és káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek, bocsánatot nyer,

Márk3.29. de aki a Szent Szellemet káromolja, nem nyer bocsánatot a (világ)korszakra, hanem bűne egy (világ)korszakra megmarad

Márk3.30. mivelhogy ezt mondták róla: tisztátalan szellem vette birtokába,
Márk3.31. és jött az anyja és testvérei és kívül megálltak, beküldtek érte és hívták.
Márk3.32. És körülötte a tömeg ült és mondták neki: nézd, anyád és testvéreid
kint vannak és keresnek téged,
Márk3.33. és Ő így válaszolt nekik, ezt mondta: ki az én anyám és kik az én
testvéreim ?
Márk3.34. És végighordozta tekintetét azokon, akik körülötte körben ültek és
ezt mondta: lám, az én anyám és az én testvéreim !
Márk3.35. aki cselekszi (megteszi) az Isten akaratát, az az én testvérem és
nővérem és anyám.

4.

Márk4.1. És ismét tanítani kezdett a tenger partján és igen nagy tömeg gyűlt
Hozzá, azért hajóba szállt és így Ő a tengeren, a tömeg szemközt a tenger
partján, a szárazföldön volt.
Márk4.2. És sokra tanította őket példabeszédekben, ezt mondta nekik a
tanításában:
Márk4.3. halljátok: lám! kiment a magvető vetni,
Márk4.4. és magvetés közben történt, hogy némely szem az útfélre hullott és
jöttek a madarak és felcsipegették
Márk4.5. és más szemek a köves helyre hullottak, ahol nem volt elég földje, és
mindjárt kikelt, mivelhogy nem volt mély földje,
Márk4.6. és mikor a nap felkelt, megsütötte és mivel nem volt gyökere,
kiszáradt.
Márk4.7. Más szemek a tövisek közé estek, amint a tövisek felnőttek,
megfojtották és termést nem hozott,
Márk4.8. de volt mag, amely kitűnő földbe esett és termést hozott mikor felnőtt
és gyarapodott és az egyik harminc annyit hozott és a másik hatvan annyit és
ismét a másik száz annyit,
Márk4.9. azután ezt mondta nekik: akinek van füle a hallásra, hallja meg,
Márk4.10. és amikor egyedül maradt, megkérdezték Őt a példázat felől azok,
akik a tizenkettővel együtt körülötte voltak,
Márk4.11. és megmondta nekik: nektek adatott, hogy megtudjátok Isten
Királyságának titkát, a kívülvalókhöz pedig minden példabeszédben jut el,
hogy
Márk4.12. nézván nézzenek, de ne lássanak, hallván halljanak, de ne értsék,
nehogy megtérjenek és bocsánatot nyerjenek
Márk4.13. és ezt mondta nekik: nem értitek ezt a példabeszédet ? Hogyan
értitek meg majd a többi példabeszédet ?
Márk4.14. A magvető az Igét hinti (veti),
Márk4.15. akikben útszélre hull az Ige, amikor meghallják, mindjárt jön a
sátán, és kiragadja a beléjük (szívükbe) vetett Igét,

Márk4.16. és hasonlóképpen, akiknél köves helyre hull a mag, amikor hall(gat)ják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

Márk4.17. de nem ereszt bennük gyökeret, hanem ideig-óráig tart, de ha nyomorúság (szorongatás) vagy üldözés éri őket az Ige miatt, mindjárt eltántorodnak.

Márk4.18. És mások, akikben a tövisek közé esik, hall(gat)ják az Igét,

Márk4.19. de e (világ)korszaknak tépő gondjai és a csalóka (félrevezető) gazdagság és a többi dolgokat körülrajzó vágyak belopóznak (behatolnak) a szívükbe, megfojtják az Igét és terméketlen marad

Márk4.20. és akiben kitűnő földbe hullott a mag, olyanok, akik hallgatják az Igét és befogadják (magukévá is teszik) és harminc- és hatvan- és százszoros termést hoznak

Márk4.21. és ezt mondta nekik: vajon azért van a mécs, hogy a mérővéka alá tegyék, vagy az ágy alá ? Nem azért, hogy a mécstartóra helyezték ?

Márk4.22. mert nincs elrejtve semmi, ami nyilvánvalóvá ne lenne, nincs semmi titok, ami napfényre ne kerülne.

Márk4.23. Akinek füle van a hallásra, hallja meg,

Márk4.24. és ezt mondta nekik: figyeljeteK arra, amit hallotok. Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek majd nektek is és ráadást is adnak hozzá nektek.

Márk4.25. Mert akinek van, még kap hozzá és akinek nincs, azt is elfogják venni tőle, amije van

Márk4.26. és ezt mondta: úgy van az (ember) Isten Királyságá(Val), mint mikor az ember magot vet a földbe

Márk4.27. és akár alszik és akár felkel, éjjel és nappal, a mag kikel és szárba szökik, maga sem tudja, hogyan,

Márk4.28. magától terem a föld, először szárat, azután kalászt, majd telt (gabona) szemet a kalászbán.

Márk4.29. Mikor pedig a termés beérett, mindjárt nekiereszti a sarlót, mert érkezett az aratás

Márk4.30. és ezt mondta: mihez hasonlítsuk az Isten Királyságát ? Vagy milyen példázatba foglaljuk ?

Márk4.31. Olyan, mint a mustármag, amelyet mikor a földbe vetnek, kisebb minden magnál a földön,

Márk4.32. de azután, hogy elvetették, felnő és minden kerti veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgy, hogy árnyékában fészkelhetnek az égi madarak,

Márk4.33. és sok ilyen példázattal szólta nekik az Igét, hogy képesek legyenek megérteni.

Márk4.34. Példázat nélkül pedig nem szólt nekik, de mikor (tanítványaival) magukra maradtak, a tanítványainak mindent részletesen megmagyarázott,

Márk4.35. és azt mondta nekik aznap, amikor este lett: menjünk át a túlsó partra !

Márk4.36. és elengedték (szétozlatták) a tömeget, Őt pedig magukkal vitték úgy, ahogy éppen volt a hajóban, de más hajók is voltak vele.

Márk4.37. És nagy szélvihar támadt és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy már-már megtelt a hajó.

Márk4.38. Ő pedig a hajó végében a vánkoson elaludt, de felköltötték és ezt mondták neki: Tanítómester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk ?

Márk4.39. és fölkel, megdorgálta a szelet és ezt mondta a tengernek: csenedesdj, némulj el ! és a szél elült és nagy csend lett,

Márk4.40. és ezt mondta nekik: miért vagytok ennyire gyávák ? Hogyan van az (hogy) nincs hithűségetek ?

Márk4.41. és megfélemlettek nagy félelemmel és így szóltak egymáshoz: kicsoda hát ez, hogy a szél is, tenger is engedelmeskedik neki ?

5.

Márk5.1. És eljutottak a tenger túlsó partjára, a gerazaiak vidékére

Márk5.2. és amint kiszállt a hajóból, a sírboltok közül mindjárt elébe ment (egy) tisztátalan szellemtől megszállott ember,

Márk5.3. akinek a sírboltokban volt lakása és láncokkal sem tudta őt senki fogva tartani,

Márk5.4. mert sokszor volt békókkal és láncokkal megkötve, de a láncokat széttépte és a bilincseket összetörte és senkinek sem sikerült megfélemeznie.

Márk5.5. És mindenkor, éjjel és nappal a sírboltokban és a hegyekben volt, kiáltozott és kövekkel vagdosta (ütötte-verte) magát.

Márk5.6. Amikor pedig távolról meglátta Jézust, odafutott hozzá, és leborult előtte,

Márk5.7. és nagy hangon kiabálva ezt mondta: mi dolgunk van egymással Jézus, a magasságos Istennek Fia ? az Istenre kérek, ne hogy gyötörj engem,

Márk5.8. mert ezt mondta neki: menj ki tisztátalan szellem ebből az emberből.

Márk5.9. És megkérdezte őt: mi a neved ? és az így felelt Neki: Légió a nevem, mivelhogy sokan vagyunk.

Márk5.10. És rimánkodva segítségét kérte, hogy ne zavarja el őket erről a vidékről.

Márk5.11. Volt pedig ott a hegyoldalon egy nagy legelésző disznónyáj.

Márk5.12. És rimánkodva kérték: küldj minket a disznókba, hogy beléjük menjünk

Márk5.13. és megengedte nekik, és kijöttek a tisztátalan szellemek, bementek a disznókba (megszállták) és a csürhe lerohant a meredekről a tengerbe, mintegy kétezren és belefűlladtak a tengerbe.

Márk5.14. Akik pedig legeltették, elmenekültek és elvitték a hírért a városba és a tanyákra, és kitódultak, hogy lássák, mi történt.

Márk5.15. Jézushoz érve látták, hogy akit a démonok légiója megszállva tartott, ott ül felöltözve és eszénél van: és félelem fogta el őket.

Márk5.16. És akik látták (a szemtanúk) elbeszélték nekik, mi történt a démoni megszállottal és a disznókkal.

Márk5.17. És kérni kezdték Őt, hogy menjen el a határaikból.

Márk5.18. Amikor beszállt a hajóba az, aki az imént még démoni megszállott volt, kérte, hogy vele lehessen,

Márk5.19. de Jézus nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: menj haza a tiedhez és add hírül nekik, mily nagy dolgokat tett veled az Úr, és hogy megkönyörült rajtad,

Márk5.20. és elment és hirdetni kezdte a Tízvárosban, mily nagy dolgokat tett vele Jézus és mindenki elcsodálkozott.

Márk5.21. Amikor ismét átért Jézus a hajóval a túlsó partra, nagy tömeg gyűlt oda Hozzá, Ő pedig a tenger partján volt,

Márk5.22. és jött egy Jairus nevű zsinagógai előljáró és amikor meglátta, lábaihoz borult

Márk5.23. és nagyon kérte (esedezett Hozzá), és ezt mondta: a kislányom halálán van, jöjj azért, tedd rá kezedet, hogy megmeneküljön és éljen,

Márk5.24. és elment vele és nagy tömeg követte és tolongott körülötte,

Márk5.25. egy asszony pedig, aki már tizenkét esztendeje vérfolyásos volt

Márk5.26. és sokat szenvedett sok orvostól, és mindenét rájuk költötte, de semmi hasznát nem vette, sőt még inkább rosszabbra fordult az állapota,

Márk5.27. hallott Jézusról, a tömegben háta mögé furakodott, megérintette a ruháját,

Márk5.28. mert az gondolta: ha érinthetem akárcsak a ruháját is, megmenekülök.

Márk5.29. És mindjárt kiapadt a vérzés forrása, érezte testén, hogy kigyógyult kízó bajából,

Márk5.30. és Jézus mindjárt észrevette magán, hogy erő áradt ki belőle, megfordult a tömegben és ezt mondta: ki érintette meg a ruhámat ?

Márk5.31. a tanítványai ezt mondták neki: látod, hogy körülötted tolong a tömeg, és ezt mondod: ki érintett engem ?

Márk5.32. és Ő körültekintett, hogy meglássa azt, aki ezt tette,

Márk5.33. az asszony pedig félve és remegve, mert tudta mi történt vele, előjött és leborult előtte és elmondta neki a való(igaz)ságot.

Márk5.34. Ő pedig ezt mondta neki: leányom, a te hit(hűség)ed megmentett: menj el békében és légy egészséges, mentes a te kízó bajodtól.

Márk5.35. Még Ő beszélt, amikor a zsinagóga előljárójának házától odaérkezők azt mondták: a leányod meghalt, mit zaklatod (fárasztod) még a Tanítómestert ?

Márk5.36. Jézus pedig, amikor meghallotta, amit mondtak, így szólt a zsinagóga előljárójához: nehogy félj, csak higgy !

Márk5.37. és nem engedte meg senkinek, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.

Márk5.38. Amikor odaértek a zsinagóga előljárójának a házához és látta a zűrzavart és a sok siránkozót és jajveszékelőt,

Márk5.39. bement és ezt mondta nekik: mit zajongtok és siránkoztok, a (kis)gyermek nem halt meg, hanem csak alszik,

Márk5.40. erre kinevették Őt, Ő pedig kiküldte (kihajtotta) mindannyiójukat, maga mellé vette a gyermek apját és anyját és azokat, akik vele voltak és bement oda, ahol a (kis)gyermek volt,
Márk5.41. megfogta a (kis)gyermek kezét és ezt mondta neki: talitha kum, ami annyit jelent: kisleány, neked mondom, ébredj (kelj) fel !
Márk5.42. és mindjárt felállt a kislány és járt, mert tizenkét éves volt, és azok elámultak nagy álmélkodással,
Márk5.43. de szigorúan meghagyta nekik, hogy senki ezt meg ne tudja, és azt mondta, adjanak enni a kislánynak.

6.

Márk6.1. És elindult innen és elment a hazájába, követték a tanítványai is.
Márk6.2. És amint szombat lett, tanítani kezdett a zsinagógában és sokan hallgatták és elálmélkodtak, ezt mondták: honnét vette ez ezeket ? és micsoda bölcsesség ez, mely neki adatott és a csodatevő erők, amik kezei által történnek ?
Márk6.3. (Avagy) nem az ácsmester ez, a Mária fia, Jakab és József, Júdás és Simon testvére? Ugye nővérei is itt vannak nálunk? És megbotránkoztak (megütköztek) benne.
Márk6.4. És így szólt hozzájuk Jézus: csak a hazájában, a rokonai körében és a saját házában nincs becsülete a prófétának,
Márk6.5. nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány gyengélkedőt gyógykezelt kézzel.
Márk6.6. És csodálkozott azok hitetlenségén. És bejárta a környező falvakat sorra és tanított,
Márk6.7. majd magához hívta a tizenkettőt és kezdte őket kiküldeni kettesével és teljhatalmat adott nekik a tisztátalan szellemeken,
Márk6.8. és meghagyta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek, csak (egy) (vándor)botot, se kenyeret, se (koldus)tarisznyát, se rézpénzt az övükben,
Márk6.9. hanem kössenek sarut, de ne vegyenek magukra két ruhát,
Márk6.10. és ezt mondta nekik: ha valahol betértek egy házba, maradjatok addig ott, míg onnan tovább nem mentek.
Márk6.11. És ahol nem fogadnak be titeket és nem hallgatnak rátok, menjetek el onnan, még a lábatokra tapadt port is rázzátok le, ellenük szóló tanúbizonyság-tételül,
Márk6.12. és kimentek, hirdették, hogy új felismerésre kell térni (változtassák meg gondolkozásmódjukat)
Márk6.13. és sok démonot kihajtottak és sok gyengélkedőt kentek meg olajjal és részesítettek gyógykezelésben.
Márk6.14. Hallott róla Heródes király is, mert ismertté vált a neve és ezt mondta: Bemérintő János kelt életre a halálból és ezért működnek benne a csodatevő erők.
Márk6.15. Voltak pedig mások, akik ezt mondták, hogy Ő Illés, (ismét) mások pedig azt mondták, hogy egy a próféták közül.

Márk6.16. Amikor meghallotta ezt Heródes, ezt mondta: akit pedig én lefejeztettem, az a János kelt életre.

Márk6.17. Mert ez a Heródes fogatta el Jánost és kötöztette meg a börtönben testvérének Fülöpnek felesége, Heródiás miatt, akit feleségül vett,

Márk6.18. mert János megmondta Heródesnek, hogy: nem szabad neked (feleségül) vened a testvéred feleségét.

Márk6.19. Heródiás pedig megneheztelt rá, meg is akarta őt öletni, de nem tehette,

Márk6.20. mert Heródes félt Jánostól, tudta, hogy igazságos és szent férfiú és védelmezte (vigyázott rá), és amikor hallgatta, sokszor zavarba jött, mégis szívesen hallgatta.

Márk6.21. De eljött a kedvező alkalom napja, mikor Heródes születése napján lakomát adott főurainak és ezredeseinek és Galilea előkelőségeinek.

Márk6.22. És eljött Heródiás leánya és táncolt, megtetszett Heródesnek és vendégeinek (a vele asztalnál levőknek): a király pedig ezt mondta a leánynak: kérj (tőlem) amit akarsz és megadom neked,

Márk6.23. meg is esküdött neki, hogy: bármit kérsz tőlem, megadom neked, akár királyságom felét is,

Márk6.24. az pedig kiment és megkérdezte anyját: mit kérjek ? Az pedig így felelt: Bemericítő János fejét,

Márk6.25. és mindjárt bement sietve a királyhoz, megkérte, ezt mondta: azt akarom, hogy azonnal add nekem egy tálon a Bemericítő János fejét,

Márk6.26. és bár nagyon elszomorodott a király, de esküje és az asztaltársaság (vendégek) miatt nem akarta elutasítani őt,

Márk6.27. és mindjárt elküldött egy hóhért azzal a paranccsal, hogy hozza el János fejét, és az elment és lefejezte a börtönben,

Márk6.28. és elhozta a fejét egy tálon, és odaadta a leánynak, és a leány odaadta azt anyjának,

Márk6.29. és amikor a tanítványai ezt meghallották, eljöttek és a holttestet elvitték és egy sírboltba helyezték,

Márk6.30. és összegyűltek az apostolok Jézushoz és hírt adtak neki mindenről, amiket tettek és amit tanítottak.

Márk6.31. Ő pedig ezt mondta nekik: jertek velem külön egy puszta (elhagyatott) helyre és pihenjete (nyugodjatok) meg egy kicsit, mert sok volt a jövő-menő, hogy még enni sem volt alkalmas idejük,

Márk6.32. és elmentek hajóval egy puszta (elhagyatott) helyre, hogy magukban (külön) legyenek,

Márk6.33. de sokan meglátták őket, amikor elindultak és rájuk ismertek és minden városból gyalog odasiettek és meg is előzték őket,

Márk6.34. és amikor Jézus kiszállt, meglátta a nagy (nép)tömeget és megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a juhok, pásztor nélkül és kezdte őket sok mindenre tanítani,

Márk6.35. és már későre járt az idő, hozzá mentek a tanítványok, ezt mondták: elhagyatott ez a hely és az idő már későre jár,

Márk6.36. bocsásd (küldd) el őket, hadd menjenek a környező tanyákra és falvakba, hogy ennivalót vásároljanak maguknak.

Márk6.37. Ő azonban ezt válaszolta nekik: adjatok ti nekik enni, de ők azt mondták neki: tán elmenjünk és vásároljunk kétszáz dénárért kenyeret és úgy adjunk nekik enni ?

Márk6.38. Ő pedig ezt mondta nekik: hány kenyereket van ? menjetek, nézzétek meg ! amikor megtudták, ezt mondták: öt és két halunk,

Márk6.39. és elrendelte nekik, hogy telepítsenek le mindenkit csoportokba a zöld fűre,

Márk6.40. le is telepedtek, külön-külön, százas és ötvenes csoportokban.

Márk6.41. És Ő fogta az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égbe, áldást mondott és megtörte a kenyeret és (oda)adta tanítványainak, hogy tegyék eléjük, a két halat is szétszította, mindnyájuknak,

Márk6.42. mindenki evett és jól is lakott

Márk6.43. és tizenkét kosarat töltöttek tele a felszedett kenyérdarabokkal és a halakkal is.

Márk6.44. Azok pedig akik a kenyerekből ettek, ötezren voltak (csak a férfiak

Márk6.45. és mindjárt kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak a hajóba és előre keljenek át a túlsó partra, Betsaida felé míg Ő elbocsátja (szétoszlatja) a tömeget,

Márk6.46. és (mikor) búcsút vett tőlük, elment a hegyre imádkozni.

Márk6.47. Közben este lett, a hajó a tenger közepén volt és Ő egyedül a szárazföldön,

Márk6.48. és amikor látta őket, hogy mennyire küszködnek (kínlódnak) az evezéssel, mert ellenszelük volt, a negyedik éjjeli őrsváltás idején elindult feléjük a tengeren járva, és el akart menni mellettük,

Márk6.49. de amikor meglátták, hogy a tengeren jár, azt vélték, hogy kísértet és fölkiáltottak,

Márk6.50. mert mindnyájan látták és nyugtalanság fogta el őket, Ő azonban mindjárt szólt hozzájuk: bátorság ! (bátrak legyetek!) én vagyok, nehogy féljete !

Márk6.51. és belépett hozzájuk a hajóba és elült a szél és szerfölött elálmétkodtak magukban (az ámulattól nem tudtak hová lenni),

Márk6.52. mert nem okultak a kenyerekből, mert meg volt keményedve a szívük,

Márk6.53. és amikor átkeltek, a Genezáret földjére érkeztek és kikötöttek.

Márk6.54. Mikor kiszálltak a hajóból mindjárt felismerték Őt,

Márk6.55. és az egész környéket befutkosták, és kezdték hordágyakon a rosszullevőket odavinni, ahol hallották, hogy Ő ott van,

Márk6.56. és ahová csak bement a falvakba vagy városokba, vagy tanyákra, kitétték a piactérre a gyengélkedőket és segítségül hívták, hogy legalább ruhájának a szegélyrojtját érinthessék, és akik csak megérintették, megmenekültek bajuktól.

7.

Márk7.1. És köréje gyűltek a farizeusok és néhány írástudó, akik Jeruzsálemből jöttek,

Márk7.2. és meglátták, hogy némelyik tanítványa tisztátalan, vagyis mosdatlan kézzel eszi a kenyeret,

Márk7.3. mert a farizeusok és általában a zsidók nem esznek addig, míg meg nem mossák a kezüket, mert ragaszkodnak a vének hagyományához,

Márk7.4. és ha a piacról hazajönnek, addig nem esznek, míg vízzel le nem mossák magukat, és még sok más van, amit átvettek, hogy megtartsák (ragaszkodnak hozzá): poharak és korsók, rézedények vízbemerítése (leöblítése)

Márk7.5. és a farizeusok és az írástudók megkérdezték: miért nem járnak el a tanítványaid a vének hagyománya szerint, hanem tisztátalan kézzel eszik a kenyeret ?

Márk7.6. Ő pedig ezt mondta nekik: találón (kitűnően) jövendölt Ézsaiás rólátok képmutatók, amint meg van írva: ez a nép ajkával tisztel engem, de a szívük távol van tőlem,

Márk7.7. pedig hiába tisztelnek engem, ha emberi tanokat előírások gyanánt tanítanak.

Márk7.8. Mert elhagyjátok Isten parancsolatát, az emberi hagyományokhoz (a korsók és poharak megmerítéséhez, és sok ehhez hasonlóhoz) ragaszkodtok.

Márk7.9. És így szólt hozzájuk: szépen félreteszitek (kijátszátok) Isten parancsolatát, hogy a magatok hagyományát megtartsátok.

Márk7.10. Mert Mózes ezt mondta: becsüld meg (tiszteld) apádat és anyádat és aki rosszat mond apjáról vagy anyjáról, annak vége halál legyen,

Márk7.11. ti pedig ezt mondjátok: ha egy ember azt mondja az apjának vagy az anyjának: Korbán, azaz áldozati ajándék az, amivel hasznodra lehetek,

Márk7.12. akkor már nem engeditek meg neki, hogy valamit tegyen apjáért vagy anyjáért.

Márk7.13. Ezzel érvényétől fosztjátok meg (érvénytelenítitek) Isten szavát a hagyományokkal, amelyet tovább adtatok és még sok más ehhez hasonlókat tesztek,

Márk7.14. és ismét magához szólította a tömeget és ezt mondta nekik: hallgassatok rám mindnyájan és értsétek meg:

Márk7.15. kívülről semmi sem jut be az emberbe, ami beszennyezhetné, hanem ami belőle kijön, az teszi tisztátalanná az embert.

Márk7.16. Ha valakinek van füle a hallásra, hallja meg,

Márk7.17. és amikor a tömeget elhagyva bement a házba, megkérdezték a tanítványai a példázatról,

Márk7.18. és ezt válaszolta nekik: hát még ti sem értitek ? Nem tudjátok, hogy ami kívülről kerül be az emberbe, az nem szennyezheti be,

Márk7.19. mert nem a szívébe megy, hanem csak a gyomorba, és a csatornába kerül ? Ezzel tisztának nyilvánított (minősített) minden ételt,

Márk7.20. de azt hangoztatta, hogy ami az emberből kimegy, az teszi tisztátalanná az embert,

Márk7.21. mert belülről, az ember szívéből származik minden gonosz számítás: házasságtörés, cédaság, gyilkosság,
Márk7.22. lopás, kapzsiság, gonoszságok, csalás, kicsapongás, gonosz szem (irigység), káromkodás, fennhéjzás (többnek látszani vágyás), kevélység, meggondolatlanság,
Márk7.23. ez a (sok) gonoszság mind belülről származik és ezek teszik tisztátalanná az embert.
Márk7.24. Onnan pedig útra kelt, Tírusz és Szidon határába ment, és bement egy házba, nem akarta, hogy tudjanak róla, de nem maradhatott titokban,
Márk7.25. mert mindjárt hallott róla egy asszony, akinek leányát tisztátalan szellem szállta meg, eljött és lábaihoz borult,
Márk7.26. az asszony pedig hellén volt, szírföníciai származású és kérte, hogy a démont hajtsa ki a leányából,
Márk7.27. és ezt mondta az asszonynak: hadd lakjanak jól előbb a gyermekek, mert nem szép elvenni a gyermekek kenyerét és a kiskutyáknak dobni,
Márk7.28. de az így válaszolt, ezt mondva neki: igen, Uram, csak hogy a kiskutyák is esznek az asztal alatt abból, amit a gyerekek elmorzsálnak,
Márk7.29. erre ezt mondta neki: ezekért a szavakért, menj el, kiment a leányodból a démon,
Márk7.30. és hazament és a leánykát az ágyon fekvé találta és a démon már kiment,
Márk7.31. és ismét elhagyta Tírusz határait és Szidonon át a Galileai tengerhez érkezett a Tízváros határain keresztül
Márk7.32. és hoztak hozzá egy nehezen szóló (dadogva beszélő) süketet és kérték, hogy tegye rá a kezét,
Márk7.33. és félrevonta őt külön a tömegtől, fülébe dugta az ujját, majd megnyalozott ujjával megérintette a nyelvét
Márk7.34. és föltekintett az égbe, fohászkodott (felsóhajtott) és ezt mondta neki: effata ! azaz: nyílj meg !
Márk7.35. és megnyíltak hallószervei és nyomban megoldódott nyelvének bilincse és helyesen (rendesen) beszélt,
Márk7.36. és megparancsolta, nehogy valakinek megmondják, de minél jobban tiltotta nekik, annál inkább elhíresztelték,
Márk7.37. és szerfölött elálmélkodtak és ezt mondták: mindent kitűnően tett: a süketeket is hallokká teszi, a némákat is megszólaltatja.

8.

Márk8.1. Azokban a napokban ismét igen nagy volt a tömeg körülötte és nem volt mit enniök, magához hívta a tanítványait és ezt mondta nekik:
Márk8.2. szánakozom a (nép)tömegben, hogy már három napja velem tartanak (kitartanak mellettem), és nincs mit enniök,
Márk8.3. és ha étlen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton, hisz némelyikük messziről jött

Márk8.4. és ezt válaszolták neki tanítványai: honnan lenne képes valaki ezeket annyi kenyérral ellátni, hogy mind jóllakjanak a pusztában ?

Márk8.5. és megkérdezte őket: hány kenyerek van ? azok pedig azt mondták: hét,

Márk8.6. erre megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjék le a földre, és kezébe vette a hét kenyeret, hálát adott, megtörte (darabokra törte)és odaadta a tanítványainak, hogy osszák szét (tegyék eléjük), és oda is tették,

Márk8.7. néhány haluk is volt, és ezeket is megáldotta, s mondta, hogy ezeket is tegyék eléjük (osszák szét),

Márk8.8. ettek és jól is laktak és felszedték a megmaradt darabokat: hét kosárral.

Márk8.9. Voltak pedig mintegy négyezren és elbocsátotta (hazaküldte) őket

Márk8.10. és mindjárt hajóba szállt a tanítványaival és Dalmanuta vidékére ment,

Márk8.11. és kijöttek a farizeusok is és vitatkozni kezdtek vele, égi jelet követeltek (kértek tőle), hogy próbára tegyék.

Márk8.12. Szellemétől indítatva felsóhajtott, ezt mondta: miért követel jelet ez a nemzedék ? Ámen, mondom néktek, ennek a nemzedéknek nem adatik semmiféle jel.

Márk8.13. És otthagya őket, ismét beszállt a hajóba és átkelt a túlsó partra,

Márk8.14. és elfelejtettek kenyeret vinni (magukkal) és egy kenyéren kívül már nem volt több a hajóban

Márk8.15. és óva intette őket mondván: vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok és Heródes kovásztól

Márk8.16. és egymás között tanakodtak, hogy nincs kenyérük

Márk8.17. és Jézus észrevette, ezt mondta nekik: mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyerek még most sem értitek, nem fogjátok föl ? Még mindig kérges a szívetek ?

Márk8.18. Van szemetek és nem láttok, és van fületek és nem hallotok ? És nem emlékeztek:

Márk8.19. amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezer embernek, hány kosarat szedtetek tele a megmaradt darabokkal ? ezt mondták neki: tizenkettőt,

Márk8.20. amikor pedig a hetet a négyezernek, hány tele kosár megmaradt darabot szedtetek össze ?

Márk8.21. és ezt mondták: hetet. És azt mondta nekik: hogyan van, hogy még mindig nem értitek ?

Márk8.22. És amikor megérkeztek Betsaidába, egy vakot hoztak hozzá és kérelték, hogy érintse meg

Márk8.23. és megfogta a vak kezét és kivezette a faluból, itt nyállal megkenete szemét, rátette kezét, megkérdezte: látsz-e valamit ?

Márk8.24. és az feltekintett és ezt mondta: látom az embereket, úgy látom őket, mint (élő) fákat, amint járkálnak,

Márk8.25. ezután ismét a szemére tette kezét, és az ember szétnézett, úgy rendbejött, hogy messzire és élesen látott mindent.

Márk8.26. És hazaküldte őt, ezt mondta: a faluba pedig be se menj (nehogy megmondod bárkinek),

Márk8.27. és elment Jézus és a tanítványai a Fülöp Cezaréájának falvaiba, útközben megkérdezte a tanítványait, ezt mondta nekik: kinek mondanak engem az emberek ?

Márk8.28. ők pedig így feleltek Neki, hogy: Beméritő Jánosnak, és mások Illésnek, mások pedig egynek a próféták közül,

Márk8.29. és Ő maga megkérdezte őket: ti pedig mit mondotok, ki vagyok ? (kinek mondotok ?) Péter ezt mondotta neki: Te vagy a Krisztus.

Márk8.30. Ő pedig óva intette őket, nehogy valakinek elmondják ezt róla,

Márk8.31. és kezdte őket tanítani, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie és a vének és a főpapok és írástudók Őt, mint a próbát ki nem állót, elvetik és megölik és harmadnapra feltámad.

Márk8.32. És nyíltan beszélt a dologról, Péter azonban pártfogásba vette és dorgálni kezdte (szemrehányást tett neki),

Márk8.33. de Ő hátrafordult, ránézett tanítványaira, és megintette Pétert és ezt mondta: távozz mögém (tőlem hátra) sátán, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberekéire.

Márk8.34. És odahívta a tömeget a tanítványaival együtt és ezt mondta nekik: ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye föl a keresztyét és kövessen engem,

Márk8.35. mert aki meg akarja menteni lelkét, elveszti azt, aki pedig elveszti lelkét értem és az evangéliumért, az megmenti azt,

Márk8.36. mert mit használ (ér) az embernek, ha az egész világot megnyeri (megszerzi), de a lelkét veszni hagyja (de a lélek kárát vallja) ?

Márk8.37. mert mit adhat az ember cserébe lelkéért ?

Márk8.38. mert aki szégyell engem és az én Igémet ez előtt a házasságtörő és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

9.

Márk9.1. És ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy vannak olyanok, azok között, akik itt állnak, akik addig nem kóstolnak halált, míg meg nem látják Isten hatalommal bíró királyságának eljövételét,

Márk9.2. és hét nap múlva maga mellé vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost és felvitte őket külön egy magas hegyre és elváltozott (átalakult) előttük,

Márk9.3. és ruhája olyan ragyogó lett, igen fehér, amilyenre a ruhafestő sem képes kifehéríteni,

Márk9.4. és megjelent nekik Illés Mózesrel együtt, és beszélgettek Jézussal.

Márk9.5. És Péter ezt mondta Jézusnak: Rabbi ! oly (eszményi) szép itt lenni, csináljunk három sátrat, neked egyet (és) Mózesnek is egyet (és) Illésnek is egyet,

Márk9.6. mert nem tudta, mit mondjon, mert meg voltak ijedve,
Márk9.7. és felhő keletkezett (ereszkedett le), mely beárnyékolta őket (rájuk vetette árnyékát) és a felhőből hang hallatszott: Ez az én szeretett Fiam, rá hallgassatok !
Márk9.8. és hirtelen körültekintettek és már senkit sem láttak maguk körül, csak Jézust egyedül,
Márk9.9. és a hegyről lejövet megparancsolta (elrendelte) nekik, hogy senkinek el ne beszéljék amit láttak, csak akkor, amikor az Emberfia a halálból feltámad.
Márk9.10. És megjegyezték (e szóba belekapaszkodtak) és maguk közt megvitatták, hogy mi az: a halálból feltámadni,
Márk9.11. és megkérdezve Őt, ezt mondták: miért mondják az írástudók, hogy Illésnek kell eljönni előbb ?
Márk9.12. Ő pedig megmondta nekik: Illés bizonyára eljön előbb, mindent helyreállít, hogyan is van megírva az Emberfiáról, hogy sokat kell szenvednie és semmibe sem veszik ?
Márk9.13. de mondom néktek, hogy Illés is eljött és azt tették vele, amit akartak, ahogy írva van róla,
Márk9.14. és amikor odaértek a tanítványokhoz, nagy tömeget láttak körülöttük és írástudókat, akik vitatkoztak velük,
Márk9.15. és mindjárt, amint meglátták Őt, megdöbbenek, majd elébe siettek és köszöntötték Őt,
Márk9.16. és Ő megkérdezte őket: mit vitatkoztok velük ?
Márk9.17. És valaki a tömegből válaszolt Neki, ezt mondta: Tanítómester, elhoztam Hozzád a fiamat, akit néma szellem szállt meg (vett birtokába)
Márk9.18. és ahol csak megragadja, megszagatja (földhöz veri), habzik a szája, a fogait csikorgatja és megmered, és mondtam a tanítványaidnak, hogy hajítsák ki belőle, de nem bírták (nem volt erejük).
Márk9.19. Ő pedig válaszolva nekik ezt mondta: ó hitetlen nemzedék, meddig leszek veletek, meddig hordozzalak (túrjelek) benneteket ? hozzátok őt hozzám,
Márk9.20. és odavitték őt hozzá, és amint a szellem meglátta Őt, mindjárt össze-vissza rángatta (rázta) a fiút, és az a földre esett, habzó szájjal fetrengett,
Márk9.21. és megkérdezte az apját, mennyi ideje annak, hogy ez történt vele ? az pedig ezt mondta: kisgyermekkorától,
Márk9.22. és sokszor tűzbe is, meg vízbe is dobta (kergette), azért, hogy elpusztítsa, de ha valamit tehetsz, légy segítségünkre nekünk, könyörülj meg (induljon meg szíved) rajtunk.
Márk9.23. Jézus pedig ezt mondta neki: ha valamit tehetsz ? - minden lehetséges annak, aki hisz,
Márk9.24. mindjárt felkiáltott a fiú apja s ezt mondta: hiszek, segíts a hitetlenségemen (légy segítségül a hitetlenségemnek) !
Márk9.25. Amikor pedig látta Jézus, hogy egyre nagyobb tömeg verődik össze (a tömeg hozzá fut), rászólt a tisztátalan szellemre, ezt mondta neki: te néma

és süket szellem, én elrendelem neked, menj ki belőle és többé ne hogy visszamenj belé,

Márk9.26. erre az felordított és sokszor összerángatta és kiment belőle és a fiú olyan lett, mint egy halott, úgyhogy sokan azt mondták, hogy meghalt.

Márk9.27. Jézus azonban megfogta a kezét, életre keltette őt és az talpra állt

Márk9.28. és amikor bement a házba, a tanítványai külön megkérdezték Őt, hogy: miért nem voltunk képesek mi kihaj(i)tani azt ?

Márk9.29. és Ő ezt mondta nekik: ez a fajta másként nem megy ki, csak imádsággal (és böjt hatására).

Márk9.30. Onnét kimenve átmentek Galileán és nem akarta, hogy valaki megtudja,

Márk9.31. mert tanította a tanítványait és (azt) mondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezébe adják és megölik és miután megölték, harmadnapra feltámad,

Márk9.32. ők pedig nem értették meg e beszédet (és) féltek is Őt megkérdezni.

Márk9.33. És megérkeztek Kapernaumba, már otthon voltak (mikor) megkérdezte őket: mit vitatkoztatok (beszélgettetek) az úton ?

Márk9.34. Ők pedig hallgattak, mert egymás között azon vitakoztak az úton, hogy ki a nagyobb,

Márk9.35. és leült, odaszóltotta a tizenkettőt és azt mondta nekik: aki első akar lenni, legyen valamennyi között a legutolsó és mindenkinek kiszolgálója (diakónusa)

Márk9.36. és (kézen) fogott egy kisgyermeket közéjük állította, majd ölébe vette őt és ezt mondta nekik:

Márk9.37. aki az ilyen kisgyerekek közül egyet befogad az én nevében, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, Aki engem küldött.

Márk9.38. Szólt neki János, ezt mondta: Tanítómester, láttunk valakit, aki a Te nevedben démonokat haj(i)tott ki, aki nem követ minket (nem tart velünk) és megtiltottuk neki, mivelhogy nem követ minket (nem tartozik közénk).

Márk9.39. Jézus pedig ezt mondta: ne hogy eltiltsátok őt, mert senki sincs, aki csodatevő hatalmat gyakorol az én nevében, és utána rosszat mond rólam,

Márk9.40. mert aki nincs ellenünk, mellettünk (velünk) van,

Márk9.41. mert aki inni ad nektek egy pohár vizet a nevében, azért mert Krisztuséi vagytok, Ámen, mondom nektek, hogy nem veszti el (megkapja) jutalmát,

Márk9.42. és aki botlásba visz egyet is e kicsinyek közül, akik hisznek, jobb lenne annak, ha malomkővet kötnének nyakára és a tengerbe dobnák,

Márk9.43. és ha a kezed botlásba visz téged, vágd le, jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a gyehennába menned, az olthatatlan tűzbe,

Márk9.44. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)

Márk9.45. és ha a lábad visz botlásba téged, vágd le, jobb sántán bemenni az életre, mintha két lábbal a gyehenna olthatatlan tűzébe dobnának,

Márk9.46. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)
Márk9.47. és ha a szemed visz téged botlásba, vágd ki azt, mert jobb fél szemmel az Isten királyságába bemenni, mint két szemmel a gyehennába kerülni,
Márk9.48. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)
Márk9.49. mert mindenkit tűzzel sóznak majd meg (és minden áldozatot sóval sóznak meg).
Márk9.50. Jó a só, de ha a só sótlanná válik (lesz), mivel ízesítik meg ?
Legyen bennetek (birtokotokban) só és legyetek békességben egymás között.

10.

Márk10.1. És onnan útra kelve Júdea határaiba ment, és a Jordán túlsó partjára és ismét tömeg gyülekezett hozzá, és ahogyan szokta, ismét tanította őket
Márk10.2. és a farizeusok is odamentek Hozzá, megkérdezték (Tőle): szabad-e egy férjnek (férfiúnak) elbocsátani a feleségét ? - próbára akarták tenni,
Márk10.3. (de) Ő válaszul ezt mondta nekik: mit parancsolt (rendelt el) nektek Mózes ?
Márk10.4. Ők pedig ezt mondták: Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elbocsássuk (elváljunk),
Márk10.5. Jézus pedig ezt mondta nekik: a szívetek keménysége miatt (keményszívűségtekre tekintve) írta nektek ezt a parancs(olat)ot,
Márk10.6. de a teremtés kezdetétől fogva férfivá és nővé (terem)tette őket Isten,
Márk10.7. ezért elhagyja az ember az apját és az anyját
Márk10.8. és a kettő egy hústestté lesz. Ettől kezdve többé már nem két, hanem egy hústest,
Márk10.9. amit tehát az Isten egy igába fogott (kapcsolt össze), ember ne(hogy) szétválassza,
Márk10.10. és odahaza ismét efelől kérdez(get)ték a tanítványai
Márk10.11. és ezt mondta nekik: aki elbocsátja a feleségét és mással köt házasságot, házasságtörést követ el ellene,
Márk10.12. ha pedig az asszony hagyja el férjét, máshoz megy férjhez, házasságtörővé lesz.
Márk10.13. És kisgyermeket hoztak Hozzá, hogy tegye rájuk kezét, de a tanítványok rájuk szóltak.
Márk10.14. Amikor pedig Jézus észrevette, megneheztelt (helytelenítette ezt) és ezt mondta nekik: hagyjátok (engedjétek), hogy a kisgyermekek hozzám jöjjenek, nehogy (meg)akadályozzátok őket, mert az ilyeneké az Isten Királysága.
Márk10.15. Ámen, mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten Királyságát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba
Márk10.16. és ölébe vette, megölelte (átkarolta) őket, kezét rájuk téve megáldotta őket

Márk10.17. és amikor útnak indult, hozzá sietett egy(valaki) és térdre hullott előtte, megkérdezte: Jó Tanítómester ! mit tegyek, hogy a korszakig tartó (aioni) életet elnyerjem (osztályrészül kapjam) ?

Márk10.18. Jézus pedig ezt mondta neki: miért mondasz engem jónak ? senki sem jó, (ha) csak (nem) egy: az Isten.

Márk10.19. A parancsolatokat tudod: ne gyilkolj ! Ne törj házasságot ! Ne lopj !

Ne tanúskodj hamisan ! Ne csalj ! Tiszteld (becsüld) az apádat és az anyádat !

Márk10.20. az pedig mondta Neki: Tanítómester, ezeket mind megtartottam (megőriztem) fiatal koromtól fogva.

Márk10.21. Jézus ránézett és megszerette őt és (ezt) mondta neki: egy valami még hiányzik belőled: menj el, amid van, add el, és oszd szét a koldusszegényeknek és kincsed lesz az égben és gyere ide és kövess engem (tarts velem) !

Márk10.22. az pedig elkomorodott erre a szóra és elment szomorúan (leverten), mert sok szerzett birtoka volt

Márk10.23. és körültekintett Jézus és (ezt)n mondta tanítványainak: milyen nehezen mennek be Isten királyságába a vagyonosok.

Márk10.24. A tanítványok pedig meglepődtek (elcsodálózkodtak) a szavain. Jézus azonban ismét szólt, (ezt) mondta nekik: gyermekeim, milyen nehéz az Isten Királyságába bemenni,

Márk10.25. könnyebb a tevének a varrotű fokán átmenni, mint a gazdagoknak az Isten Királyságába bejutni.

Márk10.26. Ezek pedig még jobban megdöbbenek és (ezt) mondták egymásnak: hát akkor ki üdvözülhet ?

Márk10.27. Jézus ekkor rájuk tekintett és ezt mondta: embereknek ez lehetetlen, de nem Istennek, mert minden lehetséges az Isten mellé állva (az Isten mindenre képes).

Márk10.28. Ekkor Péter kezdte mondani Neki: lám ! mi mindent elhagytunk és követtünk téged.

Márk10.29. Jézus így szólt: Ámen, mondom nektek, nincsen senki, aki elhagyta házát, vagy fivéreit, vagy nőtestvéreit, vagy anyját, vagy apját (vagy feleségét), vagy gyermekét, vagy szántóföldjét (én)értem és az evangéliumért, Márk10.30. ki ne kapna vissza százszorannyit most ebben az időszakban, házakat, fivéreket és nővéreket és anyákat és gyermekeket és szántóföldeket, bár üldöz(tet)ésekkkel (együtt) és a jövő világekorszakban világekorszakig tartó életet.

Márk10.31. Sokan lesznek pedig elsőből utolsókká és utolsókból elsőkké.

Márk10.32. Úton voltak és felmentek Jeruzsálembe, elől ment Jézus és ők megdöbbenek (álmélkodtak), akik követték, félték. És ismét maga mellé vette a tizenkettőt és kezdte nekik elmondani, amik vele történni fognak,

Márk10.33. hogy: lám! fölme gyünk Jeruzsálembe és az Emberfiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak és halálra ítélik (Őt) és átadják a nemzeteknek (pogányoknak),

Márk10.34. (és) kicsúfolják (Őt) és leköpdösik Őt, és megostorozzák és megölik, de harmadnapra (után) feltámad,

Márk10.35. (és) odament Hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai és (ezt) mondták neki: Tanítómester, akarnánk, hogy amit Tőled kérünk, tedd meg nekünk.

Márk10.36. Ő pedig ezt mondta nekik: mit akartok, hogy megtegyek nektek ?

Márk10.37. Azok pedig ezt mondták neki: add meg nekünk, hogy egyikünk a (Te) jobboldon, másikunk baloldon üljön a dicsőségben.

Márk10.38. Jézus pedig ezt mondta nekik: nem tudjátok, mit kértek. Képesek vagytok-e meginni azt a pohárt, melyet én megiszom, vagy bemelegedni azzal a bemelegítéssel, amellyel én bemelegítek ?

Márk10.39. Azok pedig ezt mondták: képesek vagyunk. Jézus pedig ezt mondta nekik: a pohárt, melyet én megiszom, megisszátok és bemelegítéssel, mellyel én bemelegítek bemelegítetek,

Márk10.40. de az (én) jobboldon és baloldon való ülés felől nem én döntök, hanem az azokat illeti, akiknek készült,

Márk10.41. és amikor hallotta ezt a tíz, kezdtek neheztelni Jakabra és Jánosra.

Márk10.42. És Jézus magához hívta őket, ezt mondta nekik: tudjátok, hogy akik vezetni látszanak a nemzeteket, uralkodnak rajtuk és nagyjaik éreztetik velük hatalmukat,

Márk10.43. de nem így van ez köztetek, hanem aki nagy akar lenni köztetek, az legyen a ti kiszolgálótok

Márk10.44. és aki első akar lenni köztetek (legyen) mindenkinek rabszolgája,

Márk10.45. mert az Emberfia sem azért jött, hogy Őt kiszolgálják, hanem hogy Ő szolgáljon ki másokat és a lelkét adja váltságul sokakért,

Márk10.46. és Jerikóba értek és amikor Ő és a tanítványai és elég nagyszámú tömeg kiment Jerikóból, ott ült az út mellett egy vak kéregető a Timeus fia, Bartimeus (és) kéregetett

Márk10.47. és hallotta, hogy a názáreti Jézus az, kiabálni kezdett, ezt mondta: Dávid Fia, Jézus, könyörül rajtam !

Márk10.48. és sokan csitították (rátámadtak), hogy hallgasson, de ő annál hangosabban (inkább) kiáltozta: Dávid fia, könyörül rajtam !

Márk10.49. és Jézus megállt és így szólt: szólítsátok (ide)! és odaszóltak a vaknak és azt mondták neki: légy bátor, kelj fel, hív téged,

Márk10.50. az pedig eldobta köpenyét (felső ruháját), felugrott és odament Jézushoz

Márk10.51. és válaszul Jézus ezt mondta neki: mit akarsz, hogy tegyek veled ? a vak pedig azt mondta: Rabbi, hogy feltekinthessek Rád,

Márk10.52. és Jézus ezt mondta neki: menj el, a te hited megmentett (hűséged megtart) téged. És nyomban feltekintett rá és követte Őt (ragaszkodott Hozzá, Vele tartott) az úton.

11.

Márk11.1. Amikor közeledtek Jeruzsálemhez Betánia és Betfagé felé, az Olajfák hegyénél, elküldött kettőt a tanítványai közül

Márk11.2. és ezt mondta nekik: menjetek a faluba, amely előttetek van és mindjárt, ahogy bementek (oda), találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el és hozzátok ide

Márk11.3. és ha valaki szólna nektek, hogy miért teszitek ezt, mondjátok: az Úrnak van rá szüksége és mindjárt elküldi ide.

Márk11.4. És elmentek és meg is találták a szamárcsikót, az ajtóhoz (félfához) kötve kinn az úton (útölelkezésnél) és eloldották.

Márk11.5. Néhányan az ott áll(dogál)ók közül ezt mondták nekik: mit csináltok, miért oldjátok el a szamarat ?

Márk11.6. Ők pedig azt mondták nekik, amit Jézus mondott és eleresztették őket,

Márk11.7. és elhozták a szamárcsikót Jézushoz, rávetették (ráterítették) a felsőruháikat és Ő felült rá,

Márk11.8. sokan felsőruháikat az útra terítették, mások pedig lombos ágakat, melyeket a mezőn vágtak, szórtak Elé

Márk11.9. és akik Előtte mentek és akik követték, így kiáltottak: Hozsanna, áldott, aki az Úr nevében jön !

Márk11.10.Áldott, ami jön, atyánknak, Dávidnak közelgő királysága ! Hozsanna a magasságban !

Márk11.11. és bement Jeruzsálembe a templomépületbe, ott köröskörül mindent megtekintett (szemügyre vett), mivel már az idő későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel

Márk11.12. (és) amikor másnap, korán reggel Betániából kimentek, megéhezett

Márk11.13. és messziről meglátott egy dúslevelű fügefát és odament, hogy hátha talál rajta valamit, de amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert még nem volt itt a fügeérés időszaka.

Márk11.14. És megszólalt és ezt mondta annak: e (világ)korszakra többé senki se egyék rólad gyümölcsöt, és ezt hallották a tanítványai

Márk11.15. és megérkeztek Jeruzsálembe és bement a templomépületbe és elkezdte kihaj(i)tani azokat, akik árultak és vásároltak a templomépületben és a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatta

Márk11.16. és nem engedte, hogy valaki is bármilyen edényt (háziesszközt) keresztül vigyen a templomépületen

Márk11.17. és tanított, ezt mondta nekik: nincs-e megírva, (hogy) a házam minden nemzet számára az imádság háza lesz (hívják majd) ? ti pedig rablók barlangjává tettétek

Márk11.18. (és) meghallották ezt a főpapok és az írástudók, módot kerestek, hogyan pusztítsák el (Őt), mert féltek Tőle, mert a nép mind megdöbbsent a tanításán

Márk11.19. és amikor este lett, kiment a városon kívül

Márk11.20. és amikor korán reggel elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestül kiszáradt

Márk11.21. és akkor visszaemlékezett Péter és ezt mondta Neki: Rabbi, nézd a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt

Márk11.22. és válaszul Jézus ezt mondta nekik: legyetek az Istenhit birtokosai.

Márk11.23. Ámen, mondom néktek, hogy (ha) valaki ezt mondja ennek a hegynek: emelkedj fel és vesd magadat a tengerbe, és nem kételkedik a szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, úgy meg is lesz (annak)

Márk11.24. ezért mondom nektek, mindaz amiért imádkoztok és amit kértek higgyétek, hogy megkapjátok és meglesz nektek

Márk11.25. és amikor felálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami (panasz) van bennetek, hogy égi Atyátok is megbocsássa nektek bűneiteket.

Márk11.26. (De ha ti nem bocsátotok meg, mennyei Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.)

Márk11.27. És ismét Jeruzsálembe mentek, és amikor a templomépületben járkált, odamentek Hozzá a főpapok, az írástudók és a vének

Márk11.28. és ezt mondták Neki: milyen felhatalmazással teszed ezeket ? vagy ki adta Neked ezt a hatalmat, hogy ilyeneket tegyél ?

Márk11.29. Jézus pedig ezt mondta nekik: én (is) kérdezek tőletek egyet és válaszoljatok nekem és (akkor) megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket:

Márk11.30. János bemerítése az égből volt, vagy emberektől ? válaszoljatok nekem.

Márk11.31. Erre így okoskodtak magukban: ha azt mondjuk: az égből, ezt mondja majd: miért nem hittetek hát neki ?

Márk11.32. vagy mondjuk azt: az emberektől ? de féltek a (nép)tömegtől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt,

Márk11.33. és válaszul ezt mondták Jézusnak: nem tudjuk. Jézus is ezt mondta nekik: (akkor) én sem mondom meg néktek, milyen hatalommal (felhatalmazással) teszem ezeket.

12.

Márk12.1. És példázatokban kezdett szólni: egy ember szőlőt ültetett és körülvette sövénykerítéssel és borsajtót (sajtógödrt) ásott és tornyot épített és bérbe adta földműveseknek és elutazott idegenbe

Márk12.2. és a maga idejében elküldött egy rabszolgát a földművesekhez, hogy a földművesektől kapjon a szőlő terméséből,

Márk12.3. de ezek megfogták, összeverték és üresen (üres kézzel) küldték el

Márk12.4. és ismét elküldött hozzájuk (egy) más(ik) rabszolgát: ennek betörték a fejét és gyalázatosan bántak vele

Márk12.5. és ismét (egy) más(ika)t küldött, ezt megölték és sok mást is, miután némelyeket megverték, másokat pedig megölték,

Márk12.6. még volt egy szeretett fia, utoljára őt küldte el hozzájuk, ezt mondta: a fiamat majd megbecsülik,

Márk12.7. azok a földművesek azonban ezt mondták egymásnak: ez az örökös (sorsrész-élvező) gyerünk, öljük meg, és miénk lesz az örökség (sorsrész)

Márk12.8. és megfogták, megölték és kidobták a szőlőn kívülre,

Márk12.9. mit tesz majd a szőlő ura ? elmegy és elpusztítja a földműveseket és a szőlőt másoknak adja.

Márk12.10. Nem olvastátok-(e) ezt az Írást: a kő, amelyet az építők elvetettek, az lett szegletkövé (szeglet fejevé)

Márk12.11. az Úrtól lett azzá, és (ez) csodálatos a szemünkben ?

Márk12.12. és keresték, hogy hogyan fogják meg (igyekeztek elfogni), de féltek a (nép)tömegetől, mert megértették (felismerték), hogy ellenük mondta (ezt) a példabeszédet és otthagyták Őt és elmentek

Márk12.13. és odaküldtek Hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes pártiak közül, hogy szavaiba belekössenek

Márk12.14. és eljöttek (és) ezt mondták Neki: Tanítómester, tudjuk, hogy igaz vagy és nem törödsz senkivel, mert nem tekintesz az emberek személyére, hanem a való(igaz)sághoz híven tanítod az Isten útját, szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem ? adjunk vagy ne adjunk ?

Márk12.15. Ő pedig átlátta a kétszínűségüket (és) ezt mondta nekik: miért kísértetek engem ? Hozzatok nekem egy dénárt, hadd lássam.

Márk12.16. Azok pedig hoztak, és (ezt) mondta nekik: kié ez a kép és a fölírás ? azok pedig mondták: a császáré.

Márk12.17. Jézus pedig ezt mondta nekik: ami a császáré, adjátok meg a császárnak és ami az Istené, az Istennek. És elcsodálkoztak Rajta.

Márk12.18. Akkor a szadduceusok jöttek oda Őhöz, akik azt mondják, hogy feltámadás nincsen, és megkérdezték Tőle ezt mondván:

Márk12.19. Tanítómester, Mózes azt írta elő nekünk, hogy ha valakinek fitestvére meghal és asszonyt hagy hátra, de gyermeket nem hagy, akkor annak fitestvére vegye el az özvegyet és támasszon magot fitestvérenek.

Márk12.20. Volt hét fitestvér, az első megnősült (feleséget vett) és meghalt utód nélkül (magot nem hagyott)

Márk12.21. és a második elvette azt és meghalt, ő sem hagyott utódot és a harmadik is hasonlóképpen

Márk12.22. és így mind a hét elvette őt és nem hagytak hátra utódot (magot). Legutoljára meghalt az asszony is,

Márk12.23. a feltámadáskor, amikor feltámadnak, közülük melyiküké lesz az asszony ? mert mind a hétnek a felesége volt.

Márk12.24. Jézus (ezt) mondta nekik: nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát ?

Márk12.25. mert amikor a halálból feltámadnak, nem nőülnek (és) férjhez sem mennek, hanem úgy lesznek, mint az angyalok az egekben,

Márk12.26. arról pedig, hogy a halottak feltámadnak, nem olvastátok-e Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogyan szólt neki az Isten ? ezt mondta: Én vagyok Ábrahám Istene és Izsáknak Istene és Jákób Istene.

Márk12.27. Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké. Ti tehát nagyon tévedtek.

Márk12.28. És odament Hozzá az egyik írástudó, aki hallgatta vitájukat, látta, hogy mily kitűnően megválaszolt nekik, megkérdezte Tőle: melyik az összes parancsok közül az első ?

Márk12.29. Jézus pedig ezt válaszolta neki, hogy az első ez: halljad Izrael ! az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr,

Márk12.30. és szeresd Uradat, Istenedet egész szívedből és egész lelkedből és egész elmédből és egész erődből,

Márk12.31. (és) a második ez: szeresd (hozzád legközelebbi) embertársadat, mint saját magadat, nincs más ezeknél nagyobb parancs

Márk12.32. és ezt mondta Neki az írástudó: valóban, kitűnően mondtad, Tanítómester, hogy Isten egy(etlen) és rajta kívül nincs más

Márk12.33. és szeretni Őt egész szívből, egész értelemből és erőből, és szeretni embertársunkat, mint saját magunkat, az több minden égő, vagy véres áldozatnál

Márk12.34. és Jézus látva őt, hogy értelmesen válaszolt, ezt mondta neki: nem vagy messze az Isten Királyságától, és senki nem mert Tőle többet kérdezni.

Márk12.35. Jézus pedig amikor a templomépületben tanított, ezt mondta: hogy mondják az írástudók, hogy a Krisztus a Dávid fia ?

Márk12.36. maga Dávid mondta a Szent Szellem (erejé)ben: így szólt az Úr az én Uramnak, ülj (a) jobbomra, míg ellenségeidet lábad alá teszem zsámolyul,

Márk12.37. maga Dávid Urának mondja, akkor hogyan lehet fia neki ? És a nagy tömeg szívesen (élvezettel) hallgatta Őt

Márk12.38. és a tanításában ezt mondta nekik: őrizkedjete (óvakodjatok) az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni-kelni és szeretik a köszöntéseket a piactereken (fogadni)

Márk12.39. és első helyeken ülni a zsinagógákban és főhelyeken a lakomákon,

Márk12.40. akik felemészti az özvegyek házait és közben színlelésből (látszatra) hosszan imádkoznak, súlyosabb ítéletben részesülnek majd

Márk12.41. és leült szemben a templomi (kincstartó) persellyel és figyelte, hogy(an) dobja a nép a rézpénzt a perselybe és sok gazdag sokat dobott be

Márk12.42. és jött egy koldusszegény özvegyasszony két fillért dobott be, ami egy krajcárt ér

Márk12.43. és odahívta a tanítványait (és) ezt mondta nekik: Ámen, mondom néktek, hogy ez a koldusszegény özvegy többet dobott be mindenkinél, akik a perselybe dobtak,

Márk12.44. mert mind a fölöslegükből dobtak, ez pedig nélkülözéséből (szűkösségéből) mindazt beledobta, amije volt, az egész megélhetését.

13.

Márk13.1. És amikor kijött a templomépületből, ezt mondta Neki az egyik tanítványa: Tanítómester, nézd milyen kövek és milyen épületek !

Márk13.2. és Jézus ezt mondta neki: látod ezeket a nagy épületeket ? Nem hagynak itt követ kövön, amelyet le nem rombolnak

Márk13.3. és leült az Olajfák hegyén a templomépülettel szemben, Péter, Jakab, János és András és külön (bizalmasan) megkérdezték:

Márk13.4. mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek és mi lesz a jele, mikor mindezek bekövetkeznek (végbemennek) ?

Márk13.5. Jézus pedig mondani kezdte nekik: vigyázzatok, nehogy valaki megtéveszsen (félrevezessen) titeket,

Márk13.6. sokan jönnek majd az én nevemben, azt mondják: én vagyok az és sokakat megtévesztenek (tévedésbe ejtenek),

Márk13.7. amikor pedig hallotok háborúkról, nehogy megrémüljete, ezeknek meg kell lenni, de ez még nem a vég,

Márk13.8. mert nemzet nemzet ellen, királyság királyság ellen támad, lesznek földrengések helyenként, lesznek éhínségek: a szülőfájdalmak gyötrelmeinek kezdete ez.

Márk13.9. Vigyázzatok magatokra ! mert bíróságok elé állítanak titeket és zsinagógákban (gyülekezetekben) vernek meg és helytartók és királyok elé állítanak énmiattam, hogy tanúbizonyságot tegyetek nekik hitetekről

Márk13.10. és minden nemzetnek hirdetniük kell előbb az evangéliumot (örömhírt),

Márk13.11. és amikor elvezetnek benneteket és (bíróságra) átadnak, nehogy tépelődjete előre, hogy mit szóljatok, hanem ami megadatik néktek abban az órában, azt szóljatok, mert nem ti vagytok akik szóltok, hanem a Szent Szellem.

Márk13.12. És halálra adja a testvér testvérét és apa a gyermekét és a gyermekek szüleikre támadnak és halálra juttatják őket

Márk13.13. és gyűlöltek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki végig kitart, az megmenekül (üdvözü).

Márk13.14. Amikor pedig látjátok a pusztítás utálatosságát ott állani, ahol nem kell - aki olvassa, értse meg ! - akkor, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe,

Márk13.15. aki pedig a háztetőn van, nehogy leszálljon, be ne menjen a házba, hogy valamit elvigyen a házából

Márk13.16. és aki a mezőn lesz, nehogy visszaforduljon, hogy elhozza a felsőruháját.

Márk13.17. Jaj pedig a várandós és a szoptatós asszonyoknak azokban a napokban,

Márk13.18. imádkozzatok pedig, hogy ne télen legyen ez,

Márk13.19. mert olyan nyomorúságos napok jönnek, amilyenek még nem voltak ezen az Isten alkotta világon, kezdet óta és nem is lesznek

Márk13.20. és ha az Úr nem rövidítené meg ezeket a napokat, nem menekülne meg egyetlen élőlény (hústest) sem, de a kiválasztottakért, akiket Ő kiválasztott, megrövidíti ezeket a napokat

Márk13.21. (és) akkor ha valaki ezt mondja: nézzétek, itt van a Krisztus, vagy ott van, nehogy elhiggyétek,

Márk13.22. ál-Krisztusok és álpróféták lépnek fel, jeleket és csodákat tesznek, hogy ha lehet, még a választottakat is megtévezzék (félrevezessék).

Márk13.23. Ti pedig vigyázzatok, előre megmondtam nektek mindent,

Márk13.24. hanem azokban a napokban a nyomorúságok (szorongatások) után a nap elsötétedik és a hold nem ad világosságot

Márk13.25. és a csillagok lehullanak az égből és az egekben lévő tartóerők megrendülnek

Márk13.26. akkor meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkben, nagy hatalommal és dicsőséggel

Márk13.27. és akkor elküldi angyalait és összegyűjti a kiválasztottait a négy szelek felől (a szélrózsa minden irányából) a föld végső határától az ég végső határáig.

Márk13.28. Tanuljátok meg pedig a fügefáról vett példázatot: amikor a hajtása már zsendül és levelei már kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár,

Márk13.29. így ti is, amikor látjátok mindezeket, hogy meglesznek, vegyétek tudomásul, hogy közel van már: az ajtó előtt (a küszöbön).

Márk13.30. Ámen, mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek meg nem lesznek.

Márk13.31. Az ég és a föld elmúlnak, de az én szavaim (Igéim) nem múlnak el,

Márk13.32. arról a napról, vagy óráról azonban senki sem tud, az ég angyalai sem, sőt a Fiú sem, csak az Atya.

Márk13.33. Vigyázzatok, legyetek éberek (virrasszatok), mert nem tudjátok mikor van ez az idő(szak),

Márk13.34. mint egy idegenbe készülő utazó, aki elhagyja házáat és rabszolgáinak átadja a meghatalmazást, mindegyiknek a maga dolgát és a kapuőrnek megparancsolja, hogy virrasszon.

Márk13.35. Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura: este vagy éjfélkor, vagy kakasszóra, vagy reggel.

Márk13.36. Nehogy amikor váratlanul (hirtelen) megjő, alva (elszunnyadva) találjon titeket,

Márk13.37. amit pedig nektek mondom, mindenkinek mondom: virrasszatok (éberek legyetek) !

14.

Márk14.1. Két nap múlva volt a húsvét (pászka) és a kovásztalan kenyerek ünnepe és a főpapok és az írástudók módot kerestek, hogy hogyan foghatnák el Jézust csellel, hogy megöljék,

Márk14.2. mert (ezt) mondták: ne az ünnepen, nehogy zavargás (zendülés) legyen a nép közt.

Márk14.3. Amikor Betániában volt a leprás Simon házában, az asztalhoz telepedett, odajött egy asszony, akinél egy alabástrom edényben valódi, igen értékes nárdus olaj volt és feltörte az alabástrom edényt és Jézus fejére öntötte,

Márk14.4. voltak pedig némelyek, akik bosszankodtak magukban és (ezt) mondták: mire való volt a kenetnek ez az elpazarlása ?

Márk14.5. mert eladhattuk volna ezt a kenetet, több mint háromszáz dénárért és odaadhattuk (széteszthattuk) volna a koldusszegényeknek és szemrehányást tettek az asszonynak.

Márk14.6. Jézus azonban (ezt) mondta: hagyjátok, mit bántjátok (akadékoskodtok), hisz (eszményi) szép dolgot művelt velem,

Márk14.7. mert koldusszegények mindig vannak veletek és amikor akartok, (akkor) tehetek jót velük, de én nem mindig vagyok veletek,

Márk14.8. ami tőle telt, azt tette, előre megkenete a testemet a temetésre,

Márk14.9. Ámen, mondom néktek: ahol csak hirdetik az evangéliumot (örömhírt), az egész világon, azt is amit ő tett, elmondják majd az ő emlékezetére.

Márk14.10. Ekkor (is)kárióti Júdas, a tizenkettő közül egy, elment a főpapokhoz, hogy kiszolgáltassa (átadja) nekik.

Márk14.11. Amikor pedig ezek meghallották, megőrültek és megígérték neki, hogy ezüstpénzt adnak neki és (ő) módot keresett, hogyan adja kezükbe a kellő időszakban.

Márk14.12. A kovásztalan kenyerek első napján, amikor a húsvéti bárányt megáldozták, azt mondták neki a tanítványai: hová akarod, hogy elmenjünk ? Hol készítsük el, hogy megehed a húsvéti bárányt ?

Márk14.13. és elküldött kettőt a tanítványai közül és ezt mondta nekik: menjetek a városba és ott találkoztok egy vizeskorsót vivő emberrel, kövessétek (szegődjetek a nyomába),

Márk14.14. és ahová bemegy, mondjátok meg a házigazdának, hogy a tanítómester üzeni: hol van a szállásom, ahol a tanítványaimmal együtt a húsvéti (pászka) bárányt elfogyaszthatom ?

Márk14.15. és ő majd mutat nektek egy nagy felsőtermet, készen felterítve és ott készítsétek el nekünk

Márk14.16. és kimentek a tanítványok és a városba érve mindent úgy találtak, ahogy megmondta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt.

Márk14.17. És amikor este lett, odament a tizenkettővel

Márk14.18. és amikor asztalhoz telepedtek és ettek, Jézus ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogy egy tiközületek, aki együtt eszik velem, elárul engem.

Márk14.19. Elszomorodtak és egyenként mondták Neki: csak nem én ?

Márk14.20. Ő pedig ezt mondta nekik: egy a tizenkettő közül, aki velem egyszerre márt a tálba,

Márk14.21. az Emberfia ugyan elmegy, ahogyan meg van róla írva, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja (átadja) jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem született volna,

Márk14.22. és miközben ettek, kezébe vette Jézus a kenyeret, megáldotta (áldást mondott), megtörte és nekik adta, és ezt mondta: vegyétek, ez a testem,

Márk14.23. majd fogta a poharat, hálát adott, odaadta nekik és ittak belőle mindnyájan

Márk14.24. és azt mondta nekik: ez a vérem, a szövetségé, amely sokakért kiontatik.

Márk14.25. Ámen, mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtő terméséből addig a napig, amíg újat iszom az Isten Királyságában

Márk14.26. és dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére

Márk14.27. és ezt mondta nekik Jézus: mindnyájan megbotránkoztok bennem (ezen az éjszakán), ahogy meg van írva: megverem a pásztort, szétszélednek a juhok,

Márk14.28. de életrekelésem után előttetek vonulok Galileába,

Márk14.29. Péter pedig ezt mondta neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem !

Márk14.30. és ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom néked, hogy te ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor tagadsz meg engem,

Márk14.31. ő pedig magából kikelve szolt: ha meg is kellene halnom Veled együtt, akkor sem tagadlak meg, de ugyanígy mondták a többiek is mind.

Márk14.32. Elérkeztek arra területre, amelynek neve Getszemáné és ezt mondta a tanítványainak: üljetek le itt, amíg imádkozom.

Márk14.33. Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost és rémület és hontalanság érzése kezdte gyötörni,

Márk14.34. és ezt mondta nekik: halálos szomorúság borult a lelkemre, maradjatok itt és virrasszatok

Márk14.35. és kissé előbbre ment, földre borult és imádkozott, hogy ha lehetséges, múljék el tőle az az óra

Márk14.36. és ezt mondta: Abba, ó Atyám ! minden lehetséges Neked, vedd el tőlem ezt a poharat, de ne az legyen, amit én akarok, hanem, amit Te

Márk14.37. és odament és elszunnyadva találta őket, és ezt mondta Péternek: Simon, alszol, nem bírtál egy órát virrasztani ?

Márk14.38. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek, a szellem ugyan kész, de a (hús)test gyenge (erőtlen)

Márk14.39. és ismét elment és ugyanazokkal a szavakkal imádkozott

Márk14.40. (és) visszatérve ismét alva találta őket, mert szemeik elnehezültek és nem tudták, mit válaszoljanak Neki

Márk14.41. és amikor harmadszor is eljött, ezt mondta nekik: aludjatok most már (tovább) és nyugodjatok ! Elég volt (megvan a döntés) eljött az óra, lám az Emberfiát a bűnösök kezébe adják,

Márk14.42. keljeteek föl, menjünk, lám közeleg, aki engem átad (elárul)

Márk14.43. és mindjárt, midőn még beszélt, megjelent Júdás, a tizenkettő egyike és vele jött a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől a tömeg, harcikardokkal és botokkal,

Márk14.44. az árulója pedig egy jelt adott nekik, ezt mondta: Akit megcsókolok Ő az, fogjátok (ragadjátok) meg és vezessétek el biztos őrizet alatt

Márk14.45. és amint odaért, mindjárt odament Hozzá és ezt mondta (Neki): Rabbi ! és megcsókolta,

Márk14.46. azok pedig rávetették a kezüket és elfogták őt,

Márk14.47. egy valaki pedig, a mellette állók közül kirántotta a harci kardját, rásújtott a főpap rabszolgájára és levágta a fülét.

Márk14.48. És Jézus megszólalt, ezt mondta nekik: mint egy rablóra, úgy jöttetek ki (harci)kardokkal és fadorongokkal elfogni engem ?

Márk14.49. naponta nálatok voltam, a templomépületben tanítottam és nem fogtatok el, de be kell hogy teljesedjenek az Írások.

Márk14.50. És ekkor mindenki magára hagyta és elmenekült (elfutott).

Márk14.51. És egy ifjú (mégis) nyomon követte, csupasz testét csak egy vászonlepel fedte és megragadták,

Márk14.52. az pedig otthagya a vászonlepet és meztelenül elfutott

Márk14.53. és elvezették Jézust a főpaphoz és összegyűltek a főpapok, a vének és az írástudók mind,

Márk14.54. (és) Péter távolról követte Őt, be egészen a főpap udvarába és ott ült a szolgálkkal együtt és melegegett a tűz fénye felé fordulva.

Márk14.55. A főpapok és az egész tanács bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra ítélhessék, de nem találtak,

Márk14.56. mert sokan tanúskodtak hamisan ellene és a tanúvallomások nem voltak megegyezők.

Márk14.57. Néhányan fel is álltak és hamis tanúbizonytságot tettek ellene, ezt mondták:

Márk14.58. mi hallottuk, amikor ezt mondta: én lebontom ezt a(z emberi) kézzel csinált templomot és három nap alatt másikat építek, mely nem emberkéz alkotása lesz,

Márk14.59. de még így sem volt megegyező a vallomásuk (tanúbizonytsáruk)

Márk14.60. (és) felállt a főpap a középbe és megkérdezte Jézust, ezt mondta: semmit sem válaszolsz azokra, amit ezek ellened tanúként vallanak ?

Márk14.61. de Ő hallgatott és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte Őt a főpap és ezt mondta neki: Te vagy a Krisztus, az Áldottnak a Fia ?

Márk14.62. Jézus pedig ezt mondta: én vagyok és meglátjátok majd az Emberfiát, hogy a Hatalmas jobbján ül és eljön az ég felhőivel.

Márk14.63. A főpap pedig megszagatta (alsó)ruháit és ezt mondta: mi szükségünk van még tanú(bizonytsáruk)ra ?

Márk14.64. hallottátok a káromlást, mi a véleményetek ? azok pedig mind elítélték Őt, hogy méltó a halálra

Márk14.65. és elkezdtek némelyek Őt (le)köpdösni és arcát betakarták és ököllel verték és ezt mondták neki: prófétáj, (mond meg, ki az ?) a szolgálktól is kapott arculcsapásokat.

Márk14.66. Péter (pedig) lent volt az udvarban, jött egy a főpap szolgáló(leánya)i közül
Márk14.67. és meglátta Pétert melegedni, arcába tekintett és ezt mondta: te is a názáretivel, a Jézussal voltál,
Márk14.68. ő azonban tagadta, ezt mondta: nem tudom, nem is értem, mit mondasz és kiment az előcsarnokba és felhangzott a kakasszó
Márk14.69. és amint a szolgáló(leány) észrevette, ismét kezdte mondani az ott állóknak, hogy: ez is közülük való,
Márk14.70. de ő újra tagadta és egy kis idő múlva az ott állók ismét ezt mondták Péternek: valóban közülük való vagy, hiszen galileai is vagy,
Márk14.71. ő pedig elkezdett átkozódni és esküdni, hogy: nem ismerem ezt az embert akiről beszéltek
Márk14.72. és mindjárt felhangzott másodszerre is a kakasszó és újra eszébe jutott Péternek a beszéd, amit Jézus mondott neki, (hogy): mielőtt a kakas(szó) másodszer felhangzik, háromszor tagadsz meg engem és sírvafakadt.

15.

Márk15.1. És kora reggel mindjárt össztanácskozást készítettek elő a főpapok a vénekkel és az írástudókkal és az egész tanáccsal és megkötözve elvitték Jézust és átadták Pilátusnak
Márk15.2. és Pilátus megkérdezte Őt: te vagy-e a zsidók királya ? Ő pedig válaszul ezt mondta: te mondd
Márk15.3. (és) sokat vádolták Őt a főpapok.
Márk15.4. Pilátus pedig ismét megkérdezte, ezt mondva: nem válaszolsz semmit ?
Márk15.5. Jézus azonban nem válaszolt többé semmit, úgyhogy Pilátus (el)csodálkozott.
Márk15.6. Ünnepek alkalmával (ünnepenként) pedig szabadon szokott bocsátani nekik egy foglyot, akit kértek.
Márk15.7. Volt pedig egy Barabbás nevezetű fogoly, akit a lázadókkal (együtt) tartóztattak le, akik a lázadás idején gyilkosságot követtek el.
Márk15.8. És amikor a tömeg felvonult, kezdte kérni azt, amit mindig megtett nekik
Márk15.9. Pilátus pedig válaszolva nekik, ezt mondta: akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát ?
Márk15.10. mert megtudta, hogy irigységből (féltékenységből) adták kezébe a főpapok.
Márk15.11. A főpapok azonban bujtogatták a tömeget, hogy inkább Barabbást engedje szabadon nekik.
Márk15.12. Pilátus pedig ismét megszólalt, ezt mondta nekik: mit tegyek hát azzal, akit a zsidók királyának mondtok ?
Márk15.13. Azok pedig ismét ezt kiáltozták: feszítsd keresztre !

Márk15.14. Pilátus pedig ezt mondta nekik: de mi rosszat tett ? azok pedig annál harsányabban kiáltották: feszítsd keresztre !

Márk15.15. Pilátus pedig a tömegnek eleget szándékozott tenni, szabadon engedte nekik Barabbást, Jézust pedig, miután megkorbácsoltatta, átadta nekik, hogy feszítsék keresztre,

Márk15.16. a katonák pedig elvezették a palotaudvar belsejébe, a Praetoriumba és összehívták az egész őrcsapatot

Márk15.17. és bíborba öltöztették Őt és tövisből font koszorút tettek a fejére

Márk15.18. és így kezdték köszönteni: örülj, (örömet kívánok) zsidók királya !

Márk15.19. és a fejét náddal verték és leköpdösték és gúnyból térdet hajtván hódoltak neki (imádták).

Márk15.20. Amikor így kigúnyolták, lehúzták róla a bíbort és ráadták a maga (felső)ruháit és kivezték, hogy keresztre feszítsék

Márk15.21. és arra kényszerítettek egy mellettük elmenőt: cirenei Simont, Alexandros és Rufus apját, hogy vigye a keresztyét (kínkaróját)

Márk15.22. és felvitték a Golgotára, egy helyre, amely azt jelenti: Koponya-hely

Márk15.23. és mirhával kevert bort adtak neki (inni), de nem fogadta el

Márk15.24. és keresztre feszítették, megosztottak a (felső)ruháin, sorsot vetve rájuk, hogy ki mit vigyen el (kapjon)

Márk15.25. három óra volt pedig (amikor) keresztre feszítették

Márk15.26. és elítélésének okát egy jelzőtáblára írták fel: A ZSIDÓK KIRÁLYA

Márk15.27. és Vele együtt keresztre feszítettek két rablót, egyiket jobb és másikat bal felől,

Márk15.28. és beteljesedett az Írás: a törvényszegők közé sorolták,

Márk15.29. akik mellette elmentek, káromolták (szidalmazták), a fejüket csóválták és mondogatták: Aki lerombolod a templomot és három nap alatt fölépíted,

Márk15.30. mentsd meg magadat és szállj le a keresztről,

Márk15.31. hasonlóképpen a főpapok is az írástudókkal együtt gúnyolódtak és egymásnak ezt mondták: másokat megmentett, magát nem képes megmenteni

Márk15.32. a Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk ! és akik vele együtt voltak megfeszítve, azok is gyalázták Őt.

Márk15.33. Amikor hat óra lett, sötétség borult az egész földre, kilencedik óráig

Márk15.34. és a kilencedik órában felkiáltott Jézus nagy hangon: Elói, Elói, lama Sabaktáni ? ami ennyit jelent: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem ?

Márk15.35. és néhányan az ott állók közül, akik hallották, ezt mondták: nézd, Illést hívja.

Márk15.36. Valaki pedig odafutott, ecetbe mártott szivacsot nádszálra tűzve inni adott neki, ezt mondta: hagyjátok, (hadd) lássuk, eljön-e Illés, hogy

levegye

?

Márk15.37. Jézus pedig nagy hangon kiáltott és kilehelte szellemét

Márk15.38. és a templom függőnye kettéhasadt felülről az aljáig.

Márk15.39. Amikor pedig a százados, aki ott állt vele szemben, látta, hogyan lehelte ki szellemét, ezt mondta: valóban ez az ember Isten Fia volt.

Márk15.40. Voltak pedig ott asszonyok is, akik távolról figyelték, akik közt ott volt magdalai Mária is és Mária, a kis Jakab és József anyja és Salómé,

Márk15.41. akik amikor Galileában volt, követték Őt és szolgálatára voltak és sokan mások akik vele együtt mentek fel Jeruzsálembe

Márk15.42. és amikor már esteledett, mivel az előkészület, azaz a szombat előtti nap volt,

Márk15.43. jött József, aki Arimátiából való volt, előkelő tanácsstag, aki maga is várta Isten Királyságát, bátran bement Pilátushoz és elkérte a Jézus testét.

Márk15.44. Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt és magához hívatta a századost, megkérdezte, hogy régen meghalt-e ?

Márk15.45. és amikor megtudta a századostól, odaajándékozta a holttestet Józsefnek,

Márk15.46. (aki) miután gyalcsot vásárolt, levette Jézust a keresztről, begöngyölte gyalcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklából volt kivágva (kivésve) és egy követ hengerített a sírbolt bejárata elé.

Márk15.47. A magdalai Mária és Mária, József anyja figyelték, hogy hová helyezték Őt.

16.

Márk16.1. És amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé illatszereket vásároltak, hogy elmenjenek (és) megkenjék Őt.

Márk16.2. és nagyon korán, a szombatok (a hét) első napján érkeztek a sírbolthoz, amikor a Nap felkelt

Márk16.3. és ezt mondták egymásnak: ki gördíti el nekünk a követ a sírbolt bejáratából ?

Márk16.4. és amikor feltekintettek, látták, hogy a kő már el van hengerítve, pedig roppant nagy volt

Márk16.5. (és) bementek a sírboltba látták, hogy jobbfelől egy fehér ruhába öltözött ifjú ül megdöbbenek,

Márk16.6. az pedig ezt mondta nekik: ne hogy megdöbbenetek, a keresztre feszített názáreti Jézust keresitek ? Életre kelt, nincs itt, nézzétek, itt az a hely, ahová helyezték,

Márk16.7. de menjetek, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok, amint megmondta nektek

Márk16.8. és kijöttek és elfutottak a sírbolttól, mert reszketés és ámulás fogta el őket és senkinek semmit sem szóltak, mert félték

Márk16.9. amikor pedig a szombatok (a hét) első napján korán feltámadt, megjelent először a magdalai Máriának, akiből hét démont haj(i)tott ki.

Márk16.10. Ez elmentén hírül adta azoknak, akik vele tartottak és (most) gyászolták és sírtak,

Márk16.11. (de) amikor meghallották, hogy él és hogy ő látta, nem hitték el,

Márk16.12. ezután pedig közülük kettőnek másféle alakban jelent meg útközben, amikor a mezőre mentek.

Márk16.13. Azok is elmentek és hírül adták a többieknek, de azok sem hittek.

Márk16.14. Utóbb pedig, amikor asztalhoz telepedtek, maguknak a tizenegyeknek jelent meg és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik életre kelve látták

Márk16.15. és ezt mondta nekik: menjetek el mind az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek,

Márk16.16. aki hisz és bemelegszik, az üdvözl, aki pedig nem hisz, ítéletre megy.

Márk16.17. Akik pedig hisznek, azokat ezek a jelek követik: a nevemben démonokat haj(i)tanak ki, új nyelveken szólnak,

Márk16.18. kígyókat vesznek fel és ha valami halálosat isznak, semmiképp nem árt nekik, kezüket rosszullevőkre teszik és azok kitűnő állapotba jutnak.

Márk16.19. Az Úr pedig, miután szólott hozzájuk, felemeltetett az égbe és (le)ült az Isten jobbára,

Márk16.20. azok pedig elmentek (és) mindenütt hirdették az örömhírt (az evangéliumot), az Úr pedig együtt munkálkodott velük (velük volt munkájukban) és Ige követő csodajelekkel erősítette meg.

AZ ÖRÖMÜZENET LUKÁCS SZERINT

1.

Lukács1.1. Mivel sokan hozzáfogtak, hogy a nálunk (köztünk) végbement események elbeszélését leírják (írásba foglalják) (úgy),

Lukács1.2. amint ránhagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és végrehajtói voltak az Igenek,

Lukács1.3. tetszett nekem is, aki mindennek pontosan utána jártam, hogy neked sorjában leírjam, nagyratartott Teofil,

Lukács1.4. hogy megtudd azoknak a szavaknak a megbízhatóságát, amelyekre téged oktattak.

Lukács1.5. Volt Júdea királyának, Heródesnek napjaiban egy pap, névszerint Zakariás, az Abia rendjéből, és annak felesége Áron leányai közé tartozott, akinek neve Erzsébet.

Lukács1.6. Mindketten pedig (meg)igaz(ult)ak voltak Isten előtt, mint akik az Úr minden parancsolataiban és rendelkezéseiben igazságos úton (feddhetetlenül) jártak,

Lukács1.7. és nem volt nekik gyermekük, mivelhogy Erzsébet meddő volt, és mindketten életük előrehaladott napjaiban voltak.

Lukács1.8. Történt pedig, hogy midőn napi beosztásának sorrendjében papi szolgálatot végzett Isten előtt,

Lukács1.9. a papi (szolgálat) szokás(a) szerint sorsolás útján rá került a tömjénezés (illatáldozás) sora, bement az Úr templomába,

Lukács1.10. és a nép egész sokasága kívül volt és imádkozott a füstölő áldozás eme órájában.

Lukács1.11. Megjelent pedig neki az Úr angyala, és megállt a füstölő áldozati oltár jobb oldalán,

Lukács1.12. és Zakariás, amikor meglátta, zavarba jött, és félelem szállta meg őt,

Lukács1.13. és így szólt hozzá az angyal: nehogy félj Zakariás, mert kéré imád meghallgatásra talált, és feleséged, Erzsébet szülni fog neked egy fiút, és hívod majd Jánosnak,

Lukács1.14. ő örömdre és ujjongásodra lesz neked, és sokan fognak örülni a világra jövetelének (születésének),

Lukács1.15. mert nagy lesz az Úr előtt, bort és más részegítő (bódító) italt nem iszik, és Szent Szellemmel lesz betelve (megtelve) már anyja méhétől,

Lukács1.16. és Izráel fiai közül sokat visszafordít az Úrhoz, Istenükhöz,

Lukács1.17. és ő maga Illés szellemével és erejével (hatalmával) előtte fog járni (az Úrnak), hogy az apák szívét (a) gyermekekhez fordítsa, és az engedetleneket az igazak megfontoltságára, hogy az Úr számára felkészült népet készítsen (elő).

Lukács1.18. És így szólt Zakariás az angyalhoz: miről tudom meg ezt ? mert én öreg vagyok, és feleségem is előrehaladt napjaiban,

Lukács1.19. és az angyal ezt válaszolta neki: én Gábiel vagyok, aki az Isten előtt állok, és az a küldetésem, hogy szóljak hozzád, és ezeket örömhírként (jó hír gyanánt) hirdessem (adjam hírvül) neked,

Lukács1.20. és lásd ! Megnémulsz, és nem tudsz megszólalni addig a napig, amíg ezek meg nem lesznek, mert nem hittél az én szavaimnak, melyek beteljesednek a maguk idejében

Lukács1.21. és a nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy sokáig elidőzik a templomban,

Lukács1.22. amikor pedig kijött, nem volt képes hozzájuk szólni és ebből megértették, hogy látomást látott a templomban, fejével integetett nekik, és néma maradt,

Lukács1.23. és történt amint leteltek papi szolgálatának napjai, elment haza.

Lukács1.24. E napok után pedig felesége, Erzsébet áldott állapotba jutott és elrejtőzött (teljesen visszavonult) öt hónapig, ezt mondta:

Lukács1.25. így tett velem az Úr azokban a napokban, amikor rám tekintett, hogy elvegye tőlem gyalázatokat (azt, ami szégyenemre volt) az emberek előtt.

Lukács1.26. A hatodik hónapban pedig az Isten elküldte Gábiel angyalt Galilea Názáret nevű városába

Lukács1.27. egy szűzhöz, aki jegyese volt egy férfiúnak, akinek neve József, Dávid házából a szűz neve pedig Mária

Lukács1.28. és bement az angyal (ő)hózzá, és ezt mondta: örülj, te kegyelembe fogadott, az Úr veled van (minden asszonynál áldottabb vagy).

Lukács1.29. Amikor pedig ezt hallotta, zavarba jött a szavak hallatán és elgondolkozott, miféle köszöntés ez,

Lukács1.30. és ezt mondta az angyal neki: nehogy félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél,

Lukács1.31. és lám! méhedben fogansz, fiat szülsz, és a nevét Jézusnak hívod majd,

Lukács1.32. nagy lesz Ő és a Magasságos Fiának fogják hívni és az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját,

Lukács1.33. és királyként uralkodik Jákób házán világkorszakokon át, és királyságának nem lesz vége.

Lukács1.34. Ezt mondta pedig Mária az angyalnak: hogyan lesz ez (vállik valóra), holott férfit nem ismerek ?

Lukács1.35. és válaszolt az angyal, ezt mondta neki: Szent Szellem száll reád, és a Magasságos hatóereje borul rád árnyékával, és ezért a létrejövő szentet Isten Fiának hívják majd,

Lukács1.36. és lám! Erzsébet, a rokonod is áldott állapotba jutott (fiút fogant) vénségére és már hatodik hónapban van, akit meddőnek mondanak,

Lukács1.37. mert az Istennél semmi sem (nincs) lehetetlen,

Lukács1.38. ezt mondta pedig Mária: nézd, az Úrnak rabszolgaleányát, legyen (válljék valóra) nekem beszéded szerint, és elment tőle az angyal.

Lukács1.39. Útra kelt (felkerekedett) pedig Mária azokban a napokban, és a hegyvidékre ment sietve, Júda egyik városába,

Lukács1.40. és bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet,

Lukács1.41. és történt, hogy amint meghallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat a méhében mozogni kezdett, és megtelt Erzsébet Szent Szellemmel,

Lukács1.42. és hangos szóval felkiáltott, ezt mondta: áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a méhed gyümölcse,

Lukács1.43. és honnan van ez nekem, hogy eljön az én Uram anyja énhozzám ?

Lukács1.44. mert nézd, amikor köszöntésed hangja a fülemben jutott, az ujjongástól mozogni kezdett a magzat a méhemben,

Lukács1.45. és boldog, aki hisz, mivelhogy beteljesednek azok, amit az Úr szólt neki,

Lukács1.46. és ezt mondta Mária: magasztalja a lelkem az Urat,

Lukács1.47. és ujjong a szellemem az én Istenemen, Üdvöztetőmön,

Lukács1.48. hogy rátekintett rabszolga leányának alázatosságára, mert nézd, mostantól fogva boldognak mond ezután minden nemzedék,

Lukács1.49. mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas és szent a neve,

Lukács1.50. és az irgalma nemzedékről-nemzedékre azoké, akik Őt félik,

Lukács1.51. karja bizonyosságot tett erejéről (karjával megmutatta erejét): szétszórta a szívük elgondolásaiban kevélykedőket (felfuvalkodottakat),

Lukács1.52. hatalmasokat döntött (taszított) le trónjukról és megaláztatottakat fölemelt (felmagasztalt),

Lukács1.53. az éhezőket betöltötte jókkal (jóllakatta), és gazdagokat küldött el üresen,
Lukács1.54. felkarolta szolgáját, Izraelt, hogy megemlékezzék irgalmáról,
Lukács1.55. ahogyan szólott atyáinknak, Ábrahám(nak) és az utódainak a világekorszakokba (aionba) nyúlóan.
Lukács1.56. Ott maradt pedig Mária vele együtt mintegy három hónapig, és azután visszatért házába (hazatért).
Lukács1.57. Erzsébetnek pedig betelt a szülésének ideje, és fia lett neki,
Lukács1.58. és meghallották a szomszédok (környékbeliek) és a rokonok, hogy az Úr felmagasztalta irgalmában, és együtt örültek vele.
Lukács1.59. És történt nyolcad napon, (hogy) eljöttek körülmetélni a kisiút, és az apja nevéől Zakariásnak (akarták) őt hívni.
Lukács1.60. de válaszolva az anyja ezt mondta: semmiképpen nem, hanem Jánosnak fogják hívni,
Lukács1.61. és ezt mondták néki: senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának,
Lukács1.62. fejfel integettek pedig az apjának, hogy minek akarja neveztetni,
Lukács1.63. és egy írotáblát kért, ezt írta (rá) mondván: János a neve, és elcsodálkoztak mindnyájan.
Lukács1.64. A szája pedig nyomban megnyílt, és a nyelve megoldódott, és áldotta az Istent,
Lukács1.65. és félelem szállta meg a szomszédokat mind (félelem támadt mindazokban, akik körülöttük laktak), és Júdea egész hegyvidékén szóvá tették mindezeket (szóbeszéd tárgyává lett mindez),
Lukács1.66. és a szívükbe vésték (vették) mind, akik ezt meghallották, és ezt mondták: vajon mi lesz e kisiútból?, ugyanis az Úr keze volt vele,
Lukács1.67. és Zakariás, az apa, betelt Szent Szellemmel és prófétált (jövendölt), ezt mondta:
Lukács1.68. Áldott az Úr, az Izrael Istene, hogy meglátogatta és váltságot szerzett (készített) a népének,
Lukács1.69. és felemelte az üdvösség szarvát nekünk, szolgálfiának, Dávid házában,
Lukács1.70. ahogyan szólt az Ő szent prófétáinak szája által (világ)korszaktól fogva,
Lukács1.71. hogy megment(ett) minket ellenségeinktől és gyűlölőink kezéből.
Lukács1.72. hogy irgalmat tegyen apáinkkal, és megemlékezzék a szent szövetségéről,
Lukács1.73. az esküvésről, amelyet atyánknak, Ábrahámnak esküdött, hogy megadja nekünk,
Lukács1.74. hogy félelmet nem ismerek (félelemtől mentesen) ellenségeink kezéből kiragadva, Istent tisztelve szolgáljunk neki,
Lukács1.75. szentségben (jámorságban) és igazságosságban élve Ő előtt (színe előtt) életünk minden napjában,
Lukács1.76. téged meg, kisiú, a Legmagasztosabb prófétájának fognak hívni, mert előtte mégy, az Úr színe előtt, hogy előkészítsd útjait,

Lukács1.77. hogy az üdvösség ismeretét add az Ő népének, (ami) a bűnök (vétkes) bocsánatában (van),
Lukács1.78. Istenünk könyörülő irgalma által, mellyel meglátogatott minket a felkelő fény (Napkelet) a magasságból,
Lukács1.79. hogy ráragyogjon azokra (világítson azoknak), akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, hogy lábainkat a békesség útjára irányítsa.
Lukács1.80. A kisfiú pedig növekedett és erősödött szellemben, és a pusztában volt addig a napig, amíg bemutatkozott Izrael népének (nyilvánosan föl nem lépett).

2.

Lukács2.1. Történt pedig azokban a napokban, rendelet jött ki Augusztus császártól, hogy az egész lakott földkerekséget írják össze.
Lukács2.2. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Küréniusz volt Szíria helytartója,
Lukács2.3. és elment ki-ki (mindenki) a maga városába, hogy összeírják (az összeírásra)
Lukács2.4. felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek hívnak, mivel Dávid házából és családjából való volt,
Lukács2.5. hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki várandós volt,
Lukács2.6. történt pedig, hogy ottlétük alatt beteltek az ő születésének a napjai,
Lukács2.7. és megszülte az elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mivelhogy nem volt számukra hely a vendégfogadóban,
Lukács2.8. és pásztorok voltak azon a vidéken a szabad ég alatt (kűnn a mezőn tanyáztak) és éjszaka őrködtek a nyájuk felett,
Lukács2.9. és egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége körülragyogta őket, és nagyon megijedtek (nagy félelemmel megfélemlettek)
Lukács2.10. és ezt mondta nekik az angyal: ne féljete! mert lám, (öröm)hírként hirdetek nektek nagy örömet, amely minden népé lesz,
Lukács2.11. hogy megszületett nektek ma az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, Dávid városában,
Lukács2.12. és ez néktek a jel: talátoz egy bepólyált újszülött kisedet (kisgyermeket) jászolban fekve
Lukács2.13. és ekkor hirtelen az angyallal együtt egy égi sereg sokasága lett ott, (akik) az Istent dicsérték és ezt mondták:
Lukács2.14. Dicsőség a magasságokban Istennek, és (a) földön békesség az Istennek tetsző emberek között.
Lukács2.15. És történt, hogy amikor elmentek tőlük az angyalok az égbe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: menjünk hát el Betlehemig, hogy lássuk, ami történt, amit az Úr tudtunkra adott nekünk (tudatott velünk)
Lukács2.16. és elmentek sietve és megtalálták Máriát, Józsefet és a(z újszülött) kisedet (kisgyermeket), aki a jászolban feküdt.

Lukács2.17. Miután meglátták, ismertették a beszédet, amit nekik a kisfiú felől száltak.

Lukács2.18. és mindnyájan, akik hallották, elcsodálkoztak azokon, amiket a pásztorok nekik mondtak.

Lukács2.19. Mária pedig mindezeket a beszédeket emlékezetébe véste (megtartotta) és szívében forgatta (mérlegelve fontolgatta),

Lukács2.20. és visszatértek a pásztorok, dicsőítették és magasztalták az Istent mindazért, amiket hallottak és láttak úgy, amint elmondták nekik,

Lukács2.21. és amikor letelt a nyolc nap, hogy körülmetéljék, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal is hívta, mielőtt még megfogant anyja méhében,

Lukács2.22. és amikor leteltek a tisztulásnak napjai Mózes törvénye szerint, felvitték Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak,

Lukács2.23. úgy, ahogyan elő volt írva az Úr törvényében, hogy minden elsőszülött fiút az Úrnak kell szentelni,

Lukács2.24. és az áldozatot is be akarták mutatni, ahogy az Úr törvénye megmondja: egy pár gerlicét vagy két galambfiókat

Lukács2.25. és íme egy ember volt Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve, és ez igaz (megigazult) és istenfélő ember volt, aki Izrael vigasztalását várta, és a Szent Szellem volt rajta.

Lukács2.26. És kijelentést kapott a Szent Szellemtől, hogy addig nem lát halált, amíg meg nem látja az Úrnak Krisztusát (Fölkentjét).

Lukács2.27. és elment a Szellem által a templomépületbe és amikor a szülők a kisfiút, Jézust bevitték, hogy a törvény előírásának eleget tegyenek,

Lukács2.28. ölelő karjaiba vette, áldotta az Istent és ezt mondta:

Lukács2.29. Most bocsátod el, Uram, a rabszolgádat, beszéded szerint, békében,

Lukács2.30. mivelhogy meglátták szemeim az üdvösségedet,

Lukács2.31. amelyet készítettél minden nép szeme láttára

Lukács2.32. fényül a nemzetek leleplezésére és dicsőségül néped, Izrael számára,

Lukács2.33. és az apja és az anyja csodálkoztak azon, amit róla (a fiukról) mondott,

Lukács2.34. és megáldotta őket Simeon, és így szólt Máriához, az anyjához: nézd! ez sokak elestére és talpra állítására (feltámadására) lesz téve Izraelben, és jelül, amelynek ellentmondanak,

Lukács2.35. - sőt néked is tör járja át lelkedet - hogy lehulljon a lepel sok szív fontolgatásairól (hogy nyilvánosságra jöjjenek sok szívből az elgondolások).

Lukács2.36. Volt egy prófétanő is, Anna, Fánuel leánya Áser törzséből, aki nagyon előrehaladott volt korban, (mert) szüzessége után hét évig élt férjével,

Lukács2.37. és (már) özvegy volt nyolcvannégy éve, aki nem hagyta el a templom épületet (soha), és böjtölt, könyörgött, Isten szolgálatában éjjel és nappal.

Lukács2.38. Ez is ugyanabban az órában előállt, szintén vallást tett Istenről, és szólt felőle mindazoknak, akik várták Jeruzsálemben a megváltást,

Lukács2.39. és amikor mindent elvégeztek, ami az Úr törvénye szerint volt, visszatértek Galileába, városukba, Názáretbe.

Lukács2.40. A kisiú pedig növekedett, erősödött (szellemben), bölcsesség töltötte be, és Isten kegyelme volt rajta,

Lukács2.41. és a szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska (húsvét) ünnepére,

Lukács2.42. akkor is amikor tizenkét éves lett, felmentek ünnepi szokás szerint Jeruzsálembe,

Lukács2.43. és amikor az ünnepnapok végére jutottak (elteltek), hazafelé indultak, (visszatértek) a (gyermek) Jézus Jeruzsálemben maradt, de ezt nem tudták a szülei.

Lukács2.44. Azt gondolták, hogy az úti társaságban van, mentek egy napi utat, és keresték Őt a rokonok és az ismerősök között,

Lukács2.45. és amikor sehol sem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék,

Lukács2.46. és úgy történt, hogy három nap múlva megtalálták (akadtak rá) a templomépületben amint (ott) ült a tanítók (mesterek) között, és hallgatta és kérdezgette is őket,

Lukács2.47. és csodálkoztak (álmélgodtak) mind akik hallgatták az értelmén és a válaszain,

Lukács2.48. és amikor (szülei) észrevették, megdöbbenek (elámultak), és így szólt hozzá az anyja: gyermekem, miért tetted ezt velünk ? Lásd, atyád és én fájdalommal (gyötrődve) kerestünk téged !

Lukács2.49. És Ő így szólt hozzájuk: miért kerestetek engem ? nem tudátok, hogy azokban (a dolgokban) kellennem, amik Atyámé ?

Lukács2.50. És ők nem értették a beszédet, amelyet nekik válaszolt.

Lukács2.51. És lement velük és megérkezett Názáretbe, és alárendelte magát nekik (engedelmes volt) és az anyja megtartotta szívében mindezeket a beszédeket.

Lukács2.52. Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testalkatban, és Isten és emberek előtti kedvességben (kegyelemben).

3.

Lukács3.1. Tibériás császár (Cézár) uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Poncius Pilátus volt Júdea kormányzója (vezetője), és Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trachonitis tartomány(á)nak negyedes fejedelme pedig az ő testvére Fülöp, és Abiléné tartományának negyedes fejedelme pedig Lizániás,

Lukács3.2. Annás és Kajafás főpapok idejében szólt az Isten Jánoshoz, a Zakariás fiához a pusztaban,

Lukács3.3. és elment a Jordán egész környékére, hirdette a megtérést (gondolkozás megváltoz(tat)ását), bemerítést a bűnök bocsánatára,

Lukács3.4. ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta szavainak könyv(tekercs)ében:

Segélykiáltó hangja a pusztában,

készítsétek az Úr útját,

tegyétek egyenessé az Ő ösvényeit,

Lukács3.5. minden szakadékot töltsétek fel,

és minden hegyet és halmot hordjatok el,

és ami görbe, egyenessé lesz,

és a göröngyösök simákká lesznek.

Lukács3.6. És meglátja minden (hús)test az Isten szabadítását (megmentését, üdvösségét).

Lukács3.7. A tömeg(ek)nek pedig amelyek kimentek hozzá, hogy (víz)bemerítse őket (általa bemeríttessenek) ezt mondta: viperák fajzata, ki intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljétek ?

Lukács3.8. teremjétek azért gyümölcsöket, amelyek méltók az észretéréshez (a gondolkozás megváltozásához), és nehogy ezt kezdjétek magatokban mondani: nekünk Ábrahám az atyánk, mert mondom nektek, hogy van hatalma az Istennek arra, hogy ezekből a kövekből gyermekeket támasszon (keltsen életre) Ábrahámnak,

Lukács3.9. de már a fejsze is a fák gyökerére van fektetve, azért minden fát, amely nem terem kitűnő gyümölcsöt, kivágnak és tűzre vetnek (tűzbe dobnak),

Lukács3.10. és megkérdezték őt a tömegek, ezt mondták: mit tegyünk tehát ?

Lukács3.11. Válaszolt pedig, ezt mondta nekik: akinek két (alsó)ruhája van, az egyiket adja oda annak, akinek (netán) egy sincs: és akinek van eledele (ennivalója), hasonlóképpen (ugyanígy) tegyen !

Lukács3.12. Jöttek pedig a vámszedők is bemerítkezni, és így szóltak hozzá: Tanítómester, mit tegyünk ?

Lukács3.13. Ő pedig ezt mondta nekik: nehogy többet hajtsatok (szedjétek) be, mint ami meg van szabva,

Lukács3.14. megkérdezték pedig a katonák is, és ezt mondták: és mit tegyünk mi ? és ezt mondta nekik: senkit ne bántsatok (zaklassatok), meg se zsaroljatok, és elégedjétek meg ellátásokkal,

Lukács3.15. a nép pedig (feszülten) várakozott, és mindenki azt fontolgatta szívében (János felől): nem ő-e a Krisztus ?

Lukács3.16. János mindenkinek válaszolt, és ezt mondta: én ugyan vízben merítlek be titeket, de (el)jön (az), aki nálam erősebb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani, Ő fog titeket majd bemeríteni Szent Szellemben és tűzben,

Lukács3.17. akinek szórólapát van a kezében, hogy áttisztítsa a szérűjét, és a búzát magtárába összegyűjtse, a polyvát pedig elégesse olthatatlan tűzzel,

Lukács3.18. még sok más egyébre is bátorította (buzdította) a népet, hirdette az evangéliumot (az örömhírt),

Lukács3.19. Heródest pedig, a negyedes fejedelmet, megróttá testvérének felesége, Heródiás miatt és mindazon gonoszságok miatt, amelyeket Heródes elkövetett,

Lukács3.20. és amit mindezek felül megtetézett még azzal is, hogy tömlöcbe záratta Jánost.

Lukács3.21. Ekkor történt, hogy (a)mikor a nép mind bemerítkezett, Jézus is bemerítkezett, és mialatt imádkozott, felnyílt az ég,

Lukács3.22. és leszállt a Szent Szellem látható alakban (testet öltve), mint egy galamb Őrá, hang is hallatszott az égből: Te vagy az én szeretett fiam, benned telik kedvem (jótetszésem).

Lukács3.23. És maga Jézus, (a)mikor kezdett (elkezdte működését), mintegy harminc éves volt, amint vélték (gondolták), József fia, aki Héli fia volt,

Lukács3.24. ez Mattáté, Lévié, Melkié, Jannáé, Józsefé,

Lukács3.25. Mattatiásé, Ámósé, Naumé, Eslié, Naggaié,

Lukács3.26. Maáté, Mattatiásé, Sémeié, Józsefé, Júdáé,

Lukács3.27. Jóánnáé, Résáé, Zorobábelé, Saláthielé, Nérié,

Lukács3.28. Melkié, Addié, Koszámé, Elmadámé, Éré,

Lukács3.29. Josée (Jézusé), Eliézeré, Jórimé, Mattáté, Lévié,

Lukács3.30. Simeoné, Júdáé, Józsefé, Jónáné, Eliakimé,

Lukács3.31. Meleáé, Maináé, Mattátáé, Nátáné, Dávidé,

Lukács3.32. Jesseé, Obedé, Boázé, Salmóné, Naássoné,

Lukács3.33. Aminádábé, Arámé, Esróné, Fáresé, Júdáé,

Lukács3.34. Jákóbé, Izsáké, Ábrahámé, Tárée, Nákhoré,

Lukács3.35. Száruké, Ragaré, Fáleké, Éberé, Saláé,

Lukács3.36. Kaináné, Arfaksádé, Semé, Noée, Lámeké,

Lukács3.37. Matuseláé, Enóké, Járedé, Mahaláléelé, Kaináné,

Lukács3.38. Énosé, Sethé ez Ádámé, ez pedig az Istené.

.

Lukács4.1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve visszatért a Jordántól, és Szellemben vezetést nyert (kapott) a pusztában

Lukács4.2. negyven napon át, megkísértette az ördög (diabolosz), és nem evett semmit azokban a napokban, és amikor azok bevégződtek, megéhezett.

Lukács4.3. Ekkor azt mondta neki az ördög (a diabolosz, azaz szétdobáló): ha Fia vagy az Istennek, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré.

Lukács4.4. Jézus így válaszolt neki: meg van írva, hogy nem csak kenyéren él az ember,

Lukács4.5. és felvezette Őt egy magas hegyre, és megmutatta neki a lakott földkerekség minden királyságát egy szempillantásnyi időben,

Lukács4.6. és ezt mondta neki az ördög: neked adom mindezt a hatalmat és dicsőségüket, mert én kaptam (nekem lett átadva) és annak adom, akinek akarom,

Lukács4.7. azért, ha te leborulva hódolsz előttem, a Tiéd lesz mindez.

Lukács4.8. De Jézus válaszul ezt mondta neki: meg van írva, az Urat, a te Istenedet imádd és csak neki adj Isten(nek járó) tiszteletet.

Lukács4.9. Azután Jeruzsálembe vezette, és a templomépület párkányára állította és ezt mondta neki: ha Fia vagy az Istennek, vesd alá magad innét,

Lukács4.10. mert meg van írva, hogy hírvivő angyalainak parancsol felőled, hogy megőrizzenek
Lukács4.11. és hogy tenyerükön (kezeiken) hordoznak téged, nehogy kőbe üsd a lábadat,
Lukács4.12. És Jézus ezt a választ adta neki, hogy megmondatot: ne kísértsd Uradat, Istenedet
Lukács4.13. és amikor bevezették minden kísértést az ördög (diabolosz), egy időszakra félreállt,
Lukács4.14. és visszatért Jézus a Szellem hatóerejében Galileába, és híre (ki)ment az egész környéken
Lukács4.15. és tanított a zsinagógáikban (összejöveteleiken) és mindenki dicsőítette.
Lukács4.16. és elérkezett Názáretbe, ahol felnevelkedett, és bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába, és felállt (fel)olvasni.
Lukács4.17. És odaadták neki Ézsaiás próféta könyvtekerését, és szétbontotta (felnyitotta) a könyvtekerést, és arra a helyre talált, ahol ez volt írva:
Lukács4.18. az Úr Szellem (van) rajtam, aki felkent engem, hogy a koldusszegényeknek örömhírt (evangéliumot) vigyek, elküldött engem, hogy meggyógyítsam az összetört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a raboknak és a vakoknak újrálátást, szabadon bocsássam a megtörteket,
Lukács4.19. és hirdessek az Úr kedves (szívesen fogadott) esztendejét,
Lukács4.20. és összegöngyölte az írástekerést, odaadta a parancsvégrehajtó szolgának és leült. És mindenkinél a szeme a zsinagógában rászégeződött.
Lukács4.21. Ő pedig szólni kezdett hozzájuk, hogy: ma teljesedett be ez az írás, fületek hallatára,
Lukács4.22. és mindnyájan tanúbizonyságot tettek mellette (tanúskodtak) és csodálkoztak a kegyelem szavain (a kedves Igéken), amelyek ajkáról fakadtak (szájából jöttek) és azt mondták: hát nem a József fia ez ?
Lukács4.23. és így szólott hozzájuk: bizonyára ezt a példabeszédet fogjátok nekem mondani: orvos, magadat gyógykezel: amiket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, tedd meg itt is, a hazádban,
Lukács4.24. de ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogy egy próféta sem kedves (szívesen fogadott) a hazájában.
Lukács4.25. De valóban (igazán) mondom nektek, sok özvegyasszony volt Illés napjaiban Izraelben, amikor bezárult az ég három évre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett (támadt) az egész földön,
Lukács4.26. és közülük egyikhez sem volt Illésnek küldetése, csak a szidóni Seraptában élő özvegyasszonyhoz,
Lukács4.27. és sok leprás volt Izraelben Elizeus próféta idejében (korában) és egyikük sem tisztult meg közülük, csak a szír Naámán,
Lukács4.28. és a zsinagógában mind haragra gerjedtek (beteltek haraggal), amikor hallották ezeket
Lukács4.29. és felpattantak, kikergették a városon kívülre, és felvonszolták a hegy peremére, (a szakadék széléig), amelyen városuk épült, hogy onnan letaszítsák,

Lukács4.30. de Ő áthaladt közöttük és eltávozott.

Lukács4.31. És lement Kapernaumba, Galilea városába és tanította őket szombatnapokon,

Lukács4.32. és ámulatba ejtett (megdöbbenett) mindenkit az Ő tanítása, mert a szavának hatalma volt,

Lukács4.33. és volt a zsinagógában egy ember, akit egy tisztátalan démoni szellem tartott hatalmában, és felkiáltott nagy hangon:

Lukács4.34. hagyd abba, mi közünk nekünk hozzád (mi dolgunk egymással) Názáreti Jézus ? Jöttél, hogy elveszíts minket ? (A veszünkre jöttél ?) Tudom, ki vagy: az Isten Szentje.

Lukács4.35. és megdorgálta őt (rászólt) Jézus, ezt mondta neki: némulj el és menj ki belőle ! és a démon odavetette középre (a középre vágta), kiment belőle, és semmi bajt nem okozott (semmit sem ártott) neki,

Lukács4.36. és döbbenet támadt mindenkiben, és így szóltak egymáshoz, ezt mondták: micsoda szó ez, hogy hatalommal és erővel ráparancsol még a tisztátalan szellemekre is úgy hogy kimennek ?

Lukács4.37. és híre ment a környék minden helyére.

Lukács4.38. Amikor pedig felkelt a zsinagógából, bement Simon házába. Simon anyósa pedig nagy lázban feküdt, és könyörögtek az érdekében,

Lukács4.39. és megállt fölötte, megdorgálta a lázat és az alábbhagyott, az pedig rögtön felkelt és szolgált nekik (szolgálatukra állt).

Lukács4.40. Amikor pedig a nap leszállt, mindazokat, akik különféle bajokban gyengélkedők voltak, odavitték (odavezették) őhöz, Ő pedig mindegyikre rátette a kezeit, gyógykezelt (kigyógyította) őket.

Lukács4.41. Sokakból pedig démonok is jöttek ki, így kiáltozva: te vagy az Isten Fia ! és ő rájuk szólt és nem hagyta szóhoz jutni őket, mert tudták, hogy Ő a Krisztus.

Lukács4.42. Amikor pedig nappal lett kiment, egy puszta helyre vonult, és a tömeg megkereste (rátalált), odamentek hozzá, és marasztalták, hogy ne menjen el tőlük.

Lukács4.43. de Ő ezt mondta nekik: más (egyéb) városokban is hirdetnem kell az Isten Királyságának örömhírét, mert ezért küldtettem (ez a küldetésem)

Lukács4.44. és hirdette az Igét Júdea zsinagógaiban.

5.

Lukács5.1. Történt pedig, hogy amikor a nép hozzá tódult (sereglett, nyomult), hogy az Isten szavát hallgassa, és Ő a Genezáret tava mellett állt,

Lukács5.2. meglátott két hajót állani a tó szélén, a halászok pedig (már) kiszálltak belőlük, és öblítették a hálókat.

Lukács5.3. Belépett az egyik hajóba, amely Simoné volt, megkérte őt, hogy evezzen egy kicsit beljebb a (száraz)földtől (parttól), azután leült és a hajóból tanította a tömeget,

Lukács5.4. amint pedig megszűnt beszélni, (abbahagyta a beszédet), így szólt Simonnak: evezz a mélyre, és eresszék le a hálótokat (hal)fogásra.

Lukács5.5. és válaszul Simon ezt mondta: Mester, egész éjszaka fárad(oz)tunk, semmit sem fogtunk, de a te beszédedre leeresztem a hálótat,
Lukács5.6. és amikor ezt megtették, (töméredek) sok halat rekesztettek be (zártak együvé), a hálóik pedig szakadoztak,
Lukács5.7. és fejjel intettek a másik hajóban lévő társaiknak, hogy jöjjenek segíteni nekik, oda is jöttek és megtöltötték mind a két hajót annyira, hogy csaknem elmerültek (elsüllyedtek).
Lukács5.8. Ennek láttán pedig Simon Péter Jézus térdeihez hullott (esett), és ezt mondta: menj el tőlem, mert bűnös (vétkes, céltévesztett) ember vagyok Uram !
Lukács5.9. mert a halfogás miatt döbbenet fogta el (fogta körül) őt és mindazokat, akik vele együtt voltak és segítettek
Lukács5.10. hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simonnal részestársak voltak, és így szólt Simonhoz Jézus: ne hogy félj ! mostantól embereket fogsz (életrehalászó leszel)
Lukács5.11. és kivonták a hajókat a szárazra (a partra), elhagyták mindenüket, és nyomába szegődtek (követték)
Lukács5.12. és történt, (hogy) amikor az egyik városban volt, és lám, egy ember tetőtől-talpig tele leprával, meglátta Jézust, arcra borulva könyörgött, és ezt mondta: Uram, ha akarsz, te képes vagy megtisztítani (megtisztíthat) engem,
Lukács5.13. és (Jézus) kinyújtotta kezét, megérintette őt, és mondta: akarom, tisztulj meg! és mindjárt eltűnt róla a lepra,
Lukács5.14. és Ő megparancsolta (meghagyta) neki, ne hogy valakinek elmondja, hanem: menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vígy (mutass be) áldozatot a megtisztulásodért, ahogy Mózes elrendelte, tanú(bizony)ságul nekik.
Lukács5.15. De annál inkább (el)terjedt a szó (beszéd) felőle, és nagy tömeg gyűlt (verődött) össze, hogy (Őt) hallgassa, és gyógygyítsa őket betegségeikből (általán nyerjenek gyógyulást gyengélkedéseikből).
Lukács5.16. Ő maga pedig félrevonult a pusztába és imádkozott,
Lukács5.17. és történt az egyik napon (e napok egyikén), amikor tanított, farizeusok és törvénytanárok is ültek ott, akik Galilea és Júdea minden falvából és Jeruzsálemből jöttek, és az Úr ereje volt vele (öszönözte), hogy gyógyítsa,
Lukács5.18. és lám, férfiak hoztak hordágyon egy embert, aki béna volt, és módot kerestek, hogy bevigyék és eléje tegyék,
Lukács5.19. a tömeg miatt azonban nem találtak utat, amerre bevigyék őt, fölmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át bocsátották le a fekhelyével együtt Jézus elé a középre,
Lukács5.20. és (Ő) látta a hitüket (azok hitét), és így szólt: ember, meg vannak bocsátva a bűneid (vétkeid),
Lukács5.21. és tanakodni kezdtek az írástudók és a farizeusok, és ezt mondták: ki ez, aki ily káromlást szól? ki más bocsáthatja meg a bűnöket (vétkeket), ha nem egyedül az Isten ?

Lukács5.22. Jézus pedig átlátta okoskodásukat, így szólt hozzájuk: mit tanakodtok a szíveitekben ?

Lukács5.23. mi könnyebb, ezt mondani: meg vannak bocsátva a bűneid (vétkeid), vagy ezt mondani: kelj fel és járj ?

Lukács5.24. hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket (vétkeket) megbocsátani (ezzel a bénához fordult) és ezt mondta: neked mondom, kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza !

Lukács5.25. és (az) szemük láttára rögtön felkelt, felvette (a hordágyat), amin feküdt, és elment haza dicsőítve az Istent,

Lukács5.26. és ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, és félelemmel megtelve mondták: megfoghatatlan (különös) dolgokat láttunk ma.

Lukács5.27. Ezek után kiment, és szemügyre vett egy Lévi nevű vámszedőt, amint a vámnál ült, és ezt mondta neki: kövess engem !

Lukács5.28. és az mindent otthagyt, felállt, és csatlakozott hozzá,

Lukács5.29. és Lévi nagy lakomát csapott (vendégséget csinált) neki az otthonában, és a vámszedőknek és másoknak nagy tömege volt ott, akik velük asztalhoz telepedtek,

Lukács5.30. és a farizeusok és az írástudók zúg(olód)tak, és a tanítványoknak ezt mondták: miért esztek és isztok (együtt) a vámszedőkkel és bűnösökkel ?

Lukács5.31. és válaszolt Jézus, így szólt hozzájuk: nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem akik rosszul vannak,

Lukács5.32. nem azért jöttem, hogy megigazultakat, hanem bűnösöket (céltevesztetteket) hívjak észretérésre (gondolkozás-megváltásra)

Lukács5.33. azok pedig ezt mondták neki: János tanítványai gyakran böjtölnek és végeznek könyörgéseket, ugyanígy a farizeusokéi is, a teid pedig esznek és isznak.

Lukács5.34. Jézus pedig így szólt hozzájuk: netán képesek volnátok a násznépet böjtö fogni, amikor (még) velük van a vőlegény ?

Lukács5.35. de jönnek majd napok, amikor elveszik tőlük (elhurcolják) a vőlegényt, akkor majd böjtölnek azokban a napokban.

Lukács5.36. Egy példázatot (példabeszédet) is mondott nekik: senki sem hasít ki foltot új ruhából az ócska ruhára, ha netán mégis, az újat is elszakítja, és az ócskára se illenék (nem lenne összhangban) az újból való folt,

Lukács5.37. és senki sem tölti az új bort régi (ócska) tömlőkbe, vagy ha netán mégis, az új bor szétrepeszti a tömlőket és a bor kiömlik, a tömlők pedig tönkremennek,

Lukács5.38. hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni (akkor mind a kettő tartósan megmarad),

Lukács5.39. és senki, aki óbort ihat, nem akar újat inni, mert ezt mondja: jobb az ó.

6.

Lukács6.1. Történt pedig az egyik szombaton, vetéseken ment keresztül, és tanítványai búzakalászokat tépdestek, és kézzel szétmorzsolva ették.

Lukács6.2. Néhány farizeus pedig ezt mondta: miért csináltok olyat, amit szombaton nem szabad (nincs megengedve, tiltva van) ?

Lukács6.3. és így válaszolt nekik Jézus: nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő és akik vele voltak:

Lukács6.4. hogy bement az Isten házába, és fogta a kitett (szent) kenyereket és megette, melyeket csak a papoknak lett volna szabad megenniük (ami nincs megengedve csak egyedül a papoknak), és adott azoknak is, akik vele voltak.

Lukács6.5. És ezt mondta nekik: Ura a szombatnak is az Emberfia.

Lukács6.6. Történt pedig egy másik szombaton, bement a zsinagógába (összejöveteli helyre) és tanított, és volt ott egy ember, akinek jobb keze el volt sorvadva (szárazra volt sorvadva).

Lukács6.7. Szemmel tartották (figyelték) pedig az írástudók és a farizeusok, vajon szombaton gyógykezel-e, hogy vádat találjanak ellene (hogy valamivel vádolják),

Lukács6.8. de Ő belelátott gondolataikba (tudta gondolataikat) és ezt mondta az elszáradt kezű embernek: kelj föl és állj a közepre ! Az pedig fölkelt, odaállt.

Lukács6.9. Ekkor ezt mondta nekik Jézus: kérdezem tőletek, szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, lelket menteni, vagy pusztítani (elveszíteni) ?

Lukács6.10. És körültekintett mindnyájukon, és ezt mondta az embernek: nyújtsd ki a kezedet. Az pedig megtette, és a keze helyreállt.

Lukács6.11. Azok pedig megteltek esztelen haraggal és arról tanakodtak (váltottak szót) egymás között, hogy mit tegyenek Jézussal.

Lukács6.12. Azokban a napokban történt pedig, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az egész éjszakát Istenhez imádkozva töltötte,

Lukács6.13. és amikor nappal lett, előszólította tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket kiküldötteknek (apostoloknak) is nevezett:

Lukács6.14. Simont, akit el is nevezett Péternek és Andrást, a testvérét, és Jakabot és Jánost és Fülöpöt és Bertalant,

Lukács6.15. Mátét és Tamást, és Jakabot, Alfeus fiát és Simont, aki Zélótának (Buzgónak) (is) hívtak,

Lukács6.16. Júdást, a Jakab fiát és (is)karióti Júdást, aki kiszolgáltatója (átadója) lett,

Lukács6.17. és lejött velük, megállt egy sík helyen (terepen) és a tanítványainak nagy tömege és a nép(nek) töméntelen sokasága Júdeából és Jeruzsálemből, Tírusz és Szidón tengermellékéről, akik azért jöttek, hogy hallgassák és meggyógyuljanak betegségeikből,

Lukács6.18. és akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, gyógykezelést nyertek,

Lukács6.19. és a tömeg mind igyekezett (arra törekedett), hogy Őt megérintse, mert hatóerő sugárzott (áradt) belőle, és mindenkit meg is gyógyított.

Lukács6.20. Ekkor tanítványaira emelte a szemeit és ezt mondta: boldogok vagytok koldusszegények, mert tiétek az Isten Királysága,

Lukács6.21. boldogok akik most éheztek (a most éhezők), mert bőségben lesz részetek (jól laktok).

Boldogok vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok,
Lukács6.22. boldogok vagytok, amikor az emberek gyűlönek titeket és kizárnak körükből (kirekesztenek), szidnak és kivetik a neveteket, mint valami gonoszt, az Emberfia miatt.
Lukács6.23. Örüljete az azon a napon és ujjongjatek, mert íme, jutalmatok az égben nagy, mert éppen így tettek a prófétákkal az atyáik is.
Lukács6.24. Ellenben jaj nektek, ti gazdagok, mert oda van a vigasztalásotok (már megkaptátok vigasztalástokat).
Lukács6.25. Jaj nektek, akik most betel(te)tek, mert éhezni fogtok.
Jaj nektek, akik most nevettek, mert gyászolni és sír(ánkoz)ni fogtok.
Lukács6.26. Jaj nektek, amikor minden ember szépet mond rólatok, mert éppen így tettek a hazug (ál)prófétákkal az atyáik,
Lukács6.27. de nektek mondom, akik hallgattok engem, szeressétek az ellenségeiteket, szépen bánjatok azokkal, akik gyűlönek titeket,
Lukács6.28. áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, és imádkozzatek azokért, akik rágalmaznak (bántanak) titeket.
Lukács6.29. Annak, aki megüti az egyik arcodat, tartsd oda a másikat is, és attól, aki elveszi tőled felsőruhádát (felöltődöt), alsóruhádát (íngedet) se tagadd meg (tartsd vissza),
Lukács6.30. mindenkinek, aki tőled kér, adj, és attól, aki elviszi, ami a tied, nehogy visszakérd.
Lukács6.31. És amint akarjátok, hogy veletek tegyenek (bánjanak) az emberek, ti is úgy tegyetek (bánjatok) velük,
Lukács6.32. és ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda kegyelem jár nektek ? mert a bűnösök (vétkesek) is szeretik azokat, akik őket szeretik,
Lukács6.33. mert ha azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, micsoda kegyelem jár nektek, a bűnösök (vétkesek) is ugyanazt teszik,
Lukács6.34. és ha csak a visszafizetés reményében adtok kölcsönt, micsoda hála jár érte, hiszen, a bűnösök (vétkesek) is adnak kölcsönt bűnösöknek (vétkeseknek), hogy ugyanannyit visszakapjanak,
Lukács6.35. még inkább többet tegyetek, szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót, és adjatek kölcsön, semmit ne reméljetek érte (semmi viszonzást ne várjatek), és sok lesz a jutalmatok (béretek), és a Magasságos(nak) fiai lesztek, mert Ő jóságos a hálátlanokhoz (és) gonoszokhoz is.
Lukács6.36. Legyetek irgalmasok, mint ahogyan Atyátok (is) irgalmas (könyörületes),
Lukács6.37. és nehogy ítélezzetek és akkor titeket sem ítélnék meg, és ne ítéljetek el senkit, és akkor benneteket sem ítélnék el. Bocsássatek meg, és nektek is megbocsátanak (ti is bocsánatot nyertek).
Lukács6.38. Adjatek, nektek is adni fognak (akkor ti is kaptok): szép mértékkel megtömötten, megrázottan, megtetézetten (túlcsordulón) mérnek öletekbe, mert amilyen mértékkel (ti) mérték, olyannal mérnek viszont majd nektek is.
Lukács6.39. Példázatot is mondott nekik: vajon képes-e vezetni egy vak egy világtalant ? Nem esnek-e bele mind a ketten a gödörbe ?

Lukács6.40. Nem feljebb való a tanítvány a tanítómesterénél. Csak akkor fölkészült az ember, amikor olyan, mint a tanítómestere,

Lukács6.41. miért látod meg a fűrészporszemet a testvéred szemében, amikor a gerendát a saját szemedben nem veszed észre ?

Lukács6.42. hogyan mondhatod a testvérednek: testvér, engedd, hogy kivegyem (hadd dobjam ki) a fűrészporszemet a szemedből, holott a te szemedben levő gerendát nem veszed tekintetbe ? Színészkedő (kétszínű), előbb vedd ki (dobd ki) a gerendát a szemedből, és csak aztán láss hozzá, hogy kivedd (kivesd) a fűrészporszemet a testvéred szeméből,

Lukács6.43. mert nem kitűnő fa az olyan, amely rothadt gyümölcsöt terem, viszont olyan rothadt fa sincs, amely eszményi (kitűnő) gyümölcsöt hoz.

Lukács6.44. Minden (élő)fát ugyanis a saját gyümölcséről lehet megismerni (ismernek fel), mert nem szednek tövisről fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt.

Lukács6.45. A jó ember a szívének jó kincséből hozza elő a jót és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt, mert a szív túlteltségéből szól a száj.

Lukács6.46. Miért hívtok pedig engem (úgy): Uram, Uram, ha nem teszitek (meg), ami(ke)t mondok ?

Lukács6.47. Mindenki, aki hozzám jön, és meghallgatja szavaimat és tettekre is váltja, megmutatom néktek, kihez hasonló.

Lukács6.48. Hasonló a házépítő emberhez, aki leásott és mélyre hatolt, és a kősziklára rakta az alapot, amikor jött az árvíz, a folyó árja nekivágódott annak a háznak, de nem bírta megingatni, mert kitűnő (biztos) alapra épült.

Lukács6.49. Aki pedig meghallgat, de nem váltja tette, ahhoz a házépítő emberhez hasonló, aki (minden) alap nélkül a földre építette házát, és amikor a folyam árja nekizúdult, mindjárt összeomlott, és romhalmazzá vált.

7.

Lukács7.1. Miután pedig a nép füle hallatára elmondott beszédét befejezte, bement Kapernaumba.

Lukács7.2. Egy századosnak pedig a rabszolgája, akit nagy becsben tartott (aki neki értékes volt), rosszul lett és már-már a végét járta,

Lukács7.3. mivel pedig hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit (azzal a) kéréssel, hogy jöjjön és mentse meg a rabszolgáját.

Lukács7.4. Azok pedig, amikor Jézushoz érkeztek, buzgón (nagy igyekezettel) kérelelték, és ezt mondták: méltó, hogy ezt megtedd neki (megérdemli, hogy ezt megadd neki),

Lukács7.5. mert szereti nemzetünket, a zsinagógát is ő építtette nekünk.

Lukács7.6. Jézus azért velük együtt ment, amikor már nem volt messze a háztól, eléje küldte a százados barátait, ezt üzenve neki: Uram, ne hogy fáraszd magad, mert nem vagyok arra érdemes, hogy fedelem (háztetőm) alá betérj,

Lukács7.7. ezért magamat sem érdemesítettem (tartottam méltónak) arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj (mondd egy szóval) és meggyógyul a szolgáltegyetem,

Lukács7.8. mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, katonák szolgálnak alattam, és mondom ennek: indulj!, elindul, és a másoknak: gyere! (hozzám) az jön, és a rabszolgámnak: tedd ezt, és megteszi.

Lukács7.9. Ennek hallatán elcsodálkozott Jézus, és megfordulva ezt mondta a nyomába szegődött (öt követő) (nép)tömegnek: mondom nektek, még Izraelben sem találtam ekkora hitet.

Lukács7.10. és amikor a küldöttek a házba visszatértek, a rabszolgát egészségesen találták,

Lukács7.11. és történt másnap, hogy egy Nain nevű városba ment, és vele együtt mentek a tanítványai és nagy tömeg,

Lukács7.12. és amikor közeledett a város kapujához, lám, egy halottat hoztak ki, az anyjának egyetlen fiát, az asszony özvegy is volt, és a városból jókora tömeg kísérte.

Lukács7.13. És amikor az Úr meglátta őt, megesett a szíve rajta, és ezt mondta neki: nehogy sírj !

Lukács7.14. és odament, megérintette a koporsót, azok pedig akik vitték, megálltak, és ezt mondta: ifjú, neked mondom (felszólítottak), kelj életre !

Lukács7.15. és felült a halott, és elkezdett beszélni, és átadta őt az anyjának,

Lukács7.16. félelem fogott el pedig mindenkit, és dicsőítették az Istent, és ezt mondták: nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta az Isten a népét,

Lukács7.17. és ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és mindenfelé a környéken.

Lukács7.18. És hírül vitték Jánosnak a tanítványai mindezeket (beszámoltak mindezekről), aki magához hívatott a tanítványai közül kettőt, és

Lukács7.19. elküldte az Úrhoz ezt kérdezve: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk ?

Lukács7.20. Amikor a férfiak hozzá érkeztek, ezt mondták: Beméretű János küldött minket hozzád, ezt kérdezteti: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk ?

Lukács7.21. abban az órában sokakat gyógykezelt betegségekből, gyötrő bajokból és gonosz szellemektől, és sok vaknak adta vissza látását (szemevilágát),

Lukács7.22. és válaszul ezt mondta nekik: menjetek el, (és) vigyétek hírül Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok, (hogy a) vakok újra látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süketnémák hallanak, halottak életre kelnek, koldusszegényeknek az evangéliumot hirdetik,

Lukács7.23. és boldog (az), aki bennem meg nem botránkozik.

Lukács7.24. Amikor pedig elmentek János hírvivő követői, elkezdett beszélni a tömegnek Jánosról: mit mentetek ki megnézni a pusztába ? Széltől hajladozó nádszálat ?

Lukács7.25. Vagy mit mentetek ki látni ? Finom, puha, előkelő ruhákba öltözött embert ? Nézzétek, akik pompás (előkelő) ruhában és a kényelemben élnek, a királyi palotákban vannak.

Lukács7.26. Hát mit mentetek ki látni ? prófétát ? igen, mondom nektek, prófétánál is többet.

Lukács7.27. Ez az, akiről meg van írva: lám, elküldöm hírvivő követemet (angyalomat) előtted, aki rendbe hozza előtted az utadat,

Lukács7.28. mert mondom nektek, senki sincs nagyobb az asszonyok szülőttei között Bemerítő Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten Királyságában, nagyobb nála,

Lukács7.29. és a nép mind, akik hallgatták, (még) a vámszedők is, igazat adtak Istennek, bemerítkeztek János bemerítésével,

Lukács7.30. a farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten szándékát semmibe vették (elvetették) magukra nézve, nem merítkeztek be általa.

Lukács7.31. Kihez hasonlítsam tehát e nemzedék embereit ? (és) kihez is hasonlók ?

Lukács7.32. hasonlók a gyermekekhez, akik a vásártéren üldöggelnek, és egymásnak kiáltozva, ezeket mondják:

furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok,
gyászdalt énekeltünk, és nem zokogtatok (síránkoztatok),

Lukács7.33. mert eljött Bemerítő János, aki (sem) kenyeret nem eszik, (sem) bort nem iszik, és ezt mondjátok: démon vette birtokába.

Lukács7.34. Eljött az Emberfia, eszik és iszik, és azt mondjátok: lám! milyen nagyétkű (falánk), borissza (iszákos) ember, vámszedők és bűnösök barátja !

Lukács7.35. De minden gyermekétől igazolást nyer a bölcsessége.

Lukács7.36. Kérte pedig Őt egy a farizeusok közül, hogy egyék vele, és bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett,

Lukács7.37. és lám egy asszony, aki mint bűnös életű volt a városban, megtudta, hogy vendégségben van a farizeus házában, alabástrom edényben illatos olajat (kenetet) hozott,

Lukács7.38. és megállt hátul a lábánál sírva és könnyeivel öntözni kezdte a lábait, és hajával törölte meg, és megcsókolta és megkenete az illatos olajjal Jézus lábát.

Lukács7.39. Amikor pedig ezt meglátta a farizeus, aki Őt meghívta, ezt mondta magában: ez, ha próféta volna, tudná, hogy ki és miféle asszony az, aki érinti, hogy bűnös (vétkező).

Lukács7.40. És válaszul Jézus így szólt hozzá: Simon, van neked (számodra) valami mondanivalóm, az pedig (így) szólt: Tanítómester, mondjad.

Lukács7.41. Két adósa volt egy hitelezőnek: az egyik ötszáz dénárral tartozott, a másik pedig ötvennel.

Lukács7.42. Mivel nem volt miből megadniuk (fizetniök), mindkettőnek kegyelemből elengedte. Hát közülük melyik fogja jobban szeretni ?

Lukács7.43. Simon ezt mondta: gondolom (felteszem), hogy az, akinek többet engedett el kegyelemből. Ő pedig ezt mondta neki: helyesen ítéltél.

Lukács7.44. és az asszony felé fordulva így szólt Simonhoz: Látod ezt az asszonyt ? bejöttem a házába: vizet a lábaimra nem adott, ez pedig a könnyeivel öntözte (áztatta) a lábaimat, és hajával törölte meg,

Lukács7.45. csókot sem adott nekem, ez pedig amióta bejöttem, nem szűnt meg csókolgatni a lábaimat.

Lukács7.46. Olajjal fejemet nem dörzsölted be, ez pedig illatos olajjal keni a lábaimat.

Lukács7.47. Ezért (ezt) mondom neked, sok bűne (vétké) bocsánatot nyert, mert sok szeretetet tanúsított (sokat szeretett) akinek pedig kevés bűnét bocsátják meg, az kevésbé szeret (kevés szeretetet tanúsít),

Lukács7.48. ezt mondta pedig annak az asszonynak: a te bűneid bocsánatot nyertek.

Lukács7.49. és elkezdtek a vele egy asztalnál ülők (asztaltársak) összesűgni: ki ez, aki még a bűnöket is megbocsátja ?

Lukács7.50. Ő pedig (ismét) az asszonyhoz szólt: a te hit(hűség)ed megmentett téged, menj el békében !

8.

Lukács8.1. és történt ezt követően (ezután), hogy Ő bejárta a városokat és falvakat és hirdette Isten királyi uralmának örömhírét és vele volt a tizenkettő

Lukács8.2. és néhány asszony, akiket gonosz szellemektől és gyengélkedésekből kigyógyított (gyógykezelt): Mária, akit magdalainak hívnak, akiből hét démon ment ki,

Lukács8.3. Johanna, Heródes gondnokának, Kuzának felesége, Zsuzsanna és még sokan mások, akik a vagyonukból szolgáltak neki.

Lukács8.4. Amikor pedig nagy tömeg gyűlt össze Jézushoz, és azok, akik városonként mentek hozzá, így szólt példa(beszéd) (példázat) által:

Lukács8.5. kiment a magvető, hogy elvesse a vetőmagját, és vetés közben néhány szem az útszélre esett, és eltaposták, az ég madarai meg felcsipegették,

Lukács8.6. és más szem a kősziklára esett, és amint kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége,

Lukács8.7. és másféle szem a tövisek közé esett, vele együtt felnőttek a tövisek, és elfojtották azt,

Lukács8.8. és más szem a jó földbe hullott, kikelt és százszoros gyümölcsöt termelt. Miután ezeket mondta, felemelt hangon szólt: akinek füle van (a) hallásra, hallja meg !

Lukács8.9. Megkérdezték pedig a tanítványai, hogy mit jelent e példázat (példabeszéd) ?

Lukács8.10. Ő pedig ezt mondta: nektek megadottam, hogy megismerjétek (tudjátok) az Isten Királyságának a titkait, de a többieknek (csak) példabeszédekben azért, hogy látva ne lássanak, és bár meghallják, ne hogy (meg)értsék.

Lukács8.11. A példabeszéd (példázat) pedig ez: a mag az Isten szava (Igéje).

Lukács8.12. Az útszélre esett szemek pedig azok, akik meghallották, de jön az ördög, és kikapja (kiveszi) az Igét a szívükből, nehogy higgyenek (hithúségre jussanak) és üdvözüljenek.

Lukács8.13. A kősziklára hullott szemek pedig azok, akik amikor meghallják, örömmel fogadják az Igét, de nincs gyökerük (nem ereszt bennük gyökeret), egy ideig hisznek és a megpróbáltatás (kísértés) időszakában elpártolnak.

Lukács8.14. Ami pedig a tövisek közé esik, azok, akik meghallják, és elmennek, de később a megélhetés gondjai, és gazdagsága és gyönyörei megfojtják és gyümölcsérésig nem jutnak (termést nem hoznak).

Lukács8.15. A kitűnő földre hulló szemek pedig azok, akik nemes és jó szívvel hallgatják az Igét, megtartják, és gyümölcsöt hoznak kitartásukkal.

Lukács8.16. Senki mécsset nem gyújt azért, hogy befödje (letakarja) valami edényfélével, vagy hogy az ágy alá tegye, hanem (a) mécsstartóra teszi, hogy aki csak bemegy, lássa a fényt,

Lukács8.17. mert semmi sincs úgy elrejtve, hogy nyilvánvalóvá ne lenne, és nincs titok, ami ki ne tudódnék és figyelemre (nyilvánosságra) ne kerülne.

Lukács8.18. Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok, mert akinek van, annak adatik (még kap hozzá), akinek pedig nincs, (attól) még azt is elveszik, amiről azt gondolja (véli), hogy az övé,

Lukács8.19. eljöttek pedig hozzá az anyja és testvérei, de nem tudtak hozzájutni a tömeg miatt,

Lukács8.20. hírül adták pedig neki: anyád és testvéreid künn állnak, látni akarnak téged.

Lukács8.21. Ő (pedig) ezt válaszolta nekik: anyám és testvéreim ezek, akik az Isten Igéjét (szavát) hallgatják és megteszik.

Lukács8.22. Történt pedig egy napon, (hogy) Ő is hajóba szállt és tanítványai is, és (ezt) mondta nekik: menjünk át a tó túlsó partjára, és elindultak,

Lukács8.23. de amíg hajóztak, Ő elaludt, és szélvihar csapott le a tóra, és úgy megteltek vízzel, hogy (élet)veszélyben forogtak (voltak),

Lukács8.24. odamentek hozzá, fölébresztették, és ezt mondták: Mester, Mester ! itt elveszünk ! Ő pedig fölkel, megdorgálta a szelet és a víz hullámain (rászólt a szélre és a víz hullámaira) és megszűnt a háborgás és szélcsend lett.

Lukács8.25. Ekkor ezt mondta nekik: hol van a hitetek ? azok pedig félve elcsodálóztak, és ezt mondták egymásnak: hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és engedelmeskednek neki ?

Lukács8.26. és lehajóztak a gerazaiak vidékére, amely Galileával átellenben van,

Lukács8.27. és amikor kiment a szárazföldre, elébe jött egy férfi a városból, akit démonok szálltak meg, és már régóta nem hordott ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban.

Lukács8.28. Amikor meglátta (észrevette) Jézust, felkiáltott, leborult (odaesett) eléje és fennhangon mondta: mi közöm hozzád (mi dolgod van velem) Jézus, a magasságos Istennek Fia ? Könyörgök, ne kínozz engem,

Lukács8.29. mert ráparancsolt a tisztátalan szellemre, hogy menjen ki az emberből, mert már sok ideje hatalmában tartotta, és láncokkal és béklyókkal megkötözve őrizték, de elszaggatta a kötelékeket, a démon pedig kikergette (hajszolta) a pusztába,

Lukács8.30. megkérdezte pedig őt Jézus: mi a neved? ő pedig ezt mondta: Légió, mert sok démon tartotta megszállva,

Lukács8.31. és rimáncodtak (segítségét kérték) a démonok, hogy ne rendelje el nekik, hogy a mélységbe menjenek,

Lukács8.32. volt pedig ott egy elég nagy konda, a hegyoldalban legelészett, és (a démonok) megkérték, hogy engedje meg nekik, hogy azokba mehessenek be, és megengedte nekik,

Lukács8.33. a démonok pedig kijöttek az emberből, bementek a disznókba (megszállták a disznókat), és a meredekről a konda lerohant a tóba és belefulladt.

Lukács8.34. Amikor pedig a kanászok látták, mi történt, elfutottak, és hírül vitték (elhíresztelték) a városba és a tanyákba.

Lukács8.35. Az emberek pedig kijöttek, hogy lássák, mi történt, és odaérve Jézushoz meg is találták az embert, akiből a démonok kijöttek, felöltözve és józan ésszel Jézus lábainál ült, és félelem fogta el őket,

Lukács8.36. és elbeszélték azok akik látták (a szemtanúk), hogyan menekült meg a démontól megszállott,

Lukács8.37. és kérte Őt a Geraza környékének sokasága, hogy menjen el tőlük, mert nagy félelem fogta el őket, Ő pedig hajóba szállt, hogy visszatérjen.

Lukács8.38. Az a férfi pedig, akiből kimentek a démonok, kérte Őt, hogy vele együtt lehessen, de Ő elküldte őt, és ezt mondta:

Lukács8.39. térj vissza otthonodba és beszéld el, mily nagy dolgokat tett veled az Isten, és elment, városszerte hirdette (hírnöke lett): mily nagy jót tett vele Jézus.

Lukács8.40. Amikor pedig Jézus visszatért, a tömeg örömmel fogadta, mert mindenki várta.

Lukács8.41. és lám, jött egy férfi, akinek Jairus volt a neve, és a zsinagóga főelöljárója volt, és Jézus lábaihoz borulva kérte, hogy jöjjön be a házába,

Lukács8.42. mert egyetlen leánya volt neki, mintegy tizenkét éves, és haldoklott. Miközben pedig odament, a tömeg majd agyonnyomta (szorongatta)

Lukács8.43. és egy asszony, aki vérfolyásos volt tizenkét esztendő óta, akit (bár orvosokra költötte egész megélhetését) senki sem bírt kigyógyítani,

Lukács8.44. odament (hozzá) hátulról, és megérintette felsőruhájának szegélybojtját, és azonnal elállt a vérének folyása,

Lukács8.45. és ezt kérdezte Jézus: ki az, aki megérintett engem (hozzámért)? Miután mindenki tagadta, ezt mondta Péter (és akik vele voltak): Mester, a tömeg szorongat és lökdös (nyom) téged.

Lukács8.46. Jézus azonban ezt mondta: megérintett engem valaki, mert én észrevettem, (hogy) hatóerő áradt ki belőlem.

Lukács8.47. Látva pedig az asszony, hogy nem maradt rejtve, remegve (reszketve) előjött, eléje borult, és tudára adta (kijelentette, megvallotta) az (egész) nép előtt, mily okból érintette meg, és hogy gyógyult meg rögtön.

Lukács8.48. Jézus pedig ezt mondta neki: (légy bátor) leányom, a hited megmentett (hűséged megtart) téged, menj el békében,

Lukács8.49. még Ő beszélt, amikor jött valaki a zsinagógafőhöz, és ezt mondta: meghalt a leányod, nehogy még tovább zaklasd a Tanítómestert !

Lukács8.50. Jézus pedig ezt meghallotta és (így) válaszolt neki: nehogy félj ! Csak higgy, és meg lesz mentve (tartva).

Lukács8.51. Amikor pedig megérkezett a házba, senkit sem engedett bemenni magával együtt, csak Pétert, és Jakabot és Jánost és a lánygyermek apját és anyját.

Lukács8.52. Sírta pedig mind és jajgatta fölötte: Ő pedig ezt mondta: nehogy sírjatok, nem halt meg, csak alszik (szunnyad)

Lukács8.53. és kinevették Őt, mert tudták, hogy meghalt.

Lukács8.54. De Ő megfogta (megragadta) a kezét, hangosan felszólította, és (ezt) mondta: kisleányom, ébredj (kelj föl) !

Lukács8.55. és visszatért a szelleme, és felállt rögtön. És meghagyta (elrendelte), hogy adjanak neki enni,

Lukács8.56. és elámultak a szülei, Ő pedig megparancsolta (meghagyta) nekik, nehogy valakinek elmondják, ami történt.

9.

Lukács9.1. Összehívta pedig a tizenkettőt, hatóerőt és felhatalmazást (hatalmat) adott nekik minden démon felett, és a betegségek gyógykezelésére Lukács9.2. és elküldte őket, hogy hirdessék az Isten Királyságát (királyi uralmát) és gyógyítsanak

Lukács9.3. és így szólt hozzájuk: nehogy valamit az útra vigyetek, se botot, se (koldus)tarisznyát, se kenyeret, se ezüstpénzt, se két-két (egy váltás) alsóruhátok ne legyen.

Lukács9.4. Amikor betértek egy házba, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább,

Lukács9.5. és ha netán nem fogadnak be titeket, menjetek ki abból a városból és a port is rázzátok le a lábaitokról tanú(bizony)ságul ellenük.

Lukács9.6. Elmentek hát, bejárták a falvakat, hirdették az örömuzenetet (evangéliumot) és gyógykezelték mindenütt.

Lukács9.7. Meghallotta pedig Heródes, a negyedes fejedelem mindazt, ami történt, és nyugtalanzkodott, mivelhogy némelyek azt mondták, hogy János kelt életre a halottak közül,

Lukács9.8. némelyek pedig, hogy Illés jelent meg, mások pedig, hogy a régiek közül támadt fel egy próféta,

Lukács9.9. ezt mondta pedig Heródes: Jánost én lefejezettem, kicsoda ez, akiről ilyeneket hallok ? és kereste a módját (igyekezett keresni az alkalmat), hogy lássa Őt

Lukács9.10. és visszatérve az apostolok elbeszítették neki mindazt, amit tettek, és maga mellé vette őket, elvonult velük külön egy csöndes tájra, egy Betsaida nevű városba.

Lukács9.11. De a tömeg megtudta, utána ment, fogadta is őket és szólt nekik Isten Királyságáról (királyi uralkodásáról), és akiknek gyógykezelésre volt szükségük, meggyógyította (orvosolta).

Lukács9.12. A nap pedig kezdett hanyatlani, odament hozzá a tizenkettő, és ezt mondták neki: bocsásd el a tömeget, hogy a környékbeli falvakba és tanyákra menjenek, hogy szállást és ételmezt találjanak, mert itt pusztán helyen vagyunk.

Lukács9.13. Ő pedig így szólt hozzájuk: adjatok ti nekik enni ! Azok pedig ezt mondták: nincs nálunk több, csak öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem vásárolunk eledelt ennek az egész népnek,

Lukács9.14. mert volt ott mintegy ötezer férfi. (Jézus) pedig így szólt a tanítványaihoz: telepítsétek le őket ötvenes csoportokban.

Lukács9.15. Úgy is tettek, és letelepedtek mind.

Lukács9.16. Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte és a tanítványoknak adta, hogy a tömeg elé helyezték,

Lukács9.17. és ettek, jól is laktak mindnyájan, és összeszedték, ami fölösleg megmaradt utánuk, tizenkét kosár törmelék

Lukács9.18. és történt egyszer, amikor egymagában (egyedül) imádkozott, ott voltak vele együtt a tanítványai, megkérdezte őket, ezt mondta: kinek mond engem a tömeg ?

Lukács9.19. Ők pedig válaszoltak, ezt mondták: Beméritő Jánosnak, mások Illésnek, mások pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik.

Lukács9.20. Jézus pedig ezt mondta: hát ti kinek mondotok engem, ki vagyok ? Péter pedig válaszolt: az Isten Krisztusa (Fölkentje) vagy !

Lukács9.21. Ő pedig óva intette őket, megparancsolva (rájuk parancsolt), nehogy ezt valakinek elmondják,

Lukács9.22. ezt mondta: mert az Emberfiának sokat kell szenvednie, és nem ismerik el, a vének, a főpapok és az írástudók megölik, és harmadnapon életre kel,

Lukács9.23. így szólt pedig mindenkihez: ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és naponként vegye vállára a keresztyét (kínkaróját), és kövessen engem,

Lukács9.24. mert aki meg akarja a lelkét menteni, elveszti azt, aki pedig elveszti a lelkét énérettem, megmenti,

Lukács9.25. mert mit használ az embernek, ha megnyeri az egész világrendszert, de magát pedig elpusztítja vagy kárt szenved ?

Lukács9.26. mert aki szégyell engem, vagy az én szavaimat (Igéimet), azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön a maga és az Atya és a szent angyalok dicsőségében.

Lukács9.27. Mondom pedig néktek igazán, vannak egyesek, az itt állók között, akik nem ízelenek halált, amíg meg nem látják Isten Királyságát (királyi uralmát).

Lukács9.28. Történt pedig e szavak után mintegy nyolc nappal, maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment a hegyre imádkozni

Lukács9.29. és imádkozás közben orcája más lett, és a ruházata sugárzó fehér lett

Lukács9.30. és lám, két férfi beszélt vele, ezek Mózes és Illés voltak,

Lukács9.31. akik dicsőségben megjelentek, megmondták az Ő halálának végbemenetelét, amely Jeruzsálemben készül beteljesedésre.

Lukács9.32. Péterre pedig és akik vele együtt voltak ránehezedett az álom, de mikor fölébredtek, látták dicsőségét és a két férfit, akik együtt álltak vele,

Lukács9.33. és történt, amikor azok eltávoztak tőle, így szólt Péter Jézushoz: Mester jó (kitűnő) nekünk itt lennünk, csináljunk három sátrat, egyet neked és egyet Mózesnek és egyet Illésnek. Nem tudta (azonban) mit beszél.

Lukács9.34. Amint pedig ezeket mondta, felhő támadt, és árnyékba borította őket, megijedtek (megfélemlettek) pedig, amikor a felhőbe kerültek

Lukács9.35. és hang hallatszott a felhőből, és ezt mondta: ez az én (ki)választott Fiam, rá hallgassatok

Lukács9.36. és amikor a hang elhangzott, Jézust egyedül találták, (és) ők is hallgattak, és azokban a napokban senkinek nem mondtak el semmit abból, amit láttak.

Lukács9.37. Történt pedig a következő napon, hogy amikor a hegyről lejöttek, nagy tömeg ment eléje.

Lukács9.38. És lám, egy férfi a tömegből segítségért kiáltott, ezt mondta: Tanítómester, könyörgök, tekints rá a fiamra, hiszen nekem egyetlen gyermekem

Lukács9.39. és nézd, egy szellem megragadja, és hirtelen felordít, és az gyötri (rángatja), marcangolja, hogy habzik a szája, és csak nehezen hagyja el, miután összetörte (agyonkínózta) őt,

Lukács9.40. és már könyörögtem tanítványaidnak, hogy hajtsák ki belőle és nem volt hatalmuk (képtelenek voltak) rá,

Lukács9.41. válaszul pedig Jézus ezt mondta: ó, hitetlen és kifecamodott (elfordult) nemzedék, meddig leszek veletek (körötökben) és meddig tűrjelek (hordozzalak) titeket ? Vezesd ide (hozd ide) a fiadat.

Lukács9.42. Még mikor feléje ment, a démon földhöz vagdosta a fiút és összevissza (ide-oda) rángatta, de Jézus megdorgálta a tisztátalan szellemet, és meggyógyította a fiút és visszaadta az apjának,

Lukács9.43. megdöbbenek (elámultak) mindnyájan az Isten nagyságán. Amikor pedig mindenki elcsodálkozott mindazokon, amit Jézus tett, így szólt a tanítványaihoz:

Lukács9.44. vegyétek füleitekbe ezeket a szavakat, mert az Emberfiát az emberek kezeibe fogják adni,

Lukács9.45. de ők nem értették meg ezt a beszédet, és el volt rejtve (leplezve) előlük úgy, hogy ne tudják felfogni, és féltek (nem merték) megkérdezni e beszéd felől.

Lukács9.46. Vita csúszott be közéjük (felmerült bennük egy kérdéses gondolat), hogy ki nagyobb közöttük.

Lukács9.47. Jézus pedig látta szívük gondolatát, (vitaindító fontolgatását), kézen fogott egy kisgyermeket és maga mellé állította

Lukács9.48. és ezt mondta nekik: aki befogadja ezt a kisgyermeket az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött, mert aki (a) kisebb mindnyájak között, az a nagy.

Lukács9.49. Válaszul pedig János ezt mondta: Mester, láttunk valakit, aki démonokat hajt ki a nevedben (és) megtiltottuk neki, mert nem követ Téged velünk együtt,

Lukács9.50. így szólt hozzájuk Jézus: nehogy eltiltsátok, mert aki nincs ellenetek, mellettetek van.

Lukács9.51. Történt pedig, amikor beteltek a felemeltetésének napjai, elhatározta (arcát arra fordította), hogy Jeruzsálembé megy,

Lukács9.52. és követeket küldött maga előtt, és útrakeltek, eljutottak (bementek) a szamariaiak egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki,

Lukács9.53. de nem fogadták be Őt, mivelhogy Jeruzsálembé tartott (volt szándéka menni).

Lukács9.54. Amikor pedig ezt látták a tanítványai, Jakab és János, ezt mondták: Uram, akarod, hogy mondjuk, tűz szálljon le az égből és pusztítsa el őket (amint Illés is tette) ?

Lukács9.55. de Ő megfordult, és megdorgálta őket (rájuk szólt): (ezt mondta: nem tudjátok, milyen szelleműek vagytok,

Lukács9.56. mert az Emberfia nem azért jött, hogy emberek lelkét elveszítse, hanem hogy megmentse). És elmentek egy másik faluba,

Lukács9.57. történt pedig, hogy amikor mentek az úton, valaki azt mondta: Követni foglak téged (Uram), bárhová mégy is,

Lukács9.58. és ezt mondta neki Jézus: a rókáknak vackuk van, az ég madarainak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.

Lukács9.59. Egy másikhoz pedig így szólt: kövess engem ! Az pedig ezt mondta: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az apámat,

Lukács9.60. de ezt mondta neki Jézus: hagyd, hogy a halottak temessék el a halottaikat, te pedig menj és hirdesd az Isten Királyságának hírét.

Lukács9.61. Szólt pedig egy másik is: követlek majd téged Uram, de előbb engedd meg, hogy búcsút vegyek az otthoniaktól (búcsút mondjak azoknak, akik a házában vannak),

Lukács9.62. így szólt hozzá Jézus: senki, aki kezét az eke szarvára teszi, és hátratekint, nem alkalmas Isten Királysága számára.

10.

Lukács10.1. Ezek után pedig kirendelt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni készült (szándékozott).

Lukács10.2. Így szólt pedig hozzájuk: az aratnivaló ugyan sok, de a munkás kevés, könyörögjetez tehát az aratás Urához, hogy vessen be munkásokat az ő aratásába.

Lukács10.3. Menjetez, nézzétez, úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé

Lukács10.4. ne vigyetez magatokkal erszényt, se (koldus)tarisznyát, se sarut, és senkit az úton ne köszöntsetek,

Lukács10.5. ha pedig bementek egy házba, először ezt mondjátok: békesség e háznak

Lukács10.6. és ha ott a békesség fia lakik, megnyugszik majd azon a békességez, ha pedig nem, visszazáll rátok

Lukács10.7. maradjátok pedig abban a házban, azt egyétez és igyátok, ami van náluk, mert a munkás megérdemli a maga bérét. Nehogy házról-házra járjátok

Lukács10.8. és ha egy városba érkezetez, és ott befogadnak (szívesen látnak) titeket, egyétez, amit elétez raknak,

Lukács10.9. és gyógykezeljétez az ottlévő gyengélkedőket, és mondjátok nekik: közel van hozzátok az Isten Királysága.

Lukács10.10. Ha pedig valamely városba bementek, és (netán) nem fogadnak be titeket, menjetez ki az utcára, ezt mondjátok:

Lukács10.11. még a port is, amely városotokból lábainkra tapadt, lerázzuk rátok, de azért tudjátok meg, hogy közel van (jött) az Isten Királysága.

Lukács10.12. Hát mondom nektez, hogy a szodomaiaknak elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak.

Lukács10.13. Jaj neked Korazin ! Jaj neked Betsaida, mert ha Tiruszban és Szidonban lettez volna e hatalmas tettez (csodák), amelyek bennetez lettez, már rég zsákban és hamuban ülve észretértez volna (gondolkodásmódot változtattak volna),

Lukács10.14. de Tirusznak és Szidonnak elviselhetőbb sorsa lesz az ítéletkor, mint nektez.

Lukács10.15. És te Kapernaum, az ézig emeled magad ? Az alvilágig leszel ledobva (fogsz lesüllyedni).

Lukács10.16. Aki titeket hallgat, az engem hallgat, és aki titeket elutasít, az engem utasít el, aki pedig engem elutasít, az azt utasítja el, aki engem küldött.

Lukács10.17. Visszatért pedig a hetven tanítvány, örömmel mondták: Uram, a démonok is enged(elmesked)nek nekünk a nevedben.

Lukács10.18. Ő pedig ezt monda nekik: láttam (figyeltem) a sátánt, mint villámlás esett le az égből.

Lukács10.19. Lám, hatalmat adtam nektez (megadtam nektez a felhatalmazást), hogy kígyókon és skorpiókon tapodjátok, és minden ellenséges erőn úrrá legyetez, és semmi sem fog nektez ártani,

Lukács10.20. de nehogy annak örüljetez, hogy a szellemek engedelmeskednek nektez, inkább annak örüljetez, hogy a neveitez fel vannak írva az egekben.

Lukács10.21. Abban az órában felujjongott Jézus a Szent Szellemben és ezt mondta: vallást teszek melletted Atyám, égnek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek előtt, és kinyilatkoztattad (kijelentetted, lelepleztetted) a gyermekeknek. Igen, Atyám, mert így tetszett neked (így láttad jónak).

Lukács10.22. Mindent átadott nekem az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, azt csak a Fiú, és akinek a Fiú le akarja leplezni (leplét levenni)

Lukács10.23. és a tanítványokhoz fordulva csak nekik ezt mondta: boldogok azok a szemek, amelyek látják, amiket ti láttok,

Lukács10.24. mert mondom nektek, hogy sok próféta és király akarta látni, amiket ti láttok, és nem látta meg, és hallani azt, amiket ti hallotok, és nem hallotta meg,

Lukács10.25. és lám! egy törvénytudó felállt, hogy próbára tegye, és ezt mondta: Tanítómester, mit tegyek, hogy a (világ)korszakra szóló (aioni) élet részese legyek ?

Lukács10.26. Ő pedig így szólt hozzá: a törvényben mi van megírva ? Hogyan (miképpen) olvasod ?

Lukács10.27. Az pedig így válaszolt: szeresd az Urat, Istenedet egész szívedből, egész lelkedből, és egész erődből és egész gondolkozás(mód)odból és a legközelebbi embertársadat is, mint saját magadat.

Lukács10.28. Jézus ezt mondta neki: helyesen válaszoltál, ezt tedd és élni fogsz.

Lukács10.29. Az pedig igazolni akarta magát, így szólt Jézushoz: és ki is az én (legközelebbi) embertársam ?

Lukács10.30. Jézus pedig átvette a szót, és ezt mondta: egy ember ment lefelé Jeruzsálemből Jerikóba és rablók kezébe esett, akik levetkőztették, meg is verték, elmentek és otthagyták félholtan.

Lukács10.31. Történetesen egy pap ment lefelé azon az úton, és bár látta (észrevette) a túlsó oldalon, elment mellette (elkerülte)

Lukács10.32. hasonlóképpen pedig egy lévita is arra a helyre ért, meglátta és továbbment (elkerülte).

Lukács10.33. Egy szamaritánus pedig, aki úton volt (arra utazott), oda érkezett hozzá, és amikor meglátta, megesejt rajta a szíve (megszánta, megsajnálta),

Lukács10.34. és odament hozzá, bekötözte a sebeit, olajat és bort öntött rá, magát az embert pedig rátette saját teherhordó állatára, elvezette egy fogadóba, és gondját viselte,

Lukács10.35. és másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és ezt mondta: viseld gondját, és amit még ezen felül ráköltesz, én, amikor visszatérek, megadom majd neked.

Lukács10.36. E három közül, mit gondolsz, ki volt legközelebbi embertársa (felebarátja) annak, aki a rablók kezébe (keze közé) esett ?

Lukács10.37. az pedig ezt mondta: az, aki irgalmasságot tett vele, ezt mondta neki Jézus: eredj el, és tégy te is hasonlóképpen.

Lukács10.38. Történt pedig, amikor továbbmentek, maga Jézus betért egy faluba, és egy Márta nevű asszony házába fogadta

Lukács10.39. és ennek volt egy nő(test)vére, akit Máriának hívtak, aki odaült az Úr lábaihoz, hallgatta a szavát.

Lukács10.40. Márta pedig sürgött-forgott a sok felszolgálásban, egyszer csak eléje állt és ezt mondta: Uram, azzal nem törődsz, hogy a nő(test)vérem magamra hagyott (egyedül hagyott) engem a felszolgálásban ? Mondd neki, hogy segítsen nekem.

Lukács10.41. válaszul pedig ezt mondta neki az Úr: Márta, Márta, sokat aggódsz (tépelődsz) és törőd magad,

Lukács10.42. pedig kevésre van szükség, vagy csak egyre, és Mária a jó részt választotta, amit nem vesznek el tőle soha.

11.

Lukács11.1. Történt, hogy amikor egy helyen imádkozott, amint befejezte, így szólt hozzá az egyik tanítványa: Uram, taníts (meg) minket imádkozni, mint ahogy János is megtanította tanítványait,

Lukács11.2. erre ezt mondta nekik: amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk ! szenteltessék meg (megszentelt legyen) a te neved, jöjjön el a Te királyságod,

Lukács11.3. a mi kenyerünket, a létrevalót, add meg nekünk naponként (minden nap)

Lukács11.4. és engedd el (bocsásd meg) a bűneinket (vétkünket), mert mi magunk is megbocsátunk (elengedjük) mindenkinek, aki nekünk tartozik (adósunknak), és nehogy belevígy bennünket (a) megpróbáltatásba (kísértésbe),

Lukács11.5. és így szólt hozzájuk: ki az közületek, akinek barátja van, és hozzámegy éjfélkor, és ezt mondja neki: barátom, adj kölcsön (kölcsönözz) nekem három kenyeret,

Lukács11.6. mivelhogy egy barátom útról érkezett hozzám, és nincs mit elébe tegyek (adjak néki),

Lukács11.7. az belülről válaszolna és azt mondaná: ne háborgass engem, már az ajtó be van zárva, és gyermekeim az ágyban vannak velem együtt, nem kelhetek fel, hogy adjak neked.

Lukács11.8. mondom nektek, ha nem is kel fel, hogy adjon neki azért mert a barátja, de azért, mert tolakodik (nem tágít), mégis fölkel, és adni fog neki (annyit) amennyire szüksége van (amennyi kell),

Lukács11.9. én is mondom nektek, kérjétek és adni fognak nektek (kaptok), keressetek és találtok, kopogtassatok, és ajtót nyitnak nektek,

Lukács11.10. mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, az talál, és aki kopogtat, annak ajtót nyitnak,

Lukács11.11. melyik az az (édes)apa közületek, (aki) (követ ad a fiának, amikor az kenyeret kér), ha fia halat kér, akkor hal helyett kígyót ad neki ?

Lukács11.12. vagy ha tojást fog kérni, akkor skorpiót ad neki ?

Lukács11.13. ha tehát ti gonosz (romlást árasztó) létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog az égi Atyátok Szent Szellemet adni azoknak, akik kérik tőle.

Lukács11.14. És történt, hogy kihajtott egy démont és az néma volt, s amikor a démon kiment, megszólalt a néma, és elcsodálkozott a tömeg,

Lukács11.15. némelyek pedig közülük ezt mondták: Belzebubbal, a démonok fejedelmével hajtja ki a démonokat,

Lukács11.16. mások pedig, hogy próbára tegyék, égi jelt kívántak tőle.

Lukács11.17. Ő azonban ismerte gondolataikat (átlátott rajtuk), ezt mondta nekik: minden királyság, amely önmagával meghasonlik, elpusztul, és házra dől (omlik),

Lukács11.18. ha pedig a sátán is meghasonlik (ön)magával, hogyan állhat(na) fenn a királysága ? mert ezt mondjátok, hogy én Belzebub segítségével haj(i)tom ki a démonokat,

Lukács11.19. ha pedig én Belzebub segítségével haj(i)tom ki a démonokat, fiaitok kinek a segítségével haj(i)tják ki őket ? Ezért ők lesznek bírítok,

Lukács11.20. de ha én Isten ujjával haj(i)tom ki a démonokat, akkor érkezett hozzátok (közel van) Istennek a Királysága.

Lukács11.21. Amikor az erős fegyveres őrzi a maga palotáját (udvarát), biztonságban (békekességben) van a vagyona,

Lukács11.22. de ha egy nála erősebb megtámadja (rátör) és legyőzi őt, az teljes fegyverzetét elveszi, amelyben bízott, és az elvesztett zsákmányát szétosztja.

Lukács11.23. Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az széjjelszór.

Lukács11.24. Amikor a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víztelen (sivár) helyeken bolyong, megnyugvást (felüdülést) keres, és amikor nem talál, ezt mondja: visszatérek a házamba (otthonomba), ahonnan kijöttem,

Lukács11.25. és amikor megérkezik, kisöpörve és feldíszítve (kicsinosítva) találja,

Lukács11.26. akkor elmegy, és maga mellé vesz hét másféle, nálánál gonoszabb szellemet, és bemennek, ott lak(oz)nak, és annak az embernek utóbbi állapota rosszabb lesz az elsőnél (mint előbb volt).

Lukács11.27. Történt pedig, amikor ezeket mondta, egy asszony odakiáltott (felemelte hangját) a tömegből, ezt mondta neki: boldog az anyaméh, amely kihordott, és az emlők, amelyeket szoptál.

Lukács11.28. Ő pedig ezt mondta: hát (sőt) még azok milyen boldogok, akik hall(gat)ják az Isten szavát és megőrzik.

Lukács11.29. Amikor pedig még nagyobb tömeg tódult oda, elkezdte mondani: ez a nemzedék gonosz nemzedék, jelt kíván, de nem kap mást jelt, mint a Jónás próféta jelét,

Lukács11.30. mert ahogyan Jónás jellé vált a niniveieknek, úgy jel lesz az Emberfia is ennek a nemzedéknek.

Lukács11.31. Dél királynője életre kel majd az ítéletkor e nemzedék férfiával, és elítéli őket, mivelhogy eljött a föld legvégéről, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét, és lám, itt több van Salamonnál.

Lukács11.32. A ninivei férfiak feltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkal együtt és elítélik (azt), mivelhogy észretértek (gondolkozásukat megváltoztatták) Jónás igehirdetésére, és lám, több van itt Jónásnál.

Lukács11.33. Senki sem gyűjt mécsset, azért, hogy rejtett helyre (rejtekekbe) tegye, sem hogy a véka alá, hanem a mécstartóra, hogy akik bemennek, a fényt (a sugárzást) lássák.

Lukács11.34. A test mecse a szem, ha a szemed nyílt, az egész tested is fénytelt lesz, de ha gonosz, a tested is sötét lesz.

Lukács11.35. Vigyázz tehát (nézz utána) nehogy a benned levő fény sötétséggé váljék.

Lukács11.36. Ha tehát az egész tested fénytelt, és nincs benne sötét rész, olyan fényes lesz az egész, mint amikor a mécs fénybe borít téged a fényével.

Lukács11.37. Mialatt beszélt, megkérte egy farizeus, hogy egyék nála, bement és asztalhoz telepedett,

Lukács11.38. a farizeus pedig csodálkozva látta, hogy étkezés előtt nem merítette vízbe a kezét,

Lukács11.39. az Úr pedig így szólt hozzá: nos ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belül csordultig (tele) vagytok rablásvággyal és gonosszággal,

Lukács11.40. balgák, nemde, aki a külsőt alkotta, nem az alkotta a belsőt is ?

Lukács11.41. adjátok oda inkább alamizsnául, ami benne (belül) van, és mindenetek tiszta lesz,

Lukács11.42. de jaj nektek, farizeusok, mert megadjátok a tizedet a mentából, rutából és minden zöldségből, és mellőzitek az ítéletet és az Isten szeretetét, ezeket meg kell pedig tenni, de amazokat sem elhagyni,

Lukács11.43. jaj nektek farizeusok, mert szeretitek az elől ülést a zsinagógákban és a köszöntéseket a piacokon (vásártéren).

Lukács11.44. Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a felismerhetetlen sír(bolt)ok, és az emberek járkálnak fölöttük (rajtuk) anélkül, hogy tudnának róluk,

Lukács11.45. válaszolva pedig egy a törvénytudók közül, ezt mondta neki: Tanítómester, amikor ezeket mondod, minket is bántasz.

Lukács11.46. Ő pedig ezt mondta: jaj nektek is törvénytudók, mivel elviselhetetlenül nehéz terhekkel terhelitek meg az embereket, és ti magatok egy ujjatokkal sem érintitek a terheket (nyúltok hozzá a terhekhez).

Lukács11.47. Jaj nektek, mert ti építitek a próféták síremlékeit, a ti apáitok pedig megölték őket.

Lukács11.48. Ezáltal tanúbizonyosságot teszték, hogy helyeslítek (jónak látjátok) a ti atyáitok tetteit, mivelhogy ők ugyan megölték őket, ti pedig síremléket építetek nekik,

Lukács11.49. ezért mondja az Isten bölcsessége is: küldök nekik prófétákat és apostolokat, és azok közül némelyeket megölnék és elüldöznek,

Lukács11.50. hogy számon kéressék e nemzedéktől minden próféta vére, amelyet a világrend (alapjának) levetésétől fogva

Lukács11.51. Ábel véréből az áldozati oltár és Isten háza között megölt Zakariás véreig kiontottak, igen, mondom nektek, számot fog adni róla e nemzedék (számon fogják kérni ettől a nemzedéktől).

Lukács11.52. Jaj nektek, törvénytudóknak, mert elvettétek (lefoglaltátok) a tudás (ismeret) kulcsát, magatok nem mentek be, és azokat is megakadályoztatok, akik bemennének.

Lukács11.53. Amikor kijött onnét, elkezdtek az írástudók és a farizeusok rettentően neheztelni és több dolog felől faggatni,

Lukács11.54. Ileselkedtek rá (alattomban figyelték), vadásztak szavaira (hogy ellessenek szájából kikapva valamit), hogy vádat emelhessenek ellene (vádolhassák Őt).

12.

Lukács12.1. Közben tízezres tömeg verődött (gyűlt) össze körülötte, annyira, hogy (úgyhogy) egymást taposták, először csak a tanítványainak kezdte mondani: óvakodjatok a farizeusok kovásztától, amely a kétszínűség.

Lukács12.2. Nincs pedig semmi elrejtve, ami le ne lepleződnék, sem oly titok, ami ki ne tudódnék.

Lukács12.3. Ezért, amit a sötétben mondtatok, fényes nappal halljátok majd vissza, és amit fülbe súgtatok a kamrákban, azt a háztetőkről fogják hirdetni.

Lukács12.4. Ezt mondom pedig nektek, barátaimnak: nehogy féljete azoktól, akik a testet megölik, és azon túl (azután) semmi többet nem tehetnek,

Lukács12.5. de megmutatom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek, miután megöl, van hatalma a gyehennára vetni, igen, mondom nektek, tőle féljete.

Lukács12.6. Ugye öt kis verebet árusítanak két fillérért ? és egyikükről sem feledkezik meg az isten,

Lukács12.7. sőt, a fejete hajszájai is mind számon vannak tartva. Ne féljete (hát) ! sok kis verébnél többet érte (drágábbak vagytok).

Lukács12.8. Ezt mondom pedig nektek, hogy aki vallomást tesz rólam az emberek előtt, azt az Emberfia is magáénak vallja (megvallja) az Isten angyalai előtt,

Lukács12.9. aki azonban megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt,

Lukács12.10. és mindenki, aki az Emberfia ellen szól: bocsánatot nyer, de aki a Szent Szellemet káromolja, nem nyer bocsánatot,

Lukács12.11. amikor pedig a zsinagógákba, elöljárók és hatóságok elé visznek (hurcolnak) benneteket, nehogy azon tépelődjete, hogyan és mivel védekezzete, vagy mit mondjatek,

Lukács12.12. mert a Szent Szellem megtanít majd titeket abban az órában arra, amit mondanotok kell.

Lukács12.13. Megszólt pedig valaki a tömegeből: Tanítómester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem a sorsrészt (az örökséget).

Lukács12.14. Ő pedig ezt mondta neki: ember, ki tett engem fölétek döntőbíróvá vagy részosztóvá ?

Lukács12.15. De azután ezt mondta nekik: vigyázzatok (meglássátok) és őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővülködéstől függ az ember élete.

Lukács12.16. Mondott pedig egy példabeszédet nekik: egy gazdag embernek jól termett a földje,

Lukács12.17. és fontolgatta magában: mit tegyek ? mert nincs hová gyűjtsem a termésemet,

Lukács12.18. és ezt mondta: ezt fogom tenni: lebontom a magtárimat és nagyobbakat építek majd és odagyűjtöm össze minden gabonámat és javaimat,

Lukács12.19. és ezt mondom a lelkemnek: lélek, sok javad van neked sok esztendőre eltéve, pihenj meg, egyél, igyál, légy vidám !

Lukács12.20. Isten pedig ezt mondta neki: esztelen (meggondolatlan), az éjjel elkéri (számon kéri) a lelkedet tőled, akkor amiket készítettél, kié lesz ?

Lukács12.21. Így van az, aki kincset gyűjt (halmoz) magának, és nem Istenben gazdag,

Lukács12.22. majd így szólt a tanítványaihoz: ezért mondom nektek: nehogy tépelődjétek a lelketek miatt, hogy mit egyetek, sem testetek miatt, hogy mit öltöztök föl,

Lukács12.23. mert a lélek több, mint az eledel (táplálék) és a test több, mint az öltözet.

Lukács12.24. Gondoljatok (figyeljétek) a hollókra, hogy nem vetnek, sem nem aratnak, nincs kamrájuk, sem magtárjuk és az Isten táplálja őket, mennyivel többet értek a madaraknál ?

Lukács12.25. Ki pedig közületek az, aki tépelődésével hozzá tudna tenni természetéhez egy arasznyit ?

Lukács12.26. ha tehát a legkisebbre sem vagytok képesek mit tépelődtek a többi felől ?

Lukács12.27. Figyeljétek meg, a virágokat, hogyan nőnek, sem nem fonnak, sem nem szőnek, de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy,

Lukács12.28. ha pedig a mezőn a fűvet, amely ma van, holnap kemencébe dobják, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek ?

Lukács12.29. ti se kérdezzétek, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és nehogy nyugtalankodjatok (kétkeldejétek),

Lukács12.30. mert ezeket mind a világi nemzetekből valók (nem zsidó népek) keresik, Atyátok azonban tudja, hogy szükségetek van ezekre,

Lukács12.31. inkább keressétek az Ő (Isten) Királyságát, és ezeket ráadásképpen megkapjátok.

Lukács12.32. Nehogy félj, te parányi (kicsiny, maroknyi) nyáj, mert úgy látta jónak az Atyátok, hogy nektek adja a királyságot.

Lukács12.33. Adjátok el amitek van, és adjátok alamizsnául, szerezzetek magatoknak olyan erszényt, amely nem avul el, elfogyhatatlan kincset az egekben, ahol tolvaj nem jut közelébe, és ahol moly sem rágja meg,

Lukács12.34. mert ahol a kincsetek, ott lesz a szívetek is.

Lukács12.35. Legyen derekatok felövezve, és égjen a mécsetek,

Lukács12.36. és ti olyan emberekhez hasonlítsatok, akik urukat várják, mikor jön meg a menyegzőből, hogy amikor megérkezik és kopogtat, mindjárt ajtót nyissanak neki,

Lukács12.37. boldogok azok a rabszolgák, akiket az úr virrasztva (ébred) talál. Ámen, mondom nektek, hogy körülövezi magát, asztalhoz telepíti őket és odamegy, hogy felszolgáljon nekik,

Lukács12.38. és ha a második vagy harmadik őrváltáskor jön is meg, és így találja őket, boldogok azok (a szolgák),

Lukács12.39. ezt pedig tudjátok meg, hogy ha tudná a házigazda, hogy mely órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába,

Lukács12.40. ti is legyetek készen, mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia.

Lukács12.41. Péter pedig ezt mondta: Uram, nekünk mondd ezt a példázatot (példabeszédet) vagy mindenkinek ?

Lukács12.42. és ezt mondta az Úr: ki hát a hű és okos gondnok, akit az úr háznépe fölé rendelt, hogy kiadja a kellő időben a kimért gabonarészüket (járandóságukat) ?

Lukács12.43. boldog az a rabszolga, akit ura, mikor megjön, ilyen munkában talál.

Lukács12.44. Igazán mondom nektek, hogy minden vagyona fölé állítja őt,

Lukács12.45. de ha ezt mondja a szívében az a rabszolga: még soká nem jön (elidőzik) az uram, és verni kezdi a szolgáléányokat és a szolgálóleányokat, enni és inni és részegeskedni kezd,

Lukács12.46. megjön annak a rabszolgának az ura egy napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyet nem ismer és kettévágja őt, és a hűtlenek sorsára juttatja,

Lukács12.47. az a rabszolga pedig, aki ismerte az ura akarátát, és nem végezte el, és így nem tett akarata szerint, sok verést kap.

Lukács12.48. Aki pedig nem ismerte, és így tett verést érdemlő dolgokat, (csak) kevés verést kap, mert mindenkitől, akinek sokat adnak, sokat követelnek, és akire sokat bíznak rá, attól többet kérnek számon,

Lukács12.49. tüzet dobni jöttem a földre, és mit akarok, mivelhogy az már felgyulladt ?

Lukács12.50. de van (még) egy bemejtkezés, amellyel be kell méjtkezniem, és mennyire szorongok, míg ez végbe nem megy.

Lukács12.51. Azt gondoljátok, hogy azért jöttem a földre, hogy békét adjak ? Nem, mondom néktek, hanem hogy széthúzást,

Lukács12.52. mert mostantól fogva öten lesznek egy házban, akik megoszlanak egymás közt, három kettő ellen, és kettő három ellen.

Lukács12.53. Szembeszáll az apa fiával és a fiú az apával, anya a lányával és a lány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.

Lukács12.54. Szólt pedig a tömegekhez is: amikor látjátok (észreveszitek), hogy napnyugatról esőfelhő támad, mindjárt mondjátok: zápor jön, és ez így be is válik,

Lukács12.55. és amikor délről fúj a szél, ezt mondjátok, hogy hőség lesz, és meg is történik.

Lukács12.56. Kétszínűek ! a föld és az ég arcukat meg tudjátok vizsgálni, ezt a jelen (mostani) időszakot hogy-hogy nem vizsgáljátok meg ?

Lukács12.57. de miért nem ítéletek meg magatokat is, mi az igazságos ?

Lukács12.58. Amikor ellenfeleddel a főbíróhoz tartasz, útközben igyekezzél, hogy megszabadulj tőle, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró az ítéletvégrehajtónak átadja majd, és az ítéletvégrehajtó tömlőbe vessen,

Lukács12.59. mondom neked, ki nem jössz onnét, míg az utolsó fillért is meg nem adod.

13.

Lukács13.1. Jelen voltak pedig abban az időszakban néhányan, akik hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek vérét Pilátus az áldozatuk vérével keverte össze,

Lukács13.2. és válaszul ezt mondta nekik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileaiak bűnösek voltak a többi galileainál, mivelhogy ezeket elszenvedték ?

Lukács13.3. nem, mondom nektek, hanem ha gondolkozást nem változtattok (észre nem tértek), mindnyájan hasonlóképpen elvesztek,

Lukács13.4. vagy az a tizenhárman, akikre rádőlt a torony Siloámban, és megölte őket, azt gondoljátok, hogy azok vétkesek voltak, mint Jeruzsálem lakói közül bármelyik ember ?

Lukács13.5. mondom nektek: nem! de ha nem változtattok gondolkozásmódokon, mindnyájan éppen úgy elvesztek.

Lukács13.6. Azután pedig ezt a példázatot mondta: egy fügefafa volt valakinek a szőlőjébe ültetve, és odament, hogy gyümölcsöt keressen rajta, és nem talált,

Lukács13.7. erre ezt mondta a vincellérnek: nézd, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki, miért foglalja a földet hiába ?

Lukács13.8. az pedig így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom,

Lukács13.9. hátha terem (gyümölcsöt hoz) jövőre, ha pedig mégsem, akkor majd kivágod.

Lukács13.10. Tanított pedig az egyik zsinagógában szombatanként,

Lukács13.11. és lám, volt ott egy asszony, akiben a gyengélkedés szelleme volt tizenhárman éve, és össze volt görbedve, és nem volt képes teljesen felegyenesedni.

Lukács13.12. Amikor pedig Jézus meglátta őt, magához szólította (odahívta) és ezt mondta neki: asszony, fel vagy old(oz)va a betegségedből,

Lukács13.13. és rátette a kezeit és rögtön felegyenesedett és dicsőítette az Istent.

Lukács13.14. Erre válaszul a zsinagóga előjárója fölháborodott (méltatlankodott) mivelhogy szombaton gyógyított Jézus, ezt mondta a tömegnek: hat nap van amelyen dolgozni kell, tehát azokon jöjjetek gyógykezeltetni magatokat és ne a szombat napján.

Lukács13.15. Az Úr pedig így válaszolt neki: kétszínűek, szombaton nem oldja-e el mindenitek az ökrét vagy a szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e el megitatni ?

Lukács13.16. de Ábrahámnak ezt a lányát, akit a sátán lám, tizennyolc éve megkötözött, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből a szombat napján ?

Lukács13.17. És amikor ezeket mondta, elszégyellték magukat (mind), akik ellene voltak, és a tömeg mind örült azoknak a dicsőséges dolgoknak, amelyek általa történtek.

Lukács13.18. Azután ezt mondta: mihez hasonlít az Isten Királysága, (és) mihez hasonlítsam ?

Lukács13.19. hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjébe, és fel is nőtt, és (élő)fává lett, és az ég madarai fészket raktak az ágai közé,

Lukács13.20. és ismét szólt: mihez hasonlítsam Isten Királyságát ?

Lukács13.21. hasonlít a kovászhoz, amelyet vett egy asszony, bele keverte három mérce lisztbe, mígnem az egész megkelt.

Lukács13.22. És városokon és falvakon áthaladva tanított, és így tette meg az utat Jeruzsálembé (így folytatta útját Jeruzsálem felé)

Lukács13.23. ezt mondta pedig valaki neki: Uram, ugye kevesen üdvözülnek ?
Ő pedig így szólt hozzájuk:

Lukács13.24. Küzdjete (tusakodjatok) bemenni a szűk kapun, mivelhogy sokan - mondom nektek -, igyekeznek bemenni, és nem bírnak,

Lukács13.25. attól fogva, hogy a házigazda felkelt és bezárta az ajtót, és ti kívül állva kopogtatni kezdtek az ajtón és ezt mondjátok: Uram, nyisd ki nekünk, és ezt válaszolja majd nektek: nem tudom, ti honnan valók vagytok,

Lukács13.26. akkor elkezdték mondani: a szemed láttára ettünk és ittunk, és az utcáinkon (tereinken) tanítottál,

Lukács13.27. erre Ő ezt mondja nektek: nem tudom, honnan vagytok, távozzatok tőlem mind(nyájan), ti, akik igazságtalanságot műveltek,

Lukács13.28. ott lesz sírás és fogak csikorgatása, amikor látjátok Ábrahámot és Izsákot, Jákobot és a prófétákat mind az Isten Királyságában, magatokat pedig kirekesztve (kitaszítva) belőle,

Lukács13.29. és eljönnek keletről és nyugatról, északról és délről és asztalhoz telepednek az Isten Királyságában,

Lukács13.30. és lám, vannak utolsók, akik elsőkké lesznek, és vannak elsők, akik utolsókké lesznek.

Lukács13.31. Még abban az órában néhány farizeus jött hozzá, akik ezt mondták neki: menj, távozz el innét, mert Heródes meg akar téged ölni,

Lukács13.32. és ezt mondta nekik: menjetek, mondjátok meg annak a rókának, lám, démonokat haj(í)tok ki és gyógyítok, ma és holnap, és harmadnap elérkezek a végcélba (bevégzem)

Lukács13.33. csakhogy nekem ma és holnap és a következő (hátralevő) napokon folytatnom kell utamat, mert nem lehetséges, hogy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

Lukács13.34. Jeruzsálem ! Jeruzsálem ! ki megöli a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni a gyermekeidet, ahogy a madár a fiókáit a szárnyai alá, és nem akartátok,

Lukács13.35. meglátjátok, elhagyatott lesz a házatok, de mondom nektek, nem láttok engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében !

14.

Lukács14.1. és történt, amikor a farizeusok egyik vezetőjének házába ment szombaton kenyeret enni, azok figyelték (szemmel tartották) Őt,

Lukács14.2. és lám, egy vízkóros ember volt előtte,

Lukács14.3. és Jézus szólt a törvénytudókhöz és a farizeusokhoz, ezt kérdezte: szabad-e (megengedett-e) szombaton beteget gyógykezelní, vagy nem ?

Lukács14.4. Azok pedig hallgattak, erre Ő rátette kezét, meggyógyította, és elbocsátotta (elküldte),

Lukács14.5. hozzájuk pedig így szólt: ha közületek valakinek a fia vagy ökre szombaton esik a kútba, nem húzza-e ki azt mindjárt ?

Lukács14.6. És nem bírtak válaszolni erre,

Lukács14.7. mondott pedig a meghívottaknak egy példázatot (példabeszédet), miközben megfigyelte, hogyan válogatják az első asztali helyeket, és így szólt hozzájuk:

Lukács14.8. amikor valaki meghív lakodalomba, nehogy letelepedj a főhelyre, mert hátha nálad előkelőbbet is meghívott,

Lukács14.9. és odajön, aki meghívott téged is meg őt is, és felszólít: add át neki a helyedet és akkor kezded szégyenszemre az utolsó helyet elfoglalni,

Lukács14.10. hanem ha meghívnak, menj és telepedj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki téged meghívott, ezt mondja neked: barátom, jöjj feljebb, akkor megtiszteltetésben lesz részed minden asztaltársad előtt, akik együtt telepedtek asztalhoz veled,

Lukács14.11. mert mindenki, aki felmagasztalja magát, megalázzák, és aki megalázza magát, felmagasztalják.

Lukács14.12. annak pedig, aki meghívta Őt, azt mondta: amikor reggelit vagy estebédet adsz, ne hívd meg arra barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se jó módú (gazdag) földieidet, nehogy (esetleg ők is) visszahívjanak, és viszonozzák neked,

Lukács14.13. hanem, amikor vendégséget rendezel, hívd a koldusszegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat,
Lukács14.14. és boldog leszel, mivelhogy nincs miből viszonzniuk, de te viszonzásban részesülsz (visszaadják neked) majd az igaz(ságos)ak feltámadásakor,
Lukács14.15. meghallotta pedig valaki az asztaltársaságból ezeket, és ezt mondta neki: boldog, aki kenyeret eszik Isten Királyságában.
Lukács14.16. Ő pedig ezt mondta neki: egy ember nagy estebédet csinált, és sokakat meghívott,
Lukács14.17. és elküldte a rabszolgáját az estebéd órájában, hogy mondja meg a meghívottaknak, gyertek, mert már minden készen van.
Lukács14.18. És elkezdtek mind mentegetőzni, az első ezt mondta neki: szántóföldet vásároltam, és ki kell mennem, hogy megnézzem, kérlek téged, ments ki engem (fogadd el mentésgemet),
Lukács14.19. és a másik ezt mondta: öt iga ökröt vásároltam, és megyek, hogy kipróbáljam őket, kérlek téged, fogadd el mentésgemet,
Lukács14.20. ismét egy másik ezt mondta: megnősültem (feleséget vettem) és ezért nem mehetek,
Lukács14.21. és visszatért a rabszolga, jelentette az urának ezeket. Akkor megharagudott a házigazda és ezt mondta a (rab)szolgájának: menj ki gyorsan a város tereire és utcáira, és a (koldus)szegényeket és a nyomorékokat, a vakokat és a sántákat hozd (vezesd) be ide.
Lukács14.22. És ezt mondta a (rab)szolga: Uram, megtörtént, amit elrendeltél, és még van hely,
Lukács14.23. ekkor az úr ezt mondta a rabszolgának: eredj ki az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam,
Lukács14.24. mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki meg nem kóstolja az én estebédemet
Lukács14.25. Nagy tömeg ment vele együtt, megfordult és így szólt hozzájuk:
Lukács14.26. ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli meg az apját és az anyját, a feleségét és a gyermekeit, a fi(test)vérét és a nő(test)vérét, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom,
Lukács14.27. és aki nem hordozza (veszi vállára) a keresztyét, és nem jön utánam, nem lehet nékem tanítványom,
Lukács14.28. mert ki az közületek, aki ha tornyot akar építeni, nem ül le előbb, hogy kiszámítsa a költségeket, vajon futja-e pénzből (lesz-e anyyija) hogy kivitelezze ?
Lukács14.29. nehogy azután, hogy az alapot lerakta, nem bírja bevégezni, és mind, akik szemlélik, kicsúfolják,
Lukács14.30. és ezt mondják: ez az ember elkezdett építkezni, és nem bírta bevégezni
Lukács14.31. vagy melyik király az, aki háborúba indul (hadba vonul) egy másik király ellen, és nem ül le előbb és nem tart tanácsot, vajon képes-e tízezer katonával szembeszállni azzal, aki húszezerrel jön ellene ?

Lukács14.32. Ha pedig nem: követséget küld hozzá amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket.

Lukács14.33. Így tehát mindenki, aki nem mond le mindenéről, amije csak van, nem lehet a tanítványom.

Lukács14.34. Kitűnő tehát a só, de ha a só elveszti ízét, mivel ízesítik? Se a földbe, se trágyának nem alkalmas, kidobják. Akinek füle van a hallásra, hallja meg.

15.

Lukács15.1. A vámszedők és a bűnösök (vétkezők) mind közeledtek hozzá, hogy hallgassák,

Lukács15.2. és zúgolódtak a farizeusok és az írástudók, és ezt mondták: ez bűnösöket (vétkezőket) fogad magához és együtt eszik velük.

Lukács15.3. Erre ezt a példázatot mondta nekik:

Lukács15.4. ki az az ember közületek, akinek ha száz juha van, és egy elvesz közülük, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy el az elveszett után, amíg meg nem találja?

Lukács15.5. és amikor megtalálta, örömében felveszi a vállára,

Lukács15.6. és amikor hazaér, összehívja a barátait és a szomszédait és ezt mondja nekik: örüljetez együtt velem, mivelhogy megtaláltam az elveszett juhomat,

Lukács15.7. mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz az égben is egy bűnös gondolkodásmód megváltoztatásán (észretérésén) mint kilencvenkilenc megigazulton, akinek nincs szüksége a gondolkodásmód megváltoztatására.

Lukács15.8. Vagy melyik asszony az, akinek van tíz drachmája, és ha elveszt egy drachmát, nem gyújt mécset, nem söpri ki a házat és nem keresi gondosan, míg meg nem találja?

Lukács15.9. és ha megtalálja, összehívja a barátnőit és a szomszédasszonyokat, és ezt mondja: örüljetez együtt velem, mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem.

Lukács15.10. Ugyanígy, mondom nektek, öröm lesz az Isten angyalainak színe előtt egyetlen észretért vétkezőn (gondolkozását megváltoztató bűnösön),

Lukács15.11. majd pedig ezt mondta: egy embernek volt két fia,

Lukács15.12. és a fiatalabbik ezt mondta az apjának: apám, add ki nekem a vagyon rám eső részét, az pedig elosztotta köztük a vagyonát (ami a megélhetésre volt).

Lukács15.13. És nem sok nappal azután összeszedte mindenét a fiatalabb fiú, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta (elpazarolta) vagyonát, léhán, feslett életet élve.

Lukács15.14. Amikor pedig mindent elköltött, nagy éhínség támadt azon a vidéken, és nélkülözni kezdett,

Lukács15.15. és elment, elszegődött annak a vidéknek egy polgárához, aki elküldte őt mezeire disznókat legeltetni.

Lukács15.16. És sóvárgott (kívánta volna) megtölteni gyomrát azokkal a szentjánoskenyér hüvelyekkel, amelyeket a disznók ettek, és senki sem adott neki,

Lukács15.17. ekkor pedig magába szállt, és ezt mondta: apám hány bérese bővülködik kenyérben, én meg itt éhen pusztulok,

Lukács15.18. fölkelek, elmegyek az apámhoz, és ezt mondom neki: apám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben,

Lukács15.19. többé már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak hívj, tégy engem olyaná, mint a béreseid közül egy.

Lukács15.20. És útra kelt, visszament az apjához, de még mikor távol volt (messziről) meglátta őt az apja, és megesett rajta (elszorult) a szíve, és futott, a nyakába borult, és össze-vissza csókolta.

Lukács15.21. Ekkor ezt mondta a fia neki: apám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben, többé (már) nem vagyok arra méltó, hogy fiadnak hívj.

Lukács15.22. Így szólt pedig az apa rabszolgáihoz: gyorsan hozzátok ki a legjobb (elsőrendű) ruhát, öltöztessétek fel, és adjatok (húzzatok) gyűrűt az ujjára és sarut a lábaira,

Lukács15.23. és hozzátok elő a hízlalt borjút, és vágjátok le, együnk és vigadjunk,

Lukács15.24. mivelhogy ez a fiam halott volt, és életre kelt, elveszett és megtaláltatott (megkerült) és elkezdtek vigad(oz)ni,

Lukács15.25. az idősebbik fia pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, a zene és a körtánc hangját meghallotta

Lukács15.26. és odahívta az egyik (szolga)legényt, tudakozódott, hogy mik ezek,

Lukács15.27. az pedig megmondta neki, hogy: a testvéröcséd megjött, és levágatta az apád a hízlalt borjút, mivelhogy egészségesen visszakapta őt,

Lukács15.28. erre (az) megharagudott, és nem akart bemenni, az apja pedig kijött és kérlelte,

Lukács15.29. ő pedig ezt mondta az apának: látod, annyi éve szolgálok neked, és soha parancsaidat meg nem szegtem (át nem hágtam), és nekem sohasem adtál egy kecskegidát sem, hogy barátaimmal egyet mulassak (vigadjak),

Lukács15.30. amikor pedig ez a fiad, aki a vagyonodat cédákkal falta fel, megjött, levágattad neki a hízlalt borjút.

Lukács15.31. Ő pedig ezt mondta neki: gyermekem, te mindig velem vagy, és mindenem a tied,

Lukács15.32. de vigadnod és örülnöd kellene, mivelhogy ez a testvéred halott volt, és életre kelt (megelevenedett), elveszett és megtaláltatott,

16.

Lukács16.1. szólt pedig a tanítványaihoz is: volt egy gazdag ember, akinek volt egy intézője, és bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát,

Lukács16.2. és elhívatta és ezt mondta neki: mit hallok felőled ? adj számot gondnokságodról (az intézőségedről), mert nem lehetsz többé intéző,

Lukács16.3. az intéző pedig ezt mondta magában: mitévő legyek, mivelhogy az uram elveszi az intézőséget tőlem, kapálni nem tudok, kéregetni szégyellek,

Lukács16.4. tudom, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a gondnokságból, befogadjanak engem a házaikba,

Lukács16.5. és magához hívatta egyenként urának minden egyes adósát, és ezt mondta az elsőnek: mennyivel tartozol az én uramnak ?

Lukács16.6. az pedig ezt mondta: száz korsó (bátus) olajjal. Erre azt mondta neki: vedd az írásaidat, és ülj le gyorsan, írd ötvenet,

Lukács16.7. azután egy másiknak ezt mondta: te pedig mennyivel tartozol ? Az pedig ezt mondta: száz véka (kórus) búzával, erre ezt mondta neki: vedd az írásaidat, és írd nyolcvanot,

Lukács16.8. megdicsérte az úr az igaztalan intézőt, hogy megfontoltan járt el, mert ennek a (világ)korszaknak a fiai a maguk nemében megfontoltabbak mint a fény fiai.

Lukács16.9. Én is ezt mondom nektek: szerezettek barátokat magatoknak az igaztalan mammonból, hogy amikor az elfogy, befogadjanak titeket a (világ)korszakra szóló sátorokba,

Lukács16.10. aki a kevésben hű (megbízható), az a sokban is hű, és aki a kevésben igaztalan, a sokban is igaztalan,

Lukács16.11. ha tehát az igaztalan mammonban nem voltatok hűek, az igazit (a valódit) ki bízza majd rátok ?

Lukács16.12. És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja nektek azt, ami a tiétek ?

Lukács16.13. egy háziszolga sem képes két úrnak szolgálni, mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti, nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak,

Lukács16.14. hallották pedig mindezeket a farizeusok, akik (ezüst)penzkedvelők voltak, és kicsúfolták Őt,

Lukács16.15. és ezt mondta nekik: ti vagytok, akik megigazultaknak tartjátok magatokat az emberek szeme előtt, de az Isten ismeri a szíveiteket, mivelhogy ami az emberek közt magasztos, az Isten szeme előtt utálatos.

Lukács16.16. A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, attól fogva az Isten Királyságát (jóhírként) hirdetik, és mindenki erőfeszítéssel jut abba,

Lukács16.17. de könnyebb az égnek és a földnek elmúlni, mintsem hogy a törvényből egy betűszavacska is elveszne.

Lukács16.18. Mindenki, aki elválik feleségétől és mást vesz el, házasságot tör, (és) az is házasságot tör, aki férje által elbocsátott nőt vesz el.

Lukács16.19. Volt pedig egy gazdag ember, bíborba és patyolatba öltözött, és minden nap pompásan lakomázott,

Lukács16.20. és volt a kapuja előtt egy Lázár nevű koldusszegény is, aki ott feküdt kivette tele fekéllyel,

Lukács16.21. és arra vágyakozott, hogy jóllakjék abból, ami a gazdag asztaláról hulladékként lekerült, de csak a kutyák jöttek és nyalták a fekélyeit,

Lukács16.22. történt pedig, hogy meghalt a koldusszegény, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére: meghalt pedig a gazdag is és eltemették,

Lukács16.23. és az alvilágban felemelte szemeit, kínokban volt, látta Ábrahámot távol, és annak kebelén Lázárt,

Lukács16.24. és hangos szóval ezt mondta: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy mártsa vízbe ujjának hegyét, és hűsítse le nyelvemet, mert gyötrődöm e lángban.

Lukács16.25. Ábrahám pedig ezt mondta: gyermekem, emlékezz rá, megkaptad a jókat életedben, és Lázár hasonlóképpen a rosszakat, most itt vigasztalásban van része, te pedig gyötrődsz,

Lukács16.26. és mindezekben köztünk és köztetek nagy szakadék (úr) is tátong, úgyhogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne tudjanak, sem onnan hozzánk át ne keljen senki,

Lukács16.27. ekkor így szólt: kérek hát téged Atyám, hogy küldd el őt az apám házába,

Lukács16.28. mert van őt testvérem, hogy így tanú(bizony)ságot tegyen nekik, nehogy ők is ide jussanak, a gyötrelem helyére,

Lukács16.29. de ezt mondta Ábrahám: ott van Mózesük és a prófétáik, hallgassanak rájuk,

Lukács16.30. az pedig így szólt: nem úgy atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy el valaki hozzájuk, megváltoztatják gondolkozásmódjukat,

Lukács16.31. de Ábrahám ezt mondta neki: ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül feltámad valaki, annak sem hisznek.

17.

Lukács17.1. Szólt pedig a tanítványaihoz: lehetetlen, hogy botrányok (botlások) ne jöjjenek, de jaj annak, aki által eljönnek,

Lukács17.2. elviselhetőbb (volna) annak, ha egy malomkövet kötnének a nyakába, és úgy hajítanak a tengerbe, mint egyet e kicsinyek közül botlásba vigen.

Lukács17.3. Vigyázzatok (ügyeljetek) magatokra. Ha pedig vétkezik a testvéred, fedd meg, de ha észretér (gondolkozását megváltoztatja), bocsáss meg neki,

Lukács17.5. és azt mondták az apostolok az Úrnak: növeld a mi hitünket,

Lukács17.6. ezt mondta pedig az Úr: ha csak akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a szederfának: szakadj ki gyökerestül, és eressz gyökeret a tengerben, szót fogadna nektek,

Lukács17.7. ki pedig közületek az, aki ha van neki egy (rab)szolgája, aki oda van szántani vagy legeltetni és amikor a mezőről hazajön, ezt mondja neki: gyere ide hamar és ülj (telepedj) az asztalhoz ?

Lukács17.8. sőt nemde azt mondja-e neki: készíts vacsorát, és övezd körül magadat, szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom, és azután majd ehatsz, ihatsz te is ?

Lukács17.9. Netán hálával tartozik-e a (rab)szolgának, hogy megtette, amit parancsolt neki ? (Nem gondolom.)

Lukács17.10. Így ti is, ha mindent megtesztek, amit parancsoltak nektek, mondjátok, hogy mihaszna (hasznavehetetlen) (rab)szolgák vagyunk, amit kötelesek voltunk megtenni, azt tettük.

Lukács17.11. És történt, hogy amikor Jeruzsálem felé haladt és átment Szamaria és Galilea közös határán,

Lukács17.12. egy faluba bement, tíz leprás férfi jött elébe, megálltak messziről,

Lukács17.13. és (fel)emelt hangon mondták: Jézus, Mester, irgalmazz nekünk ! (könyörülj rajtunk !)

Lukács17.14. és amint meglátta őket, (ezt) mondta nekik: menjetek, és mutassátok meg magatokat a papoknak. És az történt, hogy mialatt odamentek, megtisztultak.

Lukács17.15. Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és nagy hangon dicsőítette az Istent,

Lukács17.16. és arcra borult Jézus lábainál, hálát adott neki, és az szamariai volt.

Lukács17.17. Jézus pedig így szólt: nem tízen tisztultak-e meg ? a többi kilenc (pedig) hol van ?

Lukács17.18. nem akadt más, aki visszatért volna dicsőséget adni Istennek, csak ez a más nemzetségű ?

Lukács17.19. és (ezt) mondta neki: állj fel és menj, a hited megmentett (megtartott) téged.

Lukács17.20. Megkérdezték pedig a farizeusok tőle: mikor jön el az Isten Királysága ? így válaszolt nekik: nem jön el Isten Királysága szembeutó módon,

Lukács17.21. nem mondják majd: lám, itt van, vagy amott van, mert nézzétek, Isten Királysága (királyi uralma) bennetek van.

Lukács17.22. Szólt pedig a tanítványokhoz: jönnek napok, amikor kívánjátok, hogy az Emberfia egy napját látnátok, de nem fog(já)tok látni,

Lukács17.23. és mondják majd nektek: lám itt van, vagy nézzétek, amott van, ne menjetek oda, és ne fussatok utána,

Lukács17.24. mert amint a cikázó villám az ég egyik szélétől a másikig villan, úgy jön el az Emberfia is azon a napon (az Ő napján)

Lukács17.25. előbb azonban sokat kell neki szenvednie, és megvetetnie e nemzedéktől,

Lukács17.26. és amint Noé napjaiban történt, úgy lesz az az Emberfia napjaiban is:

Lukács17.27. ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek egészen addig a napig, míg bement Noé a bárkába, és eljött a vízözön, és elpusztított mindent

Lukács17.28. hasonlóképpen, mint ahogyan Lót napjaiban történt: ettek, ittak, vásároltak, eladtak, ültettek, építettek,
Lukács17.29. amely napon pedig kiment Lót Szodomából, tűz és kéneső esett az égből, és elpusztított mindenkit.
Lukács17.30. Ugyanígy lesz azon a napon, amelyen az Emberfia megjelenik (az Emberfiáról a lepel le hull).
Lukács17.31. Aki azon a napon háztetőn lesz és a holmija a házban, nehogy lejöjjön érte, hogy elvigye, és aki kinn lesz a mezőn, nehogy visszaforduljon.
Lukács17.32. Emlékezzetek Lót feleségére !
Lukács17.33. Aki igyekszik (azon van), hogy lelkét megtartsa, elveszíti, aki pedig elveszíti, életben tartja azt.
Lukács17.34. Mondom nektek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyon, az egyiket fölveszik, és a másikat otthagyják.
Lukács17.35. Két asszony fog együtt örölni, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják
Lukács17.36. (Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.)
Lukács17.37. és válaszul ezt mondták neki: hol Uram ? Ő pedig így felelt nekik: ahol a holttest, ott gyülekeznek össze a saskeselyűk.

18.

Lukács18.1. Mondott egy példázatot is nekik arról, hogy mindenkor imádkozni kell, és nem szabad elcsüggedni,
Lukács18.2. (ezt) mondta: volt egy bíró az egyik városban, Istentől nem félt, és embert nem tisztelt.
Lukács18.3. volt pedig egy özvegyasszony is abban a városban, elment hozzá és ezt mondta: tégy nekem igazságot ellenfelemmel szemben,
Lukács18.4. az egy ideig nem akarta, de azután így szólt magában: ha Istent nem is félem, embert pedig nem tisztelek,
Lukács18.5. mindazonáltal, mivel nekem teremre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne jöjjön ide és ne zaklasson engem,
Lukács18.6. így szólt pedig az Úr: halljátok, mit mond az igazságtalan bíró ?
Lukács18.7. az Isten pedig nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik hozzá kiáltanak segítségért éjjel és nappal, és megvárhatja-e őket ?
Lukács18.8. mondom nektek, hogy végrehajtja a jogos büntetést rajtuk gyorsan, de különben az Emberfia amikor eljön, talál-e majd hitet a földön ?
Lukács18.9. némelyeknek pedig, akik elbízták magukat (elbizakodottak), hogy ők megigazultak, és a többieket megvetették, ezt a példázatot mondta:
Lukács18.10. két ember ment fel a templomépületbe imádkozni, az egyik farizeus, és a másik vámszedő,
Lukács18.11. a farizeus odaállt, önmagához (beszélve) ezt imádkozta: ó Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, igazságtalan, házasságtörő, vagy mint ez a vámszedő is,

Lukács18.12. böjtölök kétszer szombatonként (kétszer egy héten), tizedet adok mindenből, amit szerzek,

Lukács18.13. A vámszedő pedig távol állva, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: ó Isten, engesztelődj ki velem, bűnössel,

Lukács18.14. mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy mint amaz, mert mindenki, aki magát felmagasztalja, azt megalázzák majd, aki pedig megalázza magát, felmagasztalják.

Lukács18.15. Odavitték pedig hozzá a kisgyermekeket is, hogy tegye rájuk kezét (megérintse őket), látva pedig ezt a tanítványok, megdorgálták őket.

Lukács18.16. De Jézus odahívta magához őket, (ezt) mondta: hagyjátok a kisgyermekeket hozzám jönni, és ne tiltsátok (akadályozzátok) őket, mert ilyeneké az Isten királysága.

Lukács18.17. Ámen, mondom nektek, hogy aki nem úgy fogadja Isten Királyságát, mint egy kisgyermek, egyáltalán nem megy be abba,

Lukács18.18. és egy előkelő ifjú (vezető ember) megkérdezte Őt: jó (csodálatraméltó) Tanítómester, mit tegyek, hogy korszakokból álló (aioni) élet sorsrészese legyek ?

Lukács18.19. (ezt) mondta pedig neki Jézus: miért engem mondasz jónak ? senki sem jó (csodálatraméltó), csak egy: az Isten,

Lukács18.20. a parancsolatokat tudod: ne törj házasságot, ne gyilkolj, ne lopj, ne tégy hamis tanúbizonytságot, becsüld (értékeld) az apádat és az anyádat,

Lukács18.21. az pedig (ezt) mondta: (ezt) mind megtartottam (megőriztem) fiatal koromtól fogva.

Lukács18.22. Ennek hallatára pedig Jézus ezt mondta neki: még egy hiányosságod van, mindenedet, amid van, add el, és oszd szét a koldusszegényeknek, és kincsed lesz az egekben, és jér ide, kövess engem (ragaszkodj hozzám) !

Lukács18.23. Az pedig, amikor ezeket meghallotta, elfogta a szomorúság, mert roppant gazdag volt.

Lukács18.24. Amikor pedig látta őt Jézus, ezt mondta: milyen kelletlenül mennek be a vagyonosok az Isten királyságába,

Lukács18.25. könnyebb egy tevének a varrótű lyukán átmenni, mint a gazdagnak az Isten királyságába bejutni,

Lukács18.26. (ezt) mondták pedig akik hallották: hát akkor ki üdvözülhet ?

Lukács18.27. Ő pedig ezt mondta: ami embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél.

Lukács18.28. Ezt mondta pedig Péter: nézd, mi elhagytuk mindenünket, amink volt, és követtünk téged.

Lukács18.29. Ő pedig ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát vagy feleségét, vagy testvéreit, vagy szüleit, vagy gyermekeit az Isten Királysága miatt,

Lukács18.30. és ne kapna sokszorta többet ebben az időszakban és az eljövendő (világ)korszakban (aionban) pedig (világ)korszakra szóló (aioni) életet.

Lukács18.31. Maga mellé véve pedig a tizenkettőt, így szólt hozzájuk: lám, most felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden, amit a próféták megírtak az Emberfia számára,

Lukács18.32. mert átadják (kiszolgáltatják) majd a nemzet(beli)eknek és kigúnyolják, bántalmazzák és leköpi,

Lukács18.33. és azután, hogy megostorozták, megölik, és harmadnapon feltámad,

Lukács18.34. és ők mit sem értettek ezekből, ez a beszéd el volt rejtve előlük, és nem értették (nem ismerték fel) a mondottakat.

Lukács18.35. Történt pedig, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak koldus ült az út mellett és kéregetett,

Lukács18.36. hallotta pedig, hogy tömeg megy el mellette, és tudakozódott, mi az ?

Lukács18.37. hírül adták neki, hogy Jézus, a názáreti megy el arra,

Lukács18.38. és segítségért kiáltott, és (ezt) mondta: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam !

Lukács18.39. és az elől menők csitították, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: Dávid fia, könyörülj rajtam !

Lukács18.40. és Jézus megállt, megparancsolta, hogy vezessék hozzá, amikor pedig közel ért hozzá, megkérdezte őt:

Lukács18.41. mit akarsz, hogy veled tegyek ? az pedig ezt mondta: Uram, hogy (újra) föltekintsek rád,

Lukács18.42. és Jézus (ezt) mondta neki: Tekints föl, a hited megmentett, / (hit)hűséged megtartott./

Lukács18.43. És rögtön föltekintett, és csatlakozott hozzá dicsőítve az Istent, és a nép mindezt látva dicsőítette az Istent.

19.

Lukács19.1. És bement Jerikóba, és keresztül ment rajta,

Lukács19.2. és lám, volt ott egy férfi, névszerint Zákeus, aki fővámszedő volt és gazdag,

Lukács19.3. és igyekezett látni Jézust, ki Ő, de nem volt rá képes a tömegtől, mert termetre nézve kicsi volt,

Lukács19.4. és előre futott, felmászott egy vadfügefára, hogy lássa Őt, mivelhogy arra kellett elmennie,

Lukács19.5. és amint arra a helyre ért, Jézus föltekintett, és így szólt hozzá: Zákeus, sietve szállj le, mert ma a te házában kell nekem maradnom,

Lukács19.6. és sietve leszállt, és örömmel befogadta Őt.

Lukács19.7. És látva ezt, mindnyájan zúgolódtak, és azt mondták, hogy bűnös férfihez ment be szállásra (tért be lepihenni),

Lukács19.8. de Zákeus előállt, és így szólt az Úrhoz: nézd, szerzett vagyonom felét, Uram, a koldusszegényeknek adom, és ha valakitől valamit kizsaroltam, visszaadom négyszeresen,

Lukács19.9. így szólt pedig hozzá Jézus: ma lett üdvössége (megmentése) ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia,

Lukács19.10. mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse (üdvözítse), ami elveszett.

Lukács19.11. Hallgatóinak pedig még egy példabeszédet mondott, mivel már közel volt Jeruzsálemhez, és (azt) gondolták, hogy hamarosan megvalósul az Isten Királysága (királyi uralma),

Lukács19.12. (ezt) mondta tehát: egy nemes ember messze földre indult (távolbi országba utazott), hogy királyságot szerezzen magának, és úgy térjen vissza.

Lukács19.13. Magához hívatta pedig tíz (rab)szolgáját, adott nekik tíz minát és ezt mondta nekik: tevékenykedjétek, míg megjövök.

Lukács19.14. Polgártársai azonban gyűlölték (őt), és követséget küldtek utána, és (ezt) mondták: nem akarjuk, hogy ez királyunk legyen (uralkodjék rajtunk),

Lukács19.15. és történt, hogy amikor visszatért a királyság megszerzése után, magához hívatta azokat a rabszolgákat, akiknek az ezüstpénzt adta, hogy megtudja, ki hogyan forgatta.

Lukács19.16. Jött pedig az első, és ezt mondta: uram, minád tíz minát hozott (nyert),

Lukács19.17. (ezt) mondta neki: jól van, jó rabszolgám, mivelhogy a kicsiben hű voltál, legyen hatalmad (fennhatóságod) tíz városon.

Lukács19.18. Jött a második is, és (ezt) mondta: uram, minád öt minát szerzett.

Lukács19.19. Mondta pedig ennek is: te is légy úr öt város felett,

Lukács19.20. és jött egy másik, ezt mondta: uram, lám! itt a minád, melyet keszkenőbe téve tartottam,

Lukács19.21. mert féltem tőled, mivelhogy szigorú ember vagy, (f)elveszed, amit nem tettél le, és (le)aratod, amit nem vetettél,

?Lukács19.22. (erre) ezt mondta neki: a te szádból ítélek meg téged, gonosz rabszolga, tudtad, hogy én szigorú ember vagyok, (f)elveszem, amit nem tettem le, és learatom, amit nem vetettem,

Lukács19.23. miért nem adtad (ezüst)pénzemet a pénzváltóasztalra, hogy én megjövet, kamatostól hajtottam volna be ?

Lukács19.24. és azt mondta a mellette állóknak: vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van,

Lukács19.25. és (ezt) mondták neki: uram, tíz minája van (már),

?Lukács19.26. mert mondom nektek, hogy mindenki, akinek van, annak adni fognak, akinek pedig nincs, attól azt is elveszik, amije van,

Lukács19.27. ezen felül pedig azokat az ellenségeimet, akik nem akarták, hogy király(uk) legyek, vezessétek ide, és vágjátok le énelőttem,

Lukács19.28. és ezeket elmondva előrement, felfelé menve Jeruzsálembe,

Lukács19.29. és történt, hogy amint közeledett Betfagé és Betánia felé a hegyhez, amelyet Olajfák hegyének hívnak, elküldött kettőt tanítványai közül,

Lukács19.30. (ezt) mondva: menjetek el a szemközti faluba, amelyben, amint bementek, találtok egy megköltözött szamárcsikót, amelyen még soha ember nem ült, oldjátok el és vezessétek ide,

Lukács19.31. és ha valaki titeket megkérdez, miért oldjátok el, így válaszoljatok: az Úrnak van szüksége rá.

Lukács19.32. Amikor pedig elmentek a küldöttek, úgy találták, ahogy mondta nekik.

Lukács19.33. Amikor pedig eloldották a szamárcsikót, így szóltak hozzájuk a gazdái: miért oldjátok el a szamárcsikót ?

Lukács19.34. Azok pedig (ezt) mondták: az Úrnak szüksége van rá,

Lukács19.35. és elvezették (azt) Jézushoz, és ráterítették (rádobták) a ruhájukat a szamárcsikóra, felültették rá Jézust.

Lukács19.36. Amint pedig ment, (az emberek) ruháikat az útra terítették előtte,

Lukács19.37. amikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, elkezdte a tanítványok sokasága mind örömeiben dicsérni az Istent nagy hangon mindazokért, a hatalmas tettekért amelyeket láttak,

Lukács19.38. és (ezt) mondták: áldott a Király, aki az Úr nevében érkezik, az égben békeség, és dicsőség a magasságokban !

Lukács19.39. némely farizeus a tömegből (ezt) mondta neki: Tanítómester, intsd le tanítványaidat !

Lukács19.40. és Ő válaszul ezt mondta nekik: mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani,

Lukács19.41. és amint közeledett, látta a várost, sírt rajta,

Lukács19.42. (ezt) mondta: bárcsak (vajha) megismerted volna te is, (legalább) ezen a napon, amikor békeségedre szolgálnak, de most el vannak rejtve szemeid előtt,

Lukács19.43. mivelhogy jönnek napok, amikor ostromfalakkal vesznek körül ellenségeid, és bekerítenek téged, és mindenfelől szorongatnak téged,

Lukács19.44. és földre tipornak téged és gyermekeidet akik benned laknak, és nem hagynak majd benned követ követ, mert nem ismerted fel meglátogatásod időszakát.

Lukács19.45. És bement a szenthelyre (a templomépületbe), kezdte kihaj(l)ítani azokat, akik árusítottak benne,

Lukács19.46. (ezt) mondta nekik: írva van: a házam az imádságnak háza, ti pedig rablók barlangjává tettétek,

Lukács19.47. és ott tanított naponként a templomépületben, a főpapok és az írástudók pedig igyekeztek elpusztítani és a nép előkelői is,

Lukács19.48. és nem találták módját, hogy mit tegyenek vele, mert a nép mind rajta csüngött, amikor hallgatta.

20.

Lukács20.1. És történt az egyik napon, hogy amikor a népet tanította a templomépületben és hirdette az evangéliumot, előálltak a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

Lukács20.2. és így szóltak hozzá: mondd meg nekünk, milyen hatalommal (felhatalmazással) teszed ezeket ? vagy ki az, aki neked ezt a hatalmat adta ?

Lukács20.3. Válaszul pedig így szólt hozzájuk: kérdezek tőletek én is egy dolgot és mondjátok meg nekem:

Lukács20.4. János (víz)be merítése égből volt vagy emberektől ?

Lukács20.5. azok pedig tanakodtak (okoskodtak) maguk közt: hogy ha ezt mondjuk: az égből, azt mondja majd: miért nem hittetek neki ?

Lukács20.6. ha pedig azt mondjuk: emberektől, a nép mind megkövez minket, mert meg van győződve, hogy János próféta volt,

Lukács20.7. és azt válaszolták, hogy nem tudják, honnan volt.

Lukács20.8. Jézus is (azt) mondta nekik: én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal teszem ezeket.

Lukács20.9. A népnek pedig ezt a példabeszédet kezdte mondani: egy ember szőlőt ültetett, és bérbe adta azt földmunkásoknak, és hosszabb időre külföldre utazott,

Lukács20.10. a kellő időszakban elküldte a földművesekhez egy rabszolgáját, hogy a szőlő terméséből adjanak neki, de a földművesek megverték és üresen elkergették,

Lukács20.11. és egy másik rabszolgát küldött, de azok azt is megverték, és gyalázva üresen elküldték,

Lukács20.12. és egy harmadikat is küldött, azok pedig ezt is sebesre verve kidobták,

Lukács20.13. ezt mondta pedig a szőlő ura: mit tegyek ? elküldöm szeretett fiamat, tán ha látják, megbecsülik.

Lukács20.14. Amikor azonban őt a földművesek meglátták, tanakodtak egymás között és (ezt) mondták: ez az örökös (sorsrész-élvező), öljük meg őt, hogy miénk legyen az örökség (sorsrész)

Lukács20.15. és kidobták őt a szőlőből és megölték, mit tesz tehát velük a szőlőnek ura ?

Lukács20.16. eljön és elpusztítja ezeket a földműveseket, és a szőlőt másoknak adja. Ezt hallva pedig (ezt) mondták: nehogy így legyen !

Lukács20.17. Ő pedig rájuk tekintett (végignézett rajtuk) és ezt mondta: mi tehát ez, ami meg van írva: a kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkövé lett ?

Lukács20.18. mindenki, aki ráesik erre a kőre, összezúzza magát, akire pedig az esik rá, agyonzúzza.

Lukács20.19. És igyekeztek a főpapok és az írástudók elfogni (kezeiket rávetni) abban az órában, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk szólt ez a példabeszéd,

Lukács20.20. és hogy szemmel tartásuk, (cselvető) kémeiket küldtek ki, akik becsületes embereknek színlelték magukat, hogy szaván fogják, és hogy kiszolgáltassák (átadják) a főhatóságnak és a helytartó hatalmának,

Lukács20.21. és megkérdezték őt: Tanítómester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató (nem a külsőre vagy tekintettel), hanem a való(igaz)sághoz híven az Isten útját tanítod.

Lukács20.22. Szabad-e (megengedett-e) nekünk a Cézárnak (a római császárnak) adót fizetnünk, vagy nem ?

Lukács20.23. Ő pedig mélyére látott alattomoságuknak, és ezt mondta nekik:

Lukács20.24. mutassatok nekem egy dénárt, kinek a képe és felirata van rajta ? Ők pedig (ezt) mondták: Cézáré (a római császáré).

Lukács20.25. Ő pedig így szólt hozzájuk: adjátok meg tehát ami a Cézáré, a Cézárnak, és az Istennek ami az Istené,

Lukács20.26. és nem bírták megfogni beszédében a nép előtt, és csodálkozva a válaszában, elhallgattak,

Lukács20.27. odamentek hozzá pedig némelyek a szadduceusok közül, akik tagadják hogy van feltámadás, és megkérdezték őt,

Lukács20.28. (ezt) mondva: Tanítómester, Mózes megírta nekünk, ha valakinek a fi(test)vére meghal, akinek felesége van, és gyermektelen, hogy annak fitestvére vegye el az (özvegy)asszonyt, és támasszon utódot a (fi)testvérének.

Lukács20.29. Voltak tehát heten testvérek, és az első megnősült (feleséget vett), aztán meghalt gyermektelenül,

Lukács20.30. és a második is elvette az asszonyt, az is meghalt gyermektelenül,

Lukács20.31. aztán a harmadik vette el őt, majd (sorra) mind a hét, de (mind) úgy haltak meg, hogy nem hagytak gyermeket.

Lukács20.32. Végül (utoljára) az asszony is meghalt.

Lukács20.33. A feltámadáskor tehát kié lesz az asszony ? mert mind a hétnek felesége volt,

Lukács20.34. és (ezt) mondta nekik Jézus: e (világ)korszak (aion) fiai nősülnek és férjhez mennek,

Lukács20.35. azok pedig, akik méltónak ítéltetnek arra, hogy eljussanak a másik világkorszakba és a halottak közül való feltámadásra, azok nem nősülnek és férjhez sem mennek,

Lukács20.36. már meg sem halhatnak, mert az angyalokhoz hasonlítanak (az angyalokkal egyenlők) és az Isten fiai, mivel a feltámadás fiai.

Lukács20.37. Hogy pedig a halottak életre kelnek, már Mózes is hírül adta a csipkebokornál, ahol az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja.

Lukács20.38. Isten pedig nem a halottaké, hanem az élőké, mert mindenki az Ő számára (Ő néki) él,

Lukács20.39. néhány írástudó pedig ezt mondta: Tanítómester, kitűnően szóltál (jól mondtad),

Lukács20.40. többé ugyanis nem mertek tőle kérdezni semmit,

Lukács20.41. de Ő így szólt hozzájuk: hogyan mondhatják, hogy a Krisztus Dávid(nak) Fia ?

Lukács20.42. hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében:

Mondja az Úr, Uramnak: ülj a jobbomra,

Lukács20.43. míg ellenségeidet lábaid alá teszem zsámolyul.

Lukács20.44. Dávid tehát Urának hívja, akkor hogyan lehet a Fia neki ?

Lukács20.45. Amikor pedig a nép mind hallotta, ezt mondta a tanítványainak:
Lukács20.46. óvakodjatok az írástudóktól, akik díszöltözetben akarnak járnikelni, és szívesen veszik a tereken a köszöntéseket és a zsinagógákban (összejöveleteken) az első székeket, és az estebédeken az első (fekvő) helyeket,
Lukács20.47. felemésztik (felfalják) az özvegyek házait, és színleg hosszan imádkoznak, annál súlyosabb ítélet vár rájuk.

21.

Lukács21.1. Amikor feltekintett, látta, hogyan dobják ajándékaikat a templom kincsőrző perselyébe a gazdagok,
Lukács21.2. de látott egy szegény özvegyasszonyt is, aki bedobott két aprópénzt oda,
Lukács21.3. és ezt mondta: igazán mondom nektek, hogy az a koldusszegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott be,
Lukács21.4. mert ezek mind(nyájan) fölöslegükből dobtak (Istennek) ajándékot, ez pedig a maga szűkölködéséből mindazt odadobta, ami megélhetésére volt,
Lukács21.5. és amikor némelyek a templomépületről mondták, hogy gyönyörű (eszményi szép) kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van ékesítve, ezt mondta:
Lukács21.6. ezekből, amiket láttok, jönnek napok, amelyekben nem marad kő kövön, mind lerombolják.
Lukács21.7. Megkérdézték pedig Őt: és ezt mondták: Tanítómester, mikor lesznek ezek ? és mi lesz a jele, amikor ezek meg fognak történni ?
Lukács21.8. Ő pedig (ezt) mondta: vigyázzatok, nehogy félrevezessenek (tévítra vigyenek) benneteket, mert sokan jönnek az én nevemben, és ezt mondják: én vagyok, és az idő elközelgett, nehogy utánuk menjetek.
Lukács21.9. Amikor pedig hallotok háborúkról és zavargásokról, nehogy megrémüljete, mert ezeknek meg kell történni előbb, de nincs mindjárt itt a vég !
Lukács21.10. Akkor ezt mondta nekik: nemzet támad nemzetre és királyság királyságra,
Lukács21.11. meg nagy földrengések lesznek, helyenként éh(in)ség és járványok, félelmet keltő tünetények és nagy jelek lesznek az égből,
Lukács21.12. de mindezeket megelőzően kezet emelnek rátok és üldözni fognak, kiszolgáltatnak (átadnak) a zsinagógáknak és börtönökbe vetnek, királyok és vezetők elé hurcolnak az én nevem miatt,
Lukács21.13. de ez alkalom lesz számotokra a tanú(bizony)ság tételre.
Lukács21.14. Vessétek hát (a) szívetekbe: ne törjétek a fejéteket előre, hogyan védekezzetek,
Lukács21.15. mert én majd adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani.

Lukács21.16. Kiszolgáltatnak titeket a szülők és testvérek, a rokonok és barátok, és némelyeket halálra visznek közületek,
Lukács21.17. és gyűlölteket leszte mindenki előtt az én nevemért,
Lukács21.18. (de) fejetekről egy hajszál sem vész el,
Lukács21.19. a kitarásokatokkal megnyeritek a lelketeket.
Lukács21.20. Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek veszik körül, akkor tudjátok meg (vegyétek tudomásul), hogy elközelgett pusztulása !
Lukács21.21. Akkor, aki Júdeában van, meneküljön a hegyekbe, és a városban levők távozzanak belőle, és akik a vidéken vannak, nehogy bemenjenek oda,
Lukács21.22. mivelhogy a bosszúállás (igazságszolgáltatás) napjai ezek, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva.
Lukács21.23. Jaj pedig a várandós és szoptató anyáknak azokban a napokban, mert nagy szükség lesz a földön, és harag ezen a népen,
Lukács21.24. és harci kard éle által hullanak el, és fogságba hurcolják őket mindenféle nemzet közé, és Jeruzsálemet (nem zsidó) nemzetek tiporják (tapossák), míg a (nem zsidó) nemzetek időszeke be nem telik,
Lukács21.25. és lesznek jelek a napban, a holdban, és a csillagokban és a földön a nemzetek szorongása tanácsstalanságukban a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt,
Lukács21.26. megdermednek az emberek a félelemtől és a földkerekségre zúduló szörnyőségek várásától, mert az egek összetartó erői megrendülnek,
Lukács21.27. és akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkben hatalommal és sok dicsőséggel.
Lukács21.28. Amikor pedig ezek kezdenek megtörténni, egyenesedjétek föl, és emeljétek föl fejéteket, mert közeleg a ti megváltásotok,
Lukács21.29. és mondott egy példázatot (példabeszédeket) nekik: nézzéte a fügefát és minden (élő)fát,
Lukács21.30. amikor már látjátok, hogy kihajtanak, magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár.
Lukács21.31. Úgy ti is, amikor látjátok, hogy ezek megtörténné, tudjátok meg, hogy közel van az Isten Királysága.
Lukács21.32. Ámen, mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek meg nem történné.
Lukács21.33. Az ég és a föld elmúlik, de az Én szavaim semmiképpen el nem múlnak.
Lukács21.34. Vigyázzatok pedig magatokra, nehogy elnehezítséte szívetéket mámorban és részegségben és a megélhetés tépelődő gondjaiban, és készületeenül (váratlanul) ne érjen bennéteket az a nap,
Lukács21.35. mert mint egy tör, fog lecsapni mindazokra, akik a föld összefelszínén laknak.
Lukács21.36. Virraszatok hát minden időszekeben könyörögve, hogy legyen erőte kimenekülni mindezekből, amelyek meglesznek majd, és megállhaszatok az Emberfia színe előtt.

Lukács21.37. Nappal pedig a templomépületben volt és tanított, éjszakára pedig kiment, és azon a hegyen tartózkodott, amelyet Olajfák hegyének hívnak,

Lukács21.38. és a nép mind korán reggel odatódult hozzá, hogy a templomépületben hallgassa Őt.

22.

Lukács22.1. Közeledett pedig a kovásztalan kenyér ünnepe, amelyet páskának (húsvétnek) mondanak,

Lukács22.2. és keresték a módját a főpapok és az írástudók, hogyan végezhetnék ki Őt, mert félték a néptől.

Lukács22.3. Bement pedig a sátán Júdásba, akit iskariótinak hívnak, aki a tizenkettő egyike volt (közé számított)

Lukács22.4. és elment, megtárgyalta a főpapokkal meg a templomórség vezetőivel, hogyan tudná nekik átadni őt.

Lukács22.5. és azok megörültek (örömmel fogadták) és megegyeztek, hogy ezüstpénzt adnak neki,

Lukács22.6. és megígérte, és egy alkalmas időszakot keresett, hogy a tömeg tudta nélkül kezükbe adhassa őt.

Lukács22.7. Elérkezett pedig a kovásztalan kenyér ünnepének napja, ezen kellett leölni (feláldozni) a húsvéti bárányt,

Lukács22.8. és Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta: menjetek el, és készítsétek el nekünk a páskát (a húsvéti bárányt), hogy megehessük.

Lukács22.9. Azok pedig ezt mondták neki: hol akarod, hogy elkészítsük ?

Lukács22.10. Ő pedig ezt mondta nekik: lám ! Amikor bementek a városba, egy emberrel találkoztok, aki egy korsó vizet visz, kövessétek (menjetelek utána) a házba, ahová bemegy,

Lukács22.11. és mondjátok meg a házigazdának: azt mondja neked a Tanítómester: hol az a szállás (teherleoldó hely), ahol a páskát (a húsvéti bárányt) az én tanítványaimmal megehetem (elfogyaszthatom) ?

Lukács22.12. és az mutatni fog nektek egy nagy, étkezésre berendezett emeleti helyiséget (felházat), ott készítsétek el,

Lukács22.13. elmentek tehát, és úgy találták, ahogyan mondta nekik, és el is készítették a páskát (húsvéti bárányt),

Lukács22.14. és amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett, és a tizenkét apostol vele együtt,

Lukács22.15. és így szólt hozzájuk: vágyva vágytam rá, hogy ezt a páskát (húsvéti bárányt) megegyem veletek, mielőtt szenvedek,

Lukács22.16. mert mondom nektek, hogy soha többé nem eszem azt, amíg be nem teljesedik az Isten Királyságában.

Lukács22.17. Azután felvett egy poharat, hálát adott és ezt mondta: vegyétek ezt és osszátok el magatok közt,

Lukács22.18. mert mondom nektek, hogy egyáltalán nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, míg Isten Királysága el nem jön.

Lukács22.19. És kenyeret vett a kezébe, hálát adott, megtörte és nekik adta ezt mondva: ez a testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre,

Lukács22.20. és ugyanígy az estebéd után fogta a poharat és ezt mondta: ez a pohár az új szövetség az én véremlében, amelyet értetek kiontok !

Lukács22.21. de lám, (nézzétek) annak keze, aki kiszolgált (átad) engem, (az enyémmel együtt) rajta van az asztalon,

Lukács22.22. mivelhogy az Emberfia ugyan, amint el lett határozva, elmegy, de jaj annak az embernek, aki kiszolgáltatja

Lukács22.23. és elkezdtek vitatkozni egymással, hogy ki lehet közülük az, aki ilyet fog cselekedni,

Lukács22.24. versengés is támadt, hogy ki tekintendő közülük nagyobbak,

Lukács22.25. Ő pedig ezt mondta nekik: a nemzetek királyai uralkodnak azokon, és akik hatalmat gyakorolnak rajtuk, jötevőknek hívják magukat,

Lukács22.26. de ti ne így legyetek, hanem aki nagyobb köztetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan, mint aki felszolgál,

Lukács22.27. mert ki nagyobb, aki asztalhoz telepszik, vagy az, aki felszolgál ? nemde az, aki az asztalhoz telepszik ? de én köztetek úgy vagyok, mintha a felszolgálótok volnék,

Lukács22.28. ti viszont megmaradtatok (kitartottatok) megpróbáltatásaimban,

Lukács22.29. és én királyságot adok néktek, mint ahogy Atyám nekem adta,

Lukács22.30. hogy majd egyetek és igyatok asztalomnál a királyságomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött.

Lukács22.31. Simon, Simon, lám a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát,

Lukács22.32. én azonban könyörögtem érted, ne hogy kifogyjon a hited, és te amikor (egykor) visszatérsz, megszilárdítsd a testvéreidet,

Lukács22.33. ő pedig ezt mondta neki: Uram, veled kész vagyok börtönbe is, halálba is menni.

Lukács22.34. Ő pedig ezt mondta: mondom neked, Péter, mielőtt ma felhangzik a kakasszó, háromszor letagadod, hogy ismersz engem,

Lukács22.35. és ezt mondta nekik: amikor elküldtelek benneteket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e valamiben hiányotok ? Ők pedig ezt mondták: semmiben,

Lukács22.36. majd ezt mondta nekik: most azonban, akinek van erszénye, vegye elő, ugyanígy tarisznyáját is, és akinek (netán) nincs, adja el a felöltőjét, és vásároljon egy (harci) kardot,

Lukács22.37. mert mondom nektek, hogy be kell teljesedni rajtam annak, ami meg van írva (rólam): és törvénytelenek közé számították, ugyanis ami rám vonatkozik, az végbemegy,

Lukács22.38. azok pedig mondták: Uram, lám, itt van két (harci)kard. Ő pedig ennyit mondott: elég !

Lukács22.39. és elindult, szokása szerint kiment az Olajfák hegyére, elkísérték pedig őt a tanítványok is.

Lukács22.40. Amikor pedig a helyszínre ért, ezt mondta nekik: imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek !

Lukács22.41. és ő eltávozott tőlük mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott,

Lukács22.42. (ezt) mondta: Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a pohárt, de ne az én akaratom, hanem a tied legyen meg !

Lukács22.43. Megjelent pedig neki egy angyal az égből, és megerősítette,

Lukács22.44. és a halállal tusakodva legnagyobb erőfeszítéssel imádkozott, verejtéke, mint megannyi vércsepp hullott le a földre,

Lukács22.45. majd felállt az imádkozástól, (vissza)ment a tanítványokhoz, alva (elszunnyadva) találta őket a szomorúságtól,

Lukács22.46. és ezt mondta nekik: miért szunyókáltok ? álljatok föl, imádkozzatok, nehogy kísértésbe esetek (megpróbáltatásba jussatok)

Lukács22.47. és amikor még beszélt, lám ! tömeg jött és a tizenkettő egyike, a Júdás nevű vezette őket, és Jézushoz közellépett, hogy megcsókolja.

Lukács22.48. Jézus pedig ezt mondta neki: Júdás, csókkal szolgálatod ki az Emberfiát ?

Lukács22.49. Látva pedig a körülötte levők, hogy mi történik, ezt mondták: Uram, közéjük vágjunk (harci)karddal ?

Lukács22.50. és rácsapott egy valaki közülük a főpap rabszolgájára, és levágta a jobb fülét,

Lukács22.51. válaszul pedig Jézus ezt mondta: hagyjátok abba ! (eddig és ne tovább) és megérintette annak fülét, és meggyógyította.

Lukács22.52. Szólt pedig Jézus az ellene kivonult főpapoknak és a templomőrség tisztjeinek és a véneknek: mint egy rablóra, úgy jöttetek ki (harci)kardokkal és furkósbotokkal ?

Lukács22.53. (Amikor) naponként veletek voltam a templomépületben, kezeteket sem nyújtottátok ki rám, de ez a ti órátok és a sötétség hatalma.

Lukács22.54. Elfogták, elvezették és bevitték a főpap házába. Péter pedig távolról követte.

Lukács22.55. Tüzet raktak az udvar közepén és körbeülték, Péter is odaült közéjük.

Lukács22.56. Meglátta őt egy szolgálóleány a fénnel szemközt ülni, jól megnézte (szemügyre vette) őt, ezt mondta: ez is velem volt !

Lukács22.57. Ő pedig letagadta, ezt mondta: nem ismerem Őt, asszony !

Lukács22.58. és röviddel ezután más is észrevette őt, és ezt állította: te is közülük való vagy ! de Péter ezt mondta: ember, nem vagyok !

Lukács22.59. és alig telt egy óra, másvalaki erősítette, ezt mondva: valóban ez is velem volt, mert galileai is,

Lukács22.60. (ezt) mondta pedig Péter: ember, nem tudom, mit mondasz ! és rögtön, még mialatt beszélt, felhangzott a kakasszó.

Lukács22.61. és megfordult az Úr, rátekintett Péterre, és eszébe jutott Péternek az Úr szava, amint megmondta neki, hogy: mielőtt a kakasszó felhangzik ma, megtagadsz engem háromszor !

Lukács22.62. és kiment Péter, künn keserves sírásra fakadt,

Lukács22.63. és azok a férfiak, akik közrefogták Jézust, csúfolták, verték őt,
Lukács22.64. és letakarták (körülbukolták) a fejét, és megkérdezték: prófétáld meg (találd el) ki ütött meg ?
Lukács22.65. (és) sok másféle szidalmat (mindenféle szitoközönt) is szórtak rá,
Lukács22.66. és amikor megvirradt (nappal lett), összegyűlt a nép véneinek tanácsa (presbitériuma), a főpapok meg az írástudók, és elvezették őt a gyűlésükbe,
Lukács22.67. (ezt) mondták: ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk ! de ezt mondta nekik: ha megmondom is nektek, egyáltalán nem hiszitek,
Lukács22.68. ha pedig én kérdezek, egyáltalán nem válaszoltok,
Lukács22.69. de mostantól fogva az Emberfia a hatalmas Isten jobbján fog ülni.
Lukács22.70. Erre egyszerre mind ezt mondták: Hát Te vagy az Isten Fia ? Ő pedig hozzájuk így szólt: ti mondjátok, hogy én vagyok
Lukács22.71. ők pedig ezt mondták: mi szükségünk van még tanú(bizonyoságo)kra ? Hiszen mi magunk hallottuk saját szájából.

23.

Lukács23.1. És felkerekedett a sokaság mind, és elvitték (elvezették) Őt Pilátushoz,
Lukács23.2. kezdtek pedig vádolni, (ezt) mondták: azt találtuk, hogy elforgatja nemzetünket, és megtiltja, hogy adót fizessünk a Cézárnak, és azt mondja magáról, hogy Ő a Krisztus, király.
Lukács23.3. Pilátus pedig megkérdezte őt, és ezt mondta: te vagy(-e) a zsidók királya ? Ő pedig válaszolt neki: te mondd.
Lukács23.4. Pilátus pedig így szólt a főpapokhoz és a néptömeghez: semmi okot a vádra nem találok ebben az emberben,
Lukács23.5. de azok erősködtek, és ezt mondták: fölzendíti a népet, tanítva egész Júdea szerte, Galileától kezdve idáig.
Lukács23.6. Pilátus pedig Galileát hallván, megkérdezte, vajon galileabeli ember-e ?
Lukács23.7. És megtudva, hogy Heródes fennhatósága (uralma) alá tartozik, elküldte őt Heródeshez, aki szintén Jeruzsálemben volt ezekben a napokban.
Lukács23.8. Heródes pedig szerfölött megörült, amikor meglátta Jézust, mert elég hosszú ideje (régóta) akarta őt látni, mivel sokat hallott felőle, és remélte, valami csodajelet tesz a szeme láttára.
Lukács23.9. Sok szóval faggatta, de Ő semmit sem válaszolt neki,
Lukács23.10. de ott álltak a főpapok és az írástudók nagy erővel (nekifeszülve) vádolták őt.
Lukács23.11. Heródes pedig katonáival együtt semmibe vette Őt és kicsúfolta, fényes (csillogó) ruhába öltöztetve visszaküldte Pilátushoz.
Lukács23.12. Heródes és Pilátus ezen a napon lettek (jó)barátok, mert azelőtt ellenséges viszonyban voltak egymással.

Lukács23.13. Pilátus pedig összehívatta a főpapokat, a vezetőket és a népet,
Lukács23.14. így szólt hozzájuk: elém vezettedek ezt az embert, mint a nép félvezetőjét, és lám, én előtetek kihallgattam, semmi olyan vádokat nem találtam ebben az emberben, amivel vádoljátok őt,
Lukács23.15. de még Heródes sem, mert visszaküldte őt hozzám, és láthatjátok, semmi olyat nem követett el, amiért halált érdemelne.
Lukács23.16. Megfenyítem tehát őt, és szabadon bocsátom,
Lukács23.17. az ünnep miatt ugyanis szabadon kellett neki bocsátania egy foglyot,
Lukács23.18. ámde felkiáltott a sokaság, és ezt mondták: vesszen ez (veszítsd el ezt), de bocsásd szabadon Barabbást !
Lukács23.19. egy olyan embert, aki a városban történt lázadásért és gyilkosságért volt börtönbe vetve,
Lukács23.20. Pilátus pedig ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta (szerette volna) bocsátani Jézust,
Lukács23.21. azok azonban tovább ordítottak és ezt mondták: feszítsd meg, feszítsd meg Őt ! (Kínkaróra vele !)
Lukács23.22. Ő pedig harmadszor is szólt hozzájuk: mert mi rosszat tett ez ? semmi halált érdemlő vádokat nem találtam benne, megfenyítem hát Őt, és elbocsátom (szabadon eresztem),
Lukács23.23. de azok ostromolták nagy hangoskodással, és kérték, hogy feszítse meg Őt, és győzött a hangerejük,
Lukács23.24. és Pilátus kimondta az ítéletet (döntött), hogy legyen meg a követelésük,
Lukács23.25. szabadon engedte hát nekik azt, akit felkelésért és gyilkosságért vetettek tömlöcbe, Jézust pedig kiszolgáltatta akaratauknak,
Lukács23.26. és amint elvezették (Őt), megfogtak egy bizonyos cirénei Simont, aki éppen a mezőről jött, és vállára tették a keresztet (kínkarót), hogy vigye Jézus után,
Lukács23.27. követte pedig a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, akik mellüket verték, és siratták Őt.
Lukács23.28. Jézus pedig hozzájuk fordulva ezt mondta: Jeruzsálem leányai, ne rajtam siránkozzatok, hanem inkább magatokon siránkozzatok és gyermekeiteken,
Lukács23.29. mert lám ! jönnek napok, amikor azt mondják: boldogok a meddők, és a méhek, melyek nem fogantak, és az emlők, melyek nem szoptattak !
Lukács23.30. Akkor kezdik mondani a hegyeknek: esetek ránk, és a halmoknak: rejtsetek el minket !
Lukács23.31. Mert ha a zöldellő (víztől nedves) fával ezt teszik, mi történik a szárazzal ?
Lukács23.32. Két más gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki
Lukács23.33. és amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponyának hívnak, ott keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Őt és a gonosztevőket, egyiket jobbról, a másikat pedig balról.

Lukács23.34. Jézus pedig ezt mondta: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit csinálnak (tesznek). Azután megosztotak, sorsot vetve ruháin

Lukács23.35. és megállt a nép báméskodva. De kicsúfolták a főemberek is, ezt mondták: másokat megmentett, mentse meg saját magát, ha Ő a Krisztus, az Istennek a kiválasztottja.

Lukács23.36. Gúnyolták pedig a katonák is, odamentek hozzá és ecetet vittek neki

Lukács23.37. és ezt mondták: ha Te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat !

Lukács23.38. Volt pedig egy felirat is fölibe írva görög, római és héber betűkkel: A ZSIDÓK KIRÁLYA EZ.

Lukács23.39. Az egyik felfüggesztett gonosztevő káromolta Őt, ezt mondván: ha te vagy a Krisztus, mentsd meg magadat és minket is,

Lukács23.40. de a másik rászólt, ezt mondván: nem féled te az Istent, hiszen ugyanabban az ítéletben vagy ?

Lukács23.41. mi ugyan igazságosan, mert méltó büntetését kapjuk azoknak, amiket elkövettünk, de ez semmi helytelent nem cselekedett,

Lukács23.42. és ezt mondta Jézusnak: emlékezzél meg rólam, amikor eljössz, a Te királyságodba,

Lukács23.43. és ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, ma velem leszel a Paradicsomban !

Lukács23.44. és már körülbelül hat óra volt, és sötétség lett az egész földön kilenc óráig.

Lukács23.45. A nap elsötétült (napfogyatkozás lett) és kettéhasadt a templom függönykárpitja közepén,

Lukács23.46. és Jézus nagy hangon felkiáltott: Atyám, kezeidbe teszem le a szellememet - és ezt mondván kilehelte (kibocsátotta) szellemét,

Lukács23.47. látva pedig a százados, mi történt, dicsőítette az Istent, ezt mondván: ez az ember valóban igaz volt,

Lukács23.48. és a tömeg mind, amely együtt volt a jelenetnél, látta a történeteket, és mellét verve tért haza.

Lukács23.49. Ott álltak pedig mind az ismerősei távol, olyan asszonyok is, akik együtt kísérték Galileától és látták ezeket,

Lukács23.50. és lám ! egy József nevű férfi, (aki) a tanács tagja volt, jó és igaz(ságos) férfiú,

Lukács23.51. nem értett egyet a határozatukkal és eljárásukkal, Arimateából, a zsidók városából való, aki maga is várta Isten Királyságát,

Lukács23.52. ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét,

Lukács23.53. és levette, gyolcsba göngyölte, és sziklába vágott sírboltba helyezte, ahol még nem feküdt senki,

Lukács23.54. és az előkészület napja volt, (és) a szombat beállóban volt,

Lukács23.55. elkísérték pedig az asszonyok, akik együtt jöttek vele Galileából, és megnézték a sírboltot, és hogy hogyan helyezték el benn az Ő testét,

Lukács23.56. visszatérőben pedig illatszereket és keneteket készítettek elő, és a szombaton pihentek a parancsolat szerint,

24.

Lukács24.1. de a szombatok első napján (a hét első napján) kora reggel kimentek a sírbolthoz, és magukkal vitték az előkészített illatszereket is,

Lukács24.2. a követ pedig a sírbolttól elhengerítve találták,

Lukács24.3. bementek, de az Úr Jézus testét nem találták

Lukács24.4. és történt, míg emiatt tétováztak, lám ! két férfi állt mellettük ragyogó ruhában.

Lukács24.5. Megrémültek, és a föld felé hajtották arcukat, azok pedig így szóltak hozzájuk: mit keresitek az élőt a halottak között ? nincs itt, hanem életre kelt,

Lukács24.6. emlékeztetek vissza, hogyan szólt nektek, amikor még Galileában volt,

Lukács24.7. megmondta: az Emberfiának át kell adni vétkező emberek kezébe, és keresztre feszíttetni és harmadnapon feltámadni

Lukács24.8. és visszaemlékeztek az Ő szavaira

Lukács24.9. és visszatértek a sírbolttól és hírül adták mindezeket a tizenegynek és a többinek mind.

Lukács24.10. Mária, a magdalai és Johanna, és Jakab anyja: Mária voltak pedig ezek, néhány más asszonnyal, akik elmondták az apostoloknak ezeket,

Lukács24.11. de azok szemében csak üres fecsegésnek tűnt fel ezeknek a beszéde, és nem hittek nekik.

Lukács24.12. Péter azonban felállt és elfutott a sírbolthoz, és amikor lehajolt, csupán a lepedőket látta, és elment, magában csodálkozva a történeteken,

Lukács24.13. és lám, ketten közülük még aznap elindultak egy faluba, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira volt, amelynek neve Emmausz,

Lukács24.14. és beszélgettek egymással mindezekről az eseményekről,

Lukács24.15. és történt, hogy míg beszélgettek és tanakodtak, maga Jézus is csatlakozott, és együtt ment velük,

Lukács24.16. de a szemek le voltak fogva, nehogy ráismerjenek,

Lukács24.17. de Ő szólt hozzájuk: micsoda szavak ezek, amelyeket jártotokban egymással váltotok ? és megálltak szomorú tekintettel,

Lukács24.18. az egyik, akinek neve Kleopás volt, így válaszolt neki: te vagy egyedül idegen Jeruzsálemben, nem is tudod, mik történtek ott ezekben a napokban ?

Lukács24.19. és mondta nekik: mik ? azok pedig mondták neki: A názáreti Jézus felől, aki próféta volt, munkában és szóban, hatalmas az Isten és az egész nép előtt,

Lukács24.20. hogyan szolgáltatták ki a főpapjaink és vezetőink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg (vonták kinkaróra) Őt,

Lukács24.21. pedig mi reméltük, hogy Ő az, aki meg fogja váltani Izraelt, de hát harmadnapja már, hogy ezek történtek,

Lukács24.22. de némely közülünk való asszony is megdöbbenett bennünket: korán reggel a sírboltnál voltak,

Lukács24.23. és nem találták ott a testét, eljöttek és azt mondták, hogy angyalok (meg)jelenését is látták, akik azt mondták, hogy él,
Lukács24.24. el is mentek némelyek a velünk valók közül a sírbolthoz és úgy találták, ahogyan az asszonyok is mondták, de Őt magát nem látták,
Lukács24.25. erre Ő így szólt hozzájuk: ó ti balgák és restszívűek, mindazok elhívésére, amiket a próféták szoltak,
Lukács24.26. hát nem ezeket kellett szenvedni a Krisztusnak és bemenni az Ő dicsőségébe ?
Lukács24.27. és kezdve Mózesről és minden prófétáról elmagyarázott nekik mindent, amit az írásokban róla írtak,
Lukács24.28. és közel értek a faluhoz, amelybe mentek, és Ő úgy tett, mintha tovább menne,
Lukács24.29. de erősen marasztalták Őt, ezt mondták: maradj velünk, mert beesteledik, és lehanyatlott már a nap, és betért, hogy velük maradjon,
Lukács24.30. és történt, hogy amikor az asztalhoz telepedett velük, kezébe vette a kenyeret, megáldotta és megtörte, és odaadta nekik,
Lukács24.31. azoknak pedig megnyíltak a szemeik és ráismertek, de Ő eltűnt előlük,
32. és így szóltak egymáshoz: hát nem lobbant izzó lánggra a szívünk bennünk, ahogyan szólt hozzánk az úton, ahogyan kifejtette az Írásokat ?
Lukács24.33. és útra keltek abban az órában, visszafordultak Jeruzsálembe, és összegyűl(eke)zve találták a tizenegyet és a velük levőket,
Lukács24.34. akik ezt mondták: valóban életre kelt az Úr, és megjelent (láthatóvá lett) Simonnak,
Lukács24.35. és ők is beszámoltak az úton történekről, és arról, hogyan ismerték fel őt a kenyér megtöréséről,
Lukács24.36. Amíg pedig ezeket beszéltek, maga Jézus állt meg ott közöttük, és ezt mondta nekik: békesség nektek !
Lukács24.37. megrettentek és félelemmel telve úgy vélték, hogy szellemet látnak,
Lukács24.38. de Ő ezt mondta nekik: mit vagytok zavarban, és miért támadnak ily következtetések szívetekben ?
Lukács24.39. nézzétek a kezeimet és a lábaimat, hogy én vagyok magam, tapintsatok meg engem és lássátok: mivelhogy a szellemnek nincs hús(teste) és csontja, amint látjátok, nekem van.
Lukács24.40. (És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és a lábait.)
Lukács24.41. De amikor örömben még mindig nem hittek, és csodálkoztak, ezt mondta nekik: van valami enivalótok itt ?
Lukács24.42. azok pedig adtak neki egy darab sült halat
Lukács24.43. és kezébe fogta és szemük láttára evett
Lukács24.44. és így szólt hozzájuk: ezek azok a szavak, amelyeket akkor szoltam hozzátok, amikor még veletek voltam, hogy be kell teljesedni mindazoknak, amik írva vannak a Mózes törvényében és a prófétákban és Zsoltároknak rólam !
Lukács24.45. Ekkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat,

Lukács24.46. és ezt is mondta nekik: így van megírva és így kellett szenvednie a Krisztusnak, és feltámadnia a halottak közül harmadnapon, Lukács24.47. és hirdetni kell a gondolkozásmód megváltoztatást (az észretérést) az Ő nevében a bűnök megbocsátása végett minden (nem-zsidó) nemzet között, Jeruzsálemtől kezdve.

Lukács24.48. Ti vagytok ezeknek tanú(bizony)ságtévői

Lukács24.49. és lám, én elküldöm rátok Atyám ígérését, ti pedig legyetek veszteg a városban, míg fel nem lesztek ruházva a magasból (ható)erővel,

Lukács24.50. kivezette őket Betániához közel, és felemelte kezeit, megáldotta őket,

Lukács24.51. és történt, hogy amíg áldotta őket, eltávolodott (elvált) tőlük (és felvitetett az égbe)

Lukács24.52. és azok (imádva őt) visszatértek Jeruzsálembe nagy örömmel,

Lukács24.53. és mindenkor a templomépületben voltak és dicsérve áldották az Istent.

AZ ÖRÖMÜZENET JÁNOS SZERINT

1.

János1.1. Kezdetben volt az Ige (a Szó) és az Ige Isten felé irányít(ó volt) és Isten volt az Ige.

János1.2. Ez kezdetben az Isten felé mutatott.

János1.3. A Mindenség általa (Rajta keresztül) lett és nála nélkül (Tőle különválasztva) semmi sem lett, ami lett.

János1.4. Őbenne élet volt és az élet volt az emberek fénye

János1.5. és a fény a sötétben ragyog (világít) és a sötétség azt nem tartóztatta fel.

János1.6. Megjelent (támadt) egy ember, akit Isten küldött, akinek János volt a neve.

János1.7. Ez tanú(bizony)ságtételre jött, hogy tanúskodjék a fényről, hogy mindenki higgyen általa.

János1.8. Nem ő volt a fény, hanem (jött), hogy tanú(bizony)ságot tegyen a fényről.

János1.9. Az igazi fény már eljött a világba és fénybe borított minden embert.

János1.10. A világban volt és a világ általa (Rajta keresztül) lett, de a világ Őt nem ismerte (fel).

János1.11. A sajátjába jött, de az övéi nem fogadták be Őt,

János1.12. de akik befogadták Őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek, azok, akik az Ő nevében hisznek,

János1.13. akik nem vérből, sem a (hús)test akaratából, sem férfi akaratából, hanem Istenből (szü)lettek

János1.14. és az Ige (hús)testté lett és itt sátorozott miközöttünk és szemléltük dicsőségét, mint aki az Atya egyszülötte, tele kegyelemmel és való(igaz)sággal.

János1.15. János tanú(bizony)ságot tett Róla és kiáltott, (ezt) mondta: ez volt az, akit mondtam, hogy utánam jön, aki megelőzött, mert előbb volt, mint én.

János1.16. Mert az Ő teljességéből mi mindnyájan kaptunk, mégpedig kegyelmet kegyelemre,

János1.17. mert a törvényt Mózes által adták, a kegyelem és a való(igaz)ság Jézus Krisztus által valósult meg,

János1.18. Istent senki sem látta soha, az egy(szülött) Isten, aki az Atya ölé(ke)n van, Ő nyilatkoztatta ki

János1.19. és ez a János tanú(bizony)ságtétele, amikor a zsidók Jeruzsálemből papokat és lévítákat küldtek hozzá, hogy megkérdezzék őt: te ki vagy ?

János1.20. és megvallotta és nem tagadta és megvallotta, hogy: én nem vagyok a Krisztus

János1.21. és megkérdezték őt: mi (vagy) tehát ? te Illés vagy ? és (ezt) mondta: nem vagyok. A próféta vagy te ? És válaszolt: nem !

János1.22. tehát (ezt) mondták neki: ki vagy ? hogy választ adjunk azoknak, akik küldtek minket, mit mondasz magad felől ?

János1.23. Én egy (segély)kiáltó hang vagyok a pusztában: egyengessétek az Úr útját, amint Ézsaiás, a próféta megmondotta

János1.24. és a küldöttek a farizeusok közül valók voltak

János1.25. és megkérdezték Őt és (ezt) mondták neki: miért merítesz vízbe hát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta ?

János1.26. Válaszolt nekik János, (ezt) mondta: én vízbe meríték be, de köztetek áll, akit ti nem ismertek,

János1.27. Ő utánam jön, akinek nem vagyok én méltó, hogy megoldozzam a saruszját.

János1.28. Ezek Betániában történtek a Jordánon túl, ahol János a (víz)bemerítést végezte.

János1.29. Másnap látta János Jézust maga felé közeledni és (ezt) mondta: lám, (nézd) az Isten báránnya, aki magára veszi a világ bűnét !

János1.30. Ő az, akiről én (azt) mondtam, utánam jön egy férfiú, aki megelőzött engem, mert elsőbb volt nálam

János1.31. és én nem ismertem Őt, de hogy kijelentessék Izraelnek, azért jöttem én a vízbe(n be)meríteni

János1.32. és így tanúskodott János, (ezt) mondta: láttam, hogy a Szellem, mint egy galamb leszállott az égből és rajta maradt,

János1.33. én nem ismertem Őt, hanem aki elküldött engem vízbe(n be)meríteni, az mondta nekem: akire látod a Szellemet leszállni és rajta marad, Ő az, aki Szent Szellembe merít be

János1.34. és én láttam és tanú(bizony)ságot tettem, hogy ez az Isten Fia.

János1.35. Másnap ismét ott állt János és tanítványaiból kettő

János1.36. és rátekintett az arra sétáló Jézusra, (ezt) mondta: lám, (nézzétek):az Isten Báránya !

János1.37. és amikor meghallotta két tanítványa e szólást, nyomába szegődött Jézusnak.

János1.38. Hátrafordult pedig Jézus és meglátta, hogy követik, (ezt) mondta nekik: mit kerestek ? ők pedig mondták neki: Rabbi (ami azt jelenti: Tanítómester), hol van az (állandó) lakhelyed (maradandó szállásod) ?

János1.39. Ő (ezt) mondta nekik: jöjjetek és meglátjátok. Elmentek tehát és megtudták, hol lakik, nála is maradtak aznap, volt pedig mintegy tíz óra.

János1.40. András, a Simon Péter testvére volt az egyik, a kettő közül, aki hallotta (ezt) Jánostól és követte Őt,

János1.41. Ő először a saját testvérével, Simonnal találkozott és megmondta neki: megtaláltuk a Messiást (ami azt jelenti: Krisztus azaz Fölkent)

János1.42. és Jézushoz vezette őt, amikor rátekintett Jézus (ezt) mondta: te vagy Simon, a János fia, téged Kéfásnak hívnak majd (ami megmagyarázva: Petrosz azaz Kőszikla)

János1.43. Másnap Jézus Galileába akart menni és találkozott Fülöppel és (ezt) mondta neki Jézus: kövess engem !

János1.44. Fülöp pedig Betsaidából való volt, András és Péter városából,

János1.45. Fülöp találkozott Natánáéllal és (ezt) mondta neki: akiről írt Mózes a törvényben és a próféták, megtaláltuk Jézust: a József fiát, a Názáretből valót

János1.46. és (ezt) mondta Natánáel: Názáretből jöhet-e (lehet-e) valami jó ? (ezt) mondta neki Fülöp: jöjj és lásd meg !

János1.47. Amikor Jézus a hozzá közeledő Natánáéllal meglátta (ezt) mondta róla: lám (nézd) egy igazán izraelita, akiben nincs családság !

János1.48. (Ezt) mondta neki Natánáel: honnan ismered engem ? válaszul Jézus (ezt) mondta: mielőtt Fülöp hívott, a fügefafa alatt láttalak téged.

János1.49. Ezt válaszolta neki Natánáel: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya !

János1.50. válaszolt Jézus és ezt mondta neki: mivelhogy ezt mondtam neked, láttalak téged a fügefafa alatt, hiszel ? ezeknél nagyobbakat fogsz látni

János1.51. és ezt mondta neki: Ámen, Ámen, mondom néktek, látni fogjátok a felnyílt eget és Isten angyalait (hírvivő követéit), amint fölszállnak és leszállnak az Emberfiára.

2.

János2.1. És a harmadik napon menyegző lett a galileai Kánában, ott volt Jézus anyja is.

János2.2. Meghívták pedig Jézust és tanítványait is a menyegzőbe,

János2.3. és amikor fogytán volt a bor így szólt Jézus anyja Hozzá: nincs boruk !

János2.4. Jézus ezt mondta neki: mi ez nekem és neked, asszony ? Még nem jött el az én óráim.

János2.5. Ezt mondta az anyja a felszolgálóknak: bármit mond néktek, tegyétek meg !

János2.6. Volt pedig ott hat vizes kőkorsó, a zsidók tisztálkodására odatéve, belefért mindegyikbe két-három mérő (víz).

János2.7. Jézus ezt mondta nekik: töltsétek meg a vizeskorsókat vízzel. Meg is töltötték őket színig (felső karimájáig)

János2.8. és mondta nekik: merítsetek most, és vigyetek a násznagynak, ők meg vittek,

János2.9. amint pedig megízlelte a násznagy a borra lett vizet és nem tudta, honnan van, de a felszolgálók tudták, akik a vizet merítették, előszólitotta a vőlegényt a násznagy,

János2.10. és mondta neki: minden ember először a kitűnő (az eszményi jó) bort adja fel, és miután megittasodtak (megrészegedtek), akkor a silányabbat, te a kitűnő (az eszményi jó) bort mostanáig (a jelenre) tartogattad.

János2.11. Ezt tette Jézus a jelek kezdetéül a galileai Kánában és ezzel kinyilvánította (láthatóvá tette) dicsőségét és hittek benne a tanítványai.

János2.12. Ezután lement Kapernaumba Ő és anyja, testvérei és tanítványai és ott maradtak néhány napig

János2.13. és közel volt a zsidók húsvétja (pászkája) és Jézus felment Jeruzsálembe

János2.14. ott találta a templomépületben azokat, akik ökröket, juhokat és galambokat árultak és a pénzváltókat ott ülve,

János2.15. és korbácsot csinált kötelekből és kihaj(i)totta mindnyájukat a templomépületből a juhokat és az ökröket, a nyereszkedők pénzét kiöntötte (szétszórta) és asztalaikat feldöntötte (felforgatta)

János2.16. és a galambárosoknak ezt mondta: vigyék el ezeket innen, ne tegyétek az én Atyám házát vásárcsarnokká !

János2.17. akkor eszébe jutott a tanítványainak, hogy meg van írva: a házadért való buzgóság emészt engem,

János2.18. válaszoltak tehát a zsidók, ezt mondták neki: micsoda jelet mutatsz nekünk, hogy ezeket teszed?

János2.19. válaszolt Jézus és ezt mondta nekik: bontsátok le ezt a templomot és három nap alatt felállítom azt

János2.20. ezt mondták erre a zsidók: negyvanhat esztendeig épült ez a templom és te három nap alatt felállítod azt ?

János2.21. de Ő a saját testének templomáról mondta ezt

János2.22. amikor tehát életre kelt a halottak közül, visszaemlékeztek a tanítványai, hogy ezt megmondta. Hittek is az Írásnak és az Igének, amelyet Jézus mondott.

János2.23. Amint pedig Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen, sokan hittek nevében, figyelve a jeleket, amelyeket tett,

János2.24. de maga Jézus nem bízta magát rájuk, mivel ismerte mindnyájukat

János2.25. és mivelhogy nem volt szüksége arra (nem szorult rá), hogy valaki tanú(bizony)ságot tegyen az emberről, mert Ő (maga) tudta, mi volt az emberben.

3.

János3.1. Volt pedig egy Nikodémus nevű ember a farizeusok közt, a zsidók főembere (vezetője),

János3.2. ez eljött Jézushoz éjjel és ezt mondta neki: Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítómesterül, mert senki sem tehet (nem képes, nincs hatalmában, hogy tegye) ilyen jeleket, amelyeket te teszel, csak ha az Isten van vele,

János3.3. válaszolt Jézus és ezt mondta neki: Ámen, Ámen mondom neked, ha valaki nem lesz újjá (nem származik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát),

János3.4. így szólt hozzá Nikodémus: hogyan képes egy ember világra jönni, aki öreg ? netán képes az anyja méhében (hasüregében) még egyszer (ismét, másodszer) bemenni és világra jönni ?

János3.5. Jézus válaszolt: Ámen, Ámen mondom neked, ha valaki nem származik (lesz) netán vízből és Szellemből, nem képes bemenni Isten Királyságába,

János3.6. ami hústestből van nemzve (amit hústest hoz létre), hústest az, ami Szellemből jön létre, szellem az.

János3.7. Nehogy csodálkozz azon, hogy ezt mondtam: újjá kell lennetek (nektek fentről kell származnotok).

János3.8. A Szellem ahol akar, ott fuvall és a hangját hallod, de nem tudod, honnan jön és hová tart, így van mindenki, aki Szellemből származott (lett),

János3.9. Nikodémus válaszolt és ezt mondta neki: hogyan képesek ezek létrejönni (hogyan lehet meg ez) ?

János3.10. Jézus válaszolt és ezt mondta neki: te Izrael tanítómestere vagy és ezeket nem tudod ?

János3.11. Ámen, Ámen mondom neked, hogy amit tudunk, azt szóljuk, és amit látunk, arról teszünk tanú(bizony)ságot és a mi tanú(bizony)ságtételünket nem fogadjátok el.

János3.12. Ha a földi dolgokat mondtam néktek, és nem hiszitek, hogyan hiszitek, ha majd ez égből levőket mondom ?

János3.13. és senki sem jutott az égbe, csak az, aki az égből szállt le, az Emberfia,

János3.14. és ahogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának felemeltetnie,

János3.15. hogy mindenki, aki hívő (hithű) lesz Benne, világkorszakra szóló élet birtokosa legyen,

János3.16. mert úgy (oly módon) szereti az Isten a világot /a világrend(sze)r(t)l/, hogy az egyetlen világra jött Fiát adta, hogy mindenki, aki hívő (hithű) lesz

Benne, nehogy elveszen (elpusztuljon), hanem birtokosa legyen a világekorszakra szóló (aioni) életnek,

János3.17. mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse (megmentse, megtartsa) a világot Átala (Rajta keresztül).

János3.18. Aki hívő lesz (hithűségbe jut) nem kerül ítéletre, aki (netán) nem hisz, (nem lesz hű) már ítélet alá esett, mivelhogy nem hitt (hűn) a világra jött Isten egyetlen Fiának nevében.

János3.19. Ez pedig az ítélet, hogy a fény eljött a világba, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak.

János3.20. Mert mindenki, aki romlott dolgokat cselekszik, gyűlöli a fényt és nem jön ki a fényre, hogy napfényre ne kerüljenek tettei /műve(lete)i, dolgai/,

János3.21. aki azonban a való(igaz)ságot teszi, kimegy a fényre, hogy nyilvánvalókká legyenek a tettei /műve(lete)i/, hogy Istenben tette őket,

János3.22. ezek után Jézus és a tanítványai Júdea földjére mentek és ott tartózkodott velük és (víz)bemerített,

János3.23. de János is (víz)bemerített Aionban, Szálem közelében, mivelhogy ott sok víz volt és odamentek és bemerítkeztek,

János3.24. mert János még nem volt börtönbe vetve,

János3.25. vita(tkozás) támadt tehát János tanítványai és egy zsidó között a tisztulás felől

János3.26. és Jánoshoz mentek és ezt mondták neki: Rabbi, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te tanú(bizony)ságot tettél, lám! ez bemerít és mindenki tódul hozzá,

János3.27. válaszul János ezt mondta: semmit sem kaphat az ember, ha csak nem az égből adták neki,

János3.28. ti magatok vagytok a tanúim (tanúságtevőim), hogy megmondtam: nem én vagyok a Krisztus, hanem hogy előfutár (küldött) vagyok Őelőtte.

János3.29. Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hall(gat)ja őt, örömmel örül a vőlegény hangjának, ez az örömöm tehát betel(jesedet)t.

János3.30. Neki növekedni kell, nekem pedig kisebbednem.

János3.31. Aki felülről jön, mindeneknek fölötte van, aki a földből való, az földi (földhözragadt) és a földiekről szól: aki az égből jön, mindeneknek fölötte van,

János3.32. amit látott és hallott, arról tesz tanú(bizony)ságot és az ő tanú(bizony)ságtételét senki sem fogadja el,

János3.33. aki elfogadja a tanú(bizony)ságtételét, megpecsételte, hogy az Isten való igaz.

János3.34. Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mert Isten nem mértékkal adja a Szellemet.

János3.35. Az Atya szereti a Fiút és mindent a kezébe adott.

János3.36. Aki hisz a Fiúban, korszakra szóló élet birtokosa, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

4.

János4.1. Amint tehát megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és merít (víz)be, mint János,

János4.2. bár Jézus maga nem merített (víz)be, hanem csak a tanítványai,

János4.3. elhagyta Júdeát és elment ismét Galileába.

János4.4. Keresztül kellett pedig mennie Szamarián,

János4.5. megérkezett tehát egy szamariai városba, amelyet Szikárnak mondanak, közel ahhoz a térséghez, melyet Jákób fiának, Józsefnek adott,

János4.6. ott pedig volt egy forrás, a Jákóbé. Jézus tehát, elfáradva az utazástól, leült úgy, ahogy(an) volt a forrásnál: mintegy hat óra volt.

János4.7. Jött Szamariából egy asszony vizet meríteni, ezt mondta neki Jézus: adj nekem innom !

János4.8. a tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy enivalót vásároljanak,

9. ezt mondta neki a szamariai asszony: hogyan van az, hogy te zsidó létedre tőlem, aki szamariai asszony vagyok, inni kérsz ? mert a zsidók nem érintkeztek (társalogtak) a szamariaiakkal, (nem használtak egy edényt).

János4.10. Válaszolt Jézus és (ezt) mondta neki: ha ismernéd Istennek az ajándékát, és azt, hogy ki az, aki mondja neked: adj nekem innom, te kérted volna Őt és élő vizet adott volna neked,

János4.11. (ezt) mondta neki: Uram, még merítővödörd sincs, és a kút mély, honnan vennéd hát az élő vizet ?

János4.12. talán te nagyobb vagy a mi atyánknál, Jákóbnál, aki nekünk e kutat adta és Ő maga is ebből ivott, fiai is, nevelt jószágai is ?

János4.13. Válaszolt Jézus és ezt mondta neki: mindenki, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik,

János4.14. de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, többé nem szomjazik meg a világkorszakokon át, hanem az a víz, amelyet én adok neki, benne oly víznek forrásává válik, amely világkorszakra szóló életbe szökellik,

János4.15. így szólt hozzá az asszony: Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam és ne jöjjek ide meríteni.

János4.16. Mondta neki Jézus: menj, hívd (szólítsd) a férjedet és jöjj ide !

János4.17. válaszolt az asszony és (ezt) mondta: nincs férjem: (ezt) mondta neki Jézus: (eszményi) szépen mondtad, hogy: nincs férjem,

János4.18. mert őt férjed volt, de akid most van, az nem a férjed, ezt való(igazá)ban megmondtad.

János4.19. Mondta neki az asszony: Uram, ahogy látom próféta vagy te.

János4.20. A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent és ti (azt) mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádni kell.

János4.21. Ezt mondta neki Jézus: higgy nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát.

János4.22. Ti azt imádjátok, amit nem ismertek (tudtok), mi azt imádjuk, amit ismerünk (tudunk), mivelhogy az üdvösség (megmentés) a zsidók közül ered (származik),

János4.23. de eljön az óra, és az (már) most van, amikor az igazi (valódi) imádók szellemben és való(igaz)ságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyeneket keres magának imádóiu.

János4.24. Szellem az Isten, és azoknak, akik Őt imádják, szellemben és való(igaz)ságban kell imádniok.

János4.25. Mondta neki az asszony: tudom, hogy Messiás jön, akit Krisztusnak (Felkentnek) mondanak és amikor az eljön, hírül ad nekünk minden(eke)t,

János4.26. (ezt) mondta neki Jézus: én vagyok az, aki veled beszélek

János4.27. és éppen ekkor jöttek vissza a tanítványai és csodálkoztak, hogy asszonnyal szó(ba ál)lt, mindazáltal egyik sem mondta: mit keresel ? vagy: mit állsz szóba (szólsz) vele ?

János4.28. Otthagyta tehát a vizeskorsaját az asszony és elment a városba és mondta az embereknek:

János4.29. Jertek ide, lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem, (vajon) nem ez-é a Krisztus ?

János4.30. Kimentek tehát a városból és odamentek hozzá.

János4.31. Közben kér(lel)ték Őt a tanítványok, (ezt) mondták: Rabbi, egyél !

János4.32. Ő pedig (ezt) mondta nekik: van nekem eledelem, amiről ti nem tudtok.

János4.33. Mondták tehát a tanítványok egymásnak: netán valaki hozott neki enni ?

János4.34. Jézus ezt mondta nekik: az én eledelem az, hogy tegyem annak akaratát, aki elküldött engem és bevégezzem az Ő munkáját (művét).

János4.35. Nem ti mondjátok-é, hogy még négy hónap és jön az aratás ? Lám, (azt) mondom nektek, emeljétek fel szemeiteket és szemléljétek meg a földterületeket (társégeket), hogy már fehérek az aratásra,

János4.36. az arató már most megkapja a bérét, és összegyűjti termését a világszakra szóló életre, hogy a magvetővel együtt örüljön az arató is,

János4.37. mert ebben igaza van a közmondásnak (az a szó igaz), hogy más a magvető, és más az arató.

János4.38. Én aratni küldtelek titeket, azt, amit nem ti műveltetek meg (fáradtatok) mások fárad(oz)tak és ti azok fáradozásába jöttetek (léptetek be).

János4.39. Abból a városból pedig sokan hittek Őbenne a szamaritánusok közül a tanú(bizony)ságtevő asszony szavára, hogy: "mindent megmondott nekem, amit tettem".

János4.40. Amint tehát odaér(kez)tek hozzá a szamaritánusok, kér(lel)ték, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig

János4.41. és sokkal többen hittek az Ő szavának,

János4.42. az asszonynak meg (azt) mondták, hogy: most már nem a te szólásodra hiszünk, mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy ez való(igazá)ban a világ Megmentője (Üdvözítője).

János4.43. Két nap múlva pedig kiment onnan Galileába,

János4.44. mert maga Jézus tett tanú(bizony)ságot, hogy a prófétának a saját hazájában nincs becsülete.

János4.45. Amikor tehát Galileába érkezett, szívesen fogadták őt a galileabeliek, akik mindent láttak, amit tett Jeruzsálemben az ünnepen, mert ők maguk is feljöttek az ünnepre,

János4.46. tehát elment ismét a galileai Kánába, ahol a vizet borrá tette és Kapernaumban volt egy királyi tisztviselő, akinek fia beteg volt,

János4.47. ez, amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá és kér(lel)te Őt, hogy jöjjön el és orvosolja meg a fiát, mert halálán van.

János4.48. Így szólt tehát hozzá Jézus: ha csak jeleket és csodákat nem láttok, egyáltalán nem hisztek,

János4.49. így szólt hozzá a királyi tisztviselő: Uram, jöjj el, mielőtt meghal(na) a fiacskám !

János4.50. (ezt) mondta neki Jézus: menj el, a fiad él ! az ember hitt a szónak, amelyet mondott neki Jézus és elment.

János4.51. Amikor pedig elment az úton a rabszolgák szembe jöttek vele, mondták, hogy a gyermeke él.

János4.52. Megtudakolta azért az órát tőlük, melyben jobban (rendben) lett, mondták hát neki, hogy tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.

János4.53. Megtudta tehát az apa, hogy abban az órában történt amelyben (ezt) mondta neki Jézus: a fiad él. Hithű is lett ő, és az egész háza(népe).

János4.54. Ezt pedig újra második jelként tette Jézus, amikor megérkezett Júdeából Galileába.

5.

János5.1. Ezek után ünnepük volt a zsidóknak és fölment Jézus Jeruzsálembe,

János5.2. van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy fürdőmedence, amelyet héberül Beteszának neveznek, őt (oszlop)csarnoka volt,

János5.3. ezekben feküdt a gyengélkedők, vakok, sánták, sorvadtak sokasága, akik a várták a víz megmozdulását,

János5.4. mert egy angyal időszakonként leszállott a fürdőmedencére és föl kavarta a vizet, aki tehát elsőnek lépett be a víz felkavarása után, egészséges lett, akármilyen baja (nyavalyája) volt

János5.5. volt pedig egy ember ott, harmincnégy esztendeje volt beteg,

János5.6. ezt látta (észrevette) Jézus, amint ott feküdt és tudta (ismerte), hogy már sok ideje ott van, mondta neki: akarsz-e egészséges(sé) lenni (éppé válni) ?

János5.7. válaszolt neki a beteg: Uram, egy emberem sincs, hogy amikor felkavarodik a víz, beledobjon engem a fürdőmedencébe, mire pedig én odaérek, más lép be előttem,

János5.8. (ezt) mondta neki Jézus: kelj fel, vedd fel a hordágyadat és jár(kál)j körül !

János5.9. és mindjárt egészséges lett az ember és felvette (felemelte) hordágyát és körüljár(kál)t . Szombat volt pedig azon a napon.

János5.10. (ezt) mondták tehát a zsidók a gyógykezeltnek: szombat van, nem szabad (nincs megengedve) neked a hordágyat vinned.

János5.11. Ő pedig válaszolt nekik: aki egészségessé tett engem, az mondta nekem: vedd fel a hordágyadat és jár(kálj) körül.

János5.12. Megkérdezték őt: ki az az ember, aki mondta neked: vedd (ágyadat) és járj ?

János5.13. a megorvosolt pedig nem tudta, ki volt az, mert Jézus elkerült tőle, mivel (nép)tömeg volt azon a helyen.

János5.14. Ezek után megtalálta őt Jézus a templomépületben (ezt) mondta neki: látod, egészséges lettél, ne vétkezzél többé, nehogy rosszabbul járj !

János5.15. elment az ember és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt
egészségessé
tette,

János5.16. és emiatt üldözni kezdték Jézust, mert szombaton tette ezeket

János5.17. Ő pedig (ezt) mondta nekik: az én Atyám mind ez ideig (mostanáig) munkálkodik, én is munkálkodom.

János5.18. Ezért tehát a zsidók méginkább meg akarták ölni (életére törtek), mivelhogy nemcsak hogy megszegte a szombatot, hanem az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé tette magát az Istennel.

János5.19. Válaszolt pedig Jézus és (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom néktek, a Fiú semmit sem képes magától tenni, csak azt, amit lát az Atyától, mert amiket Ő tesz, azokat teszi ugyanúgy (hasonlóképpen) a Fiú is,

János5.20. mert az Atya kedveli a Fiút és mindent megmutat neki, amit (önmaga) tesz, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd, hogy (ti) csodálkozzatok,

János5.21. mert amiképpen az Atya életre kelti a halottakat és megeleveníti (élővé teszi) úgy a Fiú is, megeleveníti azokat, akiket akar,

János5.22. mert az Atya nem is ítél senkit sem, hanem az ítéletet mind a Fiúnak adta,

János5.23. hogy mindenki úgy tisztelje (becsülje meg) a Fiút, ahogy(an) tisztelik (megbecsülik) az Atyát. Aki netán nem tiszteli (becsüli) a Fiút, nem tiszteli (becsüli) az Atyát (sem), aki küldte Őt.

János5.24. Ámen, Ámen mondom néktek: hogy aki az én szavamat hallja, és hisz annak, aki engem küldött, (világ)korszakra szóló élete van és nem megy ítéletbe, hanem átment a halálból az életbe.

János5.25. Ámen, Ámen mondom néktek, hogy (el)jön az óra és az most van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának hangját és akik (meg)hallják, élni fognak,

János5.26. mert miképpen az Atyának élete van önmagában, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában,

János5.27. és (telj)hatalmat (felhatalmazást) adott neki, hogy ítéletet tegyen, mivelhogy Ő az Emberfia.

János5.28. Nehogy csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírboltokban vannak, meghallják az Ő hangját

János5.29. és előjönnek: azok, akik jót tettek, az élet föltámadására, akik rosszat cselekedtek, az ítélet föltámadására.

János5.30. Nem tehetek én magamtól semmit sem, ahogyan hallom, úgy ítélek és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki engem küldött.

János5.31. Ha én önmagamról teszek tanú(bizony)ságot, az én tanú(bizony)ságtételelem nem való(igaz)ságos,

János5.32. más az, aki tanú(bizony)ságot tesz énrólam, és tudom, hogy valóigaz az a tanú(bizony)ság, amit tesz felőlem.

János5.33. Ti elküldtetek Jánoshoz és tanú(bizony)ságot tett a való(igaz)ságról,

János5.34. de én nem embertől kapom, a tanú(bizony)ságot, hanem ezeket azért mondom, hogy ti megmeneküljete (üdvözüljete).

János5.35. Ő volt a mécs, mely égett és ragyogott (világított), de ti csak ideig-óráig akartatok örvendezni (ujjongani) az Ő fényében,

János5.36. de nekem nagyobb tanú(bizony)ságtételelem van Jánosénál, mert azok a munkák (tettek), amelyeket adott nekem az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a tetek (munkák), amelyeket teszek, tanú(bizony)ságot tesznek énrólam, hogy az Atya küldött engem,

János5.37. és aki elküldött engem, az Atya, maga tett rólam tanú(bizony)ságot, sem hangját nem hallottátok, sem alakját (ábrázatát) nem láttátok,

János5.38. és az ő szava nem marad bennetek, mivelhogy akit Ő küldött, annak ti nem hisztek.

János5.39. Kutatjátok (fűrkészíte) az Írásokat, mivelhogy nektek úgy tetszik, hogy azokban van a (világ)korszakra szóló életetek pedig azok rólam tesznek tanú(bizony)ságot

János5.40. és ti nem akartok hozzám jönni, hogy életet kapjatok (nyerjete).

János5.41. Dicsőséget emberektől nem veszek,

János5.42. de megismertelek benneteket, hogy Isten szeretete nincs meg bennetek.

János5.43. Én az Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, majd ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.

János5.44. Hogyan hihetnétek ti, (mimódon volnátok képesek hinni), kik egymástól vesztek dicsőséget és azt a dicsőséget, amely az egy(etlen) Istentől van, nem keresitek ?

János5.45. Nehogy azt gondoljátok, hogy én vádollok majd benneteket az Atyánál, megvan nektek a vádolótok, Mózes, akiben ti reménykedtek (reménységete)ket vetettétek),

János5.46. mert ha hinnétek Mózesnek, hinnétek nekem is, mert én rólam írt ő,

János5.47. ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan fogtok az én beszédeimnek hinni ?

6.

János6.1. Ezek után elment Jézus Galilea tengerének, a Tibériás tavának túlsó partjára,

János6.2. nagy (nép)tömeg követte Őt, mivelhogy látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken tett.

János6.3. Fölment pedig Jézus a hegyre és ott leült tanítványaival együtt,

János6.4. közel volt pedig a húsvét (pászka), a zsidók ünnepe.

János6.5. Amikor tehát felemelte Jézus a szemeit, és meglátta, hogy nagy (nép)tömeg jön hozzá, így szólt Fülöphöz: honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek egyenek ?

János6.6. (ezt) azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert ő (maga) tudta, mit szándékozott tenni,

János6.7. válaszolt neki Fülöp: kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindegyiknek jusson egy-két falat,

János6.8. tanítványai közül egy, András, a Simon Péter testvére, ezt mondta neki:

János6.9. van itt egy kisfiú akinek öt árpakenyere és két halacskája van, de mi az ennyinek ?

János6.10. de Jézus (ezt) mondta: ültessétek le az embereket ! sok fű volt azon a helyen, letelepedtek tehát a férfiak, számszerint mintegy ötezren.

János6.11. Kezébe vette hát Jézus a kenyeret és hálát adott, szétosztotta a letelepülteknek, hasonlóképpen osztott a halakból is, amennyit akartak.

János6.12. Amint pedig jóllaktak (beteltek) (ezt) mondta tanítványainak: gyűjtsétek össze a megmaradt darabokat, nehogy kárba vesszen.

János6.13. Összegyűjtötték tehát és megtöltötték tizenkét (málhás) kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek fölöslegben maradtak az étkezők után.

János6.14. Amikor tehát az emberek látták a csodajelet, amit Jézus tett, (ezt) mondták, hogy ez valóban az a próféta, aki eljövendő a világba.

János6.15. Jézus miután észrevette (megtudta), hogy készülnek jönni és megragadni, hogy királlyá tegyék, újra visszatért a hegyre egy(edül) magában.

János6.16. Amint pedig beesteledett, lementek a tanítványok a tengerhez,

János6.17. és beszálltak egy hajóba, elindultak a túlsó partra Kapernaumba, már sötét volt és Jézus még mindig nem ment hozzájuk,

János6.18. a tenger pedig, mivel nagy szél fújt (kerekedett), háborgott:

János6.19. hát amikor mintegy huszonöt vagy harminc futamnyit (stádiumot) eveztek, megpillantották (látták) Jézust, hogy a tengeren jár(kál)t és közeledett a hajóhoz és megijedtek

János6.20. Ő pedig (ezt) mondta nekik: én vagyok, ne(hogy) féljetek !

János6.21. be akarták tehát Őt venni a hajóba, de a hajó mindjárt ott lett a szárazföldnél, ahova tartottak (mentek).

János6.22. Másnap a (nép)tömeg, amely a tenger túlsó partján állt, látta (észrevette), hogy más csónak nem volt ott, csak az az egy, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival együtt a hajóba, hanem csak a tanítványai mentek el,

János6.23. de más csónakok jöttek Tibériásból, mely közel volt ahhoz a helyhez, ahol az Úrtól megáldott kenyereket ették,

János6.24. amikor tehát látta a (nép)tömeg, hogy Jézus nincs ott, sem a tanítványai, beszálltak ők is a csónakokba és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust

János6.25. és amikor megtalálták (Őt) a tenger túlsó partján (ezt) mondták neki: Rabbi, mikor kerültél ide ?

János6.26. Válaszolt Jézus, (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom nektek, nem azért kerestek engem, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.

János6.27. Ne(hogy) az elvesző eledelért fáradozzatok (munkálkodjatok), hanem a maradandó eledelért (táplálékért) a világkorszakra szóló életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert Őt az Atya pecsételte el, az Isten,

János6.28. így szóltak tehát hozzá: mit tegyünk, hogy az Isten(nek tetsző) dolgait műveljük ?

János6.29. válaszul Jézus (ezt) mondta nekik: ez az Isten dolga (munkája), hogy higgyetek abban, akit Ő küldött,

János6.30. (ezt) mondták tehát neki: milyen csodajelt teszel tehát te, hogy lássunk és higgyünk neked ? mit munkálsz (művelsz) ?

János6.31. a mi atyáink a mannatátték a pusztában, amint meg van írva: az égből kenyeret adott nekik enni.

János6.32. Jézus (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom nektek, nem Mózes adta nektek a kenyeret az égből, hanem az én Atyám adja nektek a kenyeret az égből, az igazít (valódit),

János6.33. mert az az Isten kenyere, amely alászáll az égből és életet ad a világnak,

János6.34. így szóltak tehát hozzá: Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret.

János6.35. Jézus (ezt) mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere, aki énhozzám jön, nem éheznek többé és aki hisz bennem, (hithű lesz hozzám), nem szomjazik meg soha,

János6.36. de mondtam nektek, hogy lát(ta)tok is engem, mégsem hisztek.

János6.37. Minden, amit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, semmiképpen nem taszítom el,

János6.38. mert nem azért szálltam le az égből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.

János6.39. Ez pedig az engem küldőnek az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon,

János6.40. mert ez az Atyám akarata, hogy mindenki aki a Fiút nézi és aki hisz benne, világkorszakra szóló (aioni) élete legyen és feltámasszam őt az utolsó napon.

János6.41. Zúg(olód)tak azért a zsidók ellene, mivelhogy (ezt) mondta: Én vagyok az a kenyér, amely az égből szállt alá,

János6.42. és ezt mondták: nem ez-e Jézus, József fia, akinek mi is ismerjük az apját és az anyját ? hogyan mondhatja hát ez, hogy: az égből szállottam alá ?

János6.43. válaszolt Jézus és (ezt) mondta nekik: ne(hogy) zúg(olód)jatok egymás között,

János6.44. senki sem jöhet (én)hozzám, ha az Atya, aki engem küldött, nem vonzza őt, én pedig föltámasztom azt az utolsó napon.

János6.45. Meg van írva a prófétákban: és lesznek mind(nyájan) Isten tanítottjai: mindenki, aki hallgatott az Atyára és nála tanult, hozzám jön,

János6.46. nem mintha az Atyát látta volna valaki ha csak az nem (azon kívül), aki az Istentől való, az látta az Atyát.

János6.47. Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, (világ)korszakra szóló élete van,

János6.48. Én vagyok az élet kenyere.

János6.49. Atyáitok mannát ettek a pusztában és meghaltak,

János6.50. ez az égből leszállt kenyér, hogy az ember egyék belőle, (ne)hogy meghaljon.

János6.51. Én vagyok az élő kenyér, amely az égből szállt alá, ha valaki eszik ebből a kenyérből, él a (világ)korszakokba (nyúlóan) és az a kenyér pedig amelyet én adok majd a világ életéért az az én (hús)testem.

János6.52. Tusakodtak egymás közt a zsidók, (ezt) mondták: hogyan adhatja ez nekünk a (hús)testét eledelül ?

János6.53. Jézus tehát (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom nektek: ha (netán) nem eszitek az Emberfia (hús)testét és nem isszátok a véré, nincsen életek önmagatokban.

János6.54. Aki eszi az én (hús)testemet és issza az én véretem, annak (világ)korszakra szóló élete van és én föltámasztom őt az utolsó napon,

János6.55. mert az én (hús)testem (való)igazi (valóságos) táplálék és az én vérem (való)igazi (valóságos) ital.

János6.56. Aki eszi az én (hús)testemet és issza az én véretem, énbennem marad és én őbenne, (én is abban).

János6.57. Amint elküldött engem az élő Atya és én élek az Atya által és aki engem eszik az is él majd énáltalam.

János6.58. Ez az a kenyér, mely az égből szállott alá, nem olyan, mint amelyet apáitok ettek és meghaltak, aki ezt a kenyeret eszi, élni fog (a világekorszakba nyúlóan),

János6.59. ezeket mondta, amikor a zsinagógában tanított Kapernaumban,

János6.60. tanítványai közül sokan, akik hallották (ezt) mondták: kemény ez a szó (kifejezés), ki képes (ezt) hallgatni ?

János6.61. észrevette pedig Jézus magában, hogy zúgolódnak emiatt tanítványai, (ezt) mondta nekik: ez titeket megbotránkoztat (törbeejt, megütkezésést kelt) ?

János6.62. hátha majd látjátok az Emberfiát fölmenni oda, ahol előzőleg volt ?

János6.63. A Szellem az, ami megelevenít, a (hús)test nem használ, azok a beszédek, amelyeket én szoltam nektek, Szellem és élet,

János6.64. de vannak közöttetek némelyek akik nem hisznek, mert tudta kezdettől fogva Jézus, kik azok, akik nem hisznek és ki az, aki ki fogja szolgálatni őt

János6.65. és ezt mondta: ezért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak meg nem adja neki az Atya.

János6.66. Ettől fogva sokan visszavonultak (visszahúzódtak) a tanítványai közül és többé nem jár(kál)tak vele.

János6.67. (Ezt) mondta tehát Jézus a tizenkettőnek: talán ti is el akartok menni ?

János6.68. Simon Péter válaszolt neki: Uram, kihez mennénk el ? Nálad (birtokodban) vannak a (világ)korszakra szóló élet beszédei

János6.69. és mi elhittük és megismertük, hogy Te vagy az Isten(nek) a Szentje.

János6.70. Jézus válaszolt nekik: nemde én titeket, a tizenkettőt választottalak ki és egy közületek ördög (diabolos, azaz szétdobáló),

János6.71. Ezt pedig Júdásról mondta, a karióti Simon fiáról, mert ez lett kiszolgáltatója, pedig egy volt a tizenkettő közül,

7.

János7.1. és ezek után Jézus Galileában járt-kelt, mert nem akart Júdeában járni, mivelhogy meg akarták ölni (halálra keresték) a zsidók.

János7.2. Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a (lomb)sátorverés ünnepe,

?János7.3. így szóltak hozzá testvérei: menj el innen és eredj Júdeába, hogy tanítványaid is lássák tetteidet (dolgaidat), amelyeket teszel,

János7.4. mert senki sem működik (tesz) titokban (elrejtve), ha azt keresi (arra törekszik), hogy közismert legyen (mindenki beszéljen róla). Ha ilyeneket teszel, mutasd meg magadat (tűnj fel) a világnak,

?János7.5. mert még a testvérei sem hittek benne,

János7.6. (ezt) mondta tehát nekik Jézus: az én idő(szako)m még nincs itt, a ti időszakotok pedig mindig készen van (megfelelő).

János7. 7. Titeket nem gyűlölhét a világ, engem pedig gyűlöl, mivelhogy én tanú(bizony)ságot teszek ellene, mivelhogy az ő munkái (művei) gonoszok (romlást árasztók).

János7.8. Ti menjete fel az ünnepre, én még nem megyek fel erre az ünnepre, mivelhogy az én idő(szako)m még nem telt be,

János7.9. ezeket mondta pedig nekik és Galileában maradt.

János7.10. Amint azonban testvérei felmentek (elzarándokoltak) az ünnepre, akkor Ő is felment az ünnepre, de nem nyilvánosan, hanem titokban (rejtve),

János7.11. a zsidók viszont keresték Őt az ünnepen és mondták: hol van Ő ?

János7.12. és sok(féle) sűgás-bűgás volt róla (felőle) a (nép)tömegekben egyesek ugyan (ezt) mondták: jó (ember), mások pedig ezt mondták: nem az, sőt félrevezeti a (nép)tömeget,

János7.13. de nyíltan (mindent kibeszélve) senki nem szólt felőle a zsidóktól való félelem miatt.

János7.14. Amikor pedig már az ünnep közepe volt, fölment Jézus a templomépületbe és tanított,

János7.15. csodálkoztak hát a zsidók és (ezt) mond(ogat)ták: hogyan ismeri ez az Írásokat, mikor nem is tanulta ?

János7.16. válaszolt tehát nekik Jézus és (ezt) mondta: az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki küldött engem,

János7.17. ha valaki az ő akaratát akarja tenni, az fölismeri a tanításról, vajon Istenből van-e vagy én magamtól szólok,

János7.18. aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak a dicsőségét keresi, aki küldte őt, az igaz és nincs benne igaz(ság)talanság.

János7.19. Nem(de) Mózes adta nektek a törvényt és senki közületek nem tartja meg a törvényt. Mit kerestek engem halálra (miért törtök életemre) ?

János7.20. a (nép)tömeg válaszolt: démon szállt meg (vett birtokába), ki keres téged, hogy megöljön ?

János7.21. Jézus válaszul (ezt) mondta nekik: egy(etlen) dolgot tettem és mind csodálkoztok rajta.

János7.22. Ezért adta Mózes nektek a körülmetélést - ugyan nem Mózesből van, hanem az atyáktól van az -, és szombaton körülmetéletek az embert.

János7.23. Ha körülmetélik az embert szombaton, hogy csorba ne essék a Mózes törvényén (érvényét ne veszítse), rám haragusztok, mert egy embert egészen egészségesé tettem szombaton ?

János7.24. Ne(hogy) látszat szerint ítéljétek, hanem igaz(ságos) ítélettel ítéljétek.

János7.25. (Ezt) mondták hát egyesek a jeruzsálemiek közül: nem ez az, akit keresnek, hogy megöljék (akinek életére törnek) ?

János7.26. nézzétek! nyíltan szól és nem szólnak neki semmit. Talán csak nem ismerték meg való(igazá)ban a vezetőket, hogy ez a Krisztus ?

János7.27. de (ezt) tudjuk: honnan való, a Krisztus pedig, amikor jön, senki sem tudja, honnan való.

János7.28. Kiáltott tehát a templomépületben tanítva Jézus és (ezt) mondta: ismertek ugyan engem és tudjátok, honnan való vagyok, de én nem magamtól jöttem, hanem az, aki küldött engem való(igaz), akit ti nem ismertek,

János7.29. én ismerem őt, mivelhogy mellőle való vagyok, ő küldött engem.

János7.30. Igyekeztek elfogni őt, de senki nem emelte rá a kezét, mivelhogy még nem jött el az ő órája.

János7.31. A (nép)tömeg közül pedig sokan hittek benne és (ezt) mondták: a Krisztus, amikor eljön, tesz-e majd több csodajeleket mint ez tett ?

János7.32. Hallották pedig a farizeusok, amint a (nép)tömeg ezeket súgta-búgta Óróla és a főpapok és a farizeusok szolgálakat küldtek, hogy fogják el Őt.

János7.33. Jézus tehát (ezt) mondta: még egy kis ideig veletek vagyok, de azután elmegyek ahhoz, aki küldött engem,

János7.34. kerestek majd engem és nem találtok meg és ahol én vagyok, ti oda nem jöhettek.

János7.35. Így szóltak egymáshoz a zsidók: hová készül ez menni, hogy mi nem találjuk meg őt ? talán a görögök szórványába készül menni és a görögöket tanítani ?

János7.36. mi az értelme annak az Igének, amelyet mondott: kerestek majd engem és nem találtok meg és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek ?

János7.37. Az ünnep utolsó, nagy napján pedig felállt Jézus és kiáltott, (ezt) mondta: ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék:

János7.38. aki hisz bennem, mint az Írás mondja, annak belsejéből élő víznek folyamai ömlenek (folynak),

János7.39. ezt pedig a Szellemről mondta, amelyet kapnak majd a Benne hívők, mert még nem volt Szellem ott, mivelhogy Jézus még nem dicsőült meg.

János7.40. A (nép)tömegből tehát, amikor hallották e szavakat (ezt) mondták: ez valóban a próféta:

János7.41. mások (ezt) mondták: ez a Krisztus, megint mások pedig (ezt) mondták: talán Galileából jön el a Krisztus ?

János7.42. nem (azt) mondja-e az Írás, hogy Dávid magvából és Betlehemből, abból a faluból, ahol Dávid volt, jön (el) a Krisztus ?

János7.43. szakadás támadt tehát a (nép)tömegben miatta,

János7.44. némelyek pedig el akarták őt fogni, de senki sem emelte (vetette) rá a kezeit.

János7.45. Elmentek hát a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz és azok (ezt) mondták nekik: miért nem vezettétek ide Őt ?

János7.46. Válaszoltak pedig a szolgák: ember még sohasem beszélt úgy, amint ez az ember szól,

János7.47. válaszoltak tehát nekik a farizeusok: talán titeket is félrevezetett ?

János7.48. Vajon a vezetők közül, vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki ?

János7.49. de ez a (nép)tömeg, amely nem ismeri a törvényt, átkozott.

János7.50. Nikodémus, aki előzőleg elment Hozzá és egyik volt közülük, így szólt hozzájuk:

János7.51. vajon a mi törvényünk elítéli az embert, míg előbb ki nem hallgatja és meg nem tudja, mit tett ?

János7.52. Válaszoltak és (ezt) mondták neki: talán te is Galileából vagy ? Kutass és lásd meg, hogy Galileából próféta nem származott (eredt),

János7.53. és elment mindenikük a maga házába (hazatért a maga otthonába).

8.

János8.1. Jézus pedig elment az Olajfák hegyére.

János8.2. Korán reggel pedig ismét megjelent a templomépületben, és a nép mind odajött Hozzá és leült és tanította őket,

János8.3. az írástudók és farizeusok pedig Hozzá vezettek egy házasságtörésen ért asszonyt, középre állították,

János8.4. (ezt) mondták neki: Tanítómester, ezt az asszonyt rajtafogták a házasságtörésen.

János8.5. A törvényben pedig Mózes meghagyta nekünk, hogy az ilyeneket meg kell kövezni, hát te mit mondasz ?

János8.6. (ezt) pedig azért mondták, hogy próbára tegyék, hogy legyen mivel vádolni Őt. Jézus pedig lehajolt, az ujjával írt a földre,

János8.7. amint pedig megmaradtak kérdésük mellett, főlegyenesedett, így szólt hozzájuk: aki nem vétkezett közületek, az dobjon rá először követ

János8.8. és újra lehajolt és írt a földre,

János8.9. azok pedig hallva ezt a lelkiismeret vádolta őket, elódalogtak (elsomfordáltak) egyik a másik után, az öregebbektől kezdve mind az utolsóig és egyedül Jézus meg az asszony maradt ott középen állva,

János8.10. főlegyenesedett pedig Jézus és senkit sem látott az asszonyon kívül, (ezt) mondta neki: asszony, hol vannak azok, akik téged vádoltak ? senki sem ítélte el téged ?

János8.11. Ő pedig (ezt) mondta: senki, Uram, (ezt) mondta pedig neki Jézus: én sem ítélek el: menj és nehogy még vétkezz.

János8.12. Ismét szólt nekik Jézus (ezt) mondta: én a világ fénye vagyok, aki követ engem, semmiképpen sem jár-kei a sötét(ség)ben, hanem az övé lesz az élet fénye,

János8.13. mondták tehát neki a farizeusok: te önmagadról teszel tanú(bizony)ságot, a te tanú(bizony)ságtételeid nem igaz (nem valódi),

János8.14. válaszolt Jézus és (ezt) mondta nekik: ha én magamról teszek is tanú(bizony)ságot, valóigaz az én tanú(bizony)ságtételem, mivelhogy tudom, honnan jöttem és hová megyek,

János8.15. ti a (hús)test szerint ítélték, én nem ítélek senkit,

János8.16. de ha ítélek is én, az én ítéletem valóigaz, mivelhogy nem egyedül vagyok, hanem én és aki küldött engem.

János8.17. Pedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két embernek a tanú(bizony)ságtétele valóigaz,

János8.18. én vagyok, aki tanú(bizony)ságot teszek magamról és tanú(bizony)ságot tesz rólam az Atya, aki küldött engem,

János8.19. (ezt) mondták tehát neki: hol van a te Atyád ? Jézus válaszolt: sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek,

János8.20. ezeket a beszédeket a kincstárban szólta, amikor tanított a templomépületben és senki sem fogta el Őt, mert még nem jött el az Ő órája,

János8.21. mondta tehát ismét nekik: én elmegyek és kerestek majd engem és bűnötökben haltok meg: ahová én megyek (oda) ti nem jöhettek,

János8.22. mondták tehát a zsidók: talán megöli magát, hogy (ezt) mondja: ahová én megyek, ti nem jöhettek ?

János8.23. és (ezt) mondta nekik: ti alulról valók vagytok, én felülről való vagyok, ti ebből a világból vagytok, én nem e világból vagyok,

János8.24. (ezt) mondtam tehát nektek, hogy meghaltok bűnötökben, mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben,

János8.25. (ezt) mondták neki: ki vagy te ? (ezt) mondta nekik Jézus: az, amit kezdet óta szólok is nektek.

János8.26. Sok szólni és ítélni valóm van felőletek, de aki engem küldött valóigaz, és én, amiket hallottam tőle azokat szólok a világnak,

János8.27. nem értették meg, hogy az Atyáról szólt nekik,

János8.28. (ezt) mondta Jézus: amikor felemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok, hogy az én vagyok és magamtól semmit sem teszek, hanem amint tanított engem az Atya, ezeket úgy szólok

János8.29. és aki küldött engem, velem van, nem hagyott engem egyedül, mivelhogy én, amik neki kedvesek azokat teszem mindenkor.

János8.30. Amikor ezeket szólta, sokan hittek benne (hithűek lettek).

János8.31. Így szólt tehát Jézus a benne hívő zsidóknak: ha ti megmaradtok az én szavaimban, valóban a tanítványaim lesztek,

János8.32. és megismeritek a való(igaz)ságot és a való(igaz)ság megszabadít titeket.

János8.33. Így válaszoltak neki: Ábrahám magva (ivadéka) vagyunk, és senkinek rabszolgái nem voltunk soha, hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek ?

János8.34. Jézus pedig így válaszolt nekik: Ámen, Ámen mondom néktek, hogy mindenki, aki bűnt tesz, rabszolgája a bűnnek,

János8.35. a rabszolga pedig nem marad a házban a (világ)korszakra, a fiú marad ott a (világ)korszakra.

János8.36. Ha tehát a fiú titeket szabaddá tesz, valóban szabadok lesztek.

János8.37. Tudom, hogy Ábrahám magva (ivadéka) vagytok, de arra készültök, hogy engem megöljete, mert az én szavamnak nincs helye (tere) bennetek,

János8.38. én azt szólok, amiket az Atyámnál láttam és ti is azokat teszitek tehát, amiket atyátoktól hallottatok,

János8.39. válaszul (ezt) mondták neki: a mi atyánk Ábrahám ! Jézus (ezt) mondta nekik: ha Ábrahám gyermekei vagytok, az Ábrahám munkáit tegyétek,

János8.40. most pedig megölni törekésztek engem (életemre törtök), egy (olyan) embert, aki a való(igaz)ságot szóltam nektek, amelyet Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem tette,

János8.41. ti a ti atyátok munkáit teszitek. Ezt mondták neki: mi nem cédaságból (szü)lettünk, egy(etlen) atyánk van, az Isten.

János8.42. Jézus így szólt hozzájuk: ha Isten volna nektek atyátok, szeretnétek engem, mert én Istenből jöttem ki és érkeztem meg, mert nem is magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem.

János8.43. miért nem értitek (ismeritek fel) az én szólásomat ? Mert képtelenek vagytok (meg)hallgatni az én szómat,

János8.44. ti az ördög atyából vagytok, és az atyátok kívánságait akarjátok tenni (megvalósítani). Ő embergyilkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg a való(igaz)ságban, mivelhogy nincsen való(igaz)ság (ő)benne. Amikor a hazugságot szólja, a sajátjából szól, mivelhogy hazug ő és atyja annak,

János8.45. nekem pedig, mivelhogy a való(igaz)ságot mondom, nem hisztek.

János8.46. Ki vádol közületek engem bűnnel (vétekkal) ? ha való(igaz)ságot mondok, miért nem hisztek nekem ?

János8.47. Aki Istentől származik, az Isten beszédeit hallgatja, ti azért nem hallgatjátok, mert nem származtok az Istentől,

János8.48. válaszoltak a zsidók és (ezt) mondták neki: nem eszményi(szép)en mondjuk-e, hogy szamaritánus vagy és valami démon van benned ?

János8.49. Jézus így válaszolt: bennem démon nincs, hanem én tisztelem az Atyámat és ti nem tisztelték engem,

János8.50. de én nem keresem az én dicsőségemet, van aki keresi és megítéli.

János8.51. Ámen, Ámen mondom nektek, ha valaki az én szavamat megtartja, nem lát halált semmikor (a világkorszakra)

János8.52. ezt mondták neki a zsidók: most értettük meg, hogy démon van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is és te (ezt) mondogod: ha valaki az én szavamat megtartja, nem kóstol (ízleli meg a) halált semmikor (világkorszakra).

János8.53. Tán te nagyobb vagy a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt ? a próféták is meghaltak, mivé teszed magadat ?

János8.54. (ezt) válaszolta Jézus: ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, aki engem dicsőít, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek

János8.55. és nem ismeritek Őt, én pedig ismerem Őt és ha (azt) mondanám, hogy nem ismerem Őt, hozzátok hasonló hazug lennék, de ismerem Őt s az Ő szavát megtartom.

János8.56. Ábrahám, a ti atyátok ujjongott, hogy látni fogja az én napomat, látta is és örült,

János8.57. így szóltak tehát a zsidók hozzá: még ötven éves sem vagy és láttad Ábrahámot ?

János8.58. (ezt) mondta nekik Jézus: Ámen, Ámen mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett: én vagyok.

János8.59. Köveket ragadtak tehát, hogy rádobálják (hajigálják), de Jézus elrejtőzött és kiment a templomépületből,

9.

János9.1. és elmentében látott (észrevett) egy embert, aki vak volt születésétől fogva,

János9.2. és megkérdezték Őt a tanítványai, (ezt) mondták: Rabbi, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon (szü)le(te)tt ?

János9.3. (ezt) válaszolta Jézus: sem ez nem vétkezett, sem ennek szülői, hanem, hogy nyilvánvalóvá (láthatóvá) legyenek az Isten tettei (munkái) (ő)benne,

János9.4. amíg nappal van, nekünk munkálni kell annak a munkáit, aki elküldött engem: jön egy éj, amikor senki sem képes munkálkodni,

János9.5. amíg a világban vagyok, fénye vagyok a világnak,

János9.6. ezeket mondta, a földre (talajra) köpött és sarat csinált a köpésből (a nyállal) és rátette (kente) a sarat a vak szemekre,

János9.7. és ezt mondta neki: eredj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (fürdőben) (ami azt jelenti: küldött) elment tehát és megmosakodott és megjött látva.

János9.8. A szomszédok pedig és akik őt azelőtt látták, hogy kéregető vak volt, (ezt) mondták: nem ez az, aki itt szokott ülni és kéregetni ?

János9.9. egyesek (ezt) mondták: ez az, mások (ezt) mondták: nem, hanem hasonló hozzá. Ő meg mondta, hogy én vagyok az,

János9.10. (ezt) mondták hát neki: hogyan nyíltak meg hát a szemeid ?

János9.11. az így válaszolt: az az ember, akit Jézusnak mondanak, sarat csinált és megkente a szemeimet és (ezt) mondta nekem: eredj el a Siloámba, és mosakodjál meg: elmentem hát és megmosdottam és visszajött a látásom (a szemem világa)

János9.12. és (ezt) mondták neki: hol van Ő ? (ezt) felelte: nem tudom.

János9.13. elvezették őt az egykori vakot a farizeusokhoz.

János9.14. Szombat volt pedig aznap, amikor a sarat csinálta Jézus és felnyitotta annak szemeit.

János9.15. Újra megkérdezték őt a farizeusok is: hogyan nyerte vissza látását (szeme világát): ő pedig elmondta nekik: sarat tett a szemeimre és megmosakodtam és látok.

János9.16. (Ezt) mondták hát a farizeusok közül egyesek: nem Istentől van ez az ember, mivelhogy a szombatot nem tartja meg: mások ezt mondták: hogyan képes egy bűnös ember ilyen csodajeleket tenni ? és meghasonlás (szakadás) lett közöttük.

János9.17. (Ezt) mondták tehát a vaknak újra: te mit mondasz felőle, hogy felnyitotta a szemeidet ? ő pedig azt mondta, hogy próféta.

János9.18. Nem hitték el tehát a zsidók róla, hogy vak volt és visszanyerte látását, mígnem előszólították a szüleit annak, aki újra látóvá lett, (akinek megjött a látása),

János9.19. és megkérdezték őket, (ezt) mondták: ez a ti fiatok, róla mondjátok, hogy vakon (szü)le(te)tt ? Hogyan van hát, hogy jelenleg lát ?

János9.20. Válaszoltak tehát annak szülei és (ezt) mondták: tudjuk, hogy ez a mi fiunk és hogy vakon (szü)le(te)tt,

János9.21. de hogy most hogyan lát, nem tudjuk, vagy ki nyitotta fel neki a szemeit, mi nem tudjuk, őt magát kérdezzétek meg, már felnőtt (megvan a kora), maga szóljon magáról,

János9.22. ezeket mondták a szülei, mivelhogy félték a zsidóktól, mert már megállapodtak a zsidók, hogyha valaki Krisztusnak vallja Őt, kizárják a zsinagógából.

János9.23. Ezért mondták annak a szülei, hogy felnőtt korú már (megvan a kora), őt magát kérdezzék.

János9.24. Előszólították tehát azt az embert másodszer, aki vak volt és (ezt) mondták neki: adj dicsőséget Istennek, mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös,

János9.25. az így válaszolt: hogy bűnös-e, nem tudom, egyet tudok: vak voltam és jelenleg látok.

János9.26. (Ezt) mondták tehát neki: mit csinált veled ? Hogyan nyitotta fel a szemeidet ?

János9.27. (Ezt) válaszolta nekik: megmondtam már nektek és nem hallottátok, miért akarjátok újra hallani ? tán ti is tanítványai(vá) akartok lenni ?

János9.28. És összeszidták őt és (ezt) mondták: te vagy tanítványa neki, mi pedig Mózesnek vagyunk tanítványai.

János9.29. Mi tudjuk, hogy Mózesnek szólt az Isten, ezt pedig nem tudjuk, honnan van,

János9.30. válaszul az ember (ezt) mondta nekik: mert ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan van, és felnyitotta a szemeimet.

János9.31. Tudjuk, hogy Isten bűnösöket nem hallgat meg, hanem ha valaki Istenfélő (tisztelő) és az ő akaratát teszi, azt meghallgatja.

János9.32. A világekorszaktól kezdve nem hallatszott, hogy egy vakon (szü)le(te)tt ember szemeit valaki felnyitotta volna.

János9.33. Ha ez netán nem Istentől volna, nem tehetett volna semmit.

János9.34. Válaszoltak és (ezt) mondták neki: te egészen bűnben (szü)le(te)tt vagy és te tanítasz minket ? és kidobták (kihajították) őt.

János9.35. Meghallotta Jézus, hogy kidobták őt és megtalálta őt, (ezt) mondta: te hiszel az Emberfiában ?

János9.36. Az így válaszolt: és ki az Uram, hogy higgyek benne ?

János9.37. Jézus (ezt) mondta neki: láttad is Őt magát és aki beszél veled, Ő az.

János9.38. Ő pedig (ezt) felelte: hiszek Uram. És imádta Őt (hódolt Neki)

János9.39. és (ezt) mondta Jézus: ítélet végett jöttem én e világba, hogy akik nem látnak, lássanak és akik látnak, vakok(ká) legyenek.

János9.40. A farizeusok közül, akik vele voltak meghallották ezeket és (ezt) mondták neki: talán mi is vakok vagyunk ?

János9.41. (ezt) mondta nekik Jézus: ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, de mivel most azt mondjátok, hogy látunk: a ti bűnötök megmarad.

10.

János10.1. Ámen, Ámen mondom nektek, aki (netán) nem az ajtón megy be a juhok aklába (karámjába), hanem másunnét lép be, az tolvaj és rabló.

János10.2. Aki pedig az ajtón át megy be, az a pásztora a juhoknak.

János10.3. Ennek az ajtónálló (az) ajtót (fel)nyit(ja) és a juhok az ő hangjára hallgatnak és a saját juhait nevükön szólítja és kivezeti őket.

János10.4. Amikor a sajátját mind kivezette, előttük megy és a juhok követik őt, mivelhogy ismerik az ő hangját,

János10.5. idegent (más embert) pedig nem követnek, hanem elfutnak (elmenekülnek) tőle, mivelhogy nem ismerik annak a hangját.

János10.6. Ezt a példabeszédet mondta nekik Jézus: de ők nem értették, mi volt az, amit szólt nekik.

János10.7. Mondta tehát ismét nékik Jézus: Ámen, Ámen mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja.

János10.8. Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók voltak, de nem hallgattak rájuk a juhok.

János10.9. Én vagyok az ajtó, aki rajtam át (keresztül) megy be, megmentetik (megtartatik) és bejár és kijár és legelőt talál.

János10.10. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük és bőségük legyen.

János10.11. Én vagyok az eszményi (kitűnő) pásztor, az eszményi pásztor a lelkét adja oda a juhokért.

János10.12. A béres és aki nem pásztor, akinek a juhok sem sajátjai, látja a farkast jönni és otthagyja a juhokat és elmenekül és a farkas elragadja és szétszórja őket,

János10.13. mivelhogy béres és nem törődik a juhokkal.

János10.14. Én vagyok az eszményi (kitűnő) pásztor, és ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem,

János10.15. mint ahogy ismer engem az Atya és én is ismerem az Atyát, és én lelkemet adom oda a juhokért.

János10.16. Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból (karámból) valók, azokat is nekem kell vezetnem, hallgatni is fognak az én hangomra és lesz egy nyáj, egy pásztor.

János10.17. Ezért szeret engem az Atya, mivelhogy én leteszem (odaadom) a lelkemet, hogy ismét felvegyem azt.

János10.18. Senki sem veheti el tőlem, hanem én teszem (azt) le magamtól, hatalmam van letenni és van hatalmam ismét (újra) felvenni (azt), ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól.

János10.19. Szakadás támadt ismét (újra) a zsidók között e szavak miatt.

János10.20. Sokan pedig (ezt) mondták közülük: démon van benne és őriöng, mit hallgattok rá ?

János10.21. Mások (ezt) mondták: ezek a beszédek nem démoni megszállottéi. Vajon egy démon képes-e egy vaknak a szemeit felnyitni ?

János10.22. Ekkor következett a templom újraszentelés ünnepe Jeruzsálemben, tél volt,

János10.23. Jézus a templomépületben, a Salamon oszlopocsarnokában körüljár(kál)t.

János10.24. A zsidók pedig körülvették Őt és (ezt) mondták neki: meddig tartod a lelkünket feszültségben ? ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan.

János10.25. Jézus így válaszolt nekik: megmondtam (már) nektek, de nem hiszitek, a munkák (dolgok) amelyeket én teszek az Atyám nevében, azok tanúbizonyságot tesznek rólam,

János10.26. de ti nem hiszitek, mivelhogy nem vagytok az én juhaim közül valók:

János10.27. az én juhaim hallgatnak az én hangomra és én ismerem őket és követnek engem.

János10.28. Én (világ)korszakra szóló életet adok nekik és nem vesznek el a (világ)korszakra és senki ki nem ragadja őket az én kezemből,

János10.29. az én Atyám, aki azokat nekem adta, nagyobb mindeneknél és senki sem képes kiragadni őket az én Atyám kezéből.

János10.30. Én és az Atya egy vagyunk.

János10.31. A zsidók ismét köveket ragadtak, hogy megkövezzék őt.

János10.32. Jézus így szólt hozzájuk: sok eszményi dolgot mutattam nektek (tártam elétek), melyek az Atyából valók, azok közül melyik dologért köveztek meg engem ?

János10.33. A zsidók ezt válaszolták neki: eszményi dologért (munkálkodásért) nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, mivelhogy te ember létedre Istenné teszed magad.

János10.34. Jézus ezt válaszolta nekik: nincsen megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok ?

János10.35. ha isteneknek mondta azokat, akikhez az Isten szava szólt és az írás nem bontható fel,

János10.36. nekem, akit az Atya megszentelt és elküldött a világba, ti ezt mondjátok, hogy káromlást szólni, mivelhogy ezt mondtam, az Isten Fia vagyok ?

János10.37. Ha nem az én Atyám dolgait (munkáit) teszem, ne higgyetek nekem,

János10.38. ha pedig megteszem, ha nekem nem is hisztek, higgyetek a munkáknak, hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy bennem van az Atya és én az Atyában.

János10.39. Keresték tehát ismét Őt, hogy elfogják, de kiment a kezük közül

János10.40. és elment újra a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először bemerített és ott maradt.

János10.41. Sokan jöttek hozzá és ezt mondták, hogy János ugyan semmi csodajelt nem tett, de amit mondott János Őróla, mind valóigaz volt

János10.42. és sokan hittek ott Őbenne.

11.

János11.1. Volt pedig egy gyengélkedő, Lázár, Betániából, Máriának és a nővérének falujából.

János11.2. Ez a Mária pedig az volt, aki megkenete az Urat kenettel és hajával törölte meg a lábait, akinek a testvére, Lázár gyengélkedett.

János11.3. Üzenetet küldtek tehát a nővérek hozzá, ezt mondták: Uram, látod, akit kedvelsz, gyengélkedik.

János11.4. Mikor meghallotta ezt Jézus, ezt mondta: ez a gyengélkedés nem halált okozó, hanem az Isten dicsőségéért van, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.

János11.5. Szerette pedig Jézus Mártát, annak nővérét és Lázárt.

János11.6. Amint tehát meghallotta, hogy gyengélkedik, akkor még két napig azon a helyen maradt, ahol volt,

János11.7. de azután ezt mondta tanítványainak: menjünk el Júdeába ismét.

János11.8. A tanítványok ezt mondták neki: Rabbi, most szándékoztak téged megkövezni a zsidók és ismét odamégy ?

János11.9. Ezt válaszolta Jézus: nem tizenkét órája van a nap(pal)nak, ha valaki nappal járkal nem botlik meg (ütközik meg), mivelhogy e világnak fényét látja,

János11.10. ha pedig valaki éjszaka jár, megbotlik (megütközik), mivelhogy nincs benne a fény.

János11.11. Ezeket mondta és azután így szólt hozzájuk: Lázár, a mi barátunk, elszunnyadt, de elmegyek, hogy az álomból fölköltsem őt.

János11.12. A tanítványok ezt mondták neki: Uram, ha elszunnyadt, meggyógyul (megmenekül majd),

János11.13. pedig Jézus ezt annak haláláról mondta, de ők azt vélték, hogy az alvásról (szunnyadásáról) mondja.

János11.14. Akkor megmondta nekik Jézus nyíltan: Lázár meghalt,

János11.15. és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy higgyetek, de menjünk el hozzá.

János11.16. Ekkor így szólt Tamás, akit Ikernek (kettősnek) mondanak, a tanítványtársaihoz: menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele !

János11.17. Megérkezett (eljött) tehát Jézus (és) úgy találta őt, hogy már négy napja volt a sírboltban.

János11.18. Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt stádiumnyira.

János11.19. Sokan jöttek a zsidók közül Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük miatt.

János11.20. Márta amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment. Mária pedig a házban maradt (otthon ült).

János11.21. Így szólt Márta Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem,

János11.22. de most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.

János11.23. Jézus ezt mondta neki: feltámad a testvéred.

János11.24. Márta ezt mondta neki: tudom, hogy feltámad, a feltámadáskor, az utolsó napon.

János11.25. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog,

János11.26. és mindenki, aki él és hisz én bennem, semmiképpen nem hal meg a (világ)korszakban: hiszed-e ezt ?

János11.27. Igen, Uram - mondta neki - én elhiszem (hívő lettem), hogy Te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, Aki a világba jöttél.

János11.28. Ezt mondván elment és szólította Máriát, a nővérét és titkon ezt mondta: a Tanítómester itt van, és hív (szólít) téged.

János11.29. Az pedig, amint meghallotta, felkelt gyorsan és odajött Hozzá.

János11.30. Jézus pedig még nem ment be a faluba, hanem még azon a helyen volt, ahová elébe ment Márta.

János11.31. A zsidók pedig akik vele voltak a házban és vigasztalták őt, amikor látták, hogy Mária gyorsan felállt és kiment, követték (utána mentek), azt vélték, hogy a sírbolthoz megy, hogy ott sírjon.

János11.32. Mária tehát amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta Őt, a lábaihoz borult (esett), ezt mondta neki: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

János11.33. Jézus pedig amint látta, hogy sír és a vele jött zsidók is sírnak, megrendült szellemében és megindultan (felkavarodva)

János11.34. ezt mondta: hova helyeztéték őt ? Azt mondták neki: Uram, jöjj és lásd.

János11.35. Jézus könnyezett.

János11.36. A zsidók pedig ezt mondták: lám, hogyan kedvelte őt.

János11.37. Egyesek közülük ezt mondták: Ő, aki a vaknak szemeit felnyitotta nem lett volna képes megtenni azt is, hogy ez (esetleg) ne haljon meg ?

János11.38. Jézus azonban újra megrendült belsejében, odament a sírbolthoz: barlangsír volt és egy kő volt rátéve.

János11.39. Jézus így szólt: vegyétek el (emeljétek fel és vigyétek el) a követ. Így szólt hozzá az elhunytak nővére, Márta: Uram, már szaga van, mert már negyednapos.

János11.40. Jézus ezt mondta: nem mondtam neked, hogyha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét ?

János11.41. Elvették (felemelték és elvitték) a követ. Jézus pedig felemelte a tekintetét és ezt mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem,

János11.42. én pedig tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz engem, de a körülálló tömegért mondtam, azért, hogy elhiggyék, hogy Te küldtél engem.

János11.43. És miután ezeket mondta nagy hangon kiáltott: Lázár, jöjj ide ki !

János11.44. Kijött a halott, kezei és lábai pólyával megkötözve és az arca kendővel volt körülkötve: ezt mondta nekik Jézus: oldjátok fel és engedjétek őt elmenni (hadd járjon) !

János11.45. A zsidók közül pedig sokan akik eljöttek Máriához és látták mit tett Jézus, hittek benne.

János11.46. Némelyek pedig közülük elmentek a farizeusokhoz és elmondták nekik, amiket Jézus tett.

János11.47. A főpapok pedig és a farizeusok összehívták a tanácsülést és ezt mondták: mit tegyünk ? mivelhogy ez az ember sok csodajelt tesz,

János11.48. ha (tovább) így hagyjuk Őt, mindenki hinni fog benne és eljönnek a rómaiak és elveszik tőlünk a helyet is, a nemzetet is.

János11.49. Egy pedig közülük Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, ezt mondta nekik: ti nem tudtok semmit,

János11.50. ne gondoljátok, hogy előnyösebb nekünk, ha egy ember hal meg a népért, mintsem az egész nemzet elveszen.

János11.51. Ezt azonban nem magától mondta, hanem mint annak az esztendőnek főpapja, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a nemzetért

János11.52. és nemcsak a nemzetért, hanem hogy az Istennek szétszórt gyermekeit összegyűjtse (egybegyűjtse).

János11.53. Attól a naptól kezdve tehát elhatározták, hogy megölik Őt.

János11.54. Jézus tehát többé nem jár(kál)t nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztahoz közeli vidékre (térségbe), egy Efraim nevű városba és ott maradt tanítványaival.

János11.55. Közel volt pedig a zsidók húsvétja (pászkája) és sokan felmentek Jeruzsálembe a vidékről, a húsvét (pászka) előtt, hogy megszentelődjenek.

János11.56. Keresték Jézust és mondogatták egymásnak a templomépületben állók: mit gondoltok, hogy nem jön-e el az ünnepre ?

János11.57. A főpapok és a farizeusok pedig parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse, hogy így elfogják Őt.

12.

János12.1. Jézus tehát húsvét (pászka) előtt hat nappal Betániába ment, ahol az a Lázár volt, akit Jézus életre keltett a halottak közül.

János12.2. Készítettek tehát neki estebédet ott és Márta felszolgált, Lázár pedig egyike volt azoknak, akik Vele együtt asztalhoz telepedtek.

János12.3. Mária pedig vett egy font valódi drága nárduszolajat, megkenete (vele) Jézus lábait és megtörölte a saját hajával annak lábait: a ház pedig megtelt a (fűszer)olaj illatával.

János12.4. A karióti Júdás pedig, a tanítványai közül egy, aki azon volt, hogy kiszolgáltassa (átadja) Őt, ezt mondta:

János12.5. miért nem adták el ezt az olajat háromszáz dénárért és adták oda a koldusszegényeknek ?

János12.6. Ezt pedig nem azért mondta, mivelhogy a koldusszegényekre lett volna gondja, hanem mert tolvaj volt és önála volt a pénztár és amit abba adtak (dobtak) azt hord(oz)ta,

János12.7. ezt mondta tehát Jézus: hagyd őt, az én temetésem napjára tartotta azt,

János12.8. mert koldusszegényeitek mindenkor lesznek, de én nem vagyok mindenkor veletek (nálatok).

János12.9. Megtudta pedig a nagy tömeg a zsidók közül, hogy ott van, és odajöttek nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, aki életre keltett a halottak közül.

János12.10. A főpapok pedig elhatározták, hogy Lázárt is megölik,

János12.11. mivelhogy sokan miatta mentek oda a zsidók közül és hittek is Jézusban.

János12.12. Másnap a nagy tömeg, amely eljött az ünnepre, meghallotta, hogy jön Jézus Jeruzsálembe,

János12.13. pálmaágakat fogtak és kijöttek elébe és ezt kiáltották: Hozsánna, áldott, aki jön az Úr nevében, az Izrael királya.

János12.14. Jézus pedig talált egy fiatal számárcsikót, felült rá, amint meg van írva:

János12.15. ne(hogy) félj, Sion leánya, lám ! a királyod jön, szamárcsikón ülve.

János12.16. Ezeket azonban nem értették eleinte a tanítványok, hanem amikor megdicsőült Jézus, akkor jutott eszükbe (emlékeztek), hogy ezek meg voltak írva Róla, és ezeket meg is tették Vele.

János12.17. A tömeg pedig, amely Vele volt, amikor Lázárt kihívta (előszóltotta) a sírboltból és életre keltette őt a halottak közül, tanúbizonyságot tett (mellette).

János12.18. Ezért is ment elébe a tömeg, mert hallotta, hogy Ő tette a csodajelt.

János12.19. A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: nézzétek, hogy nem értek semmit (semmi hasznotok sincs), lám ! A világ Őt követi (Ő utána megy) !

János12.20. Néhány görög is volt azok között, akik feljöttek, hogy imádkozzanak (imádjanak) az ünnepen,

János12.21. ezek tehát odamentek a galileai Betszaidából való Fülöphöz és megkérték őt, ezt mondták: Uram, Jézust akarjuk látni !

János12.22. Fülöp ment és megmondta Andrásnak, András és Fülöp mentek és megmondták Jézusnak.

János12.23. Jézus pedig válaszolva nekik ezt mondta: eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia.

János12.24. Ámen, Ámen mondom néktek: ha a gabonamag a földbe nem hull és meg nem hal, egyedül maga marad, ha pedig meghal, sok termést hoz.

János12.25. Aki kedveli a lelkét, elveszti azt, aki gyűlöli a lelkét ebben a világban, a (világ)korszakos életre őrzi meg azt,

János12.26. ha valaki nekem szolgál, engem kövessen és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgál(ló)m is, és ha valaki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.

János12.27. Most az én lelkem megrendült, mit is mondjak ? Atyám, ments meg ettől az órától ! De hát azért jöttem ebbe az órába,

János12.28. Atyám, dicsőítsd meg a nevedet ! És jött egy hang az égből: meg is dicsőítettem, és újra meg fogom dicsőíteni.

János12.29. A tömeg amely ott állt és hallotta, ezt mondta: dörgés lett, mások ezt mondták: angyal szólt neki.

János12.30. Jézus válaszolt és ezt mondta: nem értem lett ez a hang, hanem értetek.

János12.31. most van ítélete e világnak, most vetik ki e világ vezetőjét

János12.32. és én, ha felemelnek e földről, mindeneket magamhoz vonzok.

János12.33. Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, hogy milyen halállal fog meghalni.

János12.34. A tömeg így válaszolt neki: mi hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus megmarad a (világ)korszakra és hogyan mondod te, hogy az Emberfiát fel kell emelni ? Ki ez az Emberfia ?

János12.35. Jézus ezt mondta nekik: még egy kis ideig a fény köztetek (bennetek) van. Jár(kál)jatok, míg a fény nálatok van, nehogy a sötétség titeket elborítson, mert aki a sötétségben jár(kál), nem tudja hová megy,

János12.36. amíg a fény nálatok van, higgyetek a fényben, hogy a fény fiai(vá) legyetek. Ezeket szólta Jézus és elment, elrejtőzött tőlük.

János12.37. Jóllehet annyi csodajelt tett előttük, nem hittek benne,

János12.38. hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amelyet mondott: Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott ? és az Úr karja kinek lett kijelentve (leleplezve) ?

János12.39. Azért nem voltak képesek hinni, mivelhogy ismét megmondta Ézsaiás:

János12.40. megvakította a szemeiket és megkeményítette (kérgessé tette) a szívüket, hogy ne lássanak szemeikkel és ne értsenek szívükkel és meg ne térjenek (meg ne forduljanak) és meg ne gyógyítsa őket.

János12.41. Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az Ő dicsőségét és szólt Őfelőle.

János12.42. Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne, de a farizeusok miatt nem vallották be, nehogy kizárják őket a zsinagógából.

János12.43. Mert inkább szerették az emberek dicsőségét (dicséretét), mint az Isten dicsőségét (dicséretét).

János12.44. Jézus pedig kiáltott és ezt mondta: aki hisz bennem, nemcsak bennem hisz, hanem abban, aki engem küldött

János12.45. és aki engem szemlél, szemléli azt, aki engem küldött,

János12.46. én fényként jöttem a világba, hogy mindenki, aki hisz bennem, ne hogy a sötétségben maradjon.

János12.47. És ha valaki hall(gat)ja a beszédeimet és nem tartja (őrzi) meg, én nem ítélem el azt, mert nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megmentsem (üdvözítsem) a világot.

János12.48. Aki félretesz engem és (netán) nem fogadja el az én beszédeimet, van annak, aki elítéli azt, az Ige, amit szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon.

János12.49. Mivel én magamból nem szóltam, hanem aki küldött engem, maga az Atya adott nekem parancso(lato)t, mit mondjak és mit szóljak

János12.50. és tudom, hogy az Ő parancs(olat)a a (világ)korszakra szóló élet. Amiket tehát én szólok, azt úgy szólok, amint az Atya beszélt nekem.

13.

János13.1. A húsvét (pászká) ünnep előtt tudta Jézus, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen ebből a világból az Atyához, mivel szerette az övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket.

János13.2. És egy vacsora alkalmával, az ördög (átdobó) már beledobta a karióti Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy kiszolgáltassa (átadja) Őt.

János13.3. Jézus, tudatában annak, hogy az Atya mindent a kezébe adott neki, és hogy Ő az Istentől jött és az Istenhez megy,

János13.4. felkelt a vacsorától és levette a felsőruháját, fogott egy lenvászon kendőt (törlőt) körülkötötte magát,

János13.5. azután vizet töltött egy mosdótálba és elkezdte mosni a tanítványok lábait és megtörölni azzal a lenvászonnal kendővel (törlővel), amellyel körül volt kötve.

János13.6. Elérkezett így Simon Péterhez, aki ezt mondta neki: Uram, te mosod meg az én lábaimat ?

János13.7. Jézus válaszolt és ezt mondta neki: amit én teszek, te nem érted jelenleg, de ezután majd megérted.

János13.8. Péter ezt mondta neki: (egyáltalán) nem mosod meg az én lábaimat a (világ)korszakban. Ezt válaszolta neki Jézus: ha nem moslak meg téged, nincs részed velem,

János13.9. (ekkor) így szólt hozzá Simon Péter: Uram, ne csak a lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is !

János13.10. ezt mondta neki Jézus: aki megfürdött, annak csak a lábait kell (szükséges) megmosni, különben egész tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.

János13.11. Mert tudta, ki az, aki kiszolgáltatja (átadja) Őt, ezért mondta, hogy: nem vagytok mindnyájan tiszták.

János13.12. Amikor tehát megmosta a lábait és felvette a felsőruháját, újra leült (letelepedett) és ezt mondta nekik: tudjátok mit tettem veletek ?

János13.13. Ti így hívtok engem: Tanítómester és Úr, és (eszményi) szépen mondjátok, mert az vagyok.

János13.14. Ha tehát én, az Úr és a Tanítómester, megmostam a ti lábaitokat, ti is tartoztok egymásnak megmosni a lábait.

János13.15. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyétek.

János13.16. Ámen, Ámen mondom nektek, a rabszolga nem nagyobb uránál, sem a küldött (követ) nem nagyobb annál, aki küldte őt.

János13.17. Ha ezeket tudjátok, boldogok lesztek, ha megteszitek.

János13.18. Nem mindnyájatokról mondom, én tudom (ismerem), kiket választottam ki, hanem hogy beteljesedjék az Írás: aki a kenyereimet eszi, felemelte ellenem a sarkát.

János13.19. Már jelenleg megmondom nektek, mielőtt meglesse, hogy higgyétek, hogy én vagyok.

János13.20. Ámen, Ámen mondom nektek: aki befogadja, ha valakit küldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.

János13.21. Amikor ezeket mondta Jézus, megrendült lett szellemében és tanú(bizony)ságot tett és ezt mondta: Ámen, Ámen mondom nektek: hogy egy közületek kiszolgáltat (átad) engem.

János13.22. Egymásra tekintettek ekkor a tanítványok, bizonytalanok lévén, kiről mondja.

János13.23. A tanítványok közül pedig egy a Jézus kebelén nyugodott, aki Jézus szeretett,

János13.24. (fejével) intett ennek Simon Péter és mondta neki: mondd, ki az, kiről mondja ?

János13.25. Ő pedig Jézus kebelére hajolva ezt mondta neki: Uram ki az ?

János13.26. Jézus válaszolt, ezt mondta neki: az, akinek a bemártott falatot adom majd. Bemártván a falatot, fogta és odaadta iskarióti Júdásnak, a Simon fiának

János13.27. és a falat után bement abba a sátán, ezt mondta azért neki Jézus: amit teszel, tedd gyorsabban.

János13.28. De ezt az asztalnál fekvők közül senki sem értette, miért mondta neki.

János13.29. Mert egyesek azt gondolták, hogy mivel a pénzes táska Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: vásárold meg amire szükségünk van az ünnepre, vagy azt, hogy valamit adjon a koldusszegényeknek,

János13.30. az pedig elvette a falatot, kiment mindjárt, már éjszaka volt.

János13.31. Amikor pedig kiment, ezt mondta Jézus: most dicsőült meg az Emberfia, az Isten is megdicsőült benne,

János13.32. ha az Isten megdicsőült benne, az Isten is megdicsőíti Őt majd önmagában és mindjárt megdicsőíti Őt.

János13.33. Gyermekeim, még egy kicsit veletek vagyok, keresni fogtok engem és amint mondtam a zsidóknak, hogy ahová én megyek, ti oda nem jöhettek, nektek is mondom jelenleg.

János13.34. Új parancso(lato)t adok nektek, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket, hogy ti is úgy szeressétek egymást !

János13.35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretet lesz bennetek egymás iránt.

János13.36. Ezt mondta neki Simon Péter: Uram, hová mégy ? ezt válaszolta neki Jézus: ahová megyek, nem követhetsz most engem, de később követni fogsz.

János13.37. Péter ezt mondta neki: Uram, miért nem követhetlek jelenleg ? a lelkemet érted adom majd.

János13.38. Jézus így válaszolt: a lelkedet értem fogod adni ? Ámen, Ámen mondom neked, nem szól a kakas addig, mígnem háromszor megtagadsz engem.

14.

János14.1. Ne nyugtalankodjék (háborogjék) a szívetek, higgyetek az Istenben, bennem is higgyetek.

János14.2. Az én Atyám házában sok tartózkodóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek, mivelhogy elmegyek, hogy helyet készítek nektek

János14.3. és ha elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek

János14.4. és ahová én megyek, az utat tudjátok.

János14.5. Ezt mondta neki Tamás: Uram, nem tudjuk, hová mégy, hogyan tudhatnánk az utat ?

János14.6. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az út és a való(igaz)ság és az élet, senki sem jut az Atyához csak rajtam keresztül (általam).

János14.7. Ha ismernétek engem, az Atyámat is ismernétek, de jelentől (mostantól) ismeritek Őt, (és) láttátok is.

János14.8. Ezt mondta neki Fülöp: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát és ez elég nekünk,

János14.9. Jézus ezt mondta neki: ennyi ideig veletek vagyok és nem ismersz engem Fülöp ? aki látott engem, látta az Atyát, hogy mondhatod: mutasd meg nekünk az Atyát ?

János14.10. Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van ? A beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól szólok. Az Atya pedig, aki benne lakik (marad), teszi a munkáit.

János14.11. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában (vagyok), és az Atya bennem (van). Ha (netán) nem, magukért a munkákért higgyetek.

János14.12. Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, ugyanazokat a dolgokat (munkákat) teszi majd, amelyeket én teszek (és) nagyobbakat is tesz majd, mivelhogy én az Atyámhoz megyek

János14.13. és bármit kértek az én nevemben, azt megteszem, hogy megdicsőüljön az Atya a Fiúban,

János14.14. ha pedig valamit kértek tőlem a nevemben, én meg fogom tenni.

János14.15. Ha szerettek engem, az én parancs(olat)aimat őrizzétek meg,

János14.16. és én kérni fogom az Atyát és más Segítőt (Védőt) ad nektek, hogy veletek legyen a (világ)korszakba,

János14.17. a való(igaz)ság Szellemét, akit a világ nem képes befogadni, mivelhogy nem látja azt (és) nem is ismeri, ti ismeritek mivelhogy nálatok marad és bennetek lesz.

János14.18. Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok,

János14.19. még egy kis idő és a világ engem többé nem lát, ti pedig láttok engem, mert én élek (és) ti is élni fogtok.

János14.20. Azon a napon megtudjátok majd, hogy én az Atyámban vagyok és ti bennem és én bennetek.

János14.21. Aki magánál tartja (bírja) a parancsolataimat és megőrzi azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az Atyám (és) én is szeretem őt és kijelentem (láthatóvá teszem) annak magam.

János14.22. Ezt mondta neki Júdás, nem a karióti: Uram (és) mi történt, hogy nekünk készülsz kijelenteni (láthatóvá tenni) magadat és nem a világnak ?

János14.23. Jézus ezt válaszolta neki: ha valaki szeret engem, Igémet (szavaimat) megőrzi (és) az Atya is szereti őt, és hozzá megyünk és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála,

János14.24. aki (netán) nem szeret engem, Igémet (a szavaimat) nem őrzi meg, az Ige, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem azé, aki engem küldött, az Atyáé.

János14.25. Ezeket szoltam nektek, amíg veletek vagyok (nálatok maradok).

János14.26. A Segítő (Védő) pedig, a Szent Szellem, akit elküld majd az Atya a nevemben, az titeket megtanít mindenre és eszetekbe juttat mindent (emlékeztet rá), amiket mondtam nektek.

János14.27. Békességet hagyok nektek, az én békémet adom nektek, nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne háborogjon (nyugtalanodjék) a szívetek és ne hogy elcsüggedjete,

János14.28. hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek (és) vissza is jövök hozzátok: ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam,

János14.29. és most megmondtam nektek, mielőtt meglesz (megtörténne), hogy ha meglesz (bekövetkezik) higgyetek,

János14.30. nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, és bennem nincs semmije,

János14.31. de hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és amint parancsolta (meghagyta) nekem az Atya, úgy tesztek: keljetek föl, menjünk el innen !

15.

János15.1. Én vagyok a valódi (igazi) szőlőtőke és az Atyám a szőlőműves,

János15.2. minden szőlővesszőt, amely bennem nem hoz gyümölcsöt, lemetsz és minden gyümölcsstermőt megtisztít, hogy több gyümölcsöt teremjen (hozzon),

János15.3. ti már tiszták vagytok az Ige által, amit szóltam nektek.

János15.4. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Amint a szőlővessző nem hozhat (nem képes hozni) gyümölcsöt magától, csak ha a szőlőtőkén marad, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

János15.5. Én vagyok a szőlőtőke, ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mivelhogy nálam nélkül (tőlem elválasztva) nem tehetnek (nem vagytok képesek tenni) semmit.

János15.6. Ha valaki nem marad énbennem, kivetik (kihajítják) mint a szőlővesszőt és elszárad és összegyűjtik ezeket és a tűzbe dobják és elégnek.

János15.7. Ha énbennem maradtok és az én beszédeim tibennetek maradnak, amit csak akartok, kérjetek és meglesz nektek.

János15.8. Ebben dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok, és így lesztek nekem tanítványaim.

János15.9. Amint szeret engem az Atya, én is úgy szeretlek titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben.

János15.10. Ha az én parancs(olat)aimat megtartjátok (megőrzitek), megmaradtok az én szeretetemben, mint én az Atyám parancs(olat)ait megtartottam és megmaradok az Ő szeretetében.

János15.11. Ezeket szóltam nektek, hogy az én örömöm bennetek legyen és a ti örömötök teljes legyen.

János15.12. Ez az én parancs(olat)om, hogy (úgy) szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket.

János15.13. Ennél nagyobb szeretet senkiben sincs, mintha valaki lelkét adja oda barátaiért.

János15.14. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek azt, amit én parancsolok nektek.

János15.15. Többé nem mondalak titeket rabszolgáknak, mivelhogy a rabszolga nem tudja, mit tesz az ő ura. Titeket pedig barátoknak mondtalak, mivelhogy mindeneket amiket hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek (megismertettem veletek).

János15.16. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és arra rendeltelek titeket, hogy ti elmenjétek és gyümölcsöt hozzatok és a ti gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármire kéritek az Atyát az én nevemben, megadja nektek.

János15.17. Ez(eke)t parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

János15.18. Ha a világ titeket gyűlöl, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok.

János15.19. Ha a világból volnátok, a világ kedvelne mint a sajátját, de mivelhogy nem a világból vagytok, hanem én választottalak (válogattalak) ki titeket a világból, ezért gyűlöl titeket a világ.

János15.20. Emlékezzetek az Igére, amelyet én mondtam nektek: a rabszolga nem nagyobb uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd. Ha az én Igémet (szavamat) megőrzik (megtartják), a tiéteket is megőrzik (megtartják) majd,

János15.21. de mindezeket az én nevemért teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki küldött engem.

János15.22. Ha nem jöttem volna és nem szóltam volna, bűnük nem volna, de most nincs mentség bűnükre.

János15.23. Aki engem gyűlöl, az én Atyámat is gyűlöli.

János15.24. Ha azokat a dolgokat (munkákat) nem tettem volna közöttük, amelyeket senki más nem tett, bűnük nem volna, de most látták is, gyűlöltek is, engem is, Atyámat is,

János15.25. hogy beteljesedjék az Ige (a szó), amely az ő törvényükben van megírva, hogy: gyűlöltek engem ok nélkül.

János15.26. Amikor eljön a Segítő (Védő) akit én küldök nektek, az Atya mellől, a való(igaz)ság Szelleme, amely az Atya mellől megy ki, az tesz (tanú)bizonyságot rólam,

János15.27. de ti is (tanú)bizonyságot tesztek, mivelhogy kezdettől fogva velem vagytok.

16.

János16.1. Ezeket szóltam nektek, hogy meg ne botránkoztatok (kelepcébe ne essetek),

János16.2. a zsinagógából kizárnak titeket, de eljön az óra, amikor mindenki, aki megől titeket, azt gondolja, hogy Istennek tesz szolgálatot vele

János16.3. és mindezt azért teszik, mivelhogy nem ismerik sem az Atyát, sem engem,

János16.4. de ezeket (azért) szóltam nektek, hogy amikor eljön az óra, emlékezzetek, hogy én megmondtam nektek. Ezeket pedig kezdettől fogva nem mondtam, mivelhogy veletek voltam,

János16.5. most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem és senki közületek nem kérdez engem: hová mégy ?

János16.6. hanem mivelhogy ezeket szóltam nektek, a szomorúság tölti be a szíveteket,

János16.7. de én a való(igaz)ságot mondom nektek, hasznosabb nektek, hogy én elmegyek, mert ha nem mennék el, a Segítő (Védő) egyáltalán nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok,

János16.8. és amikor Ő eljön, meggyőzi majd a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről.

János16.9. A bűnről: hogy nem hisznek bennem,

János16.10. az igazságosságról pedig, hogy az Atyához megyek és többé nem láttok engem,

János16.11. az ítéletről pedig, hogy e világ fejedelme el van ítélve.

János16.12. Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most nem vagytok képesek elhordozni,

János16.13. amikor azonban eljön a való(igaz)ság Szelleme, elvezet titeket a teljes való(igaz)ságra, mert nem fog szólni magától, hanem amit hall, azt szólja és az eljövendőket hírül adja nektek.

János16.14. Ő engem dicsőít majd, mivelhogy az enyémből veszi és hírül adja nektek.

János16.15. Minden, ami az Atyáé (az) enyémmé, ezért mondtam, hogy az enyémből veszi és hírül adja nektek.

János16.16. Egy kis idő és többé nem láttok engem, és ismét egy kis idő és megláttok engem.

János16.17. A tanítványai közül néhányan így szóltak egymáshoz: mi ez, amit mond nekünk: egy kis idő és nem láttok engem, és ismét egy kis idő és megláttok engem és hogy elmegyek én az Atyához ?

János16.18. Ezt mondták tehát: mi ez amit mond: egy kis idő ? Nem tudjuk, mit beszél.

János16.19. Jézus tudta, hogy meg akarják Őt kérdezni és ezt mondta nekik: arról tanakodtok egymással, hogy ezt mondtam, egy kis idő és nem láttok engem és ismét egy kis idő és megláttok engem ?

János16.20. Ámen, Ámen mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok majd, a világ pedig örülni fog, ti szomorogni fogtok, de a szomorúságtok örömmé vál(toz)jik.

János16.21. Az asszony, amikor szül, szomorúsága van, mivelhogy eljött az órája, amikor pedig meglett a kisgyermek, többé nem emlékezik a szorongásra az öröm miatt, hogy (egy) ember (szü)le(te)tt a világra.

János16.22. Nektek is tehát most ugyan szomorúságtok van, de ismét meglátlak titeket majd, és örül majd a szívetek és az örömeiteket senki sem veszi el tőletek

János16.23. és azon a napon engem nem kérdeztek meg semmiről. Ámen, Ámen mondom nektek (hogy) bármit kértek az Atyától, megadja nektek az én nevemben.

János16.24. Mostanáig nem kértetek semmit a nevemben, kérjétek és megkapjátok, hogy az örömeitek teljes legyen.

János16.25. Ezeket példabeszédekben szoltam nektek, de eljön az óra, amikor többé nem példabeszédekben szolok nektek, hanem nyíltan az Atyáról adok hírt nektek.

János16.26. Azokban a napokban az én nevemben kértek majd, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek,

János16.27. mert maga az Atya kedvel titeket, mivelhogy ti engem megkedveltetek és elhittétek, hogy én Isten mellől jöttem ki.

János16.28. Kijöttem az Atyától és bejöttem a világba, újra elhagyom a világot és elmegyek az Atyához.

János16.29. A tanítványai ezt mondták neki: lám ! most nyíltan szolsz és semmi példabeszédet nem mondasz.

János16.30. Most tudjuk, hogy tudsz mindent és nincs szükséged, hogy valaki téged kérdezzen. Emiatt hisszük, hogy Istentől jöttél ki.

János16.31. Jézus (így) válaszolt nekik: mostan hisztek ?

János16.32. lám ! eljön egy óra, már el is jött, hogy szétszóródtok ki-ki a sajátjába és engem egyedül hagytok, de nem vagyok egyedül, mivelhogy az Atya velem van.

János16.33. Ezeket azért szoltam nektek, hogy bennem békétek legyen. E világban szorongatástok lesz, de bátorodjatok, én legyőztem a világot.

17.

János17.1. Ezeket szolta Jézus és felemelte tekintetét az égbe (és) ezt mondta: Atyám eljött az óra: dicsőítsd meg a Fiadat, hogy a Fiú dicsőítsen téged,

János17.2. amint hatalmat adtál neki minden hústesten, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, (világ)korszakokra szóló életet adjon,

János17.3. az pedig a (világ)korszakokra szóló élet, hogy megismerjenek Téged az egyedül való(igaz) Istent és akit elküldtél, Jézus Krisztust.

János17.4. Én Téged megdicsőítettem a földön, a munkát elvégeztem, melyet nekem adtál, hogy megtegyem,

János17.5. és most dicsőíts meg engem Te, Atyám magadnál azzal a dicsőséggel, amely nekem megvolt Te nálad (melletted), mielőtt a világ volt (lett volna).

János17.6. Kijelentettem (kinyilatkoztattam) a Te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál e világból, Tiéid voltak és nekem adtad őket és a Te szavadat megőrizték (megtartották),

János17.7. most megismerték, hogy mindaz, amit adtál nekem: Tőled van,
János17.8. mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, odaadtam nekik és ők befogadták és megismerték valóigazán, hogy mellőled jöttem ki és elhitték, hogy Te küldtél engem.
János17.9. Én értük kérlek (könyörgök), nem a világért kérlek (könyörgök), hanem akiket adtál nekem, mert a Tieid.
János17.10. És az anyémek mind a Tieid, és a Tieid az anyémek és megdicsőültem bennük,
János17.11. és már nem vagyok többé a világban, de ők a világban vannak és én Hozzád megyek, szent Atyám, őrizd (tartsd) meg őket a Te nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi,
János17.12. amikor velük voltam, én őriztem meg őket a Te nevedben, amelyet nekem adtál és vigyáztam (örködtem) és senki azokból nem vezett el csak a veszedelem (romlás) fia, hogy az Írás beteljesedjék,
János17.13. most pedig Hozzád megyek és ezeket szólok a világban, hogy az én örömeimet a maga teljességében bir(tokol)hassák.
János17.14. Én átadtam nekik a Te Igédet és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem a világból valók, ahogy én sem vagyok ebből a világból.
János17.15. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem őrizd meg őket a gonosztól.
János17.16. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból.
János17.17. Szenteld meg őket a való(igaz)ságban: a Te Igéd való(igaz)ság.
János17.18. Amint engem elküldtél a világba én is elküldtem őket a világba,
János17.19. és én értük szentelem magam, hogy ők is megszentelődjenek a való(igaz)ságban.
János17.20. De nemcsak egyedül értük könyörgök, hanem azokért is, akik majd az ő szavukon keresztül hisznek bennem.
János17.21. Hogy mindnyájan egyek legyenek, mint Te Atyám énbennem és én Tebenned, hogy ők is bennünk egyek legyenek, azért, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem,
János17.22. és én a dicsőséget, amelyet adtál nekem, átadtam nekik (azért), hogy egyek legyenek, amint mi egyek vagyunk,
János17.23. én bennük és Te bennem (azért), hogy tökéletesen (végcélba érve) eggyé legyenek (azért), hogy megismerje (megtudja) a világ, hogy Te küldtél engem és szeretted őket, amint engem szerettél.
János17.24. Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem együtt ott legyenek, azért, hogy lássák (szemléljék) az én dicsőségemet, amelyet adtál nekem, mivelhogy szerettél engem a világ (alapjának) levetése előtt.
János17.25. Igazságos Atyám, és a világ Téged nem ismert, de én ismertelek Téged és ők megismertek, hogy Te küldtél engem,
János17.26. és megismertettem velük a Te nevedet és megismertetem (azért), hogy a szeretet, amellyel szerettél engem, bennük legyen és én is őbennük.

18.

János18.1. Miután ezeket elmondta Jézus, kiment a tanítványaival a Kedron-patakon túlra, ahol volt egy kert, amelybe bement Ő és a tanítványai.

János18.2. Tudta pedig Júdás is, aki kiszolgáltatta (átadta) Őt, azt a helyet, mivel sokszor gyűlt ott össze Jézus a tanítványaival.

János18.3. Júdás pedig kapott egy csapat katonát, a főpapoktól és a farizeusoktól pedig (parancs)végrehajtó szolgákat, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.

János18.4. Jézus tudta mindazt, ami rá következik, kiment és azt mondta nekik: kit kerestek ?

János18.5. (Azok) így válaszoltak neki: a názáreti Jézust. Ő ezt mondta nekik: Én vagyok. Ott állt pedig velük együtt Júdás is, aki kiszolgáltatta Őt.

János18.6. Amint tehát ezt mondta nekik: Én vagyok, meghátráltak és leestek a földre,

János18.7. (ekkor) újra megkérdezte őket: kit kerestek ? Azok pedig ezt mondták: a názáreti Jézust.

János18.8. Jézus (így) válaszolt: mondtam nektek, hogy én vagyok (az), ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni.

János18.9. (Azért), hogy beteljesedjék az Ige, amelyet mondott, hogy: akiket nekem adtál, azok közül nem veszítettem el senkit.

János18.10. Simon Péternek pedig volt egy (harci) kardja, kihúzta azt és a főpap szolgájára sújtott és levágta annak jobb fülét. A rabszolga neve pedig Malkus volt.

János18.11. Erre Jézus ezt mondta Péternek: dugd a kardot a hüvelyébe. A poharat, amelyet adott nekem az Atya, ne igyam-e ki ?

János18.12. A katonai csapat és az ezredes, meg a zsidók (parancs)végrehajtó szolgálói ekkor elfogták Jézust és megkötözték Őt,

János18.13. és elvezették először Annáshoz, mert apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esztendőben.

János18.14. Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy hasznosabb, hogy egy ember haljon meg a népért.

János18.15. Jézust pedig követte Simon Péter és egy másik tanítvány. Az a tanítvány pedig ismerőse volt a főpapnak és Jézussal együtt bement a főpap udvarába,

János18.16. Péter pedig odaállt az ajtóhoz kívül. De kijött a másik tanítvány, a főpapnak az ismerőse és szólt az ajtóőrző leánynak és bevezette Pétert.

János18.17. Péternek pedig azt mondta az ajtóőrző szolgáló: nemde te is ennek az embernek a tanítványai közül való vagy ?

János18.18. de ő azt mondta: nem vagyok. Ott álltak pedig a rabszolgák és a (parancs)végrehajtó szolgák tüzet (parazsat) szíftottak, mivelhogy hűvös volt és melegedtek. Ott állt Péter is velük és melegedett.

János18.19. Ekkor a főpap megkérdezte Jézust a tanítványai felől és a tan(itás)a felől.

János18.20. Jézus így válaszolt neki: én nyíltan (nyilvánosan) szoltam a világnak, és mindenkor zsinagógában és a templomépületben tanítottam, ahol minden zsidó összejön és rejtve (suttymban) nem szoltam semmit,

János18.21. mit kérdezel engem ? kérdezd azokat, akik hallották, mit szoltam nekik, lám ! ezek tudják, miket mondtam én.

János18.22. Amikor pedig ezeket mondotta, egy az ott álló (parancs)végrehajtó szolgák közül arcul ütötte Jézust s ezt mondta: így válaszolsz a főpapnak ?

János18.23. Jézus így válaszolt neki: ha rosszul szoltam, tégy tanúbizonyságot a rosszról, ha pedig jól (eszményien), mit ütsz (mit nyúzol) engem ?

János18.24. elküldte ekkor Őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

János18.25. És ott volt Simon Péter, állt és melegedett. Ezt mondták hát neki: nemde te is az Ő tanítványai közül való vagy ? (ő) letagadta és ezt mondta: nem vagyok.

János18.26. Egy a főpap rabszolgái közül, rokona annak, akinek levágta Péter a fülét, azt mondta: nem téged láttalak én a kertben (Ő)vele ?

János18.27. Ismét tagadta Péter és mindjárt megszólalt egy kakas.

János18.28. Elvezették ekkor Jézust Kajafástól a helytartóságra. Kora reggel volt, de ők nem mentek be a helytartóságra, nehogy tisztátalanokká váljanak, hanem megehessék a húsvéti bárányt (pászkat).

János18.29. Kijött hát Pilátus hozzájuk és ezt mondta: milyen vádat hoztok fel ez ember ellen ?

János18.30. Válaszul ezt mondták neki: ha nem ez tett volna rosszat, nem adtuk volna át neked Őt.

János18.31. Pilátus ezt mondta nekik: vegyétek át ti és a ti törvényetek szerint ítéljétek el Őt. Ezt válaszolták neki a zsidók: nekünk nincs megengedve bárkit is megölnünk,

János18.32. azért, hogy a Jézus szava beteljesedjék, amit mondott jelezve, hogy milyen halállal fog meghalni.

János18.33. Bement tehát ismét a helytartóságra Pilátus és szólította Jézust és ezt mondta neki: Te vagy a zsidók királya ?

János18.34. ezt válaszolta Jézus: magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták neked ezt rólam ?

János18.35. Pilátus így válaszolt: tán zsidó vagyok én ? a Te nemzedet és a főpapok adtak át nekem, mit tettél ?

János18.36. Jézus így válaszolt: az én királyságom nem e világból van, ha e világból lenne az én királyságom, az én (parancs)végrehajtó szolgálaim küzdenének azért, hogy ne adassam át a zsidóknak, de az én királyságom nem innen való.

János18.37. Ezt mondta hát neki Pilátus: tehát király vagy Te ? ezt válaszolta Jézus: te mondd, hogy én király vagyok, én azért születtem és azért jöttem a világba, hogy tanú(bizony)ságot tegyek a való(igaz)ságról, mindenki, aki a való(igaz)ságból van, hallgat az én hangomra,

János18.38. ezt mondta neki Pilátus: mi a való(igaz)ság ? és amikor ezt mondta, ismét kiment a zsidókhoz és ezt mondta nekik: én nem találok benne semmi okot a vádra,

János18.39. az pedig szokás nálatok, hogy egyet szabadon (el)bocsássak nektek húsvétkor, tanácsoljátok hát, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát ?

János18.40. de azok ismét kiáltoztak, ezt mondták: ne ezt, hanem Barabbást ! Barabbás pedig rabló (haramia) volt.

19.

János19.1. Akkor Pilátus fogta Jézust és megkorbácsoltatta,

János19.2. és a katonák tövisből egy koszorút fontak, rátették a fejére és bíborszínű köpenyt adtak rá (burkolták)

János19.3. és odamentek Hozzá és ezt mondták: örülj, zsidók királya és arculcsapdosták

János19.4. és újra kiment Pilátus és ezt mondta nekik: lám ! kihozom Őt nektek, azért, hogy megtudjátok, hogy semmi vádokat nem találok benne.

János19.5. És kijött Jézus eléjük töviskoszorút és bíbor(színű) köpenyt viselve és Pilátus ezt mondta nekik: nézzétek, az ember (a felnéző) !

János19.6. Amikor tehát meglátták Őt a főpapok és a parancsvégrehajtó szolgák, kiáltoztak, ezt mondták: feszítsd keresztre, feszítsd keresztre (kínkaróra vele) ! Pilátus így szólt nekik: vigyétek el és feszítsétek (húzzátok kínkaróra) ti, mert én nem találok benne vádokat,

János19.7. ezt válaszolták neki a zsidók: nekünk törvényünk van és a törvény szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát !

János19.8. Amikor tehát meghallotta Pilátus ezt a szót, méginkább megrémült

János19.9. és bement a helytartóságra újra és ezt mondta Jézusnak: honnan való vagy Te ? Jézus azonban nem adott neki választ.

János19.10. Akkor így szólt hozzá Pilátus: nekem sem szólsz ? nem tudod, hogy hatalmam van elbocsátani téged és hatalmam van kínkaróra feszíttetni ?

János19.11. Jézus ezt válaszolta: semmi hatalmad nem volna felettem, ha felülről nem kaptad volna, ezért aki kiszolgáltattott engem neked, annak van nagyobb bűne.

János19.12. Ettől fogva Pilátus azon volt (módot keresett), hogy elbocsássa Őt, de a zsidók kiáltoztak, ezt mondták: ha ezt elbocsátod, nem vagy barátja a császárnak, mindenki aki magát királlyá teszi, ellene szegül a császárnak.

János19.13. Pilátus amikor hallotta e szavakat, kivezettette Jézust eléjük és beült a bírói székébe azon a helyen, melyet Kikövezett (mozaik) udvarnak, héberül Gabbathának mondtak.

János19.14. A húsvét (pászka) előkészületi napja volt akkor és mintegy hat óra és ezt mondta a zsidóknak: nézzétek, itt a királyotok !

János19.15. De azok azt ordítozták: vidd el, vidd el, feszítsd keresztre Őt ! Ezt mondta nekik Pilátus: a ti királyotokat feszítsem keresztre (húzzam kínkaróra) ? Ezt válaszolták a főpapok: nem királyunk van, hanem császáruk !

János19.16. Ekkor átadta Őt nekik, azért, hogy keresztre feszítsék (kínkaróra húzzák). Átvették tehát Jézust.

János19.17. Ő pedig maga vitte a kereszttjét (a kínkarót).Elérkezett az úgynevezett Koponya-helyre, amelyet héberül Golgothának hívnak,

János19.18. ahol Őt keresztre feszítették (kínkaróra húzták) és Vele másik kettőt, kétfelől, középen pedig Jézust.

János19.19. Pilátus pedig feliratot is írt és feltette a keresztre (kínkaróra). Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS A ZSIDÓK KIRÁLYA.

János19.20. Ezt a feliratot pedig sokan olvasták a zsidók közül, mivel közel volt a városhoz a hely, ahol keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Jézust és héberül, latinul, görögül volt írva,

János19.21. ezt mondták hát Pilátusnak a zsidók főpapjai: ne azt írd: a zsidók királya, hanem, ahogy Ő mondta: a zsidók királya vagyok.

János19.22. Pilátus ezt válaszolta: amit megírtam, megírtam !

János19.23. A katonák pedig amikor keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Jézust, fogták a ruháit és négy részre osztották, mindegyik katonának egy-egy részt és az inget. Az ing pedig varratlan volt, felülről egy darabból szöve.

János19.24. Így szóltak tehát egymáshoz: nehogy szétszaggassuk ezt, vessünk sorsot rá, kié legyen: hogy az Írás beteljesedjék: elosztották maguk közt a ruháimat és a ruházatomra sorsot (kockát) vetettek. A katonák így is tettek.

János19.25. Ott állt Jézus keresztfája (kínkarója) mellett az anyja és az anyjának nővére: Mária, a Kleopás felesége, és a magdalai Mária.

János19.26. Jézus tehát amikor látta az anyját és azt a tanítványt ott állni, akit szeretett, ezt mondta anyjának: asszony, lám ! a fiad.

János19.27. Azután ezt mondta a tanítványnak: lám, az anyád. És attól az órától magához (sajátjába) fogadta őt a tanítvány.

János19.28. Miután Jézus tudta, hogy már minden elvégeztetett, azért, hogy beteljesedjék az Írás, ezt mondta: szomjazom.

János19.29. Volt ott egy ecettel tele edény. Egy ecettel telített szivacsot izsópra tűztek, odanyújtották a szájához.

János19.30. Amikor elfogadta az ecetet Jézus ezt mondta: elvégeztetett ! és lehajtotta a fejét, kiadta (visszaadta) a szellemét.

János19.31. A zsidók tehát, mivel előkészületi nap volt, azért, hogy nehogy ott maradjanak a keresztfán (kínkarón) a testek szombaton, mert nagy ünnep volt az a szombati nap, megkérték Pilátust, hogy törjék el lábszáraikat és vegyék le őket.

János19.32. Eljöttek tehát a katonák és az elsőnek bár megtörték a lábszárait (és) a másikat is, aki vele együtt volt a keresztre feszítve (kínkaróra húzva),

János19.33. de amikor Jézushoz értek, látták, hogy Ő már meghalt, nem törték meg a lábszárait,

János19.34. hanem az egyik katona lándzsával beleszúrt az oldalába és mindjárt vér és víz jött ki.

János19.35. És aki ezt látta tanú(bizony)ságot tett, és valóigaz a tanú(bizony)ságtétele és az tudja, hogy való igazat mond, azért, hogy ti is higgyetek,

János19.36. mert ezek azért lettek, hogy beteljesedjék az Írás: a csontját ne törjétek össze

János19.37. és egy másik helyen az Írás ezt mondja: meglátják majd, akit átszúrtak (átszegeztek).

János19.38. Ezek után pedig megkérte Pilátust arimátiai József, aki Jézus tanítványa volt, de csak rejtve, a zsidóktól való félelem miatt, hogy levehesse a Jézus testét és megengedte Pilátus, eljött tehát és levette a Jézus testét.

János19.39. Eljött pedig Nikodémus is, aki Jézushoz éjszaka ment először és hozott egy mirha és aloé keveréket, mintegy száz fontnyit,

János19.40. fogták tehát a Jézus testét és lenvászonba kötötték az illatszerekkel együtt, ahogy szokásuk volt a zsidóknak temetni.

János19.41. Volt pedig azon a helyen, ahol keresztre feszítették (kínkaróra húzták) egy kert és a kertben egy új sír, amelyben még senki sem volt temetve.

János19.42. Odahelyezték tehát Jézust, a zsidók készületi napja miatt, mivelhogy közel volt a sírbolt.

20.

János20.1. A szombatoknak (a hét) első napján kora reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária a sírbolthoz ment és látta, hogy a kő el van véve a sírboltról.

János20.2. Elfutott tehát és megérkezett Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus és (azt) mondta nekik: elvitték az Urat a sírboltból, és nem tudjuk, hová tették Őt.

János20.3. Elindult tehát Péter és a másik tanítvány és a sírbolthoz ment.

János20.4. Versenyt futott pedig a kettő együtt, de a másik tanítvány előre futott, gyorsabban Péternél és előbb ért a sírbolthoz,

János20.5. és behajolt, és látta az ott fekvő lenvásznakat, de nem ment be.

János20.6. Nyomában megérkezett Simon Péter is és bement a sírboltba és látta az ott fekvő lenvásznakat,

János20.7. és a kendőt, amely a fején volt, nem a lenvásznakkal volt letéve, hanem külön, összegöngyölítve egy (másik) helyen.

János20.8. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírbolthoz és látta és hitt.

János20.9. Mert nem értették még az Írást, hogy neki a halottak közül fel kell támadnia.

János20.10. Elmentek tehát ismét az övéikhez a tanítványok.

János20.11. Mária pedig ott állt kint a sírbolt felé fordulva, zokogva. Amint sír(dogál)t, behajolt a sírboltba

János20.12. és látott két angyalt ülni fehérben, egyiket fejtől és egyet lábtól, ahol a Jézus teste feküdt.

János20.13. És azok ezt mondták neki: asszony, mit sírsz ? ezt mondta nekik, hogy: elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették !

János20.14. Amikor ezeket mondta, hátrafordult és látta, hogy Jézus ott áll, és nem tudta, hogy Jézus az.

János20.15. Ezt mondta neki Jézus: asszony, mit sírsz ? kit keresel ? Az azt gondolva (véelve), hogy a kertész az, ezt mondta neki: uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hová tetted Őt és majd én elviszem Őt.

János20.16. Jézus ezt mondta neki: Mária. Az megfordulva ezt mondta neki héberül: Rabbuni, ami azt jelenti: Tanítómester.

János20.17. Jézus ezt mondta neki: ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyámhoz, de menj el testvéreimhez és mondd meg nekik: fölmegeg az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.

János20.18. A magdalai Mária elment és hírül vitte a tanítványoknak, hogy: láttam az Urat: és hogy ezeket mondta neki.

János20.19. Amikor tehát késő este lett, azon a napon a szombatok (a hét) első napján és az ajtók be voltak zárva a zsidóktól való félelem miatt (ott) ahol a tanítványok voltak, eljött Jézus és megállt a középben és ezt mondta nekik: béke(sség) nektek !

János20.20. És ezt mondva, megmutatta a kezeit és az oldalát nekik és örültek a tanítványok, hogy látták az Urat.

János20.21. Jézus pedig ezt mondta nekik újra: béke(sség) nektek ! Amint elküldött engem az Atya, én is elküldelek titeket.

János20.22. És ezt mondva rájuk lehelt és így szólt nekik: vegyetek Szent Szellemet,

János20.23. ha valakinek megbocsátjátok a bűneit, megbocsátják azoknak: akiknek megtartjátok, azoknak megtartják.

János20.24. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek mondanak, nem volt velük, amikor eljött Jézus,

János20.25. elmondta hát neki a többi tanítvány: láttuk az Urat. Ő azonban ezt mondta: ha nem látom a kezeiben a szögek nyomát és az ujjamat a szögek helyébe nem teszem és kezemet oldalába nem helyezem (egyáltalán) nem hiszem.

János20.26. És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is velük. Eljött Jézus a (be)zárt ajtókon át és megállt a középben és ezt mondta: béke(sség) nektek !

János20.27. Azután ezt mondta Tamásnak: nyújtsd (hozd) az ujjadat ide és nézd a kezeimet és nyújtsd (hozd) a kezedet és tedd az oldalamba és ne légy hitetlen, hanem hívő !

János20.28. Válaszul Tamás ezt mondta Neki: én Uram és én Istenem !

János20.29. Jézus pedig ezt mondta neki: mivelhogy láttál engem, hittél, boldogok, akik nem látnak és hisznek.

János20.30. Sok más jelet is tett ugyan Jézus a tanítványok szemeláttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben,

János20.31. ezek pedig azért lettek megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia és azért, hogy hithűség révén életetek legyen az Ő nevében.

21.

János21.1. Ezek után láthatóvá tette magát ismét Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerén(él), láthatóvá tétele pedig így történt:

János21.2. Együtt voltak Simon Péter és Tamás, az Ikernek mondott, és Nátánáel, aki a galileai Kánából való volt és a Zebedeus fiai és más kettő a tanítványok közül.

János21.3. Ezt mondta nekik Simon Péter: elmegyek halászni: ezt mondták neki: elmegyünk mi is veled együtt. Kimentek és beszálltak a hajóba és azon az éjszakán nem fogtak semmit.

János21.4. Amikor pedig kora reggel lett (megvirradt), megállt Jézus a tengerparton, persze nem tudták a tanítványok, hogy Jézus az.

János21.5. Ezt mondta tehát nekik Jézus: fiacskáim, nincs-e valami ennivalótok ?

János21.6. Ezt válaszolták neki: nincsen. Ő pedig ezt mondta nekik: vessétek ki a hajó jobb oldalán a hálót és találtok. Kivetették hát, de kihúzni már nem bírták a halak sokasága miatt.

?János21.7. Ezt mondta hát az a tanítvány, akit szeretett Jézus, Péternek: az Úr az ! Simon Péter tehát amint hallotta, hogy az Úr az, ruháját magára kapta, mert mezítelen volt és beugrott a vízbe.

János21.8. A többi tanítvány pedig a hajóval ment, mert nem voltak messze a (száraz)földtől, hanem mintegy kétszáz könyöknyire, vonszolták magukkal a hálót a halakkal.

János21.9. Amint pedig a partra kiléptek, megpillantották a paraszt és hal volt ráteve és kenyér.

János21.10. Ezt mondta nekik Jézus: hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.

János21.11. Feljött Simon Péter és kihúzta a hálót a szárazra, amely tele volt nagy halakkal százötvenhárommal és noha ennyi volt, nem szakadt el a háló.

János21.12. Jézus így szólt nekik: jertek ide, reggelizzetek. Senki sem merte a tanítványok közül megkérdezni Őt: Te ki vagy ? tudták, hogy az Úr az.

János21.13. Odajött Jézus, fogta a kenyeret és adott nekik, hasonlóképpen a halakból is.

János21.14. Ezzel már harmadszor jelent meg (tette magát láthatóvá) Jézus a tanítványoknak miután életre kelt a halottak közül.

János21.15. Amikor tehát megreggeliztek, ezt mondta Simon Péternek Jézus: Simon, János fia jobban (inkább) szeretsz-e engem ezeknél ? ezt válaszolta neki: igen Uram, Te tudod, hogy kedvellek téged. (Jézus) ezt mondta neki: legeltesd a bárányaimat.

János21.16. Újra mondta neki, másodszer: Simon, János fia, szeretsz-e engem ? Ezt válaszolta neki: igen, Uram, Te tudod, hogy kedvellek téged. Ezt mondta neki: pászorold a juhocskáimat.

János21.17. Majd harmadszor mondta neki: Simon, János fia, kedvelsz-e engem ? Megszomorodott Péter, hogy ezt mondta neki harmadszor: kedvelsz-e engem ? És ezt mondta neki: Uram, mindent tudsz, Te tudod, hogy kedvellek téged. Jézus ezt mondta neki: legeltesd a juhocskáimat.

János21.18. Ámen, Ámen mondom neked, amikor fiatalabb voltál felövezted magadat és arra jártál, ahová akartál, amikor pedig megöregszel, kinyújtod (kítárod) kezeidet és más övez fel téged és oda visz majd, ahová nem akarod.

János21.19. Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És miután ezt mondta, így szólt hozzá: kövess engem !

János21.20. Megfordulva pedig Péter látta, hogy az a tanítvány követi, akit Jézus szeretett és aki a vacsorán az Ő mellére borult és ezt mondta: Uram, ki az aki kiszolgáltat (átad) téged ?

János21.21. Ezt látva Péter ezt mondta Jézusnak: Uram, ezzel (vele) pedig mi lesz ?

János21.22. Jézus pedig ezt mondta: ha azt akarom, hogy megmaradjon míg eljövök, mit tartozik rád ? te engem kövess !

János21.23. Ez a szó pedig úgy ment ki a testvérek közé, hogy az a tanítvány nem hal meg, pedig nem azt mondta neki Jézus, hogy nem hal meg, hanem: ha azt akarom, hogy megmaradjon, míg eljövök, mit tartozik rád ?

János21.24. Ez az a tanítvány, aki tanú(bizony)ságot tesz ezekről és leírta ezeket és tudjuk, hogy valóigaz az ő tanú(bizony)ságtétele.

János21.25. De van sok más is, amit Jézus tett, amit ha egyenként megírnának, úgy gondolom, maga a világ sem tudná befogadni a könyveket (könyvtekerceket), amelyeket megírtak.